

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 68 / III Legislatura / Cinquè període

Dimecres, 13 de juny de 1990

Presidència del Molt Honorable
Sr. Joaquim Xicoy i Bassegoda

Sessió Plenària núm. 52

Quarta reunió

SUMARI

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a un quart d'onze del matí i set minuts.

Dictamen de la Comissió de Política Social sobre el Projecte de Llei d'Ordenació Sanitària a Catalunya i les esmenes reservades sobre el Projecte de Llei (Punt quart de l'ordre del dia.)

Presentació del Projecte: *H. Sr. Conseller de Sanitat i Seguretat Social (p. 3250).*

Esmenes a la totalitat

Esmena del G. p. Popular (núm. 1, a la totalitat)

Torn a favor: *I. Sr. Vidal-Quadras (P) (p. 3253).*

Esmena del G. Mixt (núm. 2, a la totalitat)

Torn a favor: *I. Sr. Sánchez Ramos (M) (p. 3255).*

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 3, a la totalitat)

Torn a favor: *I. Sr. Martí (CDS). Tot seguit, anuncia la retirada de les esmenes núms. 104, 116, 137, 200, 296, 342, 357, 362, 372, 376, 379, 382, 391, 407, 508, 534, 556, 562, 718, 730, 737, 759, 767, 864, 873, 876, 886, 911, 920, 965, 1117, 1121, 1192, 1239, 1268 i 1271 (p. 3257).*

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 4, a la totalitat, amb text alternatiu)

Torn a favor: *I. Sra. Fabian (IC). Tot seguit, n'anuncia la retirada (p. 3258).*

Esmena del G. Socialista (núm. 5, a la totalitat, amb text alternatiu)

Torn a favor: *I. Sr. Font (IC). Tot seguit, n'anuncia la retirada (p. 3259).*

Torn en contra conjunt: *I. Sr. Colomines (CiU) (p. 3262).*

Votació de les esmenes núms. 1, 2, 3 i 5: *rebutjades per 28 vots a favor, 62 en contra i 3 abstencions* (p. 3265).

Article 1

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 6, de modificació)

Tom a favor: *I. Sra. Fabian (IC)* (p. 3265).

Esmena del G. Socialista (núm. 7, de modificació)

Tom a favor: *I. Sr. Font (S), juntament amb les esmenes núms. 10, 11 i 13* (p. 3265).

Apartat 1

Esmena del G. Mixt (núm. 8, de modificació)

Tom a favor: *I. Sr. Sánchez Ramos (M), juntament amb l'esmena núm. 14* (p. 3266).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 9, de modificació)

Tom a favor: *I. Sr. Martín (CDS), juntament amb les esmenes núms. 12 i 15. Alhora, anuncia el decaïment de l'esmena núm. 15* (p. 3266).

Esmena del G. Socialista (núm. 10, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 7).

Esmena del G. Socialista (núm. 11, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 7).

Addició de nous apartats

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 12, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 9).

Apartat 2

Esmena del G. Socialista (núm. 13, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 7).

Esmena del G. Mixt (núm. 14, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 8).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 15, de supressió)

Decaïguda abans (esmena núm. 9).

Addició de nous apartats

Esmena del G. p. Popular (núm. 16, d'addició)

Tom a favor: *I. Sr. Vidal-Quadras (P)* (p. 3266).

Tom en contra conjunt: *I. Sr. Padrós (CiU)* (p. 3266).

L'I. Sr. Martín (CDS) intervé per retirar les esmenes núms. 9 i 12 (p. 3267).

Votació de l'esmena núm. 6: *rebutjada per 22 vots a favor, 51 en contra i 1 abstenció* (p. 3267).

Votació de les esmenes núms. 7, 10, 11 i 13: *rebutjades per 22 vots a favor, 51 en contra i 1 abstenció* (p. 3267).

Votació de les esmenes núms. 3 i 14: *rebutjades per 22 vots a favor, 51 en contra i 1 abstenció* (p. 3267).

Votació de l'esmena núm. 16: *rebutjada per 23 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció* (p. 3267).

Text del Dictamen

El M. H. Sr. President anuncia que hi ha unes esmenes tècniques, les quals són aprovades per assentiment (p. 3267).

Votació: *aprobat per 53 vots a favor, 22 en contra i 4 abstencions* (p. 3267).

Article 2

Esmena del G. Mixt (núm. 17, de modificació)

Tom a favor: *I. Sr. Sánchez Ramos (M)* (p. 3267).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 18, de modificació)

La I. Sra. Fabian (IC) n'anuncia la retirada. Alhora, anuncia la presentació d'una esmena transaccional (p. 3267).

Esmenes del G. Socialista (núms. 19 i 20, de modificació)

Tom a favor: *I. Sr. Font (S), juntament amb les esmenes núms. 21, 22, 23, 24, 26, 27, 28 i 29* (p. 3268).

Addició de noves lletres

Esmena del G. Socialista (núm. 21, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 19).

Lletra b)

Esmena del G. Socialista (núm. 22, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 19).

Lletra c)

Esmena del G. Socialista (núm. 23, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 19).

Lletra g)

Esmena del G. Socialista (núm. 24, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 19).

Addició de noves lletres

Esmena del G. p. Popular (núm. 25, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Vidal-Quadras (P)* (p. 3269).

Esmena del G. Socialista (núm. 26, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 19).

Esmena del G. Socialista (núm. 27, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 19).

Esmena del G. Socialista (núm. 28, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 19).

Addició de nous articles

Esmena del G. Socialista (núm. 29, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 19).

Torn en contra conjunt: *I. Sr. Padrós (CiU)* (p. 3269).

Votació de l'esmena núm. 17: *rebutjada per 25 vots a favor, 55 en contra i 4 abstencions* (p. 3269).

Votació de l'esmena núm. 25: *rebutjada per 4 vots a favor, 55 en contra i 25 abstencions* (p. 3269).

L'I. Sr. Secretari Primer *llegeix el text d'una esmena transaccional a les esmenes núms. 18 i 29* (p. 3269).

Votació de l'esmena transaccional a la núm. 18: *aprovada per unanimitat* (p. 3269).

L'I. Sr. Secretari Primer *llegeix el text de l'esmena transaccional a la núm. 27* (p. 3269).

Votació de l'esmena transaccional a la núm. 27: *aprovada per unanimitat* (p. 3270).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per unanimitat (p. 3270).

Article 3

Esmena del G. Mixt (núm. 30, de supressió)

L'I. Sr. Sánchez Ramos (M) *la dóna per defensada* (p. 3270)

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 31, de supressió)

La I. Sra. Fabian (IC) *la dóna per defensada* (p. 3270)

Esmena del G. Socialista (núm. 32, de supressió)

Torn a favor: *I. Sr. Font (S)*, *juntament amb les esmenes núms. 34, 35, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43 i 44* (p. 3270).

Article 4

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 33, de supressió)

Defensada i votada després (esmena núm. 45)

Esmenes del G. Socialista (núms. 34, de supressió, i 35, de modificació)

Debatudes abans (esmena núm. 32).

Apartat 1

Esmena del G. Mixt (núm. 36, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Sánchez Ramos (M)*, *juntament amb l'esmena núm. 45* (p. 3271).

Esmenes del G. Socialista (núms. 37, de modificació, i 38, d'addició)

Debatudes abans (esmena núm. 32).

Apartat 2

Esmenes del G. Socialista (núms. 39, de modificació, i 40, d'addició)

Debatudes abans (esmena núm. 32).

Apartat 3

Esmenes del G. Socialista (núms. 41 i 42, de supressió, 43, de modificació, i 44, de supressió)

Debatudes abans (esmena núm. 32).

Esmena del G. Mixt (núm. 45, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 36).

Torn en contra conjunt: *I. Sr. Padrós (CiU)* (p. 3271).

Votació de les esmenes núms. 30, 31 i 32: *rebutjades per 26 vots a favor, 56 en contra i 5 abstencions* (p. 3272).

Text del Dictamen (article 3)

Votació: aprovat per 57 vots a favor, 25 en contra i 7 abstencions (p. 3272).

La I. Sra. Fabian (IC) *dóna per defensada l'esmena núm. 33* (p. 3272).

Votació de l'esmena núm. 33: *rebutjada per 25 vots a favor, 57 en contra i 6 abstencions* (p. 3272).

Votació de les esmenes núms. 36 i 45: *rebutjades per 23 vots a favor, 57 en contra i 9 abstencions* (p. 3272).

Votació de les esmenes núms. 34, 35, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43 i 44: *rebutjades per 26 vots a favor, 57 en contra i 6 abstencions* (p. 3272).

Text del Dictamen (article 4)

El M. H. Sr. President en fa avinent les esmenes tècniques (p. 3272).

Votació: aprovat per 57 vots a favor, 26 en contra i 7 abstencions (p. 3272).

Article 5

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 46, de supressió)

La I. Sra. Fabian (IC) *la dóna per defensada* (p. 3273).

Lletra a)**Addició de noves lletres**

Esmena del G. Socialista (núm. 47, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Font (S)*, juntament amb les esmenes núms. 49 i 53. Tot seguit, n'anuncia la retirada i presenta una esmena transaccional a la núm. 53 (p. 3273).

Lletra c)

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 48, de supressió)

L'I. Sr. Martín (CDS) n'anuncia la retirada (p. 3273).

Esmena del G. Mixt (núm. 50, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Sánchez Ramos (M)*, juntament amb l'esmena núm. 52 (p. 3273).

Esmena del G. p. Popular (núm. 51, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Vidal-Quadras (P)* (p. 3274).

Addició de noves lletres

Esmena del G. Mixt (núm. 52, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 50).

Esmena del G. Socialista (núm. 53, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 47).

Torn en contra conjunt: *I. Sr. Padrós (CiU)* (p. 3274).

Votació de l'esmena núm. 46: *rebutjada per 28 vots a favor, 57 en contra i 7 abstencions* (p. 3274).

Votació de l'esmena núm. 51: *rebutjada per 5 vots a favor, 57 en contra i 32 abstencions* (p. 3274).

Votació de les esmenes núms. 50 i 52: *rebutjades per 31 vots a favor, 57 en contra i 6 abstencions* (p. 3274).

La I. Sra. Secretària Tercera llegeix el text de l'esmena transaccional a la núm. 53 (p. 3274).

Votació de l'esmena transaccional: *aprovada per unanimitat* (p. 3274).

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per 59 vots a favor, cap en contra i 35 abstencions* (p. 3274).

Article 6

Esmenes del G. Socialista (núms. 54 i 55, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Font (S)*, juntament amb les esmenes núms. 57, 58, 59, 60, 61, 62, 64, 65, 66, 68, 70, 72, 73, 75, 76, 78 i 81. Tot seguit, presenta una esmena transaccional a la núm. 64 (p. 3274).

Intervenien per una qüestió d'ordre el *M. H. Sr. President* (p. 3275), l'*I. Sr. Font (S)* (p. 3275) i l'*I. Sr. Padrós (CiU)* (p. 3275).

Apartat 1

Esmena del G. Mixt (núm. 56, de modificació)

Debatuda després (esmena núm. 79).

Esmena del G. Socialista (núm. 57, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 54).

Lletra a)

Esmena del G. Socialista (núm. 58, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 54).

Addició de noves lletres

Esmena del G. Socialista (núm. 59, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 54).

Lletra b)

Esmena del G. Socialista (núm. 60, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 54).

Addició de noves lletres

Esmena del G. Socialista (núm. 61, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 54).

Lletra c)

Esmena del G. Socialista (núm. 62, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 54).

Addició de noves lletres

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 63, d'addició)

Debatuda després (esmena núm. 71).

Esmena del G. Socialista (núm. 64, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 54).

Lletra d)

Esmena del G. Socialista (núm. 65, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 54).

Lletra e)

Esmena del G. Socialista (núm. 66, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 54).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 67, de supressió)

Debatuda després (esmena núm. 71).

Lletra f)

Esmena del G. Socialista (núm. 68, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 54).

Esmena del G. p. Popular (núm. 69, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Vidal-Quadras (P) (p. 3275).

Lletra g)

Esmena del G. Socialista (núm. 70, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 54).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 71, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Martín (CDS), juntament amb les esmenes núms. 63 i 67 (p. 3275).

Lletra h)

Esmena del G. Socialista (núm. 72, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 54).

Lletra i)

Esmena del G. Socialista (núm. 73, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 54).

Addició de noves lletres

Esmena de l'A. p. d'Esquerra Republicana (núm. 74, d'addició)

Retirada.

Apartat 2

Esmena del G. Socialista (núm. 75, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 54).

Lletra a)

Esmena del G. Socialista (núm. 76, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 54).

Esmena de l'A. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 77, d'addició)

Retirada.

Lletra e)

Esmena del G. Socialista (núm. 78, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 54).

Esmena del G. Mixt (núm. 79, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Sánchez Ramos (M), juntament amb l'esmena núm. 56 (p. 3275).

Esmena del G. p. Popular (núm. 80, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Vidal-Quadras (P) (p. 3276).

Lletra f)

Esmena del G. Socialista (núm. 81, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 54).

Torn en contra conjunt: I. Sr. Padrós (CiU) (p. 3276).

Votació de les esmenes núms. 63, 67 i 71: rebutjades per 16 vots a favor, 52 en contra i 6 abstencions (p. 3277).

Votació de les esmenes núms. 56 i 79: rebutjades per 17 vots a favor, 58 en contra i 6 abstencions (p. 3277).

Votació de les esmenes núms. 69 i 80: rebutjades per 6 vots a favor, 58 en contra i 16 abstencions (p. 3277).

Votació de l'esmena transaccional a la núm. 64: aprovada per unanimitat (p. 3277).

Text del Dictamen (article 6)

Votació: aprovat per unanimitat (p. 3277).

La sessió se suspèn a les dues del migdia i set minuts i es reprèn a dos quarts de cinc de la tarda i tretze minuts.

Preguntes (Punt dinovè de l'ordre del dia.)

Pregunta al Consell Executiu sobre l'aprovació i la publicació del Decret 78/1990

Formulació: I. Sr. Brunet (S) (p. 3277).

Resposta: H. Sr. Conseller de Sanitat i Seguretat Social (p. 3277).

Repregunta: I. Sr. Brunet (S) (p. 3277).

Segona resposta: H. Sr. Conseller (p. 3277).

Pregunta al Consell Executiu sobre la participació dels Serveis Territorials del Departament de Benestar Social a Lleida en un viatge organitzat per commemorar el desè aniversari de CiU en el Govern

Formulació: I. Sra. Utgés (S) (p. 3278).

Resposta: H. Sr. Conseller de Benestar Social (p. 3278).

Rèplica: *I. Sra. Utgés (S)* (p. 3278).

Contrarèplica: *H. Sr. Conseller* (p. 3278).

Preguntes al Consell Executiu sobre si s'ha obert un expedient informatiu sobre l'actuació de la Policia Autonòmica a Constantí el dia 12 de maig i sobre la valoració que fa de l'actuació de la Policia Autonòmica a Constantí el dia 12 de maig

Formulació: *I. Sr. Aleu (S)* (p. 3278).

Resposta: *H. Sr. Conseller de Governació* (p. 3279).

Repregunta: *I. Sr. Aleu (S)* (p. 3279).

Segona resposta: *H. Sr. Conseller* (p. 3279).

Preguntes al Consell Executiu sobre la relació que hi pugui haver entre la possibilitat de cursar el Graduat Escolar per televisió i el Projecte de Llei d'Educació d'Adults i sobre la possibilitat de cursar el Graduat Escolar per televisió

Formulació: *I. Sra. Torrent (S)* (p. 3279).

Resposta: *H. Sr. Conseller de Benestar Social* (p. 3279).

Repregunta: *I. Sra. Torrent (S)* (p. 3280).

Segona resposta: *H. Sr. Conseller* (p. 3280).

Pregunta al Consell Executiu sobre els motius pels quals la partida pressupostària dedicada a la cooperació amb el Tercer Món per a l'any 1990 només s'ha incrementat d'un 10%

Formulació: *I. Sra. Barenys (S)* (p. 3280).

Resposta: *H. Sr. Conseller de Justícia* (p. 3281).

Rèplica: *I. Sra. Barenys (S)* (p. 3281).

Contrarèplica: *H. Sr. Conseller* (p. 3281).

Preguntes al Consell Executiu sobre els criteris d'actuació dels Mossos d'Esquadra, sobre la xarxa viària inclosa en el PENTA i sobre les obres de la carretera T-302

L'I. Sr. Casanovas (M) n'anuncia la retirada (p. 3281).

Pregunta al Consell Executiu sobre les mesures que pensa establir per al compliment de l'article 38.1 de la Llei 13/1982, d'Integració Social dels Minusvàlids

Formulació: *I. Sra. Barenys (S)* (p. 3281).

Resposta: *H. Sr. Conseller de Benestar Social* (p. 3282). (p. 3282).

Rèplica: *I. Sra. Barenys (S)* (p. 3282).

Pregunta al Consell Executiu sobre una possible crítica del Director de l'Acadèmia de Policia de Catalunya envers l'actuació dels Mossos d'Esquadra en reprimir una manifestació de pagesos

Formulació: *I. Sr. Vidal-Quadras (P)* (p. 3282).

Resposta: *H. Sr. Conseller de Governació* (p. 3282).

Repregunta: *I. Sr. Vidal-Quadras (P)* (p. 3282).

Segona resposta: *H. Sr. Conseller* (p. 3283).

Pregunta al Consell Executiu sobre els mètodes emprats per la Policia Autonòmica el dia 12 de maig en el municipi de Constantí

Formulació: *I. Sr. Vidal-Quadras (P)* (p. 3283).

Resposta: *H. Sr. Conseller de Governació* (p. 3283).

Repregunta: *I. Sr. Vidal-Quadras (P)* (p. 3283).

Segona resposta: *H. Sr. Conseller* (p. 3283).

Pregunta al Consell Executiu sobre les substraccions de béns que es produeixen a les àrees de servei de les autopistes

Formulació: *I. Sr. Casanovas (M)* (p. 3283).

Resposta: *H. Sr. Conseller de Política Territorial i Obres Públiques* (p. 3284).

Rèplica: *I. Sr. Casanovas (M)* (p. 3284).

Pregunta al Consell Executiu sobre l'actuació dels Serveis Territorials del Departament de Benestar Social a Lleida en la festa commemorativa dels 10 anys de CiU en el Govern

Formulació: *I. Sra. Fabian (IC)* (p. 3284).

Resposta: *H. Sr. Conseller de Benestar Social* (p. 3284).

Repregunta: *I. Sra. Fabian (IC)* (p. 3285).

Segona resposta: *H. Sr. Conseller* (p. 3285).

Pregunta al Consell Executiu sobre l'actuació de la Policia Autonòmica el dia 12 de maig de 1990 en el municipi de Constantí

Formulació: *I. Sr. Riera i Gassiot (IC)* (p. 3285).

Resposta: *H. Sr. Conseller de Governació* (p. 3285).

Dictamen de la Comissió de Política Social sobre el Projecte de Llei d'Ordenació Sanitària a Catalunya i esmenes reservades per a defensar en el Ple (Continuació.)

Article 7

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 82, de modificació)

Torn a favor: *I. Sra. Fabian (IC)* (p. 3285).

Esmena del G. Socialista (núm. 83, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Brunet (S)*, juntament amb les esmenes núms. 84, 86, 88, 89, 91, 92, 95, 96, 99, 100, 102, 103, 106, 107,

109, 110, 112, 113, 114, 115, 118, 120, 121, 122 i 123 (p. 3286).

Apartat 1

Esmena del G. Socialista (núm. 84, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 83).

Esmena del G. Mixt (núm. 85, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Sánchez Ramos (M)*, juntament amb les esmenes núms. 87, 90, 93, 98, 105, 108 i 111 (p. 3288).

Lletra a)

Esmena del G. Socialista (núm. 86, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 83).

Esmena del G. Mixt (núm. 87, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 85).

Addició de noves lletres

Esmena del G. Socialista (núm. 88, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 83).

Lletra b)

Esmena del G. Socialista (núm. 89, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 83).

Esmena del G. Mixt (núm. 90, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 85).

Addició de noves lletres

Esmena del G. Socialista (núm. 91, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 83).

Lletra c)

Esmena del G. Socialista (núm. 92, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 83).

Esmena del G. Mixt (núm. 93, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 85).

Esmena del G. p. Popular (núm. 94, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Vidal-Quadras (P)*, juntament amb les esmenes núms. 101 i 117 (p. 3288).

Addició de noves lletres

Esmena del G. Socialista (núm. 95, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 83).

Lletra d)

Esmena del G. Socialista (núm. 96, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 83).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 97, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Martín (CDS)* (p. 3288).

Esmena del G. Mixt (núm. 98, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 85).

Addició de noves lletres

Esmena del G. Socialista (núm. 99, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 83).

Lletra e)

Esmena del G. Socialista (núm. 100, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 83).

Esmena del G. p. Popular (núm. 101, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 94).

Addició de noves lletres

Esmena del G. Socialista (núm. 102, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 83).

Lletra f)

Esmena del G. Socialista (núm. 103, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 83).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 104, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 3).

Esmena del G. Mixt (núm. 105, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 85).

Addició de noves lletres

Esmena del G. Socialista (núm. 106, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 83).

Lletra g)

Esmena del G. Socialista (núm. 107, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 83).

Esmena del G. Mixt (núm. 108, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 85).

Addició de noves lletres

Esmena del G. Socialista (núm. 109, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 83).

Esmena del G. Socialista (núm. 110, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 83).

Apartat 2

Esmena del G. Mixt (núm. 111, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 85).

Esmena del G. Socialista (núm. 112, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 83).

Punt primer

Esmenes del G. Socialista (núms. 113 i 114, de supressió)

Defensades abans (esmena núm. 83).

Punt segon

Esmena del G. Socialista (núm. 115, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 83).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 116, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 3).

Esmena del G. p. Popular (núm. 117, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 94).

Esmena del G. Socialista (núm. 118, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 83).

Esmena de l'A. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 119, d'addició)

Retirada.

Punt tercer

Esmenes del G. Socialista (núms. 120 i 121, de supressió)

Defensades abans (esmena núm. 83).

Punt quart

Esmenes del G. Socialista (núms. 122 i 123, de supressió)

Defensades abans (esmena núm. 83).

Torn en contra conjunt: I. Sr. Padrós (CiU), que presenta alhora una esmena transaccional a l'esmena núm. 94 (p. 3288).

L'I. Sr. Sánchez Ramos (M) intervé per retirar les esmenes núms. 85 i 87 (p. 3289).

Votació de l'esmena núm. 82: rebutjada per 18 vots a favor, 55 en contra i 3 abstencions (p. 3289).

Votació de les esmenes núms. 84, 86, 88, 89, 91, 92, 95, 96, 99, 100, 102, 103, 106, 107, 109, 110, 112, 113, 114, 115, 118, 120, 121, 122 i 123: rebutjades per 21 vots a favor, 55 en contra i 1 abstenció (p. 3289).

Votació de les esmenes núms. 90, 93, 98, 105, 108 i 111: rebutjades per 20 vots a favor, 56 en contra i 2 abstencions (p. 3289).

Votació de les esmenes núms. 101 i 117: rebutjades per 1 vot a favor, 56 en contra i 21 abstencions (p. 3289).

Votació de l'esmena núm. 97: rebutjada per 21 vots a favor, 57 en contra i 1 abstenció (p. 3289).

L'I. Sr. Secretari Primer llegeix el text de l'esmena transaccional a l'esmena núm. 94 (p. 3289).

Votació de l'esmena transaccional a l'esmena núm. 94: aprovada per 63 vots a favor, cap en contra i 18 abstencions (p. 3289).

Text del Dictamen

El M. II. Sr. President anuncia que hi ha unes esmenes tècniques al text del Dictamen per a l'article 7, les quals són llegides per l'I. Sr. Secretari Primer (p. 3290).

Votació: aprovat per 58 vots a favor, 18 en contra i 5 abstencions (p. 3290).

Article 8

Esmenes del G. Socialista (núms. 124 i 125, de modificació, i 126, de supressió)

Torn a favor: I. Sra. Utgés (S), juntament amb les esmenes núms. 134, 139, 140, 145, 146, 148, 150 i 153. Tot seguit, n'anuncia la retirada (p. 3290).

Esmena del G. Mixt (núm. 127, de supressió)

Torn a favor: I. Sr. Sánchez Ramos (M), juntament amb l'esmena núm. 138. Alhora, retira les esmenes núms. 130, 155 i 157 (p. 3291).

Esmena del G. p. Popular (núm. 128, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Vidal-Quadras (P), juntament amb les esmenes núms. 133 i 143 (p. 3291).

Lletra a)

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 129, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Martín (CDS), juntament amb les esmenes núms. 136, 144, 147, 149, 151, 152 i 154; alhora, retira l'esmena núm. 141 (p. 3291).

Lletra d)

Esmena del G. Mixt (núm. 130, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 127).

Esmena de l'A. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 131, d'addició)

Retirada.

Lletra e)

Esmena de l'A. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 132, d'addició)

Retirada.

Addició de noves lletres

Esmena del G. p. Popular (núm. 133, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 128).

Lletra g)

Esmena del G. Socialista (núm. 134, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 124).

Esmena de l'A. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 135, d'addició)

Retirada.

Addició de noves lletres

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 136, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 129).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 137, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 3).

Lletra h)

Esmena del G. Mixt (núm. 138, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 127).

Lletra j)

Esmena del G. Socialista (núm. 139, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 124).

Lletra k)

Esmena del G. Socialista (núm. 140, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 124).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 141, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 129).

Esmena de l'A. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 142, d'addició)

Retirada.

Addició de noves lletres

Esmena de l'G. p. Popular (núm. 143, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 128).

Lletra l)

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 144, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 129).

Esmena del G. Socialista (núm. 145, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 124).

Lletra m)

Esmena del G. Socialista (núm. 146, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 124).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 147, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 129).

Lletra n)

Esmena del G. Socialista (núm. 148, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 124).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 147, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 129).

Lletra o)

Esmena del G. Socialista (núm. 150, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 124).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 151, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 129).

Lletra t)

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 152, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 129).

Addició de noves lletres

Esmena del G. Socialista (núm. 153, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 124).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 154, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 129).

Addició de noves lletres

Esmena del G. Mixt (núm. 155, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 127).

Esmena de l'A. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 156, d'addició)

Retirada.

Esmena del G. Mixt (núm. 157, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 127).

Torn en contra conjunt: I. Sr. Padrós (CiU) (p. 3291).

Intervenien l'I. Sr. Vidal-Quadras (P) per retirar les esmenes núms. 128 i 143 (p. 3292), l'I. Sr. Martín (M) per retirar les esmenes núms. 144, 147, 149, 151, 152 i 154 (p. 3292) i l'I. Sr. Font (S) per retirar les esmenes núms. 124, 125, 126, 134, 139, 140, 145, 146, 148, 150 i 153 (p. 3292).

Votació de les esmenes núms. 127 i 138: *rebutjades per 17 vots a favor, 52 en contra i 3 abstencions* (p. 3292).

Votació de les esmenes núms. 133 i 136: *rebutjades per 17 vots a favor, 52 en contra i 3 abstencions* (p. 3292).

Votació de l'esmena núm. 129: *aprovada per unanimitat* (p. 3292).

La I. Sra. Secretària Tercera llegeix el text de les esmenes transaccionals a les esmenes núms. 134 i 146 (p. 3292).

Votació de les esmenes transaccionals a les esmenes núms. 134 i 146: *aprovades per unanimitat* (p. 3292).

Text del Dictamen

El M. H. Sr. President anuncia que hi ha una esmena tècnica i una esmena lingüística al text del Dictamen per a l'article 7 (p. 3293).

Votació: *aprovat per unanimitat* (p. 3293).

Article 9

Esmena del G. Mixt (núm. 158, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Sánchez Ramos (M) (p. 3293).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 159, de modificació)

La I. Sra. Fabian (IC) n'anuncia la retirada, a favor d'una esmena transaccional (p. 3293).

Esmena del G. Socialista (núm. 160, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Font (S), *juntament amb les esmenes núms. 161, 162, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 171, 174, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 190, 191, 192, 194, 196, 199, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 210, 211, 213, 214, 215, 217, 219, 220, 221, 222, 223, 225, 226, 227, 230, 232, 234 i 235* (p. 3293).

Lletra a)

Esmena del G. Socialista (núm. 161, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 160).

Lletra b)

Esmena del G. Socialista (núm. 162, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 160).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 163, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Martín (M), *juntament amb les esmenes núms. 170, 172, 173, 175 i 622* (p. 3295).

Addició de noves lletres

Esmena del G. Socialista (núm. 164, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 160).

Lletra c)

Esmena del G. Socialista (núm. 165, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 160).

Addició de noves lletres

Esmena del G. Socialista (núm. 166, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 160).

Lletra d)

Esmenes del G. Socialista (núm. 167, de supressió, i 168, d'addició)

Defensades abans (esmena núm. 160).

Lletra e)

Esmena del G. Socialista (núm. 169, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 160).

Addició de noves lletres

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 170, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 163).

Esmena del G. Socialista (núm. 171, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 160).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 172, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 163).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 173, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 163).

Lletra f)

Esmena del G. Socialista (núm. 174, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 160).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 175, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 163).

Addició de noves lletres

Esmena del G. p. Popular (núm. 176, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Vidal-Quadras (P)* (p. 3295).

Esmena del G. Socialista (núm. 177, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 160).

Lletra h)

Esmena del G. Socialista (núm. 178, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 160).

Addició de noves lletres

Esmenes del G. Socialista (núms. 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186 i 187, d'addició)

Defensades abans (esmena núm. 160).

Torn en contra conjunt: *I. Sr. Padrós (CiU)* (p. 3295).

Votació de l'esmena núm. 158: *rebutjada per 17 vots a favor, 52 en contra i 6 abstencions* (p. 3296).

Votació de les esmenes núms. 160, 161, 162, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 171, 174, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187: *rebutjades per 20 vots a favor, 52 en contra i 3 abstencions* (p. 3296).

Votació de les esmenes núms. 163, 170, 172, 173 i 175: *rebutjades per 20 vots a favor, 53 en contra i 3 abstencions* (p. 3296).

Votació de l'esmena núm. 176: *rebutjada per 3 vots a favor, 53 en contra i 20 abstencions* (p. 3296).

L'I. Sr. Secretari Primer llegeix el text de l'esmena transaccional a l'esmena núm. 159 (p. 3296).

Votació de l'esmena transaccional a l'esmena núm. 159: *aprovada per unanimitat* (p. 3296).

Text del Dictamen

El M. H. Sr. President anuncia que hi ha una esmena tècnica al text del Dictamen per a l'article 9, les quals són llegides per *l'I. Sr. Secretari Primer* (p. 3296).

Votació: *aprovat per 56 vots a favor, cap en contra i 23 abstencions* (p. 3296).

Article 10

Esmena del G. Mixt (núm. 188, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Sánchez Ramos (M)*, juntament amb l'esmena núm. 228 (p. 3296).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 189, de modificació)

Torn a favor: *I. Sra. Fabian (IC)* (p. 3296).

Esmenes del G. Socialista (núms. 190 i 191, de modificació)

Defensades abans (esmena núm. 160).

Addició de noves lletres

Esmena del G. Socialista (núm. 192, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 160).

Lletra c)

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 193, de supressió)

Torn a favor: *I. Sr. Martín (M)*, juntament amb les esmenes núms. 197, 216, 218 i 224 (p. 3296).

Esmena del G. Socialista (núm. 194, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 160).

Esmena del G. p. Popular (núm. 195, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Vidal-Quadras (P)*, juntament amb les esmenes núms. 198, 209, 212 (p. 3297).

Addició de noves lletres

Esmena del G. Socialista (núm. 196, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 160).

Lletra d)

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 197, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 193).

Esmena del G. p. Popular (núm. 198, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 195).

Esmena del G. Socialista (núm. 199, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 160).

Addició de noves lletres

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 200, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 3).

Esmena del G. Socialista (núm. 201, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 160).

Lletra f)

Esmenes del G. Socialista (núms. 202, de supressió, i 203, de modificació)

Defensades abans (esmena núm. 160).

Addició de noves lletres

Esmena del G. Socialista (núm. 204, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 160).

Lletra g)

Esmena del G. Socialista (núm. 205, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 160).

Lletra h)

Esmena del G. Socialista (núm. 206, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 160).

Addició de noves lletres

Esmena del G. Socialista (núm. 207, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 160).

Lletra i)

Esmena del G. Socialista (núm. 208, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 160).

Esmena del G. p. Popular (núm. 209, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 195).

Lletra j)

Esmena del G. Socialista (núm. 210, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 160).

Lletra k)

Esmena del G. Socialista (núm. 211, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 160).

Esmena del G. p. Popular (núm. 212, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 195).

Lletra l)

Esmena del G. Socialista (núm. 213, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 160).

Lletra m)

Esmena del G. Socialista (núm. 214, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 160).

Lletra n)

Esmena del G. Socialista (núm. 215, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 160).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 216, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 193).

Esmena del G. Socialista (núm. 217, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 160).

Lletra o)

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 218, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 193).

Esmenes del G. Socialista (núms. 219, de supressió, i 220, de modificació)

Defensades abans (esmena núm. 160).

Lletra p)

Esmenes del G. Socialista (núms. 221, de supressió, i 222, de modificació)

Defensades abans (esmena núm. 160).

Lletra q)

Esmena del G. Socialista (núm. 223, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 160).

Lletra r)

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 224, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 193).

Esmena del G. Socialista (núms. 225, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 160).

Lletra s)

Esmena del G. Socialista (núms. 226, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 160).

Lletra t)

Esmena del G. Socialista (núm. 227, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 160).

Torn en contra conjunt: I. Sr. Padrós (CiU), que presenta una esmena transaccional a l'esmena núm. 212 (p. 3297).

Votació de l'esmena núm. 188: rebutjada per 17 vots a favor, 50 en contra i 2 abstencions (p. 3297).

Votació de l'esmena núm. 189: rebutjada per 18 vots a favor, 50 en contra i 2 abstencions (p. 3297).

Votació de les esmenes núms. 190, 191, 192, 194, 196, 199, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 210, 211, 213, 214, 215, 217, 219, 220, 221, 222, 223, 225, 226 i 227: rebutjades per 19 vots a favor, 51 en contra i 2 abstencions (p. 3297).

Votació de les esmenes núms. 193, 197, 216, 218 i 224: rebutjades per 19 vots a favor, 51 en contra i 2 abstencions (p. 3297).

Votació de les esmenes núms. 195, 198, 209 i 212: rebutjades per 21 vots a favor, 51 en contra i cap abstenció (p. 3297).

L'I. Sr. Secretari Primer llegeix el text de l'esmena transaccional a l'esmena núm. 212 (p. 3297).

L' Sr. Padrós (CiU) intervé per fer un aclariment (p. 3297).

Votació de l'esmena transaccional a l'esmena núm. 212: aprovada per 70 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions (p. 3297).

Text del Dictamen

El M. H. Sr. President anuncia que hi ha una correcció d'errades i una esmena tècnica al text del Dictamen per a l'article 10 (p. 3297).

Votació: aprovat per 51 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions (p. 3298).

Article 11

L'I. Sr. Font (S) intervé per defensar les esmenes núms. 236, 237, 238 i 239 i tot seguit n'anuncia la retirada (p. 3298).

Esmena del G. Mixt (núm. 228, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 188).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 229, de supressió)

Torn a favor: I. Sra. Fabian (IC) (p. 3298).

Esmena del G. Socialista (núm. 230, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 160).

Lletra a)

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 231, de supressió)

Torn a favor: I. Sr. Martín (M), juntament amb l'esmena núm. 233 (p. 3298).

Esmena del G. Socialista (núm. 232, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 160).

Lletra b)

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 233, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 231).

Esmena del G. Socialista (núm. 234, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 160).

Lletra c)

Esmena del G. Socialista (núm. 235, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 160).

Addició de nous títols

Esmena del G. Socialista (núm. 236, d'addició)

Defensada abans (article 11).

Addició de nous articles

Esmenes del G. Socialista (núms. 237, 238 i 239, d'addició)

Defensades abans (article 11).

Torn en contra conjunt: *I. Sr. Padrós (CiU)* (p. 3298).

Votació de l'esmena núm. 228: *rebutjada per 18 vots a favor, 49 en contra i 3 abstencions* (p. 3299).

Votació de l'esmena núm. 229: *rebutjada per 18 vots a favor, 49 en contra i 3 abstencions* (p. 3299).

Votació de les esmenes núms. 230, 232, 234 i 235: *rebutjades per 18 vots a favor, 49 en contra i 3 abstencions* (p. 3299).

Votació de les esmenes núms. 231 i 233: *rebutjades per 18 vots a favor, 49 en contra i 3 abstencions* (p. 3299).

Text del Dictamen

Votació: *aprobat per 49 vots a favor, cap en contra i 21 abstencions* (p. 3299).

Títol IV

Esmena del G. Socialista (núm. 240, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Brunet (S), juntament amb les esmenes núms. 242, 245, 246, 247, 248 i 249; tot seguit, n'anuncia la retirada* (p. 3299).

Capítol I

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 241, de modificació)

Torn a favor: *I. Sra. Fabian (IC), juntament amb l'esmena núm. 244* (p. 3299).

Esmena del G. Socialista (núm. 242, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 240).

Article 12

Esmena del G. Mixt (núm. 243, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Sánchez Ramos (M), que tot seguit n'anuncia la retirada* (p. 3300).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 244, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 241).

Esmena del G. Socialista (núm. 245, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 240).

Apartat 1

Esmena del G. Socialista (núm. 246, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 240).

Punt 1

Lletra b)

Esmena del G. Socialista (núm. 247, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 240).

Lletra c)

Esmena del G. Socialista (núm. 248, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 240).

Apartat 2

Punt 2

Esmena del G. Socialista (núm. 249, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 240).

Torn en contra conjunt: *I. Sr. Padrós (CiU)* (p. 3300).

Votació de l'esmena núm. 241: *rebutjada per 18 vots a favor, 54 en contra i 3 abstencions* (p. 3300).

Votació de l'esmena núm. 244: *rebutjada per 18 vots a favor, 54 en contra i 3 abstencions* (p. 3300).

Text del Dictamen

El M. H. Sr. President anuncia que hi ha una esmena tècnica al text del Dictamen per a l'article 12 (p. 3300).

Votació: *aprobat per 75 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions* (p. 3300).

Article 13

Text del Dictamen

Votació: *aprobat per unanimitat* (p. 3300).

Article 14

Apartat 1

Esmena del G. Socialista (núm. 250, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Brunet (S), juntament amb les esmenes núms. 251, 253 a 258, 260, 261, 263 a 270, 272 a 276, 278 a 291, 293 a 295, 297 a 306, 308 a 316, 319 a 331, 334, 336, 337, 339 a 341, 343 a 347 i 349; tot seguit, n'anuncia la retirada* (p. 3300).

Lletra a)

Esmena del G. Socialista (núm. 251, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 250).

Esmena del G. Mixt (núm. 252, de supressió)

Torn a favor: *I. Sr. Sánchez Ramos (M), juntament amb les esmenes núms. 262, 271, 318, 333 i 348; alhora, retira les esme-*

nes núms. 259 i 332 (p. 3301).

Esmenes del G. Socialista (núm. 253, de supressió, i 254, de modificació)

Defensades abans (esmena núm. 250).

Addició de noves lletres

Esmena del G. Socialista (núm. 255, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 250).

Lletra b)

Esmena del G. Socialista (núm. 256, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 250).

Addició de noves lletres

Esmena del G. Socialista (núm. 257, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 250).

Lletra c)

Esmena del G. Socialista (núm. 258, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 250).

Esmena del G. Mixt (núm. 259, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 252).

Addició de noves lletres

Esmena del G. Socialista (núm. 260, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 250).

Lletra d)

Esmena del G. Socialista (núm. 261, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 250).

Esmena del G. Mixt (núm. 262, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 252).

Esmena del G. Socialista (núm. 263, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 250).

Addició de noves lletres

Esmena del G. Socialista (núm. 264, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 250).

Lletra e)

Esmenes del G. Socialista (núms. 265 i 266, de supressió, i 267, de modificació)

Defensades abans (esmena núm. 250).

Addició de noves lletres

Esmena del G. Socialista (núm. 268, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 250).

Lletra f)

Esmena del G. Socialista (núm. 269, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 250).

Addició de noves lletres

Esmena del G. Socialista (núm. 270, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 250).

Lletres g), h), i), j), k), l), m), n), o), p), q), r) i s)

Esmena del G. Socialista (núm. 271, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 250).

Lletra g)

Esmenes del G. Socialista (núms. 272 i 273, de supressió, i 274, d'addició)

Defensades abans (esmena núm. 250).

Addició de noves lletres

Esmena del G. Socialista (núm. 275, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 250).

Lletra i)

Esmena del G. Socialista (núm. 276, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 250).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 277, de modificació)

L'I. Sr. Martín (CDS) n'anuncia la retirada, juntament amb la de les esmenes núms. 335 i 691; tot seguit, defensa les esmenes núms. 307, 437, 649 i 822 (p. 3302).

Esmena del G. Socialista (núm. 278, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 250).

Addició de noves lletres

Esmena del G. Socialista (núm. 279, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 250).

Lletra j)

Esmenes del G. Socialista (núm. 280 i 281, de supressió)

Defensades abans (esmena núm. 250).

Addició de noves lletres

Esmena del G. Socialista (núm. 282, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 250).

Lletra k)

Esmena del G. Socialista (núm. 283, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 250).

Addició de noves lletres

Esmena del G. Socialista (núm. 284, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 250).

Lletra l)

Esmena del G. Socialista (núm. 285, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 250).

Addició de noves lletres

Esmena del G. Socialista (núm. 286, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 250).

Lletra m)

Esmena del G. Socialista (núm. 287, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 250).

Addició de noves lletres

Esmena del G. Socialista (núm. 288, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 250).

Lletra n)

Esmena del G. Socialista (núm. 289, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 250).

Addició de noves lletres

Esmena del G. Socialista (núm. 290, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 250).

Lletra o)

Esmena del G. Socialista (núm. 291, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 250).

Esmena del G. p. Popular (núm. 292, d'addició)

El M. H. Sr. President anuncia que el G. p. Popular la dóna per defensada (p. 3302).

Addició de noves lletres

Esmena del G. Socialista (núm. 293, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 250).

Lletra p)

Esmena del G. Socialista (núm. 294, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 250).

Lletra q)

Esmena del G. Socialista (núm. 295, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 250).

Addició de noves lletres

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 296, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 3).

Esmena del G. Socialista (núm. 297, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 250).

Lletra r)

Esmena del G. Socialista (núm. 298, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 250).

Addició de noves lletres

Esmena del G. Socialista (núm. 299, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 250).

Lletra s)

Esmena del G. Socialista (núm. 300, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 250).

Lletra t)

Esmena del G. Socialista (núm. 301, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 250).

Lletra u)

Esmena del G. Socialista (núm. 302, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 250).

Apartat 2

Esmenes del G. Socialista (núms. 303, de supressió, i 304, de modificació)

Defensades abans (esmena núm. 250).

Addició de nous apartats

Esmena del G. Socialista (núm. 305, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 250).

Article 15

Apartat 1

Esmena del G. Socialista (núm. 306, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 250).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 306, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 277).

Esmena del G. Socialista (núm. 308, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 250).

Addició de nous apartats

Esmena del G. Socialista (núm. 309, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 250).

Apartat 2

Esmena del G. Socialista (núm. 310, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 250).

Apartat 3

Esmenes del G. Socialista (núms. 311, de supressió, i 312, de modificació)

Defensades abans (esmena núm. 250).

Addició de nous apartats

Esmenes del G. Socialista (núms. 313, 314 i 315, d'addició)

Defensades abans (esmena núm. 250).

Secció Segona

Esmena del G. Socialista (núm. 316, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 250).

Article 16

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 317, de modificació)

La I. Sra. Fabian (IC) n'anuncia la retirada (p. 3302).

Apartat 1

Esmena del G. Mixt (núm. 318, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 252).

Esmenes del G. Socialista (núms. 319, de modificació, 320, d'addició, 321, de modificació, 322, de supressió, i 323 i 324, d'addició)

Defensades abans (esmena núm. 250).

Apartat 2

Esmenes del G. Socialista (núms. 325, de modificació, i 326, de supressió)

Defensades abans (esmena núm. 250).

Article 17

Esmena del G. Socialista (núm. 327, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 250).

Apartat 1

Paràgraf primer

Lletra a)

Esmenes del G. Socialista (núms. 328, de supressió, i 329, de modificació)

Defensades abans (esmena núm. 250).

Lletra b)

Esmenes del G. Socialista (núms. 330 i 331, de supressió)

Defensades abans (esmena núm. 250).

Esmena del G. Mixt (núm. 332, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 252).

Esmena del G. Mixt (núm. 333, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 252).

Esmena del G. Socialista (núm. 334, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 250).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 335, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 277).

Esmenes del G. Socialista (núms. 336, d'addició, i 337, de supressió)

Defensades abans (esmena núm. 250).

Lletra c)

Esmena del G. Mixt (núm. 338, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 252).

Esmena del G. Socialista (núm. 339, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 250).

Lletra d)

Esmenes del G. Socialista (núm. 340, de supressió, i 341, de modificació)

Defensades abans (esmena núm. 250).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 342, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 3).

Lletra e)

Esmena del G. Socialista (núm. 343, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 250).

Lletra h)

Esmena del G. Socialista (núm. 344, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 250).

Lletra i)

Esmena del G. Socialista (núm. 345, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 250).

Lletra j)

Esmenes del G. Socialista (núms. 346 i 347, de supressió)

Defensades abans (esmena núm. 250).

Paràgraf segon

Esmena del G. Mixt (núm. 348, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 252).

Esmena del G. Socialista (núm. 349, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 250).

Torn en contra conjunt: I. Sr. Padrós (CiU), que presenta esmenes transaccionals a l'esmena núm. 293 i a l'esmena núm. 336 (p. 3302).

L'I. Sr. Martín (M) intervé per retirar les esmenes núms. 307, 437, 649 i 822.

Votació de les esmenes núms. 252 i 271: rebutjades per 1 vot a favor, 54 en contra i 14 abstencions (p. 3303).

Votació de l'esmena núm. 292: rebutjada per 16 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció (p. 3303).

Votació de l'esmena transaccional a l'esmena núm. 293: aprovada per unanimitat (p. 3303).

Text del Dictamen (article 14)

El M. H. Sr. President anuncia que hi ha una esmena tècnica al text del Dictamen per a l'article 14 (p. 3303).

Votació: aprovat per 71 vots a favor, cap en contra i 1 abstenció (p. 3303).

Text del Dictamen (article 15)

Votació: aprovat per unanimitat (p. 3303).

Votació de l'esmena núm. 318: rebutjada per 16 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció (p. 3303).

Text del Dictamen (article 16)

Votació: aprovat per unanimitat (p. 3303).

Votació de les esmenes núms. 332, 333, 338 i 348: rebutjades per 16 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció (p. 3303).

Votació de l'esmena transaccional a l'esmena núm. 336: aprovada per unanimitat (p. 3303).

Text del Dictamen (article 17)

El M. H. Sr. President anuncia que hi ha una esmena tècnica al text del Dictamen per a l'article 17 (p. 3303).

Votació: aprovat per unanimitat (p. 3303).

Secció Tercera

Esmena del G. Socialista (núm. 350, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Brunet (S), que presenta una esmena transaccional a l'esmena núm. 463 i anuncia la retirada de les esmenes núms. 350 a 352, 354 a 356, 359, 360, 363, 365, 366, 368, 371, 373 a 375, 378, 380, 381, 383 a 385, 387, 388 a 390, 392 a 395, 397 a 401, 404 a 406, 408 a 435 i 438 a 452 (p. 3303).

Article 18

Apartat 1

Esmenes del G. Socialista (núms. 351 i 352, de modificació)

Retirades abans (esmena núm. 350).

Apartat 2

Esmena del G. Mixt (núm. 353, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Sánchez Ramos (M), juntament amb l'esmena núm. 436; alhora, retira l'esmena núm. 528 (p. 3304).

Esmenes del G. Socialista (núms. 354 i 355, de modificació)

Retirades abans (esmena núm. 350).

Lletra a)

Esmena del G. Socialista (núm. 356, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 350).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 357, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 3).

Esmena de l'A. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 358, de modificació)

Retirada abans.

Addició de noves lletres

Esmena del G. Socialista (núm. 359, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 350).

Lletra b)

Esmena del G. Socialista (núm. 360, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 350).

Esmena de l'A. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 361, de modificació)

Retirada abans.

Addició de noves lletres

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 362, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 3).

Lletra c)

Esmena del G. Socialista (núm. 363, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 350).

Esmena de l'A. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 364, de modificació)

Retirada abans.

Esmena del G. Socialista (núm. 365, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 350).

Addició de noves lletres

Esmena del G. Socialista (núm. 366, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 350).

Esmena del G. Socialista (núm. 367, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 350), a favor d'una esmena transaccional.

Lletra d)

Esmena del G. Socialista (núm. 368, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 350).

Esmena de l'A. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 369, de modificació)

Retirada abans.

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 370, d'addició)

L'I. Sr. Martín (M) n'anuncia la retirada; alhora, defensa l'esmena núm. 386 (p. 3304).

Lletra e)

Esmena del G. Socialista (núm. 371, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 350).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 372, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 3).

Esmenes del G. Socialista (núms. 373 i 374, de supressió)

Retirades abans (esmena núm. 350).

Lletra f)

Esmena del G. Socialista (núm. 375, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 350).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 376, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 3).

Esmena de l'A. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 377, de supressió)

Retirada abans.

Lletra g)

Esmena del G. Socialista (núm. 378, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 350).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 379, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 3).

Lletra h)

Esmena del G. Socialista (núm. 380, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 350).

Lletra i)

Esmena del G. Socialista (núm. 381, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 350).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 382, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 3).

Lletra j)

Esmena del G. Socialista (núm. 383, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 350).

Addició de noves lletres

Esmena del G. Socialista (núm. 384, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 350).

Apartat 3

Esmena del G. Socialista (núm. 385, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 350).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 386, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 370).

Esmena del G. Socialista (núm. 387, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 350).

Apartat 4

Esmenes del G. Socialista (núms. 388, 389 i 390, de modificació)

Retirades abans (esmena núm. 350).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 391, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 3).

Esmena del G. Socialista (núm. 392, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 350).

Apartat 5

Esmenes del G. Socialista (núms. 393, de supressió, 394, de modificació, i 395, de supressió)

Retirades abans (esmena núm. 350).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 396, de modificació)

Retirada (esmena núm. 451).

Esmenes del G. Socialista (núms. 397, d'addició, 398 i 399, de modificació, 400, de supressió, i 401, de modificació)

Retirades abans (esmena núm. 350).

Article 19

Esmena del G. Socialista (núm. 402, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 350).

Apartat 1

Esmena del G. Mixt (núm. 403, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 353).

Esmenes del G. Socialista (núms. 404, de supressió, i 405 i 406, de modificació)

Retirades abans (esmena núm. 350).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 407, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 3).

Lletra a)

Esmenes del G. Socialista (núms. 408, de supressió, i 409, de modificació)

Retirades abans (esmena núm. 350).

Addició de noves lletres

Esmenes del G. Socialista (núms. 410 i 411, d'addició)

Retirades abans (esmena núm. 350).

Lletra b)

Esmenes del G. Socialista (núms. 412 i 413, de supressió, 414, de modificació, 415, d'addició, i 416, de supressió)

Retirades abans (esmena núm. 350).

Addició de noves lletres

Esmena del G. Socialista (núm. 417, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 350).

Lletra c)

Esmenes del G. Socialista (núms. 418, de supressió, i 419, d'addició)

Retirades abans (esmena núm. 350).

Addició de noves lletres

Esmena del G. Socialista (núm. 420, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 350).

Lletra d)

Esmenes del G. Socialista (núms. 421 i 422, de supressió)

Retirades abans (esmena núm. 350).

Lletra e)

Esmena del G. Socialista (núm. 423, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 350).

Addició de noves lletres

Esmenes del G. Socialista (núms. 424 i 425, d'addició)

Retirades abans (esmena núm. 350).

Lletra f)

Esmenes del G. Socialista (núms. 426 i 427, de supressió, 428, de modificació, i 429, de supressió)

Retirades abans (esmena núm. 350).

Addició de noves lletres

Esmena del G. Socialista (núm. 430, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 350).

Article 20

Esmena del G. Socialista (núm. 431, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 350).

Apartat 1

Esmenes del G. Socialista (núms. 432, de supressió, 433, de modificació, 434, d'addició, i 435, de modificació)

Retirades abans (esmena núm. 350).

Esmena del G. Mixt (núm. 436, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 353).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 437, de modificació)

Defensada i retirada abans (esmenes núms. 277 i 349).

Esmenes del G. Socialista (núms. 438 i 439, de modificació, i 440, d'addició)

Retirades abans (esmena núm. 350).

Addició de nous apartats

Esmenes del G. Socialista (núms. 441 i 442, d'addició)

Retirades abans (esmena núm. 350).

Apartat 2

Esmena del G. Socialista (núm. 443, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 350).

Addició de nous apartats

Esmena del G. Socialista (núm. 444, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 350).

Apartat 3

Esmenes del G. Socialista (núms. 445 i 446, de supressió, 447, de modificació, i 448 i 449, de supressió)

Retirades abans (esmena núm. 350).

Apartat 4

Esmena del G. Socialista (núm. 450, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 350).

Addició de nous apartats

Esmenes del G. Socialista (núms. 451 i 452, d'addició)

Retirades abans (esmena núm. 350).

Torn en contra conjunt: I. Sr. Padrós (CiU) (p. 3304).

L'I. Sr. Martín (CDS) anuncia que manté l'esmena núm. 379 (p. 3305).

Votació de l'esmena núm. 353: rebutjada per 17 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció (p. 3305).

L'I. Sr. Martín (CDS) anuncia la retirada de l'esmena núm. 396 (p. 3305).

Votació de l'esmena núm. 386: rebutjada per 17 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció (p. 3305).

Text del Dictamen (article 18)

Votació: aprovat per unanimitat (p. 3305).

Votació de l'esmena núm. 403: rebutjada per 17 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció (p. 3305).

Votació de l'esmena núm. 407: rebutjada per 17 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció (p. 3305).

Text del Dictamen (article 19)

Votació: aprovat per unanimitat (p. 3305).

La I. Sra. Secretària Tercera llegeix el text de l'esmena transaccional a l'esmena núm. 367 (p. 3305).

Votació de l'esmena transaccional a l'esmena núm. 367: aprovada per unanimitat (p. 3305).

Votació de l'esmena núm. 379: aprovada per unanimitat (p. 3305).

Addició de nous capítols

Esmena del G. Socialista (núm. 453, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Brunet (S), juntament amb les esmenes núms. 454 a 474, 476 a 478, 481, 483 a 486, 488, 491 a 495, 499 a 502, 504, 505, 507, 509, 511, 513, 514, 516 a 522, 524 a 527, 529 a 531 i 533; tot seguit, n'anuncia la retirada (p. 3305).

Addició de noves seccions

Esmena del G. Socialista (núm. 454, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 453).

Addició de nous articles

Esmena del G. Socialista (núm. 455, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 453).

Addició de noves seccions

Esmena del G. Socialista (núm. 456, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 453).

Addició de nous articles

Esmena del G. Socialista (núm. 457, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 453).

Addició de noves seccions

Esmena del G. Socialista (núm. 458, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 453).

Addició de nous articles

Esmena del G. Socialista (núm. 459, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 453).

Addició de noves seccions

Esmena del G. Socialista (núm. 460, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 453).

Addició de nous articles

Esmena del G. Socialista (núm. 461, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 453).

Addició de noves seccions

Esmena del G. Socialista (núm. 462, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 453).

Addició de nous articles

Esmena del G. Socialista (núm. 463, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 453).

Addició de noves seccions

Esmena del G. Socialista (núm. 464, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 453).

Addició de nous articles

Esmena del G. Socialista (núm. 465, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 453).

Addició de noves seccions

Esmena del G. Socialista (núm. 466, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 453).

Addició de nous articles

Esmena del G. Socialista (núm. 467, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 453).

Addició de noves seccions

Esmena del G. Socialista (núm. 468, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 453).

Addició de nous articles

Esmena del G. Socialista (núm. 469, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 453).

Addició de noves seccions

Esmena del G. Socialista (núm. 470, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 453).

Addició de nous articles

Esmena del G. Socialista (núm. 471, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 453).

Capítol II

Esmenes del G. Socialista (núms. 472, de supressió, i 473, de modificació)

Retirades abans (esmena núm. 453).

Addició de nous articles

Esmena del G. Socialista (núm. 474, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 453).

Article 21

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 475, de modificació)

Torn a favor: I. Sra. Fabian (IC), que retira alhora l'esmena núm. 497, a favor d'una esmena transaccional (p. 3308).

Esmena del G. Socialista (núm. 476, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 453).

Apartat 1

Esmenes del G. Socialista (núms. 477, de supressió, i 478, de modificació)

Retirades abans (esmena núm. 453).

Esmenes del G. Mixt (núms. 479, d'addició, i 480, de supressió)

Torn a favor: I. Sr. Sánchez Ramos (M), juntament amb les esmenes núms. 487, 496, 510, 512, 515, 523, 528 i 532 (p. 3308).

Esmena del G. Socialista (núm. 481, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 453).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 482, d'addició)

L'I. Sr. Martín (M) n' anuncia la retirada, juntament amb la de l'esmena núm. 489 (p. 3308).

Esmenes del G. Socialista (núms. 483, d'addició, 484, de modificació, 485, d'addició, i 486, de modificació)

Retirades abans (esmena núm. 453).

Esmena del G. Mixt (núm. 487, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 479).

Apartat 2

Esmena del G. Socialista (núm. 488, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 453).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 489, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 482).

Esmena del G. p. Popular (núm. 490, d'addició)

Decaiguda.

Addició de nous apartats

Esmenes del G. Socialista (núms. 491, 492, 493, 494 i 495, d'addició)

Retirades abans (esmena núm. 453).

Article 22

Esmena del G. Mixt (núm. 496, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 479).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 497, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 475).

Apartat 1

Esmenes del G. Socialista (núms. 498, de supressió, i 499, de modificació)

Retirades abans (esmena núm. 453).

Lletra a)

Esmenes del G. Socialista (núms. 500 i 501, de supressió)

Retirades abans (esmena núm. 453).

Lletra b)

Esmena del G. Socialista (núm. 502, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 453).

Esmena del G. p. Popular (núm. 503, d'addició)

Decaiguda.

Lletra c)

Esmena del G. Socialista (núm. 504, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 453).

Lletra d)

Esmena del G. Socialista (núm. 505, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 453).

Esmena del G. p. Popular (núm. 506, d'addició)

Decaiguda.

Lletra e)

Esmena del G. Socialista (núm. 507, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 453).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 508, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 3).

Lletra f)

Esmena del G. Socialista (núm. 509, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 453).

Apartat 2

Esmena del G. Mixt (núm. 510, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 479).

Esmena del G. Socialista (núm. 511, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 453).

Apartat 3

Esmena del G. Mixt (núm. 512, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 479).

Esmenes del G. Socialista (núms. 513, de supressió, i 514, de modificació)

Retirades abans (esmena núm. 453).

Apartat 4

Esmena del G. Mixt (núm. 515, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 479).

Esmenes del G. Socialista (núms. 516, de supressió, i 517, de modificació)

Retirades abans (esmena núm. 453).

Article 23

Esmena del G. Socialista (núm. 518, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 453).

Esmenes del G. Socialista (núms. 519, de supressió, i 520, de modificació)

Retirades abans (esmena núm. 453).

Lletra a)

Esmena del G. Socialista (núm. 521, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 453).

Lletra b)

Esmena del G. Socialista (núm. 522, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 453).

Esmena del G. Mixt (núm. 523, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 479).

Lletra c)

Esmena del G. Socialista (núm. 524, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 453).

Lletra d)

Esmena del G. Socialista (núm. 525, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 453).

Lletra e)

Esmena del G. Socialista (núm. 526, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 453).

Lletra f)

Esmena del G. Socialista (núm. 527, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 453).

Esmena del G. Mixt (núm. 528, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 479).

Lletra g)

Esmenes del G. Socialista (núms. 529, de supressió, i 530 i 531, de modificació)

Retirades abans (esmena núm. 453).

Esmena del G. Mixt (núm. 532, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 479).

Lletra h)

Esmena del G. Socialista (núm. 533, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 453).

Esmena de l'À. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 534, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 3).

Torn en contra conjunt: I. Sr. Padrós (CiU) (p. 3308).

Votació de les esmenes núms. 479, 480, 487, 496, 510, 512, 515, 523, 528 i 532: rebutjades per 19 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció (p. 3308).

Votació de l'esmena núm. 475: rebutjada per 3 vots a favor, 59 en contra i 16 abstencions (p. 3308).

Text del Dictamen (article 20)

Votació: aprovat per unanimitat (p. 3309).

Text del Dictamen (article 21)

Votació: aprovat per 75 vots a favor, cap en contra i 1 abstenció (p. 3309).

L'I. Sr. Secretari Primer llegeix el text de l'esmena transaccional a l'esmena núm. 497 (p. 3309).

Votació de l'esmena transaccional a l'esmena núm. 497: aprovada per unanimitat (p. 3309).

Text del Dictamen (article 22)

Votació: aprovat per unanimitat (p. 3309).

L'I. Sr. Secretari Primer llegeix una esmena tècnica al text del Dictamen per a l'article 23 (p. 3309).

Text del Dictamen (article 23)

Votació: aprovat per unanimitat (p. 3309).

La sessió se suspèn a les nou del vespre i quatre minuts.

SESSIÓ PLENÀRIA Núm. 52.4

La sessió es reprèn a un quart d'onze del matí i set minuts. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major i la lletrada Sra. Andreu.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers d'Economia i Finances, d'Ensenyament, de Cultura, de Sanitat i Seguretat Social, i d'Indústria i Energia.

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió.

Entrem ara en el quart punt de l'ordre del dia, que és el debat i la votació del Dictamen de la Comissió de Política Social sobre el Projecte de Llei d'Ordenació Sanitària a Catalunya i de les esmenes reservades per defensar en el Ple. La Comissió de Política Social ha acabat els seus treballs i ha emès Dictamen. Algun membre del Consell Executiu vol presentar la iniciativa? (Pausa.) Té la paraula l'Honorable Conseller senyor Trias.

**Projecte de Llei d'Ordenació Sanitària
a Catalunya**

El Sr. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL (Xavier Trias i Vidal de Llobatera): Honorable President, senyores i senyors diputats, el Projecte de Llei d'Ordenació Sanitària a Catalunya respon a la necessitat de regular totes les accions que permetin fer efectiu el dret a la protecció de la salut a la població de Catalunya, així com donar compliment al mandat contingut a la Llei General de Sanitat, dictada a l'empara de l'article 149.1.16 de la Constitució Espanyola. Aquest mandat estableix un sistema plural que preveu l'establiment d'un servei de salut en l'àmbit de cada comunitat autònoma configurat per tots els centres, serveis i establiments de la mateixa comunitat, les diputacions, els ajuntaments i qualssevol altres administracions territorials intracomunitàries. A Catalunya aquest mandat es concretarà en la creació del Servei Català de la Salut.

El sistema sanitari català presenta, dins del conjunt de l'Estat espanyol, una sèrie de peculiaritats que el fan sensiblement diferent. La més característica i molts cops esmentada és la d'un sector públic que no representa més del 34% del total de llits hospitalaris segurs. El model del Servei Català de la Salut que hem dissenyat permetrà exercir en el futur les responsabilitats que legalment ens corresponen en matèria sanitària, d'acord amb les peculiaritats pròpies del sistema sanitari català mencionades i, al mateix temps, donar compliment als preceptes bàsics de la Llei General de Sanitat.

Les accions empreses des del moment dels traspassos varen anar ja encaminades a ordenar els serveis sanitaris d'acord amb la seva especial configuració; així, l'ordre de regulació de l'acció concertada i l'ordre d'acreditació de centres van ser eines emprades per tal d'aconseguir i garantir una correcta i homologable qualitat entre els diferents centres al mateix temps que una equitat en la distribució de recursos. La Llei 12/1983, que creà l'Institut Català de la Salut, com a entitat gestora dels serveis i les prestacions sanitàries pròpies de la Generalitat i de les transferides de la Seguretat Social, introduïa, per primera vegada en el sistema sanitari català, els conceptes de gestió i de planificació. Així es creava la figura del gerent com a professional

del sistema sanitari; es dividia territorialment l'Institut Català de la Salut en àrees de gestió, i s'iniciava una política de descentralització i s'ordenava i es racionalitzava el sistema de concertació reduint els vint-i-un nivells assistencials existents a només quatre.

A partir del Mapa Sanitari de Catalunya, elaborat pel Departament de Sanitat i Assistència Social de la Generalitat provisional, es van iniciar, l'any 1983, els treballs de desplegament del Mapa Sanitari, veritable pla estratègic que contenia ja els principis de la major part de les reformes realitzades posteriorment, sobretot en matèria d'atenció primària de la salut i també d'atenció hospitalària. Les previsions contingudes en el terreny hospitalari varen desplegar-se fonamentalment a través de la creació de la xarxa hospitalària d'utilització pública l'any 1985. Aquest Decret tenia com a objectiu fonamental l'assoliment d'una ordenació hospitalària que permetés l'adequada homogeneïtzació de les prestacions assistencials, així com la utilització òptima de recursos humans i materials. Per altra banda, el desplegament del Mapa Sanitari va donar lloc a la creació de diversos programes sectorials com a fórmula de planificació i programació de diferents àmbits assistencials.

Em permetran, doncs, que destini uns minuts a parlar de la Xarxa Hospitalària d'Utilització Pública, com a element de connexió i d'enllaç entre la realitat històrica del context sanitari català i el present i el futur immediat amb la creació del Servei Català de la Salut.

Senyores i senyors diputats, vostès saben que Catalunya, històricament i en tots els àmbits, ha estat menystinguda pels diferents governs de l'Estat pel que fa a la realització d'inversions públiques. El camp sanitari, lluny d'ésser una excepció, és un fidel testimoni d'aquesta realitat.

A Catalunya, l'any 1981 —tal com he dit abans—, la proporció de llits de titularitat pública era del 34%, mentre que aquesta proporció en el conjunt de l'Estat era del 67%, és a dir, pràcticament el doble. En aquell moment, per garantir l'assistència hospitalària de cobertura pública a tota la població, només hi havia dues solucions: o bé invertir 50.000 milions de pessetes —recordin que parlo de l'any 81—, que és la quantitat que hauria hagut d'invertir l'Administració central de l'Estat si hagués volgut igualar l'esforç fet en el conjunt espanyol en termes llits per mil habitants, o bé aprofitar la infraestructura ja existent variada, rica i llarga de tradició, fruit de l'esforç col·lectiu de la societat civil catalana. Em refereixo, és clar, als hospitals benèfics assistencials i als centres sortits dels diferents moviments cooperatius i d'entitats mutuels apareguts en el procés d'industrialització que va experimentar el país a principis de segle.

Per història, per tradició, perquè avui, en el context sanitari occidental, no hi ha cap més alternativa que l'aprofitament de tots els recursos; perquè, tal com deia, l'anàlisi de la realitat ha de ser objectiva, el Departament de Sanitat i Seguretat Social, mitjançant el Decret de 15 de juliol, va constituir la Xarxa Hospitalària d'Utilització Pública, per tal d'institucionalitzar una realitat existent, per donar estabilitat als centres i, en definitiva, per implicar, en peu d'igualtat, els diferents establiments en l'execució de la política sanitària del Govern de la Generalitat.

L'avaluació que fem de la XHUP és altament positiva, i per això la mantenim com a model de prestació de serveis hospitalaris del Servei Català de la Salut. Tota aquesta tasca d'ordena-

ment jurídic ha tingut en l'ICS un bon instrument de gestió, que, al mateix temps que aplicava una política de concerts, adaptada al context sanitari català, permetia endegar un altre procés fonamental, com és el de la reforma de l'atenció primària de la salut, que iniciava determinats canvis en els hospitals propis. Aquest ICS, potser engrandit, hauria pogut transformar-se en el futur Servei Català de la Salut, tal com ha succeït en altres comunitats autònomes d'arreu de l'Estat, amb el seu respectiu ens de gestió. Si no hagués estat per aquesta situació hospitalària, de manca de centres de la Seguretat Social, hauria estat molt fàcil crear el Servei Català de la Salut, partint de l'ampliació de l'Institut Català de la Salut. Això no ha estat possible a causa d'aquesta realitat hospitalària catalana.

En el decurs d'aquests anys, malgrat tot el procés d'ordenament i consolidació del sistema sanitari, també —i tot s'ha de dir— hem trobat i analitzat disfuncions importants. Hi ha una manca notable de permeabilitat entre l'atenció primària i l'atenció hospitalària de la salut; els professionals de la XHUP, si bé darrerament han tingut una equiparació en el camp salarial, no poden gaudir encara d'elements incentivadors i de promoció en el seu currículum professional; existeixen prestacions que continuen al marge de qualsevol ordenament: a tall d'exemple, podem citar la planificació familiar, la salut laboral o la salut mental. Per tant, es fa de tot punt necessari crear un nou ens jurídic que permeti englobar tot això dins d'un model basat en la concepció integral de la salut, model que posi fi a la tradicional dicotomia entre la salut pública i l'assistència sanitària, i que respecti, en tot moment, aquells centres i fundacions benèfics, realitats palpables de la societat civil catalana.

En molts casos, ens trobem amb discussions sobre sanitat pública o privada, que creen un grau elevat de confusió; crec, sincerament, que el veritable caràcter públic d'un sistema es mesura molt més per la universalització i la gratuïtat de l'assistència que per la personalitat jurídica de les institucions que la presten.

Per tal d'explicar com despleguem la política d'atenció primària de la salut i la política hospitalària des del Servei Català de la Salut, he de referir-me, necessàriament, a les línies de treball ja iniciades. D'acord amb el contingut del Decret 84/1985, de 21 de maig, l'any 1985-86 vàrem iniciar la posada en marxa de l'atenció primària de la salut.

En els últims temps, hem estat criticats pel fet d'haver realitzat la reforma de forma massa lenta, fins al punt que algú, interessat a crear un cert estat d'opinió, segons el qual el Departament de Sanitat i Seguretat Social no tindria voluntat política de tirar endavant la reforma... Bé, el Departament de Sanitat i Seguretat Social no ha considerat mai la possibilitat d'aturar el procés de reforma d'atenció primària de la salut, i, en el futur, partint de l'esmentat Decret i d'altres disposicions normatives, com, per exemple, el Decret de mesures complementàries —que, tot sigui dit, conté mesures altament incitatives per accelerar el procés de reforma—, el Departament de Sanitat, a través del Servei Català de la Salut, continuarà desplegant la reforma de l'atenció primària. El que sí que no farem és un tipus de reforma com el que s'ha fet a certs indrets, que respon al que podríem dir-ne una operació de maquillatge per assolir percentatges d'implantació tan elevats com poc reals.

Per altra banda, nosaltres veiem el procés de reforma de l'atenció primària com quelcom dinàmic, que s'ha de millorar

en alguns aspectes; en definitiva, com quelcom no susceptible de plantejaments excessivament dogmàtics i poc flexibles. Introduint les millores que calgui, fruit d'un procés d'avaluació que estem realitzant, en funció de les possibilitats econòmiques i respectant el contingut dels textos legals sobre els quals es basa la reforma, nosaltres completarem la reforma de l'atenció primària en un termini màxim de sis anys.

Seguint les tradicions del desplegament del Mapa Sanitari, aplicant el model dissenyat de Xarxa Hospitalària d'Utilització Pública, fent un esforç econòmic per anar tirant endavant les previsions del Pla de Reordenació Hospitalària, i buscant fórmules cada vegada més imaginatives de gestió —la constitució de consorcis hospitalaris en seria l'exemple paradigmàtic—, hem dotat Catalunya d'una xarxa d'hospitals comarcals, de la qual crec que ens podem sentir orgullosos tots.

El manteniment de la Xarxa d'Utilització Pública, com a model de desenvolupament de la política hospitalària del Servei Català de la Salut, ens permetrà de continuar aquest esforç de reequilibri hospitalari del territori català, seguint la tradició hospitalària catalana, aprofitant els recursos de la Seguretat Social, dels ajuntaments, de diverses fundacions, de l'Església, de la Creu Roja, d'entitats mutualístiques; amb tots ells avançarem en la línia de tenir una xarxa d'hospitals compacta, capaç d'executar la política sanitària de la Conselleria i capaç de tractar igual tots els beneficiaris i tots els treballadors del sistema sanitari.

Em permetran que dediqui una part de la meva exposició als aspectes sanitaris més rellevants, que, reflectits en l'articulat de la Llei, en la normativa que la desenvolupa o en el Pla de Salut de Catalunya, marcaran la nostra actuació en el futur.

A Catalunya tenim un bon nivell de salut, i si la funció de tot sistema sanitari és millorar l'estat de salut de la població, per bé que la salut de la població és una variable dependent d'altres factors a part d'aquest, aquesta funció s'està realitzant, creiem, d'una manera satisfactòria.

Si analitzem les últimes dades disponibles en relació amb la taxa de mortalitat infantil a Catalunya, tenim que aquesta, en els últims anys, ha anat descendint progressivament fins a situar-se al voltant de 7,75 per mil, xifra similar a la dels països escandinaus, i millor que la corresponent a països com la República Federal d'Alemanya o el Regne Unit. L'esperança de vida en néixer a Catalunya és de setanta-quatre anys per als homes i de vuitanta per a les dones, i aquest és un altre indicador d'una situació que, com deia, podem considerar com a bona.

Malgrat això, hi ha aspectes millorables: l'OMS ha establert una estratègia que, sota el títol «Salut per a tothom l'any 2000», ha de conduir a la millora de la salut de la població. Aquest pla es compon de trenta-vuit objectius sanitaris, que hauran de ser assumits pel Servei Català de la Salut. Aquests objectius es poden resumir en cinc grans grups. Primer: assolir una igualtat d'accés al sistema sanitari per part de tota la població, és a dir, l'equitat i la igualtat d'accés; aquest objectiu queda determinat, per una banda, per la universalització de les prestacions. D'altra banda, cal ressaltar, dins d'aquest objectiu, la mateixa reforma de l'atenció primària, la potenciació dels hospitals comarcals, la creació de programes territorials —ALPIR, ALTEBRAT—; un conjunt d'actuacions que apropen, en gran mesura, el sistema sanitari a tota la població.

El segon gran grup és el referent a la necessitat de donar a la

població un concepte positiu de salut, i que tothom sàpiga que el bo és mantenir la salut, no tractar la malaltia; això vol dir, evidentment, una potenciació de la promoció de la salut i de la prevenció de la malaltia.

El tercer gran grup de l'OMS, com s'ha dit tantes vegades, és fer realitat que la salut és cosa de tots, i, en conseqüència, tothom hi ha de participar. Hem d'aconseguir que, en tots els programes preventius i de promoció de la salut, s'hi impliqui no solament els metges i els professionals sanitaris, sinó també els mestres, altres professionals, els polítics i els pares.

El quart grup: cal una cooperació multisectorial per tal que es donin les condicions favorables perquè la salut pugui prosperar. La protecció de la salut ha de ser una preocupació dels altres sectors, a més del sanitari, i cal incidir sobretot a nivell formatiu, insistint sobre els motius, els múltiples motius que hi ha per donar suport a les activitats de protecció, promoció i millora de la salut.

El cinquè grup respon a donar una atenció apropiada, mitjançant un sistema sanitari basat en l'atenció primària de la salut. Per tal d'assolir plenament aquesta línia fixada per l'OMS, és absolutament necessari potenciar el metge de capçalera, fomentar el nou paper de la infermeria, potenciant, a més, les formes de treball en equip, atès que la incorporació de la prevenció, de l'educació sanitària i de la rehabilitació són elements importants en l'atenció primària de la salut.

El Servei Català de la Salut ha de ser, doncs, una eina que ajudi a millorar decididament el nivell de salut de la població, d'acord amb els objectius que l'OMS planteja per a l'any 2000. Aquests objectius tenen en compte, també, l'aparició dels nous reptes de futur, com són les noves patologies —entre les quals cal destacar la lluita contra la SIDA i la droga—, l'envelliment de la població, que ha de donar lloc a la creació de programes específics, com el que s'està desenvolupant, del programa Vida als Anys, i s'ha de tenir en compte l'esclat que tindrà l'alta tecnologia dintre del sector sanitari.

El Projecte de Llei d'Ordenació Sanitària no deixa de ser resultat d'un conjunt de mesures dutes a terme pel Departament de Sanitat i Seguretat Social en els últims deu anys. Hem abordat sintèticament les principals mesures en matèria d'ordenació, planificació i gestió, per una banda, i en matèria de política de salut i salut pública, per una altra, per anar dibuixant el traçat del camí seguit. Aquest Projecte de Llei, que té la base en la consideració de la sanitat com un servei públic, finançat públicament, representa l'estat d'avançament actual d'aquest camí i marca el disseny futur d'aquest. La creació del Servei Català de la Salut, que constitueix l'eix fonamental de l'ordenació sanitària del nostre país, ens haurà de permetre avançar en la distribució adequada dels recursos sanitaris, en l'optimització dels recursos econòmics que s'hi destinen i en la coordinació de tot el dispositiu sanitari de cobertura pública, tot guanyant en simplificació, racionalització, eficiència i eficàcia de l'organització sanitària.

En el marc d'una concepció integral de la salut, pretenem estimular la participació comunitària, potenciar la qualitat assistencial, vetllar per la humanització de l'atenció i pel respecte i dignitat de la persona i la llibertat individual. Tot això ho hem de fer amb els recursos que tenim i potenciar la descentralització del sistema sanitari, en la línia de les tendències seguides per la majoria dels països.

Als efectes d'aquesta ordenació, es crea el Servei Català de la Salut, com a ens públic de caràcter institucional, configurat per tots els recursos sanitaris públics i de cobertura pública, al qual corresponen les següents funcions: l'ordenació, la planificació, la programació i avaluació i inspeccions sanitàries, socio-sanitàries i de salut pública; la distribució dels recursos econòmics afectes al finançament dels serveis i prestacions que configuren el sistema sanitari públic i de cobertura pública, i l'establiment, gestió i actualització d'acords, convenis i concerts; la gestió i administració dels centres i establiments sanitaris integrats en el Servei Català de la Salut, com l'execució de les actuacions dels serveis i prestacions del sistema sanitari públic de Catalunya. Es pretén, així, superar les mancances històriques de l'organització sanitària en relació amb la desvinculació entre les actuacions en matèria d'ordenació i planificació i les de gestió dels serveis sanitaris, que es portaven a terme per òrgans diferents. Per aquest motiu, aquestes actuacions s'assignen a un organisme únic, que les desenvoluparà sota una direcció única, amb vista a una adequada coordinació, tot i tenint present la interrelació de les matèries que conformen les seves funcions.

Així mateix, és remarcable, per la seva concepció innovadora, el fet que el Servei Català de la Salut consolida la possibilitat de desenvolupar fórmules de gestió empresarial ja utilitzades actualment per l'Administració sanitària catalana, com són la figura del gerent i la previsió de diverses fórmules de gestió directa, indirecta o compartida que el Servei Català de la Salut pot emprar per a la gestió dels serveis i les prestacions del sistema sanitari públic.

Des d'una vessant estrictament organitzativa, el Servei Català de la Salut s'estructura de manera profundament desconcentrada, a través d'unes demarcacions territorials denominades «regions sanitàries», que es corresponen amb les àrees de salut previstes a la Llei General de Sanitat, les quals comptaran amb una dotació de recursos sanitaris d'atenció primària integral i d'atenció especialitzada i hospitalària suficient per atendre les necessitats de la població compresa dins el seu territori.

Dins de la regió sanitària existeixen unes subunitats territorials integrades, formades per un conjunt d'àrees bàsiques de salut, i compten amb una estructura desconcentrada de direcció, gestió i participació, denominada «sector sanitari». Aquesta estructura permetrà la integració de l'atenció primària de la salut i els serveis d'especialitats mèdiques, i la coordinació de les activitats de promoció de la salut, prevenció de la malaltia i salut pública, i també recursos hospitalaris i extrahospitalaris públics i de cobertura pública situats en l'àmbit territorial específic del sector.

El Projecte de Llei configura l'àrea bàsica de salut com la unitat territorial elemental, on es presta la primera línia assistencial i en l'àmbit de la qual desenvolupa les seves activitats l'equip d'atenció primària, en el marc d'una estructura física i funcional denominada «centre d'atenció primària», tot mantenint, evidentment, els consultoris locals.

El Projecte de Llei institucionalitza la Xarxa Hospitalària d'Utilització Pública i consolida un sistema sanitari que en podem dir mixt, propi del país, basat en l'aprofitament de tots els recursos sanitaris existents, amb l'objectiu d'assolir una òptima ordenació hospitalària que faci possible una adequada homogeneïtzació de les prestacions i la correcta utilització de recursos

humans i materials, d'acord amb la tendència general dels països desenvolupats.

El Projecte de Llei destina un capítol als mitjans de personal i un altre als mitjans materials de règim patrimonial, aborda el règim financer pressupostari comptable, el règim d'impugnació dels actes, la responsabilitat i representació i defensa en judici, delimita les competències de les comarques i els municipis i preveu l'existència del Pla de Salut de Catalunya com a instrument indicatiu i marc de referència per a totes les actuacions públiques en la matèria i que s'elabora mitjançant una mecànica descentralitzada que, partint de l'àrea bàsica de salut, arriba als òrgans centrals del Servei Català de la Salut.

Així mateix, en el Projecte de Llei d'Ordenació Sanitària de Catalunya es plasma també el principi de participació comunitària, dins la totalitat de les estructures del Servei Català de la Salut. Aquesta representació es reflecteix, a través de les corporacions locals, en els òrgans col·legiats de direcció de les regions sanitàries i en els òrgans de participació establerts en tots els seus diversos nivells, en els quals també tenen cabuda les entitats que en l'àmbit sanitari són representatives del teixit social català.

El Projecte de Llei també contempla un seguit d'aspectes sanitaris que s'inclouen dins l'activitat del Servei Català de la Salut, com són la salut mental, la salut bucodental, l'atenció a les persones grans, als malalts crònics, la planificació familiar i la salut laboral.

Un altre aspecte rellevant del Projecte és la introducció d'un títol específic dedicat a l'Institut d'Estudis de la Salut: la nostra voluntat és la potenciació d'aquest organisme en el futur, com a instrument de suport als departaments de la Generalitat i al Servei Català de la Salut en matèria de formació dels professionals sanitaris i no sanitaris del camp de la salut i la recerca en ciències de la salut. Cal destacar, també, el plantejament de coordinar les activitats de docència i investigació sanitària entre les universitats i les administracions públiques, conscients que aquesta col·laboració resulta un element fonamental per al progrés del nostre país.

El nou model que es deriva del contingut del Projecte haurà de desenvolupar-se d'una manera gradual i progressiva; ara bé, una part important de l'èxit del model que proposem va indefectiblement lligada a l'aplicació del model de finançament establert en la Llei General de Sanitat, per tal que les prestacions sanitàries que s'han d'incorporar al Servei Català de la Salut siguin degudament finançades i no passi com, per exemple, amb la temàtica de la universalització, en relació amb la qual no disposem encara de les corresponents partides pressupostàries per afrontar-la. Això s'emmarca en la necessitat de revisió de l'actual sistema de finançament de la sanitat a nivell de tot l'Estat, que considero un repte de futur ineludible.

Crec que al llarg d'aquesta presentació hem tingut ocasió de veure que el sector sanitari està ple de dificultats i que l'ordenació, la planificació i la gestió d'aquest sector no són gens fàcils. Malgrat les dificultats, som optimistes i hem de veure aquest Projecte de Llei com un text caracteritzat per un alt esforç de realisme i per la recerca tossuda de les millors solucions als problemes més difícils. Aquest no és un Projecte de Llei fonamentalment ideològic. I els diré, ara..., potser està malament que ho digui jo, però crec que estem davant d'un Projecte de Llei fonamentalment lògic, pragmàtic i adequat a les exigències

del temps, per altra banda comunes a la major part de països.

Per finalitzar, voldria fer ressaltar un aspecte que em sembla molt important. Crec que, una llei com aquesta, és bo, o seria bo, que assolís un consens mínim: és evident que no hi ha coincidències plenes d'alguns grups de la Cambra amb el Projecte de Llei, però també és cert que hem volgut, des de sempre, trobar fórmules d'acord i de consens amb tothom, per tal d'aplicar a Catalunya el marc que es deriva de la Llei General de la Salut; en aquest sentit, vull agrair als diferents grups parlamentaris les aportacions del seu treball, que han enriquit i millorat notablement la qualitat i el contingut d'aquest Projecte de Llei. Des de l'inici vàrem estar oberts a la via del diàleg; ho estem ara, en el debat parlamentari, ho estarem en el desenvolupament futur de la Llei, convençuts que el resultat d'aquest plantejament serà altament beneficiós per a tots.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, Honorable Conseller.

Ara, si hi hagués algun diputat comanat per la Comissió per presentar el Dictamen, seria el moment de fer-ho. *(Pausa.)*

Bé, comença el debat del Projecte de Llei. Hi ha reservades cinc esmenes a la totalitat: la primera esmena és presentada pel Grup Popular; per a la seva defensa, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Vidal-Quadras. Quinze minuts.

El Sr. VIDAL-QUADRAS: Senyor President, senyores i senyors diputats, durant el passat debat del Pressupost, el portaveu de la majoria ens recordava que molts dels problemes de la humanitat van començar amb l'escriptura. I és cert que la paraula escrita ha estat l'origen de molts conflictes. Però també ha estat la font fonamental del progrés. I d'entre els milions i milions de llibres que s'han escrit n'hi ha uns pocs que qualifiquem de clàssics, perquè existeix l'acord generalitzat que contenen el que és essencial i etern en el pensament i l'esperit de la nostra espècie. Jo aquí en tinc un, d'aquests llibres fonamentals, potser el que és considerat el clàssic per excel·lència, en el qual molts éssers humans —i, particularment, molts catalans, i bastants diputats d'aquesta Cambra— han trobat la base per donar un sentit al món i a la vida: s'ha dit que en aquest llibre hi és tot, o almenys tot allò que realment val la pena saber, i aquesta afirmació no deu estar gaire lluny de la veritat, perquè jo he trobat que en aquest llibre també es parla de la Llei d'Ordenació Sanitària, del Projecte de Llei d'Ordenació Sanitària que avui el Govern sotmet al Ple de la Cambra per a la seva aprovació. *(Pausa. Remor de veus.)*

«I, veient Pilat que no avançava gens, i que cada vegada hi havia més aldarull, agafant aigua es va rentar les mans davant el poble, i digué: "Innocent sóc de la sang d'aquest just".» Honorables membres del Govern, Honorable Conseller de Sanitat, amb aquest text normatiu, vostès s'han rentat les mans davant els ciutadans de Catalunya i han deixat els usuaris de la sanitat pública catalana en mans d'un model sanitari centralitzat, rígid, burocratitzat, deshumanitzat, ineficaç i, per acabar-ho d'arreglar, caríssim. Vostès ens deixen en mans —sense misericòrdia— del model sanitari socialista.

Però és que, de l'estat preocupant de la sanitat pública del nostre país i de l'absoluta inadequació de la seva estructura, se n'han adonat fins i tot els mateixos experts socialistes, que en l'anomenat *Documento sobre el estado de la sanidad en España*, elaborat durant el seminari celebrat a Teruel l'any 88, afir-

maven: «El sistema sanitario sigue apareciendo, tanto para la Administración como para los usuarios y técnicos, como obsoleto, incómodo e ineficiente». I no fa gaire que el mateix Ministre García Vargas admetia que s'hauria de començar a pensar a reduir l'abast de la protecció sanitària pública, símptoma clar de reconeixement implícit del fracàs del concepte socialista de la sanitat.

I és aquest model, que tothom —llevat del Govern socialista— rebutja, del qual fins i tot els seus mateixos defensors dubten, el que vostès perpetuaran a Catalunya si aquest Projecte surt endavant, muntat sobre el «corró», en una clara manifestació que el vot de la majoria no és fruit de la raó o de la voluntat, sinó que massa sovint constitueix un homenatge permanent al doctor Pavlov. (*Remor de veus.*)

No ens podem explicar que el Projecte no faci possible l'exercici del dret reconegut en l'article 14 —que té caràcter bàsic— de la Llei Orgànica del 14 d'abril del 86, de lliure elecció de metge. No ens podem explicar que el Projecte s'entesti a no reconèixer les diverses modalitats assistencials que, a part de l'oficial del Servei Català de la Salut, tanta acceptació i tradició tenen a Catalunya, obligant així molts dels nostres conciutadans a duplicar o triplicar les seves cotitzacions per rebre una atenció sanitària adequada. Com tampoc trobem explicació al «seguidisme» servil que el Projecte demostra respecte a la Llei sanitària estatal, fins i tot en aquells dels seus preceptes —concretament, del 57 al 69— que no són bàsics i que, per tant, no estem obligats a reproduir.

Potser el Consell Executiu ha estat víctima d'un greu atac d'amnèsia, i em permetran els honorables consellers que els refresqui la memòria. Vostès, aparentment, han oblidat un document titulat *Cent idees-força per superar el repte dels anys 90*, presentat per la seva coalició en les passades eleccions generals, on es pot llegir: «Idea-força número 60 (*rialles*): el principi segons el qual el ciutadà pugui destinar l'import de les seves aportacions al sistema sanitari que consideri més adient, pagant una sola vegada la seva assistència sanitària». O la «idea-força número 61», que proposa: «Potenciar el metge de capçalera a fi d'afavorir un tracte més personal i humà en la relació entre metge i pacient». No hi podem estar més d'acord. I, si vostès haguessin mantingut aquests propòsits, els hauríem donat el nostre suport entusiasta. Però, una vegada més, vostès diuen una cosa aquí i una altra allà, una cosa avui i una altra demà, i a l'hora de la veritat s'arronsen, i corren el perill —tal com ha dit, en frase feliç, el senyor Miguel Herrero de Miñón— que, de tant no mullar-se, al final es quedin secs. I aquests dies estem veient algun exemple de planta més o menys exòtica a la qual la seva por a l'aigua està pansint irreversiblement.

Creuen vostès, senyores diputades i diputats de la majoria, honorables consellers, Molt Honorable President del Parlament, per la part que li toca, creuen vostès que en la matinada del segle XXI resulta adequada per a Catalunya una assistència sanitària sense llibertat d'opció per als ciutadans? Vostès creuen, de veritat, que el collectivisme grupal dels anomenats «equips d'atenció primària» és una fórmula apropiada i moderna per aconseguir la millora del sistema assistencial? Tenen vostès autèntica fe en la figura del centre de salut, després de la seva experiència a Catalunya? Volen mantenir la minoria d'edat dels hospitals públics negant-los la possibilitat d'autogestionar-se i autogovernar-se? Desitgen, vostès, sotmetre centenars de milers

de ciutadans de Catalunya a la doble cotització com a única via per garantir-se una assistència lliure i de qualitat?

Nosaltres tenim molt clara quina és la nostra resposta a aquestes preguntes, i crèiem que vostès també la tenien. El Projecte de Llei que avui debatem ens demostra que estàvem equivocats i que, una vegada més, vostès han preferit la comoditat, la dissimulació i un mal entès sentit pràctic a la defensa valenta d'aquells principis que vostès declaren, almenys a nivell retòric, com a seus.

Lenin es preguntava: llibertat per a què? Jo els pregunto: autonomia per a què?, autonomia per a què? Per ser socialistes si a Madrid hi ha un govern socialista? Per ser lliberals el dia que a Madrid hi hagi un govern lliberal?

Què és per a vostès l'autonomia? Un pretext per conquerir i gaudir d'un simulacre de poder? Què és realment, per a vostès, l'autonomia? Què som, segons vostès? Davant d'un projecte de llei com aquest, si jo els pregunto què som, la resposta és «una nació» o «un camaleó»?

Davant de projectes de llei com aquest, s'arriba a la conclusió que cal revisar moltes coses i molt a fons al nostre país. Amb tota la seva filosofia i contingut, el Projecte de Llei d'Ordenació Sanitària és una còpia mimètica de la Llei de sanitat estatal, reforçant els seus errors i desaprofitant els seus eventuais aspectes positius. S'argumentarà, sens dubte, que la Llei General té caràcter bàsic, d'acord amb allò que estableix l'article 141.1.16 de la Constitució, i que és vinculant per a Catalunya, però això és una excusa de mal pagador, i els redactors del Projecte ho saben.

El concepte de *bàsic*, segons reiterada doctrina del Tribunal Constitucional, fa referència a condicions mínimes comunes, i no impedeix de cap manera la capacitat d'iniciativa i d'autogovern de les comunitats autònomes, ni l'adaptació de la legislació estatal, per bàsica que sigui, a les especificitats socioeconòmiques de cada autonomia, i Catalunya disposa de suficients facultats en matèria de desenvolupament de la legislació bàsica de sanitat —tal com diu, clarament, l'article 17 de l'Estatut. Una altra cosa és que es renunciï a aquestes facultats.

La Llei General de Sanitat socialista no imposa una interpretació única i imperativa dels seus preceptes; el Projecte de Llei d'Ordenació Sanitària no s'adapta a la Llei socialista en el marc de la Constitució i de l'Estatut —com, d'altra banda, seria lògic i inevitable—, sinó que adopta servilment el model sanitari socialista, cosa ben diferent i difícilment justificable.

Si, d'acord amb l'article 17 de l'Estatut, ens correspon desenvolupar legislativament les normes bàsiques de l'Estat en matèria de sanitat, per què no fer realitat la lliure elecció de metge, tal com consagra, de manera imperativa, per a més escarni, l'article 14 de la Llei estatal? Per què es configuren els equips d'atenció primària que la Llei estatal no preveu? Quin precepte bàsic de la Llei estatal socialista impedeix que els ciutadans puguin escollir lliurement el centre hospitalari o la modalitat assistencial? Quina norma estatal bàsica prohibeix la competitivitat generadora de qualitat entre centres assistencials de finançament públic? Per què el Projecte no permet una participació eficaç en la gestió sanitària als col·legis professionals? Per què els òrgans de participació territorial responen a l'esquema de l'article 58 de la Llei General de Sanitat —article que no té, per cert, caràcter bàsic? Per què es reproduïx mimèticament el concepte de centre de salut de l'article 64 de la Llei socialis-

ta, reforçant el seu caràcter burocràtic, quan l'article 64 no és vinculant ni bàsic, per excepció expressa de l'article 2.1 de la mateixa Llei de sanitat? Quina norma bàsica de la Llei socialista prohibeix l'autonomia de gestió i l'autogovern dels hospitals de titularitat pública? Quin és l'obstacle per integrar plenament, amb l'assistència de finançament públic, tots els mitjans i les modalitats assistencials, així com els professionals de lliure exercici, d'acord amb allò que estableixen els articles 88 i 89 de la Llei General de Sanitat i els articles 35, 36 i 38 de la Constitució? Quina és la raó per la qual el Projecte reproduceix literalment preceptes de la Llei General de Sanitat, sense impulsar cap desenvolupament en sentit positiu i liberalitzador, congruentment amb el presumpte —i dic «presumpte»— model social i polític de Convergència i Unió?

Tant de bo que l'Honorable Conseller de Sanitat o, en el seu defecte, el ponent d'aquest Projecte de Llei ens puguin donar respostes satisfactòries a aquests interrogants, perquè estem disposats a sentir-los amb ànim constructiu i receptiu.

De la mateixa manera que hem expressat la nostra crítica profunda a allò que el Projecte renuncia a fer, no tenim cap inconvenient a reconèixer que el Projecte té parts aprofitables i que està tècnicament ben estructurat; aspectes que no ens sorprenen perquè som coneixedors de la reconeguda competència i de l'àmplia experiència del responsable del Departament i del seu equip en el camp de l'Administració de la sanitat pública. I és precisament perquè l'actual titular de la sanitat catalana i els seus col·laboradors immediats ens mereixen, a nivell tècnic, professional i personal la més alta valoració, que presentar aquesta esmena a la totalitat ens ha resultat particularment incòmode.

Senyor Conseller de Sanitat, el nostre Grup valora el seu esforç, la seva dedicació i, fins i tot, el seu sacrifici al capdavant d'un dels Departaments més difícils, més conflictius i més problemàtics del Govern. I cregui'm que hi ha ocasions i moments d'especial conflictivitat, de crisi, d'injustificats i escandalosos endarreriments en el finançament per part del Govern central, en què té vostè la nostra comprensió i la nostra simpatia.

Per això, senyor Conseller, quan fa pocs dies es rebien, per fi, els famosos 45.000 milions que s'arrossegaven des de feia tant de temps, i veient el Projecte de Llei que vostès han elaborat, no podíem evitar la sensació —dolorosa— que potser ens trobem davant d'un text que constitueix una manifestació preocupant que vostès —vostè, senyor Conseller i els alts càrrecs del seu Departament— estan afectats per la síndrome d'Estocolm.

Interpreti aquesta esmena a la totalitat com un intent del nostre Grup d'alliberar-lo, a vostè i a la majoria que li dona suport, d'aquest estat hipnòtic, sacsejant la seva consciència i recordant-li les que ens consta —perquè, de vostè, ens consta— que són les seves autèntiques creences. El poeta francès Paul Eluard volia escriure sobre els murs de la seva ciutat una paraula màgica i enlluernadora; vostès, honorables consellers, senyores diputades i diputats de la majoria, no han volgut, en aquesta ocasió, cobrir les parets dels hospitals, dels ambulatoris, dels centres assistencials de Catalunya amb aquest mot al qual nosaltres no renunciarem mai i que dona sentit a la nostra activitat política. Avui el nostre Grup no pot transformar el sistema sanitari català, i vostès, que sí que poden, no ho volen fer; però almenys el nostre Grup, mitjançant aquesta esmena a la totalitat,

escriurà en el *Diari de Sessions* la paraula que vostès semblen haver oblidat i que la sanitat del nostre país necessita, de forma ineludible.

Acabo, senyor President, senyores i senyors diputats, formulant un desig: que ben aviat el Grup de la majoria torni a ser capaç de pronunciar sense complexos la paraula *llibertat*.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Vidal-Quadras. El torn en contra es reserva per al final de totes les esmenes a la totalitat.

Molt bé. Doncs, ara correspon al Grup Mixt defensar la seva esmena a la totalitat. Té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Celestino Sánchez.

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: President, senyores diputades i senyors diputats, la Seguretat Social —que tots coneixem— actual, amb assistència sanitària i prestacions econòmiques en cas de malaltia, accident, invalidesa, jubilació, atur forçós, etcètera, és fruit de més de cent anys de lluita de la classe obrera i dels treballadors. I des del 74 fins ara, i com a conseqüència de l'Estatut dels Treballadors, dels pactes socials i de mesures econòmiques que prepararen l'ingrés a la Comunitat Econòmica Europea, s'han donat tota una sèrie d'ajuts que és necessari plantejar i tenir present per començar discutir aquesta Llei. Perquè el que han representat totes i cadascuna d'aquestes mesures és l'augment dels preus de les medecines fins a pagar el 40% d'aquestes. I això vostès no poden dir que no és privatitzar la Seguretat Social i limitar les llibertats dels treballadors. Perquè *llibertat* significa això, eh?, no una altra cosa.

Hi ha hagut l'exclusió de la Seguretat Social de les prestacions d'ulleres, de pròtesis ortopèdiques i d'altres; hi ha hagut la reducció al 60% del subsidi de malaltia els vint-i-cinc primers dies i la supressió total dels quatre primers dies; hi ha hagut la incompatibilització de la pensió de viudetat i del SOVI, i quan es parla de salut pública, quan es parla de Seguretat Social, no es pot oblidar de quina situació partim.

Però, a més a més, les mesures aplicades pels diferents governs quant a la Seguretat Social han tingut uns continguts determinats: limitar el pressupost de la Seguretat Social, tot congelant el seu creixement; accentuar la tendència decreixent de les inversions; incrementar la concertació de serveis amb empreses privades —i això és privatització—; apujar els pagaments dels productes farmacèutics, la qual cosa només beneficia les empreses multinacionals, que s'estan inflant de guanyar diners, en contrapartida a les limitacions que els treballadors i la majoria de la població té; abaixar les quotes patronals a la Seguretat Social, mentre que multipliquen els mecanismes de bonificació a les empreses, i, a més, i a més, moltes d'aquests deutes, molts d'aquests deutes no es pagaran mai; abaixar les quantitats per a prestacions al treballador; tolerància respecte a l'1,1 de bilions de pessetes que els empresaris deuen de quotes a la Seguretat Social, i això és l'1,5 del Pressupost de la Generalitat —l'1,5—, i aquests deutes no es pagaran.

I totes aquestes qüestions, des del nostre punt de vista, són responsabilitat també de tots els que estem aquí, perquè no hem tingut la capacitat de posar una mica d'ordre en aquesta situació, i hauríem de plantejar-nos amb seriositat aquest tema.

L'objectiu d'una llei de sanitat, des del nostre punt de vista, s'ha de plantejar com a objectiu prioritari la promoció de la salut, i aquesta no pot ser contemplada exclusivament amb crite-

ris d'ordenació sanitària. I aquí el que se'ns ha plantejat és una llei d'aquestes característiques —ordenació sanitària— i no de promoció de la salut, que és el que, des del nostre punt de vista, és necessari i imprescindible per al conjunt dels ciutadans; perquè aquesta Llei, quan estigui aprovada, al cap de dues setmanes els treballadors, el conjunt de la població, no veurà resolts els seus problemes.

El Servei Català de la Salut no pot limitar-se, per tant, a funcions merament d'administració dels recursos sanitaris existents, sinó que ha d'abordar les actuacions necessàries per al compliment del Pla de Salut que la població necessita i garantir aquest pla de salut. D'aquesta manera, els principis de simplificació, racionalització, eficàcia, eficiència de l'organització sanitària —concepció integral de la salut, descentralització i desconcentració de la gestió, la sectorialització de l'atenció sanitària i la participació comunitària— tindran sentit i no serà una declaració buida, aprovada per aquest Parlament.

Si a través d'aquesta Llei ens diferenciem notablement de les lleis de creació dels serveis de salut d'altres comunitats autònomes per la incorporació de mecanismes de gestió empresarial, vol dir, des del nostre punt de vista, que el Govern de la Generalitat —i segurament altres governs— s'està plantejant la seva incapacitat de posar ordre en l'Administració pública perquè sigui l'Administració pública, des d'un punt de vista de concepció d'administració pública, la que resolgui els problemes plantejats. I s'estan començant a plantejar mecanismes —mecanismes— de caràcter privatitzador, dient: «Nosaltres no som capaços de fer-ho; que ho facin les empreses privades». I, des del nostre punt de vista, aquesta no és la Llei.

Un Parlament de Catalunya ha de tenir la valentia suficient per començar a discutir quins canvis són necessaris en l'Administració pública perquè aquesta sigui competitiva, perquè aquesta tingui la capacitat de resoldre els problemes que tenim plantejats.

La descentralització i la desconcentració de la gestió no han de suposar un aïllament de les delimitacions territorials, sinó que ha d'estar presidida per una política globalitzadora que persegueixi la compensació dels desequilibris existents entre els diferents sectors de la població, garantint els recursos necessaris d'acord amb les competències i funcions assignades. La consolidació del sistema sanitari mixt institucionalitza la Xarxa Hospitalària d'Utilització Pública, XHUP, sense canviar la seva naturalesa privada; ni preveu la seva absorció pel sistema sanitari públic a mitjà termini; per exemple, quan els recursos provinents de l'erari públic —el que paguem tots— superi el 50%. Vol dir que s'està reconeixent la participació d'organismes empresarials de caràcter privat per a la intervenció en les tasques de govern, la responsabilitat de la qual recau en el sector públic.

Aquesta intervenció dels centres de la XHUP en la gestió dels recursos sanitaris de procedència majoritària de la Seguretat Social es contradiu amb la negació de la participació a igual nivell dels treballadors, la titularitat dels quals ostenta clarament, donada la naturalesa dels recursos que la Seguretat Social té. La incorporació de la representació de les corporacions locals en la participació comunitària és correcta en funció, d'una banda, dels recursos que aporta al Servei Català de la Salut, i, per altra, per la responsabilitat territorial que ostenta de cara a la població.

Ha de ser preceptiva, també, la representació dels treballa-

dors com a contribuents i principals usuaris de la Seguretat Social, d'acord amb el principi constitucional de participació democràtica dels interessats. No és suficient que en els organismes de direcció hi hagi dos treballadors, o dos representants dels sindicats majoritaris, d'un nombre de disset; no n'hi ha suficients. Perquè és possible que vostès tinguin una concepció no correcta del que són els treballadors; els treballadors són la majoria de la població, la gent que vivim del nostre treball és la majoria de la població. I aquesta gent tindrà dos representants, únicament dos, i no el que, des del nostre punt de vista, seria necessari i imprescindible: una representació que explicités amb claredat aquesta majoria que tenim a la nostra societat. No és bona aquesta via de delegar les funcions de la majoria de la població en altres persones perquè resolguin els problemes. I hem de dir una cosa: millor dos que res, però no hem d'estar satisfets amb el que hem aconseguit.

Això és limitat, i necessitem plantejar amb força com canviar en el futur aquesta realitat. Per aquesta raó, la participació democràtica dels interessats ha d'incloure de la mateixa manera aquests dos sectors de representació social, compartint la titularitat pública dels recursos públics de la Seguretat Social.

El Pla de la Salut, com a instrument de planificació sanitària, ha de contemplar l'estat de la salut de tota la població, tenint en compte els factors ambientals, ocupacionals, laborals, educacionals, culturals, etcètera. Alhora, ha d'abordar un programa d'actuació que garanteixi la universalització, la gratuïtat i la qualitat de l'atenció sanitària, sòcio-sanitària i psico-sanitària. Donat que la Generalitat té plenes competències en matèria sanitària, no pot supeditar a cap raó la plena assumpció de les seves obligacions de govern i que impliquin garantir la salut de la població.

Per tant, des del nostre punt de vista, el Servei Català de la Salut ha d'assumir les funcions assignades i les seves competències d'immediat. I aquí permeti'm que plantegi un tema de molta importància: sense recursos no hi ha possibilitat de fer res en política, i els recursos per a sanitat són limitats, i és responsabilitat, fonamentalment, del Govern de Convergència i Unió que aquests recursos no siguin els que han de ser, perquè discuteixen, plantegen dificultats, però a l'hora de la veritat el Govern signa els acords amb el Govern de Madrid. I aquí el que s'ha de plantejar és que, si estem d'acord tots que són necessaris més recursos, el Govern de Convergència ha de ser el que ho plantegi, perquè l'oposició no estem en condicions de fer-ho. Però no ho fa; parla, però no ho fa. I aquesta és la seva responsabilitat, i les limitacions que en salut pública tenim a Catalunya és responsabilitat, fonamentalment, del Govern de Convergència, i s'ho ha de plantejar amb seriositat, perquè, si no ho fa, és com això que es diu moltes vegades: «La història ho dirà». I aquesta Llei té, des del nostre punt de vista, aspectes, per als treballadors, molt preocupants: consolida el sistema sanitari mixt, públic-privat, cosa amb la qual nosaltres no estem d'acord. Nosaltres creiem que hem de partir de la realitat per modificar-la; la realitat és aquesta i nosaltres plantegem la incorporació de la XHUP a la xarxa pública en un termini determinat: hi ha possibilitats de fer-ho; no hi ha voluntat de fer-ho.

Tot i que ja ha desaparegut formalment, en la discussió, el tema de les taxes, nosaltres, a partir del coneixement d'algunes opinions polítiques que hi ha a Convergència Democràtica, ens preocupa que aquesta cosa, que no apareixerà a la Llei, no pu-

gui aparèixer per altres vies. I estaríem molt contents que aquestes posicions que existeixen, i que tots sabem que existeixen, no facin avançar aquesta idea, perquè seria un element preocupant que trencaria definitivament amb aquesta conquesta que ha representat la salut pública en el nostre país: constituir el Servei Català de la Salut, i hi ha d'integrar, com a membres de ple dret, els centres privats que hi tenen concertació.

Nosaltres pensem que aquesta no és la via; la via és la que hem plantejat en les nostres esmenes. Preveu la privatització de la gestió dels recursos sanitaris i també dels de la Seguretat Social. No aborda cap pla de salut o programa d'actuació sanitària per a la població. Fracciona, disgrega i dissemina tot el sistema sanitari públic de Catalunya i el deixa en mans dels interessos polítics i econòmics conjunturals de cada delimitació territorial, mentre redueix la participació dels ajuntaments i els treballadors; substitueix la titularitat dels treballadors en els recursos de la Seguretat Social que passen a ser patrimoni de les institucions.

En definitiva, aquest Projecte de Llei consolida la política que Convergència duu a terme per tal, des del nostre punt de vista, de desmantellar la sanitat pública, mentre que les multinacionals, equips mèdics i farmacèutics, mútues privades i companyies d'assegurança augmenten més i més els seus beneficis. I aquestes no són paraules buides, eh?, s'han d'agafar els beneficis que aquests estan tenint i les dificultats que la salut pública té per donar serveis. I la comparança d'aquestes dues qüestions ens donaria molta llum del que hauríem de fer per assegurar aquesta voluntat d'una salut pública per a tothom i de qualitat.

Davant d'aquest atemptat contra els drets del treballador, el Partit dels Comunistes de Catalunya hem presentat esmena a la totalitat i parcial, atenent als següents criteris i propostes: promoure la salut de la població i potenciar-la, adoptant les mesures sanitàries, socio-sanitàries i psico-sanitàries en una concepció de la salut de la persona integral, tenint en compte l'entorn ambiental, laboral, ocupacional i cultural, entre altres aspectes, des d'una perspectiva comunitària i amb caràcter participatiu; garantir el caràcter públic, universal i gratuït de les seves prestacions, i vetllar per la qualitat i dignitat d'aquestes; mantenir la cotitularitat dels treballadors quant als recursos de la Seguretat Social, donada la naturalesa socio-laboral d'aquests, perquè continuïn reduint dels eraris les cotitzacions que es deriven; establir mecanismes de participació i de control de qualitat per part dels afectats i garantir-hi la participació i control dels sindicats i ajuntaments com la cotitularitat dels recursos, pel que fa a les primeres, i com a responsable territorial, que ostenta en la segona.

Hem de dir, abans d'acabar, que segurament aquesta Llei ha millorat molt, i hem de reconèixer, des del nostre punt de vista, que aquí ha tingut un paper la Conselleria i també el Diputat que ha portat aquest tema des d'un punt de vista del Grup parlamentari de Convergència i Unió. Però, al mateix temps, hem de dir amb molta claredat: no ens han satisfet les propostes transaccionals que s'han fet, perquè, en definitiva, ara encara estem discutint dos models diferents de salut pública. I en aquestes condicions vosaltres i nosaltres hem de reconèixer que difícilment ens podrem posar d'acord. I és en funció d'això que nosaltres hem plantejat aquesta esmena de retorn, perquè, en definitiva, el que hem d'assegurar és un sanitat pública i gratuï-

ta i de qualitat; els diners públics, per a la sanitat pública; el dret a la salut l'han de garantir els poders públics.

I, en definitiva, una idea, que m'agradaria que no fóra d'aquesta manera, però el mes que ve, dintre d'uns anys, els ciutadans no s'hauran adonat que s'ha aprovat una llei de sanitat en el Parlament de Catalunya. I sabeu per què? Perquè tenim un convenciment que ens agradaria modificar: no es resoldran els problemes que els ciutadans tenen, i això és el pitjor que li pot passar a un Parlament i també a un govern.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Sánchez. Correspon ara a l'Agrupació parlamentària del CDS la defensa de la seva esmena a la totalitat, de retorn: té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Martín i Toribio.

El Sr. MARTÍN: Honorable President, Il·lustres senyores diputades, Il·lustres senyors diputats, el Projecte de Llei d'Ordenació Sanitària que ens va presentar inicialment el Govern de la Generalitat estava caracteritzat per la seva indefinició i ambigüitat i perquè era fonamentalment burocràtic. Pràcticament ens demanaven un xec en blanc per a la privatització de la sanitat, i anul·lava la participació d'altres institucions com, per exemple, els ajuntaments. Era, podríem dir, una declaració de presumptes bones intencions, però sense contingut real. No concretava el que s'entén per atenció primària i el que s'entén per atenció especialitzada. Se'ns proposaven coses tan perilloses com el pagament de determinats serveis sanitaris —recordin, si no, la desapareguda Disposició Addicional Quarta.

Bé, no és moment de fer crítiques o d'iniciar propostes; si així hem començat és perquè vostès saben el gran rebuig que va produir aquest primer redactat entre les forces polítiques de l'oposició i, particularment, entre els diputats centristes. Molta és la millora que s'ha produït en el tràmit de ponència i comissió, i això així ho hem de reconèixer; però les millores introduïdes, als diputats centristes no ens satisfan plenament: considerem que és una llei insuficient de cara a la necessària reordenació sanitària a Catalunya, que no solucionarà els problemes crònics de la nostra sanitat; conté una gran indefinició en molts dels seus punts i és poc participativa.

Els centristes creiem que la Llei d'Ordenació Sanitària hauria d'afrontar, de forma seriosa i profunda, la reforma real de la sanitat, seguint un doble eix director: d'una banda, la potenciació, tant pel que fa als mitjans com a l'operativitat, de la xarxa pública d'assistència i, d'una altra banda, respectant realment els drets dels ciutadans a l'elecció de l'assistència sanitària. El CDS propugna un sistema sanitari que protegeixi eficientment la salut de tots, i en la Llei que se'ns proposa a aprovació abandonem una bona oportunitat per elaborar una autèntica llei de salut, i, per contra, constatem que el Govern de la Generalitat es conforma a proposar-nos tan sols una llei d'ordenació sanitària.

El CDS propugnem uns serveis sanitaris públics de qualitat i l'establiment de concerts i convenis, preferentment amb centres sanitaris sense ànim de lucre. Estem per la universalització de l'assistència sanitària i, en aquest sentit, fem una última crida a la sensibilitat social del partit de la majoria, que dona suport al Govern, perquè al llarg del debat incorporin, donant suport amb el seu vot, prestacions que es contemplin en les esmenes encara vives i que, ara com ara, podem considerar excloses, com per exemple l'atenció psicològica, en especial als infants en edat escolar.

Creiem els centristes que aquesta Llei no dóna resposta a les necessàries prestacions que requereix la salut laboral, la qual prevenció sanitària posseeix unes característiques peculiars que la defineixen com una tasca autònoma i transcendent, que segueix unes línies d'actuació suficients que fomentin la promoció de la salut en l'àmbit dels centres de treball i des de qualsevol altre nivell assistencial primari.

Podríem continuar donant argumentacions per què aquesta Llei no ens satisfà i per què hem mantingut l'esmena de retorn. No ho farem. Sí, per contra, volem fer un reconeixement al gran esforç fet per totes les forces polítiques i, especialment, per l'Honorable Conseller de Sanitat i en justa correspondència, tot mantenint aquesta esmena de retorn, perquè aquesta no és la Llei que voldríem els diputats centristes, ja que no respon a les peculiaritats del model sanitari que propugnem. En un exemple més d'oposició constructiva, i amb l'ànim d'acostar posicions, anunciem, senyor President —i ara li donaré l'oportú detall per escrit—, la retirada de trenta-set esmenes de les noranta-una que encara mantenim, i tot això ho fem amb l'esperit i el convenciment d'haver aportat i d'aportar, amb el nostre treball parlamentari, la garantia als ciutadans de Catalunya que obtindran, després d'aquest debat, un millor nivell de cobertura sanitària.

Moltes gràcies, Honorable President, il·lustres senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Martín. Moltes gràcies per la relació d'esmenes retirades. Correspon ara al Grup d'Iniciativa per Catalunya defensar la seva esmena a la totalitat; per a la seva defensa, té la paraula la Il·lustre Diputada senyora Fabian.

La Sra. FABIÀN: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, els diputats que m'han precedit en l'ús de la paraula han dit ja i han reconegut ja que el text que avui discutirem, que avui millorarem i que avui aprovarem és un text ja diferent al text inicial que va presentar el Govern. Iniciativa per Catalunya se sent especialment satisfeta perquè, en el treball de Comissió, gràcies a les esmenes del nostre Grup parlamentari i a les transaccions del nostre Grup parlamentari amb el Grup de la majoria, avui, aquest text no és el text inicial. Ens sembla molt important haver estat capaços de transaccionar amb el Grup de la majoria la supressió de les taxes, que sí que evita la possibilitat d'establir una base per al cobrament de les prestacions sanitàries, és a dir, garantir l'absoluta gratuïtat de les prestacions sanitàries al poble de Catalunya.

Ens satisfà també haver aconseguit que en el Consell de Direcció del Servei Català de la Salut estiguin, en el seu òrgan de direcció, representats els ajuntaments, els consells comarcals, els sindicats i les entitats patronals. Estem doblement satisfets perquè és la primera comunitat autònoma en què, en el Consell de Direcció del Servei Català de la Salut, els agents socials hi estan representats, amb una proporció del 60 al 40%, perquè nosaltres sí que entenem que l'acció de govern és una acció del Govern, i que, qui governa i, per tant, qui fa política, en tots els sentits i també en la sanitat, ha de ser el Govern, i la democràcia representativa s'explicita pel govern que surt de les urnes democràtiques.

Estem també satisfets per haver estat capaços de descentralitzar el Servei Català de la Salut, aconseguir que el sector sanitari tingui també funcions de planificació i gestió, i també estiguin representats els ens locals i els agents socials amb l'ac-

ció de la sanitat. Estem contents per haver aconseguit que, en un termini de tres anys, les condicions laborals i professionals de tots els treballadors del sector siguin homogènies; com no s'escapa a ses senyories, aquesta és una reivindicació tradicional dels sectors sanitaris, que ha provocat moltes i molt conflictives accions dels treballadors.

Estem contents que l'elaboració del Pla de la Salut s'hagi acotat en el termini d'un any; estem contents que se n'hagi fet un nou redactat, perquè el tema de l'atenció primària es defineixi com un eix vertebrador del sistema sanitari. Estem molt contents que, sense ser el nostre model en la concertació el tema de la XHUP, s'hagi reforçat el control de l'Administració, per fer concerts s'exigeixin criteris d'acreditació i s'exigeixin condicions econòmiques i de qualitat necessàries per fer aquest concert.

Estem contents que s'hagi incorporat la salut documental en la vessant preventiva i progressivament assistencial com a prestació del Servei Català de la Salut, i estem especialment contents, també, que s'hagi afegit una cosa que no existia en el text original, que era incloure un article de drets dels usuaris, perquè els usuaris, que són en definitiva els qui reben l'atenció sanitària, tinguin una acció de defensa i que estigui recollida en el Projecte de Llei que avui debatem.

I també estem contents que el tema de l'Institut d'Estudis de la Salut hagi arribat a una rellevància que no tenia en el text original, i que hem de dir que recull, fonamentalment, la proposta que el nostre Grup parlamentari feia del que havia de ser l'Institut d'Estudis de la Salut.

Estem també contents perquè sabem que, al llarg del debat del dia d'avui, aquest Projecte que avui tenim sobre la taula continuarà essent millorat, millorat per esmenes importants que també ha transaccionat el Grup Socialista, però també estem molt contents de poder anunciar avui, des d'aquesta tribuna, a tot el poble de Catalunya, que hem aconseguit un tema que estava a les bases de tots els ciutadans, que és la universalització de les prestacions d'assistència sanitària en el termini de sis mesos. És a dir, avui podem dir, públicament, que hem arribat —a ultimíssima hora, però hi hem arribat— a una transacció amb el Grup de la majoria, dient que a partir de 1991 tots els ciutadans de Catalunya tindran l'assistència sanitària gratuïta i universal.

Deia el Conseller, en la presentació del seu Projecte, que un dels eixos, l'eix de la sanitat pública és una sanitat gratuïta i universal. Estem contents que, gràcies a les transaccions d'Iniciativa per Catalunya, avui puguem dir que la sanitat a Catalunya serà gratuïta i serà universal.

Tot això —ho deia també el senyor Conseller— ens posa —com he dit reiteradament— molt contents, però encara mantenim diferències i diferències importants amb el model de sanitat que avui ens ha presentat el Grup de la majoria. Per ser breus, jo definiria aquestes diferències en dos eixos fonamentals. Entenem un altre tipus d'atenció primària: nosaltres pensem que la gent, els ciutadans, la malaltia i la salut no són una cosa diferenciada de les condicions socials, de les condicions econòmiques dels ciutadans, és a dir, per dir-ho en termes populars, els rics i els pobres tenen malalties diferents i emmalalteixen d'una manera diferent. Per tant, el nostre projecte d'atenció primària intenta integrar els recursos socials amb els recursos sanitaris, no solament incloent en les àrees bàsiques de salut professio-

nals del sistema social, com són assistents socials, com són educadors de carrers, com és l'ajuda a domicili, sinó tenint un concepte integral de la salut, intentant integrar la qualitat del medi ambient, la salut laboral... Hi ha aquest projecte d'atenció primària que nosaltres proposem en el nostre text alternatiu; és un projecte que no està basat en la utopia, sinó que està basat en una experiència que a Catalunya ja s'ha demostrat eficient: a la ciutat de Sabadell, aquest model està funcionant, i pensem que és un model que tothom reconeix que és útil, que millora la sanitat, i nosaltres pensem que és molt més útil, els recursos, que són escassos, aplicar-los en el benestar absolut de la gent, que no crear oficines de benestar social. Per tant, nosaltres proposem un sistema integrat dels recursos sanitaris i recursos socials, per millorar no solament la salut i no solament evitar la malaltia, sinó per aconseguir el benestar integrat dels ciutadans.

Tampoc estem d'acord amb el tema de la Xarxa Hospitalària d'Utilització Pública. Nosaltres proposàvem la integració absoluta d'aquests centres sota el Servei Català de la Salut, i no des d'una actitud únicament i exclusivament d'assumir la propietat dels actius d'aquests centres, sinó amb el que nosaltres diem, en el nostre text alternatiu, amb una cessió d'ús d'aquests actius, perquè siguin administrats per l'Administració. Entenem que aquests centres avui s'estan finançant amb diner públic, i ens agradaria —i així ho proposem— que el diner públic sigui administrat per l'Administració, que els concerts siguin una cosa absolutament especial i conjuntural —determinem un temps específic de la duració d'aquests concerts: tres anys—, i únicament i exclusivament quan es demostrï que la xarxa purament pública no té els recursos suficients per donar l'atenció necessària.

Aquests dos eixos —i per qüestió de temps no m'estendré més en coses que també diferencien els dos projectes de llei— són ja un element important per mantenir una diferència amb el Projecte de Llei que ha presentat el Govern. De tota manera, entenem que aquesta Llei s'està discutint, s'ha discutit en Comissió i s'està discutint avui, amb uns termes de consens que a nosaltres ens agraden; pensem que poder arribar a acords dignifica el Parlament, dignifica el Grup de la majoria i dignifica tots els diputats que estem fent tasca política, i, des d'aquest punt de vista, jo haig d'assenyalar que, personalment, és la primera vegada, en tot el període legislatiu —i jo és la primera vegada que participava en aquest Parlament—, que he sentit que estava fent la tasca que tenia encomanada, és a dir que estava fent realment de diputada.

Per tant, en «ares» d'aquesta actitud negociadora, perquè pensem que avui encara es millorarà més el text que ens han proposat, nosaltres volem anunciar la retirada d'aquesta esmena a la totalitat i del text alternatiu. També volem dir que la retirem d'aquest hemicicle, de la votació d'aquest hemicicle, però que no la retirem de la vida política. Senyor Conseller, intentarem continuar negociant, continuar parlant amb vostè, continuar intentant convèncer-lo que el nostre model és millor que el seu; intentarem convèncer els ciutadans de Catalunya que el nostre model és millor que el model que proposa el Grup de la majoria.

Pensem també que la millora de la sanitat no s'aconsegueix exclusivament per una acció legislativa, que és la promulgació d'una llei; pensem que la millora de la sanitat s'aconsegueix també amb més recursos per a la sanitat i una millor gestió.

Continuarem dient que no és just que l'Estat espanyol sigui l'Estat que menys diners, de tots els que estan a la Comunitat Econòmica Europea, dedica a la sanitat. Per tant, continuarem lluitant perquè hi hagi més recursos econòmics per a la sanitat, perquè, si no, podrem fer la millor llei del món, però no millorarà la sanitat —ho deia un company diputat que em precedia en l'ús de la paraula—: l'important és que els ciutadans entenguin i vegin que la seva prestació sanitària ha millorat. Continuarem, per tant, demanant més recursos, i continuarem demanant, a més, una millor gestió, perquè només des de més recursos, millor gestió i millor model sanitari, aconseguirem la millora de l'acció sanitària a Catalunya.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Fabian. La cinquena esmena, aquesta amb text alternatiu, és presentada pel Grup Socialista; per a la seva defensa, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Daniel Font.

El Sr. FONT: Gràcies, senyor President. Em correspon a mi explicar, en nom del Grup Socialista, l'esmena a la totalitat amb text alternatiu que ha presentat el Grup Socialista a propòsit d'aquesta Llei d'Ordenació Sanitària de Catalunya que avui hem iniciat a debatre en el plenari del Parlament.

Potser una primera idea que voldríem dir o explicar és que el sistema sanitari públic, tal com el coneixem avui —gratuït i per a tothom—, ha estat un dels grans objectius i una de les grans conquestes dels pobles occidentals europeus durant el present segle, ha estat una de les grans consecucions en benefici de les poblacions. I hem de dir també que els sistemes sanitaris públics creats a Europa, tal com avui els coneixem després de la Segona Guerra Mundial, han evolucionat molt, i han evolucionat a mesura que ha avançat la tècnica mèdica i a mesura que s'ha anat renovant la infraestructura dels països, i que amb l'avenç del sistema sanitari s'ha produït, també, una millora dels nivells de salut de la gent. Avui podem dir que tenim, per exemple, més salut que fa vint anys, per exemple, i a Catalunya això pot quedar palès també; és a dir, la gent viu més anys, la gent viu millor, i els índexs de salut en general han millorat a tot arreu, als països del nord d'Europa, als països centreeuropeus, també al sud, a casa nostra d'una manera homogènia i continuada.

Ha contribuït a aquesta situació de millora, creiem nosaltres, la nutrició, per exemple; i hi ha contribuït la higiene —la higiene a les cases, als llocs públics—, les formes i els nivells de vida, i també, òbviament, l'efecte i la contribució de l'acció del sistema sanitari. He de dir, doncs, que ja ningú no recorda avui els estralls de la tuberculosi, per exemple, i la gran mortalitat que provocava tan sols als anys vint o trenta del present segle, o els efectes de la diftèria, o els efectes de la meningitis, per exemple, especialment pel que fa als nens, alguns dels quals efectes encara recordem d'anys prou recents i moderns, per exemple dels anys seixanta, o per exemple de l'epidèmia de grip de l'any 1918 i 1919, que va tenir greus efectes sobre la ciutat de Barcelona, i que va comportar més morts que tots els haguts a la Primera Guerra Mundial, per exemple. Tot això queda lluny, ho hem oblidat per aquesta millora que s'ha produït.

Tanmateix, cal dir que l'evolució dels sistemes sanitaris, a vegades vertiginosa, ha comportat sovint algunes disfuncions, alguns desnivells, de vegades importants, i fins i tot força im-

portants que, arribats en un cert nivell, arribats en un cert estadi, es fa necessari encarrilar, es fa necessari reordenar; és a dir, en aquest sentit a casa nostra, la resposta pública als problemes que va plantejant la sanitat s'ha produït pràcticament sempre a posteriori de l'evolució de les necessitats sanitàries, i, consegüentment, la inadequació de l'estructura del sistema sanitari ha estat constant, i ha perviscut fins avui: parlem sovint del «problema de la sanitat». Hem de dir que una vella aspiració és justament aquesta, la d'avançar-se als esdeveniments i a les necessitats que van apareixent, però hem de dir que l'adaptació a les noves necessitats no és ni serà assolible sobre la base de la discrecionalitat o de l'anar fent, de la política de l'esma, sinó establint un marc normatiu adequat; és a dir, legislant en sanitat.

En aquesta línia se situen també les recomanacions dels organismes internacionals —com l'Organització Mundial de la Salut—, que diuen que les grans línies d'actuació futura a Europa seran afrontar l'envelliment de la població i el descens de la natalitat, afrontar les noves formes de vida i l'evolució del medi, però, sobretot, afrontar la reordenació i els defectes estructurals de l'assistència sanitària que, en la major dels països, no està preparada per a aquests canvis que estem patint, o que estem vivint, excessivament centrada en els hospitals —com a Catalunya—, i que experimenten una insuficiència generalitzada d'atenció primària arreu d'Europa. L'Organització Mundial de la Salut va emetre el 1985 un text titulat: *Objectius de la salut per a tothom*, on s'establien trenta-vuit objectius sanitaris per a la regió europea, i, de l'anàlisi d'aquest document en relació amb la situació a Catalunya, podem concloure fàcilment que és necessari adaptar el nostre sistema sanitari a les exigències i als objectius previstos en aquest document per als pròxims anys, i que és necessari disposar d'un instrument reordenador que orienti aquesta situació; és a dir, una llei de sanitat.

I hem de dir nosaltres, en aquest sentit, que hem presentat una esmena a la totalitat amb text alternatiu a la Llei que estem avui discutint, coincidint amb la resta o amb la major part de grups de l'oposició, perquè pensem que el text remès al Parlament no és idoni per a aquest fi, i els motius podrien ser diversos. Un de primer: podríem dir, per exemple, que el text remès al Parlament no és altra cosa que el text que va redactar —és aquí present— l'ex-Conseller Laporte, remès abans de l'estiu del 1988, de la darrera legislatura al Parlament, i decaïgut, perquè no es va arribar a tractar. Hem de dir nosaltres, sense que tinguem res contra l'ex-Conseller Laporte, que era un text limitat jurídicament, i un text absent sanitàriament.

Hem de dir, respecte al procediment seguit després de l'aparició d'aquest text, que, després de les eleccions del maig del 1988, va passar un any sencer sense que el Govern revalidés aquell projecte, ni remetés cap altre projecte de llei de sanitat al Parlament, i va ser després d'aquest període que el Grup Socialista va decidir, finalment, presentar al Parlament de Catalunya una Proposició de Llei de Sanitat, l'abril de 1989; el text va ser rebutjat amb els vots de CiU, però vàrem aconseguir que, davant del Parlament i en nom del Govern, s'anunciés un nou text imminent i s'establís un compromís en ferm que es produiria una tramitació amb el consens dels grups polítics.

I hem de dir que es va complir el compromís de remetre un text que va resultar ser el mateix text que havia presentat el Conseller Laporte, certament retocat, però que no es va produir

el compromís de diàleg sobre la base del consens dels grups polítics, pel fet que algú va incidir negativament impedit la impulsió d'una ponència parlamentària conjunta compromesa en ferm amb el Conseller de Sanitat. En el tràmit de ponència, hem de dir que les diferents propostes formulades pel Grup Socialista respecte a l'orientació general de la Llei i a cada un dels articles, ponència a què hem assistit assíduament, no va tenir una resposta positiva; és a dir, no es va poder entrar en qüestions de treball concret.

Però, hem de dir —tanmateix, ho hem de dir i és ben palès— que en finalitzar el tràmit parlamentari s'ha produït una flexibilització de les posicions i la possibilitat d'una negociació que hem de dir, taxativament —que no hi hagi cap dubte—, que valorem positivament, encara que també hem de dir que ha estat possible únicament sobre la base de situar-la —únicament sobre la base de situar-la— sobre aspectes concrets i parcials de la Llei, i no sobre aspectes d'orientació general o eixos essencials de la Llei. Aquesta ha estat la clau de la negociació. Ha permès, per altra banda, introduir un conjunt de compromisos en la Llei que ens satisfan, que valorem positivament i que, si són acceptats pel plenari del Parlament, comportaran, certament, un avenç del text que sortirà del Parlament sobre el text que va entrar al Parlament, encara que sempre sobre aspectes parcials i concrets de la Llei, no sobre aspectes d'orientació general.

Però hem de dir que la Llei remesa pel Govern al Parlament té una contradicció, que és que no és una llei de sanitat pròpiament, i que ens trobem davant de la paradoxa d'una llei de sanitat que no parla de sanitat, o d'una llei d'ordenació sanitària que no ordena la sanitat o que no té per objecte l'ordenació sanitària en el sentit en què parlàvem del document de l'OMS, i que parla, fonamentalment, de comitès, gerents, directors, competències dels comitès i dels gerents i dels directors en un 84% del text —en un 84% del text. Per exemple, no hi ha desenvolupament legislatiu sobre la situació hospitalària; tampoc hi ha un desenvolupament legislatiu sobre això que n'hem dit la «reforma de l'atenció primària», o tampoc hi ha un títol que digui: «De l'atenció socio-sanitària per a la vellesa i les patologies cròniques»; tot això no és a la Llei. Aquest darrer tema es liquida amb tres línies i mitja de *Butlletí*, i, per tant, diríem que és absent de la Llei.

I nosaltres diríem que, certament, hem sentit parlar avui al Conseller de Sanitat d'objectius sanitaris i de reforma de la sanitat, però jo diria: què hauria costat posar tot el que ens ha dit avui el Conseller aquí, quant a objectius, a la Llei? Què hauria costat? Perquè és que, si no, són paraules; realment el que estem fent és utilitzar paraules, i nosaltres diríem que de les paraules cal passar als fets, i que dels fets cal passar al contingut de la Llei. Per contra, diríem que és necessari legislar en sanitat i que, per tant, voldríem que la Llei hagués estat un moment d'estímul i d'establiment de directrius per a això que n'hem dit la «reordenació de la sanitat».

Però direm una cosa més: la Llei no esgota les possibilitats que ofereix l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, i, en aquest sentit, dic que la Llei General de Sanitat de 1986 va establir la base legal prèvia i necessària per poder fer una llei de sanitat a Catalunya, i hem de fer notar nosaltres, en aquest sentit, el contrasentit d'autoimposar-se una limitació en aquest sentit, del que permet la legislació, i dic que s'ha intentat, i s'intentarà segurament avui, justificar aquesta limitació d'acord amb argu-

mentació jurídica.

Però jo els diré —deixin que els ho digui—: mirin, el Ministeri de Sanitat, que és l'autoritat sanitària que podria iniciar alguna objecció respecte a un contingut sanitari de la Llei, ha emès un dictamen ben clar sobre aquest punt, però no continuaré amb el Ministeri de Sanitat, perquè em diran que és una autoritat parcial, anirà a favor de vostè, però, a veure, qui ha parlat més del desenvolupament legislatiu? N'ha parlat el Tribunal Constitucional. Mirin, vostès, el Tribunal Constitucional ha emès un seguit de dotze sentències, del 1981 al 1985, sobre competències sanitàries en relació amb les comunitats amb capacitat legislativa en sanitat, i ha establert una doctrina ben clara sobre el desenvolupament legislatiu, que diu sintèticament, més o menys, el següent: que el desenvolupament legislatiu no ha de reduir-se a aspectes de desenvolupament tècnic o organitzatiu, sinó al conjunt de la política sanitària amb una única limitació: de no establir models contradictoris amb els mínims establerts a les bases generals per al conjunt del territori de l'Estat. Aquesta és la doctrina del Tribunal Constitucional, però ho diu més gent.

Mirin, saben qui ho diu? Ho diuen vostès, ho diu el Grup del Govern. Per exemple, el Cap del Gabinet Jurídic central de la Generalitat, persona ben situada en aquest sentit per opinar sobre aquesta situació i fer un dictamen sobre el tema, assegura que, en un text de l'Institut d'Estudis Autonòmics, la capacitat legislativa de la Generalitat en matèria de sanitat no és tècnica ni organitzativa, sinó eminentment política; ho diu el Cap del Gabinet Jurídic central de la Generalitat, i nosaltres hem de dir que hi estem d'acord; estem d'acord amb el Ministeri de Sanitat, estem d'acord amb el Tribunal Constitucional, estem d'acord amb vostès en aquest terreny i en aquest punt, i, per contra, diríem, hauria calgut fer una llei que exhaurís les possibilitats i l'oferta que estableix l'Estatut d'Autonomia i no imposar o fer autolimitació en aquest sentit.

Però hem de dir, també, que la Llei, des de l'òptica nostra, òbviament planteja aspectes conflictius que ens és difícil compartir. Per exemple, s'estableix una naturalesa jurídica que marca una frontera imprecisa entre el que és públic i el que és privat, la qual cosa —sense que s'enfadi ningú; ho diem amb cordialitat, però és el que nosaltres creiem—, la qual cosa, en mans d'un govern que s'ha caracteritzat relativament per una certa confusió respecte a la delimitació del que és públic en relació amb el que és privat, ens genera, a nosaltres, una certa inquietud, aquesta naturalesa jurídica, i hem de dir palesament que no estem en contra del sector privat, i també que ningú posa en dubte avui, en el món sanitari, que les institucions privades és bo que treballin per compte del sector públic en un règim de complementarietat i en un règim de concertació clar i transparent, és bo això, és necessari, i aquesta necessitat és més palesa a Catalunya, on el sector privat està format per institucions que encapçalen la investigació mèdica en moltes especialitats, i que són competitives internacionalment i que cal abonar, i que necessiten suport i diners i que se'ls ha de donar. Pensin vostès, per exemple, en urologia, oftalmologia, cardiologia i una sèrie de disciplines on la iniciativa i la investigació privada és força important.

Ara bé, la Llei ens obliga a ressuscitar la polèmica pel simple fet que estableix una naturalesa jurídica pensada eminentment per a una regulació del Servei Català de la Salut via dret

privat o via dret mercantil, i això no ho compartim, i, a més de no compartir-ho, direm que ens sembla, a nosaltres, que comporta un doble capítol de riscos, que alguns ens diran que és molt dur això, però, realment, els comporta llegint el text de la Llei. D'un costat la possibilitat de privatitzar de manera creixent aquells serveis que són rendibles o susceptibles de fer beneficis —i en tenim alguns indicis, però ara no els introduiré perquè no es tracta de polemitzar. I també un altre capítol de possibilitats, la possibilitat d'un règim de subsidiarietat del sector públic respecte a les iniciatives privades que entren en crisi, i aquí sí que hi ha exemples a dir del passat immediat, tampoc no els diré perquè no es tracta avui de polemitzar sobre aquest tema.

Per tant, jo diria que, a més, aquests temes o aquests riscos se centren en una concepció, una filosofia general, segons la qual es diu que el sector públic és ingovernable per definició i és el sector privat qui gaudeix dels mecanismes eficients per gestionar el sistema sanitari al qual ens hem d'abocar. Hem de dir nosaltres que el Departament de Sanitat ens ha assegurat i ho ha dit públicament que no es llançarà pel pendent de la privatització i dels règims de subsidiarietat, ens ho han dit, i nosaltres els responem que ens els creiem; creiem que no s'hi llançaran, però, immediatament, amb la mateixa rotunditat, hem de dir que aquesta Llei ho permet àmpliament, ho possibilita àmpliament i obre les portes perquè qualsevol altre equip pogués anar en aquesta via. I, en aquest sentit, ens genera inquietud, una certa inquietud, i els citaré un diputat adreçant-se a la Cambra en nom del Grup del Govern recentment: «Mirin vostès, doncs mirin, sàpiguen una cosa, saben quina és la meta del Departament de Sanitat? No sé si al Conseller li agradarà que ho digui, però és això: nosaltres pretenem que la sanitat pública sigui gestionada com si fos una sanitat privada». Ens diran vostès que és que era broma, que no era veritat, que no val, potser ens diran, però això està dit l'11 de maig del 1990, davant de la Cambra en el debat pressupostari.

Anem a un altre ordre de coses —anem a un altre ordre de coses. Hem de dir que la terminologia emprada en el text de la Llei té punts de concomitància i d'extraordinària similitud amb els continguts de l'informe *Working for Patients* —és a dir: treballant pels malalts—, presentat a la Cambra dels Comuns pel Secretari d'Estat de Salut del Govern conservador britànic el darrer gener del 1989; té forts punts de concomitància amb aquest informe. Aquest informe hem de dir que va provocar un gran enrenou en defensa de quelcom ben volgut pels britànics de qualsevol ideologia, que és el *National Health Service* —és a dir: el Servei Nacional de Salut Britànic—, i, fixin-s'hi vostès, va provocar tant d'enrenou que ben aviat es convertí en un dels eixos de la confrontació política a Anglaterra fins avui, i, en una enquesta apareguda al diari *The Guardian*, quan preguntaven a la gent què és el que més els desagradava del Govern conservador, assenyalaven el seus propòsits en sanitat, i a l'informe es parlava de sanitat mixta, que en boca d'una força de centre-dreta és una expressió que ens continua inquietant, i es parlava, també com aquí, de «formes mixtes de gestió i plurals i de l'establiment d'interessos comuns i concurrents», textualment en paraules de la Llei, «amb el sector privat» com una panacea d'eficiència i de ben fer: no hi ha sortida si no ens aboquem als instruments del sector privat.

Jo els he de dir, respecte a aquesta temàtica, que coincidim

plenament amb els objectius, en el sentit que cal fer eficients els serveis públics i acabar amb les disfuncions i guanyar la llarga batalla dels costos, però que divergim en com afrontar aquesta batalla i en el mètode a seguir. I en aquest sentit afirmem, ens sembla que amb una certa seguretat, que el mecanisme de mercat com a mecanisme regulador és inaplicable en el sector sanitari, on prevalen les economies d'escala i les grans inversions, i que l'endegament de formes imaginatives de gestió com societats anònimes, consorcis de capital públic, etcètera, són factibles sense necessitat de recórrer als instruments de dret privat, pels riscos que comporta, sinó a una intel·ligent aplicació dels mecanismes del dret públic i a l'exigibilitat de rigor i transparència en la seva utilització.

Hem de dir, per anar acabant, que la Llei instaura un règim d'extraordinària discrecionalitat en les decisions en mans del Govern i de la seva capacitat reglamentària, i, en aquest sentit, una llei que té vocació de no ser llei, d'influir poc, de legislar poc, de decidir poc, fer allò que es diu literalment: «el que es vulgui» en relació amb el que és un mandat del Parlament. I una mica com deia o s'atribuïa a Romanones, aquella frase que deia: «facin vostès les lleis que nosaltres farem els reglaments».

Acabem, doncs, i direm el següent, finalment: en el terreny dels compromisos sobre aspectes parcials i concrets de la Llei, hem de dir que valorem positivament la vintena de compromisos que proposarem al plenari del Parlament com a resultat de les converses realitzades entre el Partit dels Socialistes de Catalunya i el Grup del Govern de la Generalitat, que comportaran el vot favorable, i l'extensió, si s'escau, a una bona part dels articles de la Llei. També hem de dir que valorem positivament la negociació empresa per altres grups i, particularment, per Iniciativa per Catalunya, perquè quedi patent i no hi hagi dubtes, en aquest sentit (*remor de veus*).

Dir també que volem citar, en acabar, els components de la plataforma cívica que han entrat en el debat sanitari recentment, i que particularment donem l'agraïment per la col·laboració a Comissions Obreres, a la Unió General de Treballadors, a la Unió de Pagesos, a les federacions d'associacions de veïns de Barcelona i de Catalunya, a les associacions de consumidors i usuaris de la sanitat, a la Federació de Municipis de Catalunya i a totes les associacions que han participat en aquesta plataforma cívica: dir-los que la seva actitud resolta s'ha notat, i que ha estat present, i que ha estat útil i efectiva.

Finalment, que no votarem a favor del text del Govern; no és la nostra Llei, no la podem votar, aquesta Llei, malgrat que hem avançat relativament respecte al text que va entrar al Parlament, i que considerem que el text alternatiu presentat és un text idoni que sí que conté els elements necessaris en la línia aquella que deia, dels objectius inicials, i consegüentment demanem el vot favorable per al text ara presentat i anunciem també que votarem a favor de la resta d'esmenes de retorn i a la totalitat i textos alternatius presentats pels altres grups.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Font. Per a un torn en contra a totes aquestes esmenes, té la paraula l'Il·lustre Diputat doctor Colomines. (*Remor de veus*.)

El Sr. COLOMINES: Senyor President del Parlament de Catalunya, senyores i senyors diputats, senyor Conseller de Sanitat —que no és diputat: el vull saludar, també—, per fer un torn en contra a les esmenes a la totalitat presentades per l'Agrupació

parlamentària del CDS, el Grup Popular, el Grup Mixt i el Grup Socialista —en total, cent vint-i-cinc minuts, senyor President: cent vint-i-cinc minuts, no?

El Sr. PRESIDENT: Cent quinze.

El Sr. COLOMINES: Cent quinze. (*Remor de veus*.)

La majoria de vostès, senyores i senyors diputats, no van ser presents a la Comissió de Política Social, en la qual es van debatre les esmenes a la totalitat presentades al Projecte d'Ordre Sanitària, Comissió que es va celebrar el dia de Santa Llúcia passat, ara fa exactament —avui, exactament— sis mesos. Ara han escoltat els ponents de les esmenes de retorn o de les esmenes amb text alternatiu. Malgrat que un grup hagi retirat l'esmena —i li ho agraeixo molt, en nom de la Cambra i en nom del nostre Grup, i probablement en nom del Departament, no només la retirada, sinó tot el que significa això i el grau de satisfacció que sembla que nosaltres hem arribat a produir—, malgrat que el contingut, doncs, no hagi variat substancialment, vostès segur que no es poden adonar del que ha passat en aquests sis mesos darrers: ha passat tant que gosaria dir que la cosa lògica hauria estat que tots els grups haguessin retirat els seus textos alternatius. No puc, doncs, només fer uns comentaris obligats al contingut de les esmenes que s'han debatut avui —jo crec que el debat quedaria desfasat, absolutament desfasat, seria com un debat anacrònic, després de tot el que ha passat en aquests sis mesos, seria un debat ahistòric, a mi em sembla, o, millor dit, tornaríem enrere la història i això, evidentment, és impossible—; els he de parlar, a més de comentar les principals objeccions que s'han fet aquí, d'una altra cosa: els he de parlar de l'esforç del consens que s'ha produït entre la majoria dels grups, i el perquè, en tot cas, del manteniment d'alguns punts —que, evidentment, n'han quedat— de discrepància, que, en definitiva, és el que pot justificar el manteniment d'aquestes esmenes a la totalitat.

Ho faré així, per veure si sóc capaç d'aconseguir que, abans de la votació d'aquestes esmenes a la totalitat, aquestes poguessin ser retirades, cosa que seria lògica i que significaria un premi a tant d'esforç de la Ponència.

El Sr. PRESIDENT: Ja n'hi ha una, de retirada, ho sap?

El Sr. COLOMINES: Sí, ja l'he..., ja l'he celebrada, gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, molt bé.

El Sr. COLOMINES: Diguem, primer, quins han estat i quins són els punts conflictius d'aquesta Llei, i que han sortit aquí.

Primer, la definició del Servei Català de la Salut com un ens públic, en lloc d'un organisme autònom. Aquesta és una qüestió aparentment jurídica, però que té un abast polític molt més considerable —ara no podré explicar el que significa això: ja sortirà en el curs del debat, si és que aquest prossegueix en el tràmit posterior. El Grup Socialista defensa l'organisme autònom: aquest és un punt, evidentment, de confluència (*remor de veus*). He de dir, en relació amb el Grup Socialista, que m'ha arribat molt al cor, això que ara tenim més salut que fa vint anys enrere —gràcies al Conseller Laporte i al Conseller Trias, no?, ja es veu...

I també he de dir el segon punt de discrepància, que és el paper de la Xarxa Hospitalària d'Utilització Pública, el que en diem la XHUP, sobretot relacionat amb els concerts i amb l'acusació que es fa al Departament de privatització de la sanitat pública, i sobretot del menysteniment que sembla que es vol

donar a entendre que es té amb les institucions pròpies en benefici de les concertades. Aquest és un tema que vostès ja coneixen i que surt any rere any, i que no se'ls escapa, per això, que any rere any, també, es va deixant, i jo espero que després de les explicacions que avui donarem ja no se'n torni a parlar mai més. El Grup Socialista, a més a més d'això, qüestiona l'entitat política que representa la XHUP —i això ho acaba de dir ara mateix—; el Grup d'Iniciativa, que ha retirat la seva esmena, segurament, en aquest tema, malgrat l'esmena retirada, té algunes coses a dir —i ja les dirà després, perquè lícitament té algunes qüestions a dir que nosaltres no hem pogut resoldre—, i el Grup comunista, adscrit al Grup Mixt, ens parla d'un sistema sanitari mixt, i li ho agraïm molt, perquè altres grups no parlen d'un sistema sanitari mixt, sinó que gairebé com si tot fos a càrrec de la privatització.

I el tercer punt és el del caràcter de la Llei: si hauria de ser una llei, com ho és, d'ordenació sanitària, o bé si caldria que fos una llei de sanitat, amb tot el que implica de programes de salut i d'assistència sanitària. També aquests tres grups, fonamentalment, són els que ho objecten.

Aquests tres són els temes pendents, aquests tres. És clar, que n'hi ha d'altres! Per exemple, el que ha posat a debat el Grup Popular, públicament, a través de la simbologia del monstre Leviatan, o aquí ho ha fet el senyor Aleix Vidal-Quadras, sobre l'exigència de la lliure elecció del metge, del centre o del sistema. Sobre els dos primers punts, evidentment, actualment hi ha els mecanismes per poder-ho assolir, i esperem que en el procés endegat en el Departament cada cop sigui aquest sistema més usat. Com també esperem que la potenciació que està fent —que això sí que és important— del metge de capçalera, doncs, progressi en la mesura que sigui això possible. Però li he de dir, en relació amb el tercer punt, el del model sanitari, que aquest no és un tema de Parlament autonòmic: aquest és un tema de Congrés, això és un tema de Congrés —a veure si ho faran, en el Parlament gallec: els asseguro que els serà més difícil que la dificultat que tingué Job en crear el seu monstre... i les que pugui tenir el senyor Vidal-Quadras.

Hi ha el paper dels sindicats, com un altre dels temes, i de les associacions d'usuaris, en els òrgans del Servei Català de la Salut; hi ha el paper dels ens locals i de les diputacions; hi ha les grans qüestions de la reforma de l'assistència primària i de l'assistència psiquiàtrica, i de la inclusió de la medicina laboral, de l'assistència bucodental, de les drogodependències, de la planificació i de l'orientació familiar, dels programes d'atenció als crònics... Tot això, integrat de cop en una llei d'obligat compliment, cosa que no fa ni la Llei General de Sanitat, i, sobretot, que no ho preveu pressupostàriament, i que, per tant, tampoc preveu que el desplegament que es faci de la Llei General de Sanitat, doncs, quedi cobert pressupostàriament d'una manera corresponent, com passa sempre en els pressupostos.

Però la Ponència, aquests temes, els ha tractat, i ha posat terminis de compliment de tots els programes que el Departament té en marxa sobre aquestes qüestions, i que són totes aquestes qüestions que jo ara, en aquest moment, he relacionat.

Vostès ja han escoltat —més o menys— l'autoritzada veu del Conseller, i això m'estalvia molt de temps, que ens farà molta falta per al decurs del debat en aquesta sessió. Però deixin-me dir i deixin que els precisi alguna cosa.

Primer: aquesta Llei es fa en compliment del mandat de la

Llei General de Sanitat, dictada a l'empara de l'article 149.1.16 de la Constitució Espanyola; preveu la creació del Servei Català de la Salut —el Servei de la Salut, preveu, no el català, sinó el català o el gallec, o l'andalús, o el que sigui, de la salut—, i d'un pla de salut, que és on aniran aquests temes d'assistència sanitària, els grans temes d'assistència primària, d'assistència hospitalària i de programes sectorials.

Segona precisió: Catalunya té, d'anys i panys, una estructura d'organització assistencial sanitària molt peculiar, lligada a un tradicional cooperativisme, al mutualisme, a l'associacionisme, que no té la resta de l'Estat, i aquest és un haver que sempre l'hem considerat, i hem sabut distingir-ne les diverses modalitats, com després els indicaré.

I la tercera precisió és que el que preveu la Llei General de Sanitat no és una cosa nova per a Catalunya: la Llei d'Administració Institucional de la Sanitat i dels Serveis Socials, aprovada en aquesta Cambra l'any 1983, i defensada per mi mateix —abans gairebé que nasqués el doctor Padrós—, la gestió del Departament de Sanitat en aquests deu anys, que és com un model del que hauria de ser el desplegament... I això ha estat constatat pels socis de moltes empreses polítiques presents en aquesta Cambra, els socis, que nosaltres, és clar, aquí no volem defensar d'algunes coses que se'ls han dit aquí, però que efectivament entenen que aquest és un camí de desplegament molt important.

I la quarta precisió seria que aquesta Llei d'Ordenació Sanitària, tot i ajustar-se al que preveu la Llei General de Sanitat, no és, senyor Vidal-Quadras, un mimetisme, sinó que és un prodigi d'aprofitament dels recursos de Catalunya, siguin públics, siguin privats —i, entre aquests, naturalment, els de sense afany de lucre majorment.

Jo..., permetin-me que els doni ara unes dades —ja sé que són molt avorrides, unes dades, però jo crec que són molt demostratives— sobre aquest gran debat que és el tema de la privatització, de si cedim o no cedim els drets de la política sanitària a la sanitat privada, i a veure si d'una vegada definim ben bé què és el sector privat.

Mirin, unes dades: el nombre d'hospitals concertats i la seva classificació. Nosaltres tenim 60 hospitals de la Xarxa Hospitalària d'Utilització Pública, de la XHUP; d'aquests 60 hospitals, 19 són centres públics; 24 són fundacions; 11, són mútues, i 6 són privats —6 són privats. Aquí ara a mi em surt el 10%, però aquí tinc apuntat el 9,7%; hi deu haver alguna cosa... Però el 1986 —el 1986— aquest, efectivament, era el 10%; no ha augmentat absolutament gens des de 1986.

La segona dada: el nombre de malalts atesos en aquests centres privats, en aquests 6 centres privats, eh?, en els 6 centres privats: el 1986, el 4,6% dels usuaris de la XHUP, i el 1990, el 4,7%.

Ara agafem-ho en diners. La facturació total d'aquests sis centres: el 1986, el 3,5% del total de la XHUP; el 1990, el 3,5%.

Ara vegem el nombre d'entitats concertades, globalment, que nosaltres tenim: en total, 270. Doncs bé, d'aquestes 270 entitats, 67 són consultoris municipals i 42 són centres de planificació familiar. Ja m'explicaran vostès en quines proporcions ens movem en les qüestions de la privatització.

Vegem també quina és la despesa en concerts. El 1986, el 26,39% del total de la despesa; el 1990, el 12,38, malgrat que el pressupost que hi havia per a això a l'ICS ha pujat del 12,26%

al 20,42. La despesa en concerts —el que s'acusa tant—, la despesa en concerts extrahospitalaris, en medicina ambulatoria: el 1986, 23,39%; el 1990, 12,32. 11.000 milions davant els 330.000 milions del pressupost de l'ICS; això representa, més o menys, un 3%. Si això és privatització, vostès ja m'ho diran.

L'anàlisi comparativa entre l'activitat ambulatoria pròpia i la concertada en un tema, en un tema que jo conec molt bé i que els puc certificar que és veritat —com ho són els altres, és clar. El 1989 es van fer 21.908.422 determinacions analítiques a tot Catalunya —22 milions de determinacions analítiques a tot Catalunya. Saben quantes se'n van fer en centres concertats? 121.000. Això representa el 0,55%.

I encara una darrera dada que duia i que no ha sortit, però ja sortirà, però és igual, la duia aquí, ja sortirà: la dels transports. A la despesa del 89, nosaltres, com a transports, hi tenim 2.393 milions, que, sobre els 330.000 milions del pressupost de l'ICS, representa, més o menys, un 1%.

Perdonin, senyores i senyors diputats, tantes xifres, però són, a vegades —aquestes xifres—, més demostratives que les paraules, i, a més a més, els asseguro que són xifres que es poden demostrar.

Jo ara els diré, a més a més, unes paraules demostratives també: cap sistema sanitari amb voluntat de privatització i, per tant, de passar, per davant dels objectius de la salut, els del guany econòmic hagués realitzat els programes ALPIR —el de l'Alt Pirineu—, el programa ALTEBRAT —de Terra Alta, Baix Ebre i Priorat— i el programa PLCAP —que és el Programa de Laboratoris de Centres d'Assistència Primària. Saben vostès quants mòduls d'extraccions hi ha distribuïts per tots els racons del nostre país? Doncs, 315. Més dels 240 que el mateix programa va preveure l'any 1983 en el desplegament del Mapa Sanitari, i més dels que mai no havia tingut Catalunya abans del traspàs. Saben quants en tenia abans del traspàs de la sanitat, Catalunya, de mòduls d'extracció sanguínia? Ho saben o no? (*Veus de «no!»*.) No ho saben. Cap! Però això ha estat, a més, d'això, d'aquesta voluntat d'apropar el servei a l'usuari, una mostra de col·laboració de l'ICS amb els ajuntaments i una bona voluntat dels professionals sanitaris, la major riquesa de la sanitat catalana.

El que sí que vull tomar a dir —per acabar amb aquesta qüestió de la privatització, que em sembla que ja ha quedat, per sempre més, resolta i no en tornarem a parlar mai més—, vull dir el següent —el que vaig dir en els pressupostos darrers, en relació amb la sanitat—: nosaltres, el que sí que volem i farem i fem és gestionar la sanitat pública amb criteris privats, i pensem que només fent-ho així subsistirem.

Moltes de les qüestions que he esmentat, de veritat, que s'han debatut ja en la Ponència; ho ha dit la senyora Fabian, ho ha dit el senyor Font i ho han dit altres ponents que han vingut aquí. I la Llei, de veritat que reconeixem que s'ha enriquit considerablement. Nosaltres dèiem abans, quan ho hem presentat com a projecte, que aquesta Llei era la llei més progressiva de l'Estat —així ens ho semblava—, i així se'ns reconeixia fora de Catalunya, senyor Font —se'ns reconeixia fora de Catalunya. Ara, amb la incorporació de tantes esmenes, de tantes transaccionals que duen l'empremta filosòfico-política de la majoria dels grups de la Cambra: dels de la dreta, dels del centre-esquerra, dels d'esquerra —i cadascú que es col·loqui allí on vulgui, que jo no ho sé (*rialles*)—, el Projecte és el *rien ne va plus* o,

com es diu a Catalunya, a través d'en Codorniu, el *non plus ultra* (*rialles*).

Encara queden coses, encara queden coses, ja ho sé —si vostès ho permeten amb la seva votació, ara es debatran—: són transaccionals que hi ha sobre precisions; sobre la vinculació, precisament, dels establiments sanitaris a la xarxa pública; sobre propostes d'avaluació continuada d'aquests; sobre el problema de les prestacions urgents, que, realment, són problemes; sobre la incorporació explícita de l'atenció psiquiàtrica; sobre la composició del Consell del Servei Català de la Salut; sobre els plans de salut; sobre les competències dels ajuntaments, i moltes altres coses que vostès pacientment contemplaran durant aquest munt d'hores que passaran asseguts als seus escons.

Hauran quedat, fa una estona, astorats en escoltar la senyora Fabian, que deia que el Departament ha admès explícitament una esmena d'Iniciativa per Catalunya —molt benvinguda— sobre la prestació i la cobertura universal de la població catalana; aquesta és la meta de l'OMS per al 2000, que hi som ja, de seguida hi serem, el 2000, i tindrem molta més salut, trenta anys... (*Remor de veus*.) Però el que passa és que només quedava un 1% per cobrir, perquè aquesta cobertura fos universal; és clar que aquest 1% podríem dir que és l'1% dels multimilionaris, no? I que, molt benvinguts, i que adornaran molt bé la sanitat pública, però, de fet, nosaltres aconseguirem, d'aquí a sis mesos, complir el que demana l'OMS per a l'any 2000 el 1990, a l'acabament del 90, per sis mesos, doncs, són justament els acabaments del 90.

Senyor President del Parlament, senyors consellers, senyores i senyors diputats, acabo. Voldria remarcar la gran voluntat de consens que ha existit, donada la importància de la Llei. Voldria donar les gràcies, en nom del meu Grup, a la senyora Fabian sobretot, no només pel treball que ha fet, sinó per tot això que ens ha explicat i que s'ha sentit, doncs, tan diputada en aquest Parlament, i que això és una cosa que, realment, és important, és molt important; als senyors Brunet i Font, al senyor Celestí Sánchez, al senyor Aleix Vidal-Quadras, al senyor Joan Martí, després de tant de treball i tant d'esforç, i que..., un esforç que gairebé han amagrit el nostre Diputat de Ponència, el senyor Padrós, no?; ja el veuran, primet i amagrit, no? (*rialles*), el nostre ponent «ultrapactista».

Jo penso que no seria raonable ni lògic que ara la Cambra no permetés la culminació de tot aquest consens amb el tràmit d'un debat en el Ple, on les esmenes i les transaccionals parcials, doncs, poguessin tirar endavant. Jo demano una altra vegada —i ho faig solemnement a tots els grups que han presentat esmenes a la totalitat i no les han retirades— si les volen retirar, que no passin a votació.

De tota manera, si això no fos possible demano a la Cambra el vot desfavorable a aquestes, i això, evidentment, ho faig amb una gran pena.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats; moltes gràcies, senyor President del Parlament de Catalunya.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Colomines. Ara l'Agrupació parlamentària d'Esquerra Republicana, que no ha presentat esmena, podria fixar posició? (*Pausa*.) Bé, doncs, així podem passar a la votació, una única votació de totes aquestes esmenes de retorn.

Les senyores diputades i els senyors diputats que hi estiguin d'acord, es volen posar drets?

Els que hi estiguin en contra?

Abstencions?

El retorn del Projecte al Consell Executiu ha estat rebutjat per 28 vots a favor, 62 vots en contra i 3 abstencions.

Es passa al debat de la part dispositiva. Hi ha reserves diverses esmenes, jo diria diversíssimes esmenes. La primera és a l'article 1, presentada pel Grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, és una esmena de modificació; per a la seva defensa, té la paraula la Il·lustre Diputada senyora Fabian.

La Sra. FABIAN: Gràcies, senyor President. Aquesta esmena proposa la modificació de l'article 1 de la Llei en el sentit de, en un sol article, parlar de l'objectiu del Servei Català de la Salut i de la naturalesa jurídica d'aquest servei.

Nosaltres concebem el Servei Català de la Salut com un organisme autònom de la Generalitat. Hi ha una polèmica, hi ha hagut una polèmica en Comissió sobre aquest concepte purament jurídic: si ha de ser un organisme autònom o ha de ser un ens públic. S'ha millorat, des del nostre punt de vista, dient que és un ens públic institucional, perquè, realment, en pur dret administratiu, s'hi assemblen i conflueix més la figura d'ens públic institucional amb organisme autònom.

Però no hem acabat retirant aquesta esmena perquè pensem que no és el lloc, la discussió del dret administratiu, però tenim recances d'aquesta actitud del Grup de la majoria, de no acceptar un concepte jurídic molt més clar, com és l'organisme autònom, que no té cap mena de dubte ni de discussió del seu caràcter purament públic. Si s'assemblen tant, per què no, senyors del Grup de la majoria, acceptem el concepte més clar, perquè també creiem que és una obligació del Legislatiu que les normes tinguin la claredat legislativa que es reclama.

Per altra banda, els objectius que nosaltres defensem és l'objecte d'aquest Servei Català de la Salut: és la prevenció, la promoció, la prestació i la protecció de la salut, entesa aquesta com un concepte integral, i l'atenció socio-sanitària universal de la població de dret catalana, així com la gestió dels serveis i els recursos públics que la facin possible. No se'ls escapa que la nostra proposta dels objectius correspon a aquest model, que nosaltres diferenciem amb vostès del que ha de ser l'atenció sanitària.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. El torn en contra es fa ara o després de totes les esmenes d'aquest article? (Pausa.) D'acord. Doncs, a continuació hi ha l'esmena del Grup Socialista número 7; per a la seva defensa, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Font.

El Sr. FONT: Gràcies, senyor President. És per dir-li que agregarem les esmenes per articles i que, en aquest cas, correspon de la 7 a la 13, de les del Grup Socialista a l'article 1, que és l'article que parla de l'objecte de la Llei.

Hem de dir que aquest article, per a nosaltres, té una importància considerable, pel fet que té una funció estratègica dins la Llei, que és aquell article que diu què es dirà a la Llei, i, consegüentment, proposàvem que l'article comencés per un objecte, que digués que «L'objecte de la Llei serà la protecció de la salut dels ciutadans», i que, per tant, no només l'ordenació i l'organització sanitària, en sentit institucional, sinó fonamentalment la protecció de la salut dels ciutadans, perquè això condiciona després tot el contingut de la mateixa Llei, en el sentit de si és necessari fer una llei administrativa o és necessari fer

una llei de sanitat. Consideràvem nosaltres que era bo apostar pel contingut sanitari de la Llei, i consegüentment voldríem que això quedés esmenat en el text de l'article 1.

El contingut de les esmenes va orientat, doncs, a aquest objectiu, que és definir els objectius sanitaris de la Llei, que, d'altra banda, hem de dir que és una llei construïda sobre la base d'un objectiu bàsicament institucionalitzador: hem de pensar que a l'esborrany inicial d'aquesta Llei es deia: «Llei de Creació del Servei Català de la Salut», que el nom de «Llei d'Ordenació Sanitària» és més recent i, consegüentment, que l'estructura de la Llei no respon tant al contingut del títol, sinó al fet de la motivació inicial, que és que del que es tractava era d'institucionalitzar, d'establir uns criteris d'administració sanitària, criteri aquest que no compartim, perquè ens sembla que seria bo establir com a objectiu fonamental un objectiu de salut.

Hem de dir, doncs, que no és una llei de salut, com hem comentat en la intervenció de l'esmena a la totalitat, i que no incorpora temes essencials del món sanitari, com hem dit abans, sobre el model hospitalari, atenció primària, etcètera, i tampoc els temes específics —que no els hem comentat abans—: no hi ha un desenvolupament legislatiu sobre què s'haurà de fer amb els centres d'orientació i planificació familiar, o què s'haurà de fer pel criteri d'ordenació de la reforma de l'atenció psiquiàtrica, malgrat que ja hi ha un acord amb la Diputació de Barcelona, en concret, per transferir aquests serveis de què encara gaudia la Diputació de Barcelona —sobre els quals no té competència, però que encara en gaudia.

També s'hauria d'haver establert algun títol, alguna expressió a la Llei sobre salut laboral, i hem de dir que sobre tots aquests temes hem arribat a establir alguns compromisos concrets amb el Grup del Govern, de cara a establir compromisos polítics dins la Llei, és a dir, compromisos que estableixen algun tipus de mesura en relació amb cada un d'aquests temes, però hem de dir que, a la Llei, a bastament, és inexistent el desenvolupament legislatiu sobre cada un d'aquests temes.

Insistir, doncs, en aquest objecte i en la necessitat d'assumir plenament i exercir exhaustivament les competències establertes a l'Estatut d'Autonomia, esgotar l'oferta que fa l'Estatut d'Autonomia en matèria de legislació sanitària, i estaríem en contra, doncs, que aquest article quedés redactat de tal manera que abonés aquesta política de «l'esma» o de cobrir l'expedient, d'anar fent, en matèria de sanitat. Hem de dir que la Generalitat de Catalunya gaudeix de competència exclusiva en sanitat —articles 9.11, 9.19 i 17 de l'Estatut d'Autonomia, sobre higiene, ordenació farmacèutica i sanitat— i que li correspon, doncs, el desenvolupament legislatiu en sanitat, que li correspon l'execució, l'ordenació i l'organització de la sanitat, i que pot adaptar, també, les bases generals sanitàries a la realitat de Catalunya.

Reiterem, doncs, el dictamen de l'Institut d'Estudis Autònoms, dient que es pot legislar en sanitat, i, en aquest sentit, dir que, sortint al pas una mica d'alguna tesi, que en alguns debats ha sortit, on es diu que no hi ha marge per legislar, que la Llei General estableix unes bases prou amples en el sentit que a Catalunya no cal adaptar uns criteris sanitaris amb el desenvolupament legislatiu, i que n'hi haurà prou amb el desenvolupament reglamentari.

Nosaltres voldríem dir, sobre l'Estatut d'Autonomia i els comentaris de l'Institut d'Estudis Autònoms..., potser reiterar el

contingut concret i il·lustratiu d'una sentència del Tribunal Constitucional del 16 de novembre de 1981; llegiré el text, perquè crec que resumeix la intenció nostra, i, a més, l'expressa el Tribunal Constitucional. Diu: «Pertoca a l'Estat establir les condicions necessàries per tal que el funcionament dels serveis públics sanitaris permeti gaudir d'uns mínims d'homogeneïtat i coherència del sistema per tot l'Estat, d'acord amb uns criteris comuns, la qual cosa no ha de suposar una monolítica uniformitat d'ordenament, ni pot excloure la possibilitat que les comunitats autònomes amb competència en legislació o en desenvolupament legislatiu estableixin les polítiques que creguin més convenients pel seu propi interès, d'acord no solament amb criteris tècnics, sinó polítics» —d'acord no solament amb criteris tècnics, sinó polítics. I, consegüentment, voldríem que l'objectiu de la Llei quedés revisat, dient que l'objecte fonamental d'aquesta Llei no és exclusivament l'organització del sistema sanitari: és la protecció de la salut dels ciutadans.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Font. El Grup Mixt té dues esmenes...

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Defensaré les esmenes número 3 i número 12, de l'article 1.

Les esmenes aquestes van en la direcció de plantejar ja dues mancances que, des del nostre punt de vista, té aquesta Llei. La primera és la concepció limitada del Govern de Convergència a la realitat aquesta de Catalunya-nació: l'Estatut de Catalunya dona més possibilitats, més possibilitats de les que ha utilitzat el Consell Executiu per fer aquesta Llei; no farà referència a tots els apartats, però en l'article 9, a més dels que planteja el Consell Executiu, hi ha tota una sèrie de paràgrafs d'aquest article que possibiliten tenir més competències i aplicar-les, de les que la mateixa Conselleria, el mateix Govern ha plantejat, i, al mateix temps, els articles 15 i 17 també donen més competències. Per tant, nosaltres creiem que hi ha una concepció limitada d'aplicació de l'Estatut, que no compartim i creiem que s'hauria d'afegir.

I, al mateix temps, la idea d'una millor definició de l'objectiu d'aquesta Llei, que, per a nosaltres, no és l'organització administrativa, sinó la idea d'una llei de salut pública o de la sanitat pública a Catalunya. I, en aquesta direcció, plantegem la necessitat de retenir l'atenció del medi, amb caràcter comunitari, preventiu, i d'atenció social a la salut, i, al mateix temps, les atencions personals, psicològiques de la salut, bàsicament amb caràcter curatiu i rehabilitador.

Pensem que aquestes dues esmenes el que fan, en definitiva, és modificar, des d'un punt de vista globalitzador, la iniciativa que ha tingut el Govern, i és que, en lloc de fer una llei d'ordenació sanitària, es fes una llei de salut, que tenim possibilitats, des d'un punt de vista estatutari, i que, a més, és el que de veritat podria resoldre els problemes concrets que en aquests moments tenen el conjunt de ciutadans de Catalunya.

Res més.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Sánchez. L'Agrupació parlamentària del CDS manté les esmenes 9, 12 i 15; per a la seva defensa, té la paraula el senyor Martín.

El Sr. MARTÍN: Gràcies, senyor President. Crec que són les esmenes 4, 10 i 13...

El Sr. PRESIDENT: Sí, però vostè diu les de l'Informe i jo li dono les del Dictamen. Teòricament hauríem de treballar no-

més amb les del Dictamen, però vaja, estan perfectament identificades.

El Sr. MARTÍN: Gràcies, senyor President. Entenc que l'esmena, en la meua numeració, número 13, que és de supressió, que es refereix a l'apartat 2 de l'article 1, atesa l'esmena tècnica que ens han passat, queda decaiguda...

El Sr. PRESIDENT: Queda decaiguda.

El Sr. MARTÍN: I referent a les altres dues, la 4 i la 10, molt breument direm que, amb aquestes esmenes, nosaltres volem reflectir la importància que donem al fet bàsic de protecció de la salut, que nosaltres entenem que ha de ser l'objecte de la present Llei, i per això demanem la seva inclusió en l'article 1, apartat 1. Tanmateix, demanem la inclusió del terme «organització» abans del d'«ordenació», perquè entenem que no es pot ordenar res que no estigui prèviament organitzat.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Martín. El Grup Popular manté l'esmena número 16, d'addició d'un tercer apartat.

El Sr. VIDAL-QUADRAS: Sí, gràcies, senyor President. Es tracta, simplement, d'una correcció de tipus metodològic, a fi de fer la Llei congruent amb l'Estatut i amb la Constitució.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Vidal-Quadrás. Torn en contra? (*Pausa.*) Té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Padrós.

El Sr. PADRÓS: Gràcies, senyor President. Bé, aquest article número 1, precisament, diu en el seu enunciat: «l'objecte de la Llei», que no és més que l'ordenació del sistema sanitari de Catalunya. Per tant, diu clarament que és el desenvolupament del que la Llei General de Sanitat marca per a les diferents comunitats autònomes: la de desenvolupar, la d'organitzar el mateix servei de salut.

Per tant, d'acord que aquesta no és una llei de salut, però pensem que, precisament, aquest conjunt d'esmenes que alguns grups —específicament, el socialista— han volgut introduir per tal que es parlés d'assistència sanitària, precisament l'argument —que en aquest cas esgrimiria a favor— és que aquest ha quedat, d'acord amb totes les esmenes que s'han transaccionat, que els terminis, precisament, que marca, per a tot el que són el desenvolupament de determinades matèries sectorials, el camp de la salut, aquesta és una llei fonamentalment d'ordenació i no una llei de salut.

Ara bé, aquest conjunt d'esmenes que vostès presenten, el que és, en definitiva, el seu contingut, coincidiríem bàsicament amb l'esperit, i no aporten, pensem, res de nou al que és el conjunt del text. Veurem també en altres esmenes que es presenten a diferents articles com estan conceptualment d'acord amb el que són algunes funcions, però altres són principis informadors, i a mi em sembla que el que hi ha —i això, suposo que no hi haurà ningú que m'ho pugui rebatre— és un consens general o una acceptació general, perquè, a més, la Llei General de Sanitat ja ens dona aquest marc per al que són les polítiques de salut per a aquest país.

A mi m'agrada veure que aquí —i no en altres àmbits— el Grup Socialista aquí no ens digui el que jo he hagut de sentir moltes vegades, que la Generalitat té competències exclusives i competències plenes en matèria sanitària. Ho dic perquè ara feia referència a una sentència, feia referència a uns articles, i

nosaltres ens remetem —ens sembla que és més coherent— al text del Projecte de Llei.

En l'esmena que presentava el Grup Mixt, dir exactament el mateix, que coincidim amb l'esperit, però que ens sembla que aquí no aporten res de nou al text original.

A l'esmena d'Iniciativa per Catalunya, dir que aquí l'objecte de la Llei és l'ordenació del sistema sanitari de Catalunya: l'article 1 no és definir el Servei Català de la Salut —després parlarem de les diferències d'ordre jurídic, el perquè nosaltres defensem el caràcter d'ens públic i no d'organisme autònom—, i, per tant, pensem que aquí, la discussió, la traslladaríem més aviat quan parlem del Servei Català de la Salut, a l'article 3.

L'esmena del Grup del Centre Democràtic i Social ve a definir el dret a la salut, que també dir que ja queda ben explicitada, no solament en l'Exposició de Motius, sinó en alguna esmena d'altres grups que en Comissió ja va ser acceptada. Pensem que, precisament, no queda invalidat l'objecte d'aquesta Llei, que és l'ordenació sanitària de Catalunya, però si veiem després els principis informadors, aquestes inquietuds del seu Grup queden prou reflectides. En qualsevol cas, també li vull recordar, quan vostè deia que era més important l'organització, l'ordenació, la inversió dels termes, li vull recordar que l'antiga esmena 19 de vostès mateixos, vam transaccionar en Comissió una esmena que, precisament, deia el contrari del que vostè diu. Per tant, jo li demanaria que ho reconsiderés.

Per tots aquests motius, senyor President, dono per defensat el posicionament en contra.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Padrós.

El Sr. MARTÍN: Senyor President!

El Sr. PRESIDENT: El senyor Martín i Toribio.

El Sr. MARTÍN: Voldria retirar les esmenes números 4 i 10.

El Sr. PRESIDENT: Que són la 9 i la 12. Molt bé. Són totes les que mantenia a aquest article.

Passem a les votacions.

En primer lloc, votem l'esmena d'Iniciativa per Catalunya —que només en té una—, la número 6.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 22 vots a favor, 51 en contra i 1 abstenció.

Votem a continuació les esmenes 7, 10, 11 i 13, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Les esmenes socialistes han quedat rebutjades per 22 vots a favor, 51 en contra i 1 abstenció.

A continuació votem les dues esmenes del Grup Mixt, la 3 i la 14.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes, les del Grup Mixt, han estat rebutjades per 22 vots a favor, 51 en contra i 1 abstenció.

A continuació votem l'esmena 16, del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció.

A continuació hem de votar l'article 1, segons el text del Dictamen. S'ha de comunicar, abans de la votació, que hi ha unes esmenes tècniques que són les següents. A l'apartat 1 d'aquest article —que serà únic—, modificació: «dins el territori de la Generalitat en el marc» —aquesta és la modificació— «de les competències que...», i continua. I queda suprimit l'apartat segon com a conseqüència de l'acceptació en comissió de l'esmena número 6. És així? *(Pausa.)* O sigui que l'apartat 1 d'aquest article esdevé apartat únic. D'acord? *(Pausa.)* Doncs es vota aquest article tal com s'ha exposat.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El text de l'article primer ha estat aprovat per 53 vots a favor, 22 en contra i 4 abstencions.

Passem al debat de l'article segon. Esmena del Grup Mixt número 17; per a la seva defensa, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Sánchez.

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Senyor President, senyores i senyors diputats, en definitiva del que es tracta amb aquesta esmena és adequar el text de la Llei a aquesta concepció de llei sanitària que nosaltres hem proposat, en el sentit que sigui la protecció de la salut pública l'element cabdal de l'objectiu, dels principis informadors d'aquesta Llei, i que, per tant, temes com la promoció de la salut i la prevenció de la malaltia; el tema de la universalització; la igualtat efectiva dels ciutadans de Catalunya respecte a les prestacions; la necessitat de superar les desigualtats existents en aquests moments; la necessitat d'una concepció integral del sistema sanitari; la participació comunitària; l'adequació de l'educació sanitària a tots els nivells; la rehabilitació funcional i la reinserció social del malalt; la informació sanitària i els drets i les obligacions dels usuaris; el respecte a la personalitat, dignitat i intimitat de les persones; la lliure elecció i la informació del tractament sanitari aplicable al malalt; la lliure elecció de l'equip sanitari i garantir el nivell de tecnologia de l'equip, i la millora de la qualitat; la protecció del medi, i abordar els temes de caràcter social i laboral, i una actuació harmoniosa.

En definitiva, del que es tracta és de tota una sèrie de criteris de caràcter general que, des del nostre punt de vista, és imprescindible incorporar en aquesta Llei perquè, de veritat, tingui el paper que, des del nostre punt de vista, és necessari tenir; no simplement ordenar, des d'un punt de vista sanitari, el sector, sinó també intervenir activament per resoldre els problemes que en aquests moments el ciutadans tenen.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Sánchez. Iniciativa per Catalunya té l'esmena número 18; per a la seva defensa, té la paraula la Il·lustre Diputada senyora Fabian.

La Sra. FABIAN: Gràcies, senyor President. El nostre Grup va considerar, atès el govern excessivament administrativista..., i va proposar una esmena de modificació que, en aquests moments, retirariem a favor d'una transaccional que ens ha ofert el Grup de la majoria.

El Sr. PRESIDENT. Moltes gràcies, senyora Fabian. El text d'aquesta transaccional arribarà; molt bé, molt bé... *(Pausa.)* Moltes gràcies. Passem ara a les esmenes del Grup Socialista,

que en té diverses: 19, 20, 21, 22, 23, 24, 26, 27 i 28.

El Sr. FONT: I 29. Les defensaré conjuntament, senyor President...

El Sr. PRESIDENT: La 29 és l'addició d'un nou article; això mateix.

El Sr. FONT: Segurament. És a dir, és un paquet d'esmenes una de les quals, que és la 27, la defensarem en forma d'esmena transaccional. El sentit d'aquest conjunt d'esmenes relatives a l'article 2 era establir, dins la Llei, uns principis informadors de la sanitat amb un criteri d'exhaustivitat. Vam fer un llistat de per quins principis ens semblava que s'havia de regir la sanitat catalana; adaptant una mica els criteris en aquest sentit que la llei general expressava, sortia un conjunt de principis, i el nostre objectiu era que s'establís una referència d'aquests principis al sistema sanitari de Catalunya, no només al sistema sanitari públic, i, per tant, quedés projectat com a línies d'orientació general que havia de seguir la sanitat catalana.

També ens semblava que l'article no havia de fer una barreja de conceptes; per exemple, no és el mateix parlar d'universalització, d'equitat, de concepció integral de la salut, prevenció, de sectorització, eficàcia, racionalitat, etcètera. Ens semblava que no s'havia de fer aquesta barreja; en el text que sembla que surt hi ha aquesta barreja, però ens interessava, sobretot, que constessin els principis. Hauríem trobat més lògic que s'hagués parlat de principis informadors, aquí, de la sanitat, i, a l'article 6, de principis informadors de gestió. En qualsevol cas, hem de dir que volíem que aquests principis fossin referits, com dic, al conjunt de la sanitat catalana, perquè entenem, per exemple, doncs, que la confidencialitat d'una història clínica s'ha de garantir tant en un hospital públic com en un hospital que no tingui titularitat pública, i, consegüentment, era necessari establir aquesta referència. L'objecte era ampliar, doncs, el text inicial presentat pel Govern i evitar aquesta barreja amb un criteri d'exhaustivitat.

S'ha dit en algun debat, i s'ha dit per algun grup, que la Llei de desenvolupament sanitari o desenvolupament legislatiu de la sanitat catalana no ha d'incidir en principis generals, perquè és una llei de desenvolupament legislatiu, justament. I nosaltres considerem que aquesta afirmació, doncs, és un purisme legal, sobretot atenent els antecedents al Parlament de Catalunya, en què els juristes ens diuen: «Mirin, vostès, hi ha legislació recent del Parlament de Catalunya que fins i tot ha calcat lleis de bases generals, per exemple la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya» —de les LOT— «que reproduïx textualment» —ens diuen— «un 90% de la Llei de Bases de Règim Local General, i no solament les bases generals, sinó el text refós». Consegüentment, no és un problema d'antecedents, no creiem que es tracti de reproduir criteris, més aviat d'adaptar-los, encara que si algú argumentés la línia aquesta de no reproduir criteris generals, segurament els podríem dir que hi ha a bastament antecedents en el Parlament de Catalunya.

Hem de dir que en la Comissió social va ser acceptada la inclusió d'alguns d'aquests conceptes, més aviat diria de la major part d'aquests conceptes, concretament setze esmenes del Grup Socialista van ser acceptades, introduint aquests conceptes, i tot i així ens quedaven alguns que a nosaltres ens preocupaven. Se n'havien incorporat setze, però quedava el criteri de rehabilitació funcional i reinserció social, que és un criteri que, aplicat a sanitat, té molt de sentit pel fet que en algunes disciplines sani-

tàries, doncs, no s'aplica aquest criteri, o s'hi aplica insuficientment; pensin, per exemple, en un gran traumàtic que té un accident i que, després de passar el trauma de l'accident, arriba a casa i s'adona que no pot caminar. Es tracta, doncs, d'incidir en aquesta realitat i pensar que es tracta de curar el malalt aquell que queda impossibilitat, però que, en el moment que retorna a la ciutat, a casa seva, s'ha d'establir algun tipus d'actuació que tendeixi a la seva rehabilitació funcional i a la reinserció com a ciutadà.

Per tant, era un criteri que ens semblava que faltava. També faltava una certa concreció sobre el principi d'universalització de l'assistència a la totalitat de la població, que és un tema que segurament quedarà més limitat, perquè s'ha anunciat una transaccional que en sis mesos suposarà una mesura executiva sobre el tema aquest. Però, en tot cas, els direm que hi ha un 2,7 de població a Catalunya que, per criteris de beneficència o perquè tenen rendes baixes, no gaudeixen de cartilla de la Seguretat Social. Hem de dir també i fer referència explícita al Decret 1088 del 1989, del 8 de desembre, del Govern central, pel qual s'estén la cobertura de l'assistència sanitària de la Seguretat Social a les persones sense recursos econòmics, que va aparèixer, doncs, l'any passat, i també una resolució del Ministeri de Sanitat, del 29 de desembre del 89, de la Seguretat Social, per la qual s'estableix el procediment de tramitació dels expedients de reconeixement del dret a l'assistència sanitària de les persones sense recursos econòmics per a l'àmbit de l'INSALUD, gestió directa. Això estava fet allà, no estava fet aquí; a Catalunya no estava encara regulat; teníem pendent aquest 2,7.

Hem de dir també que els bascs, el Govern basc també ho havia fet. L'extensió de la cobertura de l'assistència sanitària havia estat regulada ja pel Govern basc, estenent la cobertura del SVS o Sakidetz a persones amb ingressos familiars inferiors al salari mínim interprofessional o a famílies amb ingressos inferiors a la meitat del salari mínim per càpita, Decret 26 del 1988, del 16 de febrer del Govern basc. S'havia fet ja l'any passat al País Basc; quedava Catalunya; no s'havia fet encara el Decret a Catalunya; s'havia fet, certament, un decret, el 10 del 1989, del 9 de gener, que generalitzava les prestacions sanitàries a les persones que rebien pensions assistencials, és a dir, als pensionistes assistencials però no al conjunt de la població. I ara, certament, si introduïm el text aquest de l'esmena refosa, de l'esmena transaccional que s'ha anunciat, doncs vol dir que la Generalitat després del Govern central, després del Govern basc, finalment, per mandat legal, acabarà establint el Decret d'universalització de l'assistència, la qual cosa serà una bona notícia.

He de dir, doncs, que essent que les coses estan així i essent que alguns dels criteris que quedaven pendents encara d'aquells setze, que havíem incorporat, han estat incorporats d'alguna o altra manera en altres articles de la Llei, a nosaltres ens sembla que, incorporant aquesta última transaccional, que diu: «la immediatesa en la prestació sanitària urgent», transaccional de l'esmena 27, incorporant-la, queden coberts bàsicament els objectius que pretenia el Grup Socialista respecte a aquest article, per la qual cosa donem per retirades totes les esmenes pendents d'aquest article, a excepció feta de la 27, de la qual demanem la votació favorable en forma d'esmena transaccional, i que diu això, aquest criteri relatiu a la prestació d'urgències.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor... (Pausa.) Gràcies. Resta només d'aquest article una esmena, la número 25, del Grup Popular; per a la seva defensa, té la paraula el senyor Vidal-Quadras.

El Sr. VIDAL-QUADRAS: Sí, gràcies, senyor President. Es tracta de reconèixer la lliure elecció de modalitat assistencial, d'acord amb allò que estableixen els articles 88 i 89 de la Llei de Sanitat estatal, que tenen caràcter bàsic, i els articles 35, 36 i 38 de la Constitució, que no existeix cap obstacle per reconèixer aquesta llibertat, que sens dubte es traduiria, com demostra àmpliament l'experiència en altres països del nostre entorn geoestratègic, en una millora en la qualitat assistencial.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Vidal-Quadras. Torn en contra, senyor...

El Sr. PADRÓS: Sí, gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Padrós té la paraula.

El Sr. PADRÓS: Bé, dir que aquest article, que s'anuncia sota el títol de «principis informadors», realment és cert, com deia el senyor Font, que es van incorporar diverses esmenes que ampliaven el nombre de principis informadors.

Jo vull recordar que es va introduir l'equitat i la superació de les desigualtats territorials o socials per a la prestació dels serveis sanitaris, la promoció de l'interès individual, familiar i social per a la salut mitjançant, entre altres, una adequada educació sanitària a Catalunya, el control sanitari del medi, i evidentment la universalització, per a tots els ciutadans residents a Catalunya, dels serveis sanitaris de caràcter individual o col·lectiu, i que després això s'ha vist o es veurà, en aquest punt, també concretat en els terminis a través de l'esmena transaccional que oferirem al Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Però deixi'm dir-li, senyor Font, que quan parlem del tema d'universalització —i vostè fa l'antecedent històric— oblida —no ho sé, suposo que involuntàriament— que hi ha un decret del Departament de Sanitat, del 5 de març, una ordre del 25 d'abril, que desenvolupa aquesta universalització, i que la fa arribar i la fa efectiva, però vostè oblida que es fa sense diners. Perquè aquests diners no es traspassen; aquests diners no arriben, i vostès, quan diuen que Catalunya o la Generalitat, o el Departament, en aquest cas, no fan aquella o aquella altra acció, sempre tenen tendència a comparar-nos amb una altra comunitat autònoma, en aquest cas el País Basc, que té un sistema de finançament no solament molt més important, sinó, a més, diferent, i per obvietat, a vostè no li seria desconegut que, si apliquéssim els mateixos criteris de finançament —i això s'ha dit, i s'ha fet el càlcul— per a la població que s'aplica al País Basc, que és una tercera part de la població de Catalunya, vostè sap que, en aquest moment, només aplicant els mateixos criteris, ens haurien d'arribar més de 50.000 milions de pessetes.

Per tant, quan parlem de xifres..., jo ja sé que quan estem davant, de vegades, de les càmeres de televisió dels periodistes, ens interessa dir i guanyar, doncs, fer-nos nostres les nostres propostes, les de cadascú, i en aquest sentit jo haig de dir que aquest punt va ser un punt que vostès van proposar i que nosaltres vam acceptar, però deixi'm dir-li també que no es pot obviar l'esforç que s'està fent sense la dotació pressupostària corresponent, en un tema tan important com aquest. Perquè, si no, em sembla que estaríem enganyant la població.

Vull dir, per tant, que celebri que es van incorporar la major

part de les esmenes del seu Grup en aquest sentit, i que hi ha una transaccional, una proposta de transaccional entre l'esmena 27 del Dictamen de Comissió del Grup Socialista i el text del Projecte de Llei, consistent a addicionar una nova lletra c), en aquest cas *ter*, que seria —ara la hi farem arribar, senyor President—...

El Sr. PRESIDENT: La tenim, la tenim...

El Sr. PADRÓS: Ah, molt bé. I vull dir també que al Grup d'Iniciativa, en l'esmena número 18, també oferiríem una transaccional, en la qual intentàriem recollir els principis que d'alguna manera intenta explicitar el Grup d'Iniciativa, i que es concretarien de la següent manera: al final de la lletra a) de l'article, quan diu: «concepció integral, integrada en el sistema sanitari a Catalunya», explicitàriem: «fent especial èmfasi en la promoció de la salut i la prevenció de la malaltia», amb la qual cosa jo em penso que recolliríem algunes de les aspiracions de diferents grups d'aquesta Cambra. I en el mateix article, la lletra h), quan diu: «promoció de l'interès individual, familiar i social per la salut, mitjançant, entre altres, una adequada educació sanitària a Catalunya», afegiríem: «i una correcta informació sobre els recursos sanitaris existents».

Finalment, vull dir, senyor President, que l'esmena del Grup Popular, encara que es basa sobre fets elogiabls o fins i tot comprensibles, jo li haig de dir que en el marc legal existent, en el marc que ens dona la Constitució, en el marc que ens dona la Llei General de Sanitat, això és absolutament inviable. I amb això, senyor President, dono per contradites totes les esmenes.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies.

Passem a les votacions. En primer lloc votarem l'esmena número 17, del Grup Mixt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena número 17 ha quedat rebutjada per 25 vots a favor, 55 en contra i 4 abstencions.

Votem a continuació l'esmena número 25, del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena número 25, del Grup Popular, ha quedat rebutjada per 4 vots a favor, 55 en contra i 25 abstencions.

A continuació votem l'esmena transaccional amb la número 18, d'Iniciativa per Catalunya, que consisteix a..., senyor Secretari, donarà lectura a aquesta esmena transaccional.

El Sr. SECRETARI PRIMER: Addicionar al final de la lletra a) la següent frase: «fent especial èmfasi en la promoció de la salut i la prevenció de la malaltia», i la lletra h): «i una correcta informació sobre els recursos sanitaris existents».

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies.

Es vota aquesta esmena transaccional.

Vots a favor?

Aquesta transaccional ha quedat aprovada per unanimitat.

A continuació es vota l'esmena transaccional amb la número 27, del Grup Socialista, que consisteix en el que el senyor Secretari llegirà en aquest moment.

El Sr. SECRETARI PRIMER: Consisteix a addicionar una nova lletra c) *ter*, que diria el següent: «la immediativitat en la prestació sanitària urgent».

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies.

Se sotmet a votació aquesta esmena transaccional.

Vots a favor?

Aquesta esmena ha quedat aprovada per unanimitat. I a continuació es vota l'article segon, segons el Dictamen de la Comissió modificat per aquestes transaccionals.

Vots a favor?

L'article segon ha quedat aprovat per unanimitat.

Passem a l'article tercer. Esmena del Grup Mixt, la número 30, de supressió. Té la paraula, per a la seva defensa, el senyor Sánchez.

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Senyor President, la donem per defensada, perquè està molt lligada amb les esmenes de l'article següent, que ja en faré la defensa.

El Sr. PRESIDENT: Defensada o retirada?

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Defensada.

El Sr. PRESIDENT: Defensada. Molt bé. Moltes gràcies, senyor Sánchez. Esmena 31, del Grup d'Iniciativa, també de supressió; per a la seva defensa, té la paraula la senyora Fabian.

La Sra. FABIAN: Gràcies, senyor President. Aquesta esmena la donaríem per defensada, perquè nosaltres, els objectius, els proposem en un altre article de la Llei.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Fabian. El Grup Socialista també té esmena de supressió a aquest article, esmena 32: el senyor Font té la paraula.

El Sr. FONT: Sí, gràcies. Li diré el següent, que és que, si li sembla bé, agregaríem les esmenes del Grup Socialista d'aquest article i del 4, del 3 i del 4, les esmenes de la 32 a la 44, del Grup Socialista. Aquests dos articles i aquestes esmenes —de la 32 a la 44, del Grup Socialista— fan referència a l'objectiu o bàsicament a la naturalesa jurídica del Servei Català de la Salut. La filosofia de les esmenes presentades pel Grup Socialista consisteix a refondre ambdós articles en un de sol, que defineixi alhora, d'un cantó, la creació del Servei Català de la Salut i, d'altre, la naturalesa jurídica, l'objecte més general d'aquest i la seva dependència en relació amb el Departament de Sanitat, i substituir els títols «Objecte, objectiu i naturalesa» pel de «Naturalesa», pròpiament, per una raó simple, que és que ens sembla que tècnicament és més clar i més correcte, i que d'alguna manera el text de la Llei ha de ser prou clar per saber allò que es vol dir. Segons el text, l'article 3, l'objectiu del Servei Català de la Salut diu que és la creació en si del Servei Català de la Salut i ens sembla, doncs, detectar aquí una certa reiteració jurídica, no pot ser l'objectiu del SCS la creació del SCS, i en aquest sentit ens agradaria que hi hagués una sistematització de l'article. Proposem redactar, doncs, en un únic article titulat «Naturalesa» aquests objectius, que és la creació del Servei Català de la Salut i, fonamentalment, la definició de la seva naturalesa jurídica. Però argumentarem sobre el contingut, si bé ara sobre la forma. Parlarem ara del contingut: considerarem que la definició del Servei Català de la Salut com a ens públic, en un servei públic típic i general com és el servei sanitari, aquesta definició o aquesta naturalesa que se li adjudica no és l'adequada i planteja problemes, d'un cantó, d'ordre jurídic i, d'altre cantó, d'ordre polític.

La formulació que ens sembla més correcta a nosaltres per definir la naturalesa del Servei Català de la Salut és definir-lo amb una naturalesa jurídica com a organisme autònom adminis-

tratiu de la Generalitat de Catalunya; organisme autònom administratiu de la Generalitat de Catalunya. Donaré alguna raó jurídica, perquè és necessari, creiem, definir jurídicament què és allò que es crea, és a dir, quin règim jurídic li serà aplicable, si el dret públic o el dret privat; quin règim de personal li serà aplicable, si el laboral o l'estatutari, o ambdós; de quins tipus de finançament gaudirà, si públic o privat, i consegüents règims de transparència i control que suposa definir-ho d'una o altra manera.

La definició com a ens públic ens sembla, doncs, que té unes limitacions, i en termes de dret administratiu direm que és una definició genèrica, que podria ser com referir-nos al cas d'un vehicle, doncs, el nom de «vehicle»..., per exemple, si una persona ha de venir d'una ciutat o d'una altra, diré: «Jo vindria de Saragossa a Barcelona en cotxe, o vindria en avió, o vindria en una moto», però diguem que en aquest cas la Llei no arriba a aquest nivell de concreció, i és com si a l'hora de viatjar diguéssim: «Nosaltres viatjarem en *vehicle*». És a dir que hi ha una falta de concreció que fa pensar que la concreció en si mateixa, la concreció és un tema que queda desvetllat pel seu desenvolupament posterior i a discrecionalitat, en aquest sentit, de la voluntat del Consell Executiu. Manté una incògnita: com serà? «Ja ho veuran vostès, com serà.» Ho sabrem més endavant, via decret, via desenvolupament reglamentari, però la Llei no hi entrarà. Per tant, la Llei no ho defineix. Ens sembla a nosaltres que és important que ho defineixi i no esperar el desenvolupament reglamentari per saber com serà la Llei, perquè si estem fent la Llei, l'estem fent ara, i d'alguna manera hauríem de resoldre aquests temes que fan referència —ho repeteixo— a règim jurídic aplicable, públic o privat, règim de personal, tipus de finançament...

Però hi ha també raons polítiques, i comentaré alguna raó política, i és que s'intenta —a nosaltres ens sembla— amb aquesta definició ambigua d'«ens públic», introduir en el Servei Català de la Salut, si cal, com dèiem, no solament equipaments de titularitat privada —que, en principi, no és una cosa dolenta, però sí una regulació generalitzada via dret privat i via dret mercantil. I també s'intenta un règim d'extrema discrecionalitat sobre el Departament de Sanitat per fer i desfer en aquesta línia, sostraint-se, d'alguna manera, a la capacitat legislativa del Parlament per determinar aquestes coses.

Però hem de dir, també, que en termes polítics planteja un problema de primera magnitud, en suposar pràcticament la desaparició de fronteres entre allò que respon a l'interès públic i allò que respon a l'interès privat, coincidint una mica en aquest sentit, que si bé ara era difícil saber, una mica, què es feia en termes econòmics en la gestió sanitària de la Generalitat, segons reiteradament ens comenten els síndics de comptes que de vegades vénen a la comissió corresponent al Parlament, ara encara serà més difícil, perquè l'establiment d'interessos públics i privats de manera concurrent i comuna dins del Servei Català de la Salut d'alguna manera fa que tota aquesta capacitat d'intervenció que es pugui tenir des dels organismes propis de la Generalitat tendeixi a esvair-se, tendeixi a desaparèixer.

Suposa, com dèiem, la possibilitat d'introduir un règim de subsidiarietat, d'allò que entra en crisi, i suposa també la possibilitat de privatització d'allò que és rendible. I, consegüentment —tampoc entrarem ara en noms—, però, aquestes possibilitats, a nosaltres, ens preocupen. Hem de dir, per exemple, que es po-

dria donar la situació, per explicar-ho d'una manera pedagògica i, si ho volen, una mica radicalitzada, però això podria ser que en un moment donat es digués: «Mirin, els serveis radiològics queden privatitzats; un 10% de capital públic, un 90% de capital privat, això serà gestionat per una societat anònima de capital mixt, per exemple», això es podria donar, i ens sembla que la intenció de fons que compartim, que és la de racionalitzar, és bona, però divergim, com els hem dit i els hem reiterat, en el mètode. Que la nostra intenció no era reintroduir en la Cambra el debat públic-privat, però ens hi veiem obligats pel contingut de la Llei, que pensem que el sector privat ha de jugar un rol públic, un rol de complementarietat en el que és pròpiament el sector públic, però que s'ha de regular, àmpliament, per concerts transparents, analitzables i controlables; entre ells, per exemple, pel mateix Parlament, de manera que tots sapiguem què passa i què s'està fent. Cal dir que aquest tema del sector privat a Catalunya és força important; vull recordar a tothom que els serveis propis de la Generalitat de Catalunya, en aquests moments, cobreixen només el 33% de llits públics totals, que la resta, el 66%, són llits públics i privats: els ajuntaments, mútues benèfico-assistencials, i privats, però fixin-se vostès si és important regular aquí, en el cas de Catalunya, la relació amb el sector públic-privat i fer-la transparent.

També hem de dir que no es tracta de limitar, d'alguna manera, la volada d'aquestes institucions que col·laboren amb el sector públic, sinó, més aviat al contrari, de clarificar i d'establir un sistema de garanties mútues, un sistema que tothom sàpiga a què aténir-se: els privats sàpiguen fins on poden arribar i el públic sàpiga també de què respon i fins on pot arribar.

Direm nosaltres que de vegades s'argumenta sobre la necessitat d'establir aquestes formes plurals de gestió, com són societats anònimes i consorcis, i també direm que, l'objectiu, el compartim, estem d'acord amb això, però que això no ha de ser motiu, ni ha de ser un subterfugi per introduir la regulació via dret privat.

També ens diran que confiem en el Departament, que ja ho faran bé, però jo els diré: mirin, en el moment de discussió d'una llei no es tracta de confiança, es tracta de legislar, i que ens sembla, a nosaltres, que aquest tema, el de la naturalesa jurídica, la concreció de la naturalesa jurídica del SCS, del seu règim de funcionament del seu règim de personal, del seu règim de finançament s'ha de fer per llei, i concretament, ara, en el moment de legislar la Llei d'Ordenació Sanitària.

Direm, finalment, que jurídicament, des del punt de vista del dret administratiu, només caben tres possibilitats a l'hora de definir jurídicament el Servei Català de la Salut, que és un ens públic, com a entitat gestora de la Seguretat Social, que ens sembla que no és el cas, perquè el SCS deu ser alguna cosa més que una entitat gestora de la Seguretat Social; pot ser, com a ens públic, regulat per dret privat, a l'estil de l'empresa pública catalana, la Llei del 85, però tampoc ens sembla el cas, perquè això sembla més aplicable a activitats comercials, financeres i industrials, i estem parlant d'un servei públic sanitari, tampoc sembla el cas del Servei Català de la Salut, imbricat a fi d'adaptar-se a aquesta categoria administrativa; també es pot donar una forma jurídica que és: ens públic regulat per dret públic, és a dir, organisme autònom administratiu, que té perfecta capacitat per establir formes plurals de gestió —les que es vulguin: poden fer societats anònimes, consorcis; amb els capitals que

vulguin: públics..., amb personalitat jurídica, amb personalitat econòmica—, és a dir, es pot fer el Vall d'Hebron societat anònima, regulat per dret públic, es pot fer, però amb un únic inconvenient: s'ha de fer per llei, i aquí està un altre dels quids d'aquest article, que és que tenim la impressió que el Grup del Govern es vol sotraure al Parlament en aquests temes, no vol introduir el mecanisme de regulació per llei de la creació d'ens en personalitat jurídica dins del Servei Català de la Salut, i aquest és un altre element al qual nosaltres ens hem de declarar contraris.

Consegüentment, tant per a l'aclariment de la naturalesa jurídica, que té conseqüències i que és un dels eixos importants d'oposició a aquesta llei, i jo diria també pel fet aquest de limitar d'alguna manera aquesta enorme discrecionalitat que dona aquesta Llei al que són els poders executius, en detriment del Parlament, ens sembla a nosaltres que ens hem d'oposar a aquests dos articles, i amb aquesta argumentació donem per defensades les esmenes del Grup Socialista.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Font. Passem a les votacions de les esmenes..., ah no!, torn en contra.

El Sr. PADRÓS: L'acumularé amb l'article...

El Sr. PRESIDENT: Amb el quart?

El Sr. PADRÓS: Amb el quart, sí senyor.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Doncs, llavors, a l'article quart resten no defensades dues esmenes del Grup Mixt, la 36 i la 45; per a la seva defensa, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Sánchez.

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Senyor President, ja en l'esmena 36 hi ha una part molt important de l'argumentació explicada pel portaveu del Grup Socialista, que no fa necessari que jo incideixi més en aquesta direcció. I, per tant, em dedicaré a intervenir més en la 45.

Aquí, d'una manera o d'una altra, comencem a discutir, a plantejar una de les preocupacions que el Partit dels Comunistes de Catalunya ha explicitat a l'esmena a la totalitat, i és que, partint de la realitat objectiva que hi ha, que, per una part, hi ha el sector públic i, per una altra part, hi ha el sector privat, la necessitat de crear un mecanisme d'incorporació a mitjà termini del sector privat al sector públic d'una manera definitiva. I, per tant, el que nosaltres fem és fer una afegitó en el sentit que, a partir d'una disposició transitòria —que ja farem la seva discussió—, es pugui fer aquesta incorporació, aquesta incorporació en un procés d'un temps delimitat.

És per això que, per nosaltres, aquestes dues idees essencials explicitades en l'esmena 36 i a l'esmena 45 acabarien d'arrodonir una mica el que, per nosaltres, hauria de ser la naturalesa del servei que estem plantejant de crear.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Sánchez. Torn en contra: té la paraula l'Illustre Diputat senyor Padrós.

El Sr. PADRÓS: Sí, gràcies, senyor President. Bé, precisament faré un torn en contra de les esmenes presentades a l'article 3 i l'article 4, que defineix un dels punts més importants, l'objecte fonamental d'aquesta Llei, que és la creació del Servei Català de la Salut. Tal com nosaltres el definim, tal com el Govern de la Generalitat defineix el Servei Català de la Salut, l'entenc com un ens públic constituït..., que constitueix l'eix fonamental de l'ordenació sanitària de Catalunya. Aquest Ser-

vei Català de la Salut creiem nosaltres que s'inscriu a la tendència general dels països més desenvolupats, en la línia d'aprofitament de tots els recursos sanitaris existents, ja siguin públics o privats, específicament en el cas de Catalunya, amb la tradició i amb les característiques ben específiques que fan i que configuren el que és el sistema sanitari mixt propi del nostre país.

El Servei Català de la Salut, definit d'aquesta manera, consolida la possibilitat de desenvolupar fórmules de gestió empresarial ja emprades actualment pel Departament de Sanitat fa temps: la introducció de la figura del gerent, la diversitat de fórmules per a la gestió directa, indirecta o compartides, la introducció de fórmules d'elaboració de pressupost no tancat, etcètera, etcètera. I nosaltres pensem que, encara que coincidim amb quin és el model que nosaltres volem per a la sanitat, en aquest cas, per les esmenes que ha presentat el Grup Socialista, és cert que ells defineixen el Servei Català de la Salut com un organisme autònom de caràcter administratiu. Ells diuen que així és millor i que es garanteix la no-privatització; diuen que nosaltres no definim i obrim la porta a aquesta privatització, però acte seguit diuen també que estan convençuts que amb aquest Conseller, amb aquest equip, amb aquest Consell Executiu i amb aquest Govern no obrirem la porta a la privatització; és a dir, està clar que, com a mínim, ens donen el segell de garantia que no anirem per aquest camí, però, en canvi, insisteixen que obrim la porta.

Bé, la discussió jurídica ja va quedar ben clara —la que vam tenir en Ponència—, que, segons la Ley de Entidades Autónomas, un organisme autònom ha de preveure totes les excepcions, com deia el senyor Font, a través de la llei, cosa que un ens públic no: deixa la llibertat per escollir cada forma de gestió pública, a criteri del mateix Servei Català de la Salut. I això és el que vol el Govern, que és trobar fórmules de gestió pública més àgils, eficaces, introduint elements propis d'aquesta gestió empresarial.

Vostè deia: «Home, nosaltres preferim, més que definir un vehicle, preferim utilitzar un cotxe; així queda ben clar: nosaltres, cotxe». Jo penso que un ens públic és més que un vehicle; com a mínim, és un turisme, i ens permet, no solament agafar un cotxe: potser agafar un avió o agafar un tren; ja ens va bé, perquè aquesta és la forma que nosaltres volem.

Miri, senyor Font, vostè diu: «És que obre la porta a la privatització». Vostès s'omplen la boca de dir que són el Grup alternatiu a Convergència i Unió en el Govern; si els diuen, acte seguit, que nosaltres no pensem privatitzar..., que és que els fa por, a vostès, privatitzar, quan siguin alternativa?

D'altra banda, vull també corroborar una altra cosa: el Grup Mixt, quan fa l'esmena al text, diu, curiosament..., i m'estranyava que hi haguessin tantes coincidències, senyor President, amb el Grup del Partit dels Comunistes, perquè si amb algú tenim un model una mica diferent és amb aquells senyors, i curiosament l'únic punt de coincidència en tota la Llei està en la definició del Servei Català de la Salut: ells diuen, com nosaltres, que ha de ser un ens públic de caràcter institucional.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Padrós. Passem a les votacions. En primer lloc, les esmenes de supressió de l'article 3, farem una sola votació, perquè les tres són de supressió.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes de supressió han quedat rebutjades per 26 vots a favor, 56 en contra i 5 abstencions.

Votem ara el text de l'article 3, segons el Dictamen, amb la següent correcció tècnica: supressió de l'expressió «públic» entre les expressions «sistema sanitari» i «de Catalunya». D'acord? *(Pausa.)* Doncs, amb aquesta esmena tècnica, se sotmet a votació l'article tercer.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El text d'aquest article tercer ha quedat aprovat per 57 vots a favor, 25 en contra i 7 abstencions.

Anava a posar votació les esmenes a l'article 4, però m'adono que n'hi ha una pendent de defensa: la 33, del Grup d'Iniciativa; té la paraula per a la seva defensa.

La Sra. FABIÀN: La donem per defensada. Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, la donen per defensada, però la vol sotmetre a votació? *(Pausa.)* Doncs, en primer lloc sotmeten a votació aquesta esmena, la número 33, del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'esmena 33, del Grup d'Iniciativa, ha quedat rebutjada per 25 vots a favor, 57 en contra i 6 abstencions.

A continuació, votem les dues esmenes del Grup Mixt: la 36 i la 45.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Les esmenes 36 i 45, del Grup Mixt, han quedat rebutjades per 23 vots a favor, 57 en contra i 9 abstencions.

A continuació, votem les esmenes socialistes a l'article 4, que són les esmenes 34, 35, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43 i 44.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 26 vots a favor, 57 en contra i 6 abstencions.

Abans de sotmetre a votació l'article quart, segons el Dictamen de la Comissió, dono compte de la correcció d'errades tècniques que hi havia a aquest article.

L'apartat 1 queda redactat de la següent forma: «El Servei Català de la Salut és un ens públic de caràcter institucional, dotat de personalitat jurídica pròpia i plena capacitat per al compliment de les seves finalitats, adscrit al Departament de Sanitat i Seguretat Social, que es regeix pels preceptes d'aquesta Llei i les seves disposicions complementàries o de desenvolupament»; supressió de l'apartat 2, i l'apartat 3 passa a ser l'apartat 2. D'acord? *(Pausa.)* Doncs, es vota l'article 4 amb la forma en què ha quedat exposat.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article quart ha quedat aprovat per 57 vots a favor, 26 en contra i 7 abstencions.

Passem al debat de l'article cinquè. Esmena del Grup d'Iniciativa, la número 46; per a la seva defensa, té la paraula la Il·lustre Diputada senyora Fabian.

La Sra. FABIAN: Gràcies, senyor President. Donem aquesta esmena per defensada, perquè nosaltres defensem els recursos del Servei Català de la Salut en un altre article del text.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, doncs, queda defensada. El Grup Socialista té les esmenes 47, 49 i 53; pot defensar-les el senyor Daniel Font.

El Sr. FONT: Gràcies, senyor President. Les defensarem agregadament; fan referència a l'article 5, que parla de recursos, i, concretament, pel que fa a l'esmena 53, proposarem una transaccional al Plenari per a la seva consideració.

Hem de dir que l'article 5 és aquell article que estableix els recursos sanitaris i socio-sanitaris del Servei Català de la Salut, i, per tant, la base important o la base d'integració, en termes d'establiments i serveis, del que serà el Servei Català de la Salut o del que es tracta que sigui. Els apartats de l'article són quatre: el primer parla de la integració dels serveis propis de la Generalitat; el segon parla de la integració dels serveis propis d'ajuntaments i diputacions i altres entitats locals, i el tercer és el punt que ens sembla conflictiu, que diu que «s'hi integren aquells ens, serveis i establiments de cobertura pública no inclosos en els apartats anteriors», amb una clara al·lusió al que podrien ser els centres de titularitat privada concertats o les fundacions benèfico-assistencials, mutuels, etcètera.

Ens sembla a nosaltres que és un article, doncs, que planteja problemes, en el sentit que hi ha una barreja d'equipaments de titularitat pública i privada, i que, en qualsevol cas, segurament s'hauria de desenvolupar una mica més, de cara a aclarir quins són aquests serveis no inclosos en els apartats anteriors, segons el text de la Llei. I d'alguna manera ens preocupa una cosa, que és la incorporació, a través d'aquest punt c), de responsabilitats del Servei Català de la Salut sobre la marxa de les empreses o dels establiments concertats privats, d'alguna manera, més enllà del mateix concert, perquè els integra pròpiament. És com si diguéssim: concertàvem amb un sindicat de taxis el trasllat d'uns metges, de l'hospital a l'ambulatori, i llavors, per aquest concert, li poséssim, a més de l'escut, el símbol del Servei Català de la Salut a la porta. Vol dir, immediatament, que tindríem una responsabilitat contreta en matèria de marxa d'aquell sindicat de taxis, en el sentit que, si anava malament, segurament hauríem d'assumir els dèficits en un determinat moment, o, si hi havia algun conflicte laboral, probablement hi tindríem alguna responsabilitat.

Es tracta, doncs, d'aclarir això, i, consegüentment, ens semblava a nosaltres que, essent que aquest punt c) responia a la filosofia bàsica de la Llei, aquesta de sistema mixt públic-privat, amb interessos comuns i concurrents, amb ens o empreses la motivació dels quals no és estrictament la motivació de servei sanitari públic sota responsabilitat i tutela pública, però regulat sempre per instruments de dret privat —aquesta és la filosofia de l'article—, diríem que calia, ens semblava, especificar-lo més.

I certament hem avançat una mica, perquè l'esmena transaccional 53 introdueix un doble concepte: en primer lloc, estableix la incorporació al Servei Català de la Salut, d'una manera clara, de les fundacions benèfico-assistencials, siguin públiques

o privades, vinculades a les administracions públiques; per exemple, corrim el risc que quedés fora d'aquesta Llei l'Hospital de Sant Pau o alguns hospitals municipals comarcals, com, per exemple, el General de Granollers o el de Sant Antoni Abad, de Vilanova, etcètera; podríem continuar parlant de fundacions benèfico-assistencials participades per l'Administració pública, i que deuen ser considerats com una franja d'equipaments a incorporar al Servei Català de la Salut.

Respecte a la resta de serveis, aquells de titularitat privada, no hem aconseguit aclarir el punt aquest, respecte al que nosaltres pensem que hauria de ser, o aconseguir el punt aquest com pensem que hauria de ser, però sí que el redactat que queda després de l'esmena transaccional ens fa pensar que hem avançat una mica, que hem avançat una mica en la limitació de la discrecionalitat de l'ús de centres i establiments que no tenen una motivació directament pública, sinó bàsicament lucrativa. S'introdueix a l'esmena l'expressió: «preferentment sense ànim de lucre», quan es tracta de la utilització de béns privats, i també l'expressió: «imprescindibles per satisfer les necessitats públiques».

En una lectura d'esmena que a nosaltres ens sembla força satisfactòria en aquest sentit, encara que anunciem que ens abstenem en la votació global de l'article, perquè no resol del tot el problema que hem plantejat, diu que «s'hi incorporaran les fundacions benèfico-assistencials vinculades a les administracions públiques i aquelles no incloses en els epígrafs anteriors, amb preferència sense ànim de lucre, mitjançant els quals sigui imprescindible satisfer necessitats del sistema sanitari públic, a l'empara dels pertinents convenis que s'hi adscriuen funcionalment.»

Per tant, donem per retirades les esmenes del Grup Socialista a aquest article, en el sentit de proposar al Plenari la votació favorable d'aquesta esmena transaccional 53, que passem al President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. (Pausa.) L'Agrupació parlamentària del CDS manté una esmena de supressió de la lletra c), l'esmena 48: té la paraula el senyor Martín.

El Sr. MARTÍN: Gràcies, senyor President. Nosaltres donem per defensada aquesta esmena, amb el benentès que la podríem retirar en benefici de la transaccional a què s'ha donat lectura fa uns moments i que se'ns ha passat als grups.

El Sr. PRESIDENT: O sigui que la retira. No cal que se sotmeti a votació.

El Sr. MARTÍN: Evidentment, així és, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Resta el Grup Mixt, amb dues esmenes, les números 50 i 52; per a la seva defensa, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Sánchez.

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Senyor President, amb l'esmena 50, el que fem nosaltres és la desaparició de l'apartat c), que planteja la possibilitat que centres i serveis d'establiments tinguin unes característiques determinades a partir dels convenis amb l'Administració pública. No faré referència a aquest tema perquè compartim la preocupació expressada pel Diputat senyor Font; l'únic que, per nosaltres, l'esmena transaccional no acaba de resoldre el problema plantejat per nosaltres. Per tant, mantindríem aquesta esmena feta per nosaltres, al marge que segurament farem vot favorable a l'esmena transaccional.

I l'esmena número 52, en definitiva, és la incorporació d'una nova lletra, que plantegi la necessitat que tota una sèrie de ser-

veis —com del medi, laboral i altres— puguin ser incorporats a aquest article.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Sánchez. El Grup Popular té l'esmena 51; per a la seva defensa, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Vidal-Quadras.

El Sr. VIDAL-QUADRAS: Sí, gràcies, senyor President. En aquest article el que es defineixen són els recursos del Servei Català de la Salut, i no sembla indicat excloure'n cap i, en particular, les modalitats assistencials de tipus associatiu i cooperatiu, que tanta acceptació i tradició tenen al nostre país, el nostre Grup creu que haurien d'estar explícitament incloses entre aquests recursos. En aquest sentit va l'esmena.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Vidal-Quadras. Torn en contra? *(Pausa.)* Té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Padrós.

El Sr. PADRÓS: Sí, gràcies, senyor President. Aquest article 5 ve a definir els recursos d'aquest Servei Català de la Salut, que acabem de definir com a ens públic. Diu que «aquests recursos estan configurats, fonamentalment, pels centres, els serveis i establiments de protecció de la salut i d'atenció sanitària i sòcio-sanitària de la Generalitat, inclosos els transferits de la Seguretat Social i de l'Administració institucional de la sanitat nacional; els centres, els serveis i establiments de protecció de salut i d'atenció sanitària i sòcio-sanitària de les diputacions catalanes, dels ajuntaments i de les altres entitats locals de Catalunya, que s'integren o adscriuen funcionalment, d'acord amb el termes que prevegin les normes de transferència.»

Els centres, serveis i establiments —aquest punt c)—, que fan referència a la protecció de la salut i l'atenció sanitària i sòcio-sanitària no inclosos en els epígrafs anteriors, pensem nosaltres que no oblidàvem aquests centres a què el Grup Socialista feia referència, aquestes fundacions benèfico-assistencials, que n'hi ha tantes a Catalunya. Però entenem que aquesta transacció, que, d'alguna manera, recollia l'esperit de l'esmena 53 del Grup Socialista i l'esperit del punt c) del nostre text, pensem que queda molt més explícit en aquest concepte, pel que fa referència a contemplar aquest tipus de centres, aquest tipus de centres que formen part de fundacions benèfico-assistencials. I, evidentment —no sé si satisfà o no les seves inquietuds—, però jo penso que clarifica molt més, no solament les seves inquietuds respecte a aquesta discrecionalitat que vostès diuen que deixa al Consell Executiu —en aquest cas, al Departament— per poder concertar amb centres diversos, jo penso que no, que en dir que «aquells no inclosos en els epígrafs anteriors, amb preferència sense ànim de lucre, mitjançant els quals sigui imprescindible satisfer necessitats del sistema sanitari públic», vostès deien abans, quan es defensava l'esmena a la totalitat, que el que calia eren fets i no paraules, i a mi em sembla que deu anys d'exercici, precisament, de les competències en matèria de sanitat, i amb les xifres que ha exposat el meu Il·lustre company, doctor Colomines, sobre quina ha estat la política de concertació del Departament de Sanitat, a mi em sembla que no queda cap marge de dubte.

Amb totes aquestes paraules, senyor President, dono per defensat el vot en contra i demanarem, evidentment, la posició contrària a l'assumpció d'aquest conjunt d'esmenes, i, evidentment, mantenim aquesta transacció entre l'esmena 53 i el text

del Projecte de Llei, per incloure aquest nou punt c).

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Padrós. Passem a votar les esmenes a aquest article.

En primer lloc, l'esmena de supressió, del Grup d'Iniciativa, la número 46.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 28 vots a favor, 57 en contra i 7 abstencions.

Esmena número 51, del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 5 vots a favor, 57 en contra i 32 abstencions.

Passem ara a votació les esmenes del Grup Mixt. Es poden votar conjuntament? *(Pausa.)* La número 50 i la 52.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 31 vots a favor, 57 en contra i 6 abstencions.

A continuació, sotmetrem a votació l'esmena transaccional, que la senyora Secretària procedirà a llegir, si és tan amable.

La Sra. SECRETÀRIA TERCERA: Esmena transaccional entre l'esmena número 53 i el text del Projecte de Llei, consistent a modificar el text de la lletra c) de la següent manera: «Els centres, serveis i els establiments de protecció de la salut i d'atenció sanitària i sòcio-sanitària de les fundacions benèfico-assistencials vinculades a les administracions públiques, i aquells no inclosos en els epígrafs anteriors, amb preferència sense ànim de lucre, mitjançant els quals sigui imprescindible satisfer necessitats del sistema sanitari públic, a l'empara dels pertinents convenis que s'hi adscriuen funcionalment.»

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Secretària. Sotmetem a votació aquesta esmena transaccional.

Vots a favor?

Aquesta transaccional ha quedat aprovada per unanimitat.

A continuació, sotmetem a votació l'article cinquè, en la forma com ha quedat després d'aprovada la transaccional i amb les modificacions lingüístiques que s'han repartit i que coneixen les seves senyories.

Vots a favor de l'article cinquè?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article cinquè ha quedat aprovat per 59 vots a favor, cap en contra i 35 abstencions.

Passem al debat de l'article sisè. El Grup Socialista manté diverses esmenes; per a la seva defensa, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Font.

El Sr. FONT: Gràcies, senyor President. És per agregar les esmenes de l'article 6, de la 54 a la 62, del Grup Socialista, i de la 65 a la 81, entenent que, l'esmena 64, la defensarem en forma d'esmena transaccional, de nou.

Havíem dit al començament de l'anàlisi de la Llei que l'article 2 parlava de principis informadors referits a la sanitat general a Catalunya, i ens semblava que era aquí, a l'article 6, on

s'havien d'analitzar els principis informadors de gestió del Servei Català de la Salut. Ambdós articles tenen una certa barreja, en el sentit que a ambdós articles hi ha principis d'ordre general referits al conjunt de Catalunya i principis específics referits a la gestió del Servei Català de la Salut, però, en qualsevol cas, l'esperit amb el qual hem anat a la conversació o a la negociació d'aquest article és que constin en la Llei, almenys, aquells principis que a nosaltres ens preocupaven.

Concretament, volíem que constés a la Llei la idea de racionalitat i eficàcia, que és una idea que ve de lluny, en el sentit que reiteradament al Parlament darrerament ha estat demanada pels organismes de la Generalitat —particularment per la Sindicatura de Comptes— l'anàlisi de les dades sanitàries en funció d'aquests criteris, és a dir, de relacionar allò que es gasta, les quantitats que es gasten, amb allò que es fa, i, consegüentment, poder comparar un any rere l'altre com evoluciona l'indicador d'eficàcia o d'eficiència. I, en aquest sentit, ens semblava que era important que hi constés aquest principi. També el de descentralització i altres.

En quedava un, en quedava un que no estava incorporat a la Llei, i que no hi quedava incorporat, en funció d'aquesta conversació sobre aquest article, i que ens semblava que era important, particularment, per la situació, en aquests moments, de la sanitat catalana i la necessitat d'establir criteris planificadors i pautes i directrius assistencials clares. Aquest punt feia referència a la planificació, i és el punt al qual fa referència l'esmena 64, que defensem en forma d'esmena transaccional, amb la qual cosa —defensada aquesta esmena— donem per retirades totes les esmenes del Grup Socialista a aquest article, a excepció feta d'aquesta, la 64, que incorporaria, en el cas que el Plenari l'aproves, a l'article 6, un punt c bis, que diria «una actuació amb criteris de planificació i avaluació continuada sobre la base de sistemes d'informació actualitzada, objectiva i programada».

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Diputat. *(Pausa.)* És exactament igual que el text de la seva esmena, això. La transacció, on és? *(Pausa.)* Aquí potser té la paraula el Grup majoritari, per dir si accepta aquesta esmena, perquè la transaccional que envien a la Mesa és literalment l'esmena 64, socialista. *(Remor de veus.)* Sí. M'ho pot aclarir, això?

El Sr. FONT: Senyor President, la transacció era per fer referència que passava de l'article 6.1 a l'article 6..., al mateix article 6.2. És a dir: és el mateix article, el que passa és que canvia l'apartat, és l'apartat 2.

El Sr. PRESIDENT: Però... De fet, tal com ve és exactament igual...

El Sr. PADRÓS: Senyor President, senyor President, la puc acceptar... Es pot fer una tècnica i traslladar-la a l'apartat 2, i, llavors, l'accepto com a esmena.

El Sr. PRESIDENT: O sigui, un apartat 2. *(Pausa.)* Bé, moltes gràcies.

El Grup Popular manté l'esmena número 69? *(Pausa.)* Per a la seva defensa, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Vidal-Quadras.

El Sr. VIDAL-QUADRAS: Sí, gràcies, senyor President. Es tracta, amb aquesta esmena, d'incloure de manera explícita el reconeixement a la lliure elecció de metge, de centre i de modalitat assistencial. Atès que no hi ha cap impediment legal —ni a la Llei General de Sanitat ni a l'Estatut— perquè es produeixi

aquest reconeixement, el nostre Grup considera necessari que estigui inclòs en el text del Projecte.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Vidal-Quadras. Finalment, l'Agrupació parlamentària del CDS manté tres esmenes a aquest article; per a la seva defensa, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Martín i Toribio.

El Sr. MARTÍN: Gràcies, senyor President. Referint-me a l'esmena número 63, nosaltres la proposem, aquesta esmena d'addició, pensant en la necessitat de tenir un pla de protecció i, sobretot, pensant en el seu disseny.

Quant a les esmenes 67 i 71 —la primera, de supressió, i la segona, de modificació—, nosaltres demanem la supressió del terme «progressiva» i «progressiu», perquè el considerem innecessari, ja que, per altra part, considerem que el termini ha de ser al més breu possible.

I, quant a l'esmena número 97, de modificació, proposem un nou redactat, que entenem que és de més precisió i que reflecteix la necessitat de portar a terme els programes i la programació dins les funcions del Servei Català de la Salut.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Martín. El Grup Mixt té dues esmenes, la 56 i la 79.

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Sí, senyor President. Les defensaré conjuntament.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Jo crec que amb aquest article tindríem la possibilitat de resoldre una preocupació que el Grup de Convergència ha explicitat i que ha donat la seva resposta, que és utilitzar una gestió de caràcter empresarial, o com una multinacional, per dirigir la salut pública. Nosaltres, el que plantegem és que necessitem posar una mica d'ordre, però no necessitem utilitzar el mecanisme que les empreses multinacionals utilitzen.

I estem satisfets per aquesta proposta transaccional, que comença a incorporar els mecanismes de gestió de l'Administració pública, mecanismes que són i que poden ser de caràcter públic i que, a més, tenen característiques científiques i que poden millorar les tasques que el servei ha de fer. Però, de tota manera, mantenim la nostra esmena 56, perquè hi ha tota una sèrie de criteris que poden millorar el funcionament de l'Administració pública i aconseguir aquest objectiu que el senyor Colomines està tan preocupat, però sense utilitzar aquest mecanisme que ell proposa, que és el mecanisme d'empresa multinacional. I, en funció d'això, ho mantenim en aquesta esmena —no hi faré excessiva referència perquè tots els senyors diputats ja saben, d'una manera o d'una altra, com nosaltres pensem.

I, l'esmena número 79, el que creiem és que és necessari fer un afegitó, i és que aquesta concepció de desconcentració i de descentralització no ha de significar, en cap moment, la no-responsabilitat del Govern de Convergència respecte als problemes de caràcter territorial que es poden expressar en cada moment concret.

I és en funció d'això que mantenim aquestes dues esmenes i, a més, plantegem que votarem favorablement l'esmena transaccional, perquè, encara que no siguin totes i cadascuna de les opinions que nosaltres tenim, és cert que millora el text i que, a més, farà una mica més complicat que el sistema que s'utilitzi

sigui el de l'empresa multinacional. Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Sánchez. El senyor Vidal-Quadras... ha defensat l'esmena 80, del Grup Popular? Em sembla que només era la 69. És que en aquest mateix article té la 80; si ho vol fer, té l'oportunitat en aquest moment.

El Sr. VIDAL-QUADRAS: Gràcies, senyor President. Aquesta esmena té com a fi permetre la participació eficaç en la gestió sanitària als col·legis professionals. Els col·legis professionals formen part d'aquells que en l'article 17.5 de l'Estatut o en l'article 53.1 de la Llei de Sanitat estatal es qualifiquen com «tots els interessats». Per tant, creiem que és convenient incloure també, de manera explícita, la possibilitat que els col·legis professionals participin de manera activa en la gestió sanitària.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Torn en contra? (*Pausa.*) El senyor Padrós té la paraula.

El Sr. PADRÓS: Sí, senyor President, gràcies. Començaré pel final, si m'ho permet el senyor President, per dir...

El Sr. PRESIDENT: Comenci per on vulgui.

El Sr. PADRÓS: Per dir, en primer lloc, al senyor Vidal-Quadras que aquestes comissions intercol·legials, de fet, amb els consells de participació, tant de la regió com del Consell de Salut del Servei Català de la Salut, ja preveiem —ja preveiem— la presència de representants dels col·legis professionals. I el que dic des d'ara és que, encara que això va ser, doncs, una esmena transaccional, que en un cas va ser aprovada per tots els grups i en l'altre va gaudir, en aquest cas, doncs, de l'aplaudiment del Grup d'Iniciativa i de Convergència i Unió, dic, des d'ara, que hi ha alguna esmena en aquest sentit que, quan hi arribem, dic —com deia— que el nostre Grup assumirà per tal de reforçar la presència dels que són gairebé sis o set col·legis professionals distints en el camp sanitari.

Però, referent a l'altra esmena a què vostè, doncs, feia referència, quan diu que s'ha de reconèixer la llibertat d'elecció de metge, que jo penso que el text el reconeix, dins les limitacions del mateix sistema... Sí, senyor Vidal-Quadras, vostès i jo, i altres ponents, precisament en el debat de Comissió vam acceptar una transacció plegats, de tots els grups, en la qual es garantien els drets i els deures dels ciutadans de Catalunya davant del sistema sanitari públic, davant del Servei Català de la Salut, en la qual es garantia com a dret fonamental la lliure elecció de metge, dins les limitacions que el mateix sistema imposa. Perquè, evidentment, en un poble que hi ha un metge no hi pot haver elecció més que d'aquell metge. És a dir, per tant, hi ha d'haver una limitació, evidentment.

I de centre... També està garantit, la de centre, en aquest epíleg de drets i deures. Però, evidentment, de modalitat assistencial, ara per ara, amb el marc jurídic que tenim, el marc legal, amb el marc del sistema que tenim, aquesta, en aquest moment, no és l'opció que nosaltres podem assumir.

I vostè diu: «Bé, és que amb aquest enunciat això seria reconèixer...» Ho ha dit abans, en l'exposició de l'esmena a la totalitat: de la llibertat..., ha fet una apologia, en aquest sentit, molt respectable, i fins i tot jo diria desitjable, però vivim en el país que vivim i jo haig de dir que amb l'enunciat que vostè ens fa aquí seria el mateix que dir que qualsevol ciutadà de Catalunya podria anar-se a operar del cor a la clínica Quiron i pagar a pressupostos de la sanitat pública, i jo em penso que això no és assumible, d'acord amb l'enunciat que hi ha aquí.

He de dir que en aquest article, l'article 6, senyor President, hi ha uns punts que a mi em sembla que són importants de ressenyar i que han estat incorporats gràcies a les esmenes de molts grups. Fonamentalment, en aquest cas, quan parlem de drets i deures dels usuaris de la sanitat, dels ciutadans de Catalunya davant l'accés al Servei Català de la Salut, l'accés a la sanitat pública, dir que aquí vam incorporar, en l'apartat 2, tres punts que feien referència a aquests drets, a través també de l'assumpció d'esmenes del Grup Socialista, del Grup Popular i del Grup del CDS, que deien, per exemple, senyor President —i em sembla que és important que ho puguem dir—: «una atenció integral de la salut, comprensiva tant de la prevenció de la salut i la prevenció de la malaltia com de les accions curatives i rehabilitadores necessàries, tot col·laborant en la reinserció social». El senyor Font, abans, estava inquiet, en aquest tema, que en el context de la Llei no era reflectit: en aquest punt s'hi reflecteix.

Després parlem de «garantir la salut com un dret inalienable de la població catalana i l'accés a guarir-se a través de l'estructura del Servei Català de la Salut, que l'ha d'oferir en condicions d'un escrupolós respecte a la intimitat personal i a la llibertat individual de l'usuari propi del Servei Català de la Salut, tot garantint la confidencialitat de la informació relacionada amb els serveis sanitaris que es prestin, sense cap tipus de discriminació per raons de raça, sexe, religió, opinió o qualsevol altra condició o circumstància personal o social».

»Que totes les regions sanitàries del sector sanitari i de les àrees bàsiques de salut de tots els establiments sanitaris en què s'estructura el Servei Català de la Salut disposin de la informació pertinent sobre els drets i els deures que assisteixen als seus usuaris com a tals i que la facin arribar a aquests, tot reconeixent la lliure elecció de metge i les possibilitats que ofereix el sistema sanitari d'utilització pública.» I, finalment, que «quan qualsevol usuari del Servei Català de la Salut cregui, objectivament, que els seus drets han estat vulnerats o agredits durant l'assistència que ha rebut o voldria rebre dins el Servei Català de la Salut, pugui manifestar l'oportuna denúncia a la unitat d'admissions i atenció a l'usuari de què cada regió sanitària disposarà a aquest efecte.»

A mi em sembla, senyor President, que defensar més aquest article per les raons que acabo de llegir, a mi em sembla que és un article important, que és un article que defineix, precisament, la relació entre els usuaris de la sanitat i aquest ens que acabem de definir, i em sembla que precisament de la manera com s'ha definit, que ha estat a partir de la major part de les esmenes que es van incorporar i que anaven a millorar el text..., i en aquest cas —ho torno a recordar—, hi havia una esmena que incorporava un nou títol al Projecte de Llei, per part d'Iniciativa per Catalunya, que feia referència als drets i als deures dels usuaris; el Grup Socialista feia nombroses esmenes a tota la Llei, parlant dels drets i els deures dels usuaris; el Grup Popular n'ha fet..., les seves esmenes s'han caracteritzat, fonamentalment, per fer precisament esment explícit d'aquests drets dels ciutadans de Catalunya respecte a l'accés a la sanitat pública; el Grup del CDS també ha fet el mateix... Jo diria que gairebé tots els grups.

I, en aquest sentit, aquest article el que ha fet és recollir la sensibilitat..., no ha fet altra cosa que recollir aquestes propostes, aquests suggeriments que han fet; en altres paraules, concretar un capítol específic de drets i deures dels usuaris de la

sanitat.

Moltes gràcies. Per tots aquests motius, senyor President, hauria de dir que agraeixo la retirada d'aquestes esmenes del Grup Socialista, perquè pensem que el que introduïen, malgrat que hi estàvem d'acord, era una confusió entre el que eren principis informadors i finalitats, i dir que, el senyor Celestino Sánchez, no fa falta que assumeixi la transaccional, que la voti, perquè ja l'hem incorporat com a esmena, i, per tant, dir que la votarem a favor. Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Padrós.

Passem a les votacions. Esmenes de l'Agrupació parlamentària del CDS: esmenes 63, 67 i 71.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 16 vots a favor, 52 en contra i 6 abstencions.

A continuació se sotmeten a votació les esmenes del Grup Mixt: la 56 i la 79.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 17 vots a favor, 58 en contra i 6 abstencions.

A continuació votem les esmenes 69 i 80, del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes dues esmenes han quedat rebutjades per 6 vots a favor, 58 en contra i 16 abstencions.

A continuació votem l'esmena transaccional a la 64, del Grup Socialista, que ja s'ha llegit abans a bastament.

Vots a favor?

La transaccional ha quedat aprovada per unanimitat. (*Remor de veus.*) La transacció, senyor Padrós, consisteix a canviar de lloc el text.

A continuació votem l'article sisè, amb una esmena tècnica, que és: apartat 1, lletra a), supressió de l'expressió «de Catalunya» d'entre les expressions «territori» i «tenint en compte». Queda claríssim. I després, hi ha esmenes lingüístiques, esmenes de tipus lingüístic, en la forma com les seves senyories tenen al seu poder.

Vots a favor de l'article sisè?

L'article sisè ha quedat aprovat per unanimitat.

Fins a dos quarts de cinc, se suspèn la sessió.

(*Són les dues del migdia i set minuts.*)

La sessió es reprèn a dos quarts de cinc de la tarda i tretze minuts. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major i la lletrada Sra. Andreu.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers de Governació, d'Economia i Finances, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, de Justícia, d'Indústria i Energia i de Benestar Social.

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió.

Preguntes

D'acord amb l'article 133.3 del Reglament, passem ara a les preguntes amb resposta oral. La primera pregunta, la formula l'Il·lustre Diputat senyor Josep Maria Brunet, sobre l'aprovació i publicació del Decret 78/90. Té la paraula.

Pregunta al Consell Executiu sobre l'aprovació i la publicació del Decret 78/1990

El Sr. BRUNET: Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, la pregunta és molt senzilla: com és que aquest Decret que va sortir, sobre l'ordenació i estructuració orgànica i funcional del sector sanitari, el mes d'abril —i estava signat el mes de març—, es va presentar després de quatre anys d'esborranys, quan d'aquí a una estona veurem que és l'objecte d'un dels articles de la Llei d'Ordenació Sanitària que estem estudiant aquests dies?

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. L'Honorable Conseller té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL: Senyor President, senyores i senyors diputats, com he explicat aquest matí, la Llei d'Ordenació de la Sanitat de Catalunya és un procés dinàmic i, nosaltres..., dintre d'aquesta es contenen aspectes que, realment, ja estan legiscats; això és el que passa, doncs, amb l'atenció primària de la salut, la xarxa d'utilització pública..., i no és d'estranyar que en un aspecte tan important per a nosaltres, com és l'ordenació del sector, s'hagi fet un decret a fi i efecte de donar coherència al funcionament de les inspeccions i de l'ordenació sanitària de Catalunya dintre del funcionament normal de les nostres institucions —i de l'ICS, molt particularment.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, Honorable Conseller. Pot repreguntar, el senyor Brunet.

El Sr. BRUNET: No, més que... Sí, per preguntar una mica la velocitat a què ha anat. En teoria, aquest sector aplica normativa de l'any 85, sobre la reforma de l'atenció primària, entre altres, i, si ha esperat quatre anys a sortir, probablement podria haver esperat, a favor d'una agilitat administrativa, si més no, esperar uns pocs mesos més —que en realitat no són massa: aquesta tarda, com deia, debatrem aquest tema del sector—, i no veig, particularment, la utilitat de contribuir a aquesta reforma que es diu del sistema sanitari a Catalunya, que es troba sotmès a un procés de reforma global i profunda, que s'inicia amb la promulgació de la Llei 12 del 83 —estem amb una nova Llei—, i acabar dient que sembla una velocitat molt tranquil·la, la reforma aquesta, que es van fent les coses amb diferències de sis anys.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. L'Honorable Conseller Trias té la paraula per contestar.

El Sr. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL: Sí, és un decret complex, que crea el sector sanitari... És veritat que s'ha estudiat durant molt de temps, però creiem que era absolutament necessari per al funcionament... no del Servei Català de la Salut, sinó de l'Institut Català de la Salut. Si jo, com a conseller, hagués suposat que avui se substanciaria la

Llei d'Ordenació Sanitària de Catalunya, doncs potser sí que hauríem pogut esperar dos mesos, però vostè sap perfectament que el seu Grup ens deia i ens feia preveure que aquesta Llei no es discutiria, doncs, fins a l'octubre o el novembre de l'any que ve. És a dir, que l'interès no és pas això, sinó que era perquè, evidentment, nosaltres, això, ho necessitem per al funcionament normal no del Servei Català de la Salut, sinó de l'Institut Català de la Salut.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, Honorable Conseller. La segona pregunta és sobre la participació dels Serveis Territorials del Departament de Benestar Social a Lleida en un determinat viatge. La senyora Teresa Utgés té la paraula.

Pregunta al Consell Executiu sobre la participació dels Serveis Territorials del Departament de Benestar Social a Lleida en un viatge organitzat per commemorar el desè aniversari de CiU en el Govern

La Sra. UTGÉS: Gràcies, senyor President. Aquesta pregunta fa referència a la participació que va tenir la Conselleria de Benestar Social en l'acte de la festa organitzada per Convergència i Unió per commemorar el desè aniversari de la Presidència de l'Honorable senyor Jordi Pujol en el Govern de la Generalitat. Amb el reclam d'assistir gratuïtament a una actuació de Montserrat Caballé en el mercat del Born, pregons municipals... Fins i tot una funcionària de la Conselleria de Benestar Social va servir per reclutar els membres de diversos casals d'avis de Lleida, que, en arribar a Barcelona, es van trobar amb la sorpresa que l'esmentada actuació tenia lloc durant una festa política —fins i tot hi ha declaracions d'algun alcalde en els mitjans de comunicació en què es diu que els avis es van apuntar al viatge de Barcelona per veure Montserrat Caballé gratis, perquè ho patrocinava la Generalitat. No sabem si la coalició governant estava o no preocupada per la desmobilització que podia tragar l'actual estat de tensió social que es viu a Catalunya, però sí que volem manifestar que aquests sistemes són absolutament rebutjables, si es vol parlar d'ètica.

Concretament, la pregunta, doncs, és quina va ser la participació dels Serveis Territorials del Departament de Benestar Social a Lleida en l'esmentat viatge.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Utgés. El Conseller Comas té la paraula per contestar.

El Sr. CONSELLER DE BENESTAR SOCIAL (Antoni Comas): Senyor President, senyora Diputada... Bé, el Departament de Benestar Social no va tenir cap intervenció en aquesta qüestió, inclòs el que el diari —en concret va ser un, que ho va mencionar—, doncs, això, qui coneix i segueix exactament el que aquell diari va publicar, doncs, ja veu que això no responia a la veritat.

Per tant, no és veritat: ni el Departament de Benestar Social ni ningú de Benestar Social, com a tal Departament, hi va tenir cap participació.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, Honorable Conseller. Pot pregar, la senyora Utgés.

La Sra. UTGÉS: Sí, senyor President. Nosaltres lamentem aquest tipus de resposta, perquè ens pensàvem que el senyor Conseller ens diria que faria tot el possible per esclarir aquest

afer. Nosaltres, en aquest moment, li podríem donar noms i cognoms de tot el circuit que van seguir aquests avis per a aquest viatge, però pensem que aquesta no és la tasca dels diputats. No obstant això, jo li vull tornar a dir, al senyor Conseller, que li he esmentat uns fets, que aquests avis es van sentir enganyats, perquè pensaven que assistirien a un concert de música clàssica, i que, en realitat, se'ls va utilitzar únicament per fer «bulto».

Per tant, senyor Conseller, li demanem les responsabilitats polítiques adients perquè aquests tipus de fets no es tornin a repetir. Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Utgés...

El Sr. CONSELLER DE BENESTAR SOCIAL: Aquest tipus de fets no s'han produït, senyora Diputada —permeti'm dir-li-ho amb la major seriositat. I, per tant, doncs, quins avis, en concret? Digui'm noms i cognoms, i me'ls fa arribar, quins avis en concret, me'ls fa arribar. I, aleshores, jo ho he investigat, això. Miri, va haver-hi una persona que hi va anar sense saber on anava: la meva néta, que té cinc mesos. Però, llevat de la meva néta, que té cinc mesos, no conec ningú que hi anés sense saber on anava. Per tant, si hi ha algun cas, si hi ha algun cas, vostè m'ho diu, i... Però jo, la investigació, l'he feta, encara que no calia fer-la: si llegia el diari es veia que no tenia solta ni volta, perquè moltes de les actuacions que el periòdic deia no havien succeït, no havien succeït. Vull dir, això només cal dir-ho: confonia un senyor amb una senyora, deia... Etcètera. Això no té ni solta ni volta, això no s'ha produït, i, per tant, si vostè té alguna indicació, faci-me-la arribar i amb molt de gust... daixò.

Però aquestes són coses massa serioses per anar, realment, a base de «segons fonts tals, segons fonts tals...». Aquesta és una qüestió que no es pot portar així, i jo li demano que, si vostè té alguna qüestió concreta, me la faci arribar, i aleshores faré totes les qüestions que és del cas. I corregirem tot el que s'hagi de corregir, evidentment, si s'hagués produït alguna cosa. Però la meva informació —exhaustiva, perquè és la meva obligació, entre altres coses— és que això no s'ha fet. I, escolti..., si m'ho permet, la coalició de Convergència i Unió no té cap necessitat d'aquestes coses: podem omplir el Born i deu Borns, com hem demostrat diverses vegades (*remor de veus*).

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, Honorable Conseller. La següent pregunta és sobre l'actuació de la Policia Autònoma a Constantí, que formula l'Il·lustre Diputat senyor Ramon Aleu.

Preguntes al Consell Executiu sobre si s'ha obert un expedient informatiu sobre l'actuació de la Policia Autònoma a Constantí el dia 12 de maig i sobre la valoració que fa de l'actuació de la Policia Autònoma a Constantí el dia 12 de maig

El Sr. ALEU: Sí, per formular i, si el President no hi té cap inconvenient, acumular les preguntes número 3 i número 4, esperant que el Conseller de Governació estigui més ben informat que el Conseller de Benestar Social, almenys pel que fa als seus funcionaris. (*Remor de veus.*) Llavors...

El Sr. CONSELLER DE BENESTAR SOCIAL: Comet una...

El Sr. PRESIDENT: Constarà..., constarà en el *Diari de Sessions*.

El Sr. ALEU: Sí, d'acord. El dia 12 de maig hi va haver uns incidents, res més que uns incidents, a Constantí, amb la visita del President de la Generalitat. Concretament, els incidents a què faig referència és una actuació de la Policia Autònoma. Ningú discuteix que la policia ha de fer de policia, però a la vista reiterada dels vídeos dona la sensació —repeteix, dona la sensació— que els Mossos d'Esquadra van actuar sense que hi hagués comandament —dona aquesta sensació.

Llavors, la pregunta és veure si la Conselleria ha obert algun expedient informatiu i quina valoració dels fets li mereix, a la Conselleria, aquesta actuació, prescindint de declaracions d'alts càrrecs de la Policia Autònoma, però crec, pensem, que valdria la pena que la policia actués amb una sensació de comandament i amb unes directrius coneixedores del que ha de fer.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Aleu. L'Honorable Conseller de Governació té la paraula per contestar.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ (Josep Gomis): Gràcies, senyor President. Senyor Diputat, hi havia comandament, hi havia el cap del cos, el sots-inspector senyor Peris. A més a més, li haig de dir —em sembla que he de dir-ho, també— que jo estava a la caserna de Tarragona, perquè s'havien anunciat els incidents. Incidents que no és l'actuació de la Policia Autònoma: és l'agressió d'uns manifestants a la Policia Autònoma. Perquè jo ho vaig seguir de prop i ho seguia per ràdio li puc explicar més o menys com..., els fets.

La tallada dels camins... o de la carretera que anava a Centelles estava anunciada: en una bifurcació es va tallar amb uns vehicles i en l'altra la varen tallar la gent. Durant vint minuts, aproximadament, o vint-i-cinc, els mossos van intentar convèncer un grup de manifestants —no tots— que deixessin lliure el camí: no ho varen aconseguir. Al final van intentar separar-los, apartar-los del camí, i la reacció va ser apedregar els mossos: un sergent immediatament va ser ferit, va necessitar..., tres mossos van necessitar assistència, i, aleshores, lògicament, en aquests casos, la Policia ha d'actuar proporcionadament..., proporcionalment, i va actuar correctament.

Per tant, la valoració que em mereixen els fets és aquesta: hi ha informació —la vaig seguir de prop—, hi havia comandament i l'actuació de la Policia em mereix, doncs, una valoració positiva.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, Honorable Conseller. Pot repreguntar el senyor Aleu.

El Sr. ALEU: Sí, jo em referiré concretament a la visió del que es veu al vídeo, i el que es veu al vídeo dona la sensació que, en un moment donat de discussió d'un membre de la Policia Autònoma amb els manifestants, dona la sensació —ho repetixo— que la resta de mossos d'esquadra van carregar sense que hi hagués provocació. En qualsevol cas, aquesta és la visió que dona el vídeo del que es veu allà. Llavors, des del meu punt de vista, si és que això és així, dona la sensació que els mossos d'esquadra van actuar sense comandament. I del que valdria la pena és d'aclarir perfectament aquests fets. Si la Conselleria té endegat un expedient, li agrairíem que ens fes arribar —dintre del respecte que ens mereix l'actuació de la policia sempre— la valoració i els fets exactes que des de la perspectiva de la Conselleria van passar.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Aleu. L'Honorable Conseller pot contestar.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ: Senyor President, sí, tinc l'informe aquí mateix —jo li'n puc fer una fotocòpia en aquests moments, al final, vostè s'ho mereix i, a més a més, ha de ser públic—, i, a més a més, li puc assegurar, li puc assegurar perfectament que va ser una actuació per contrarestar l'agressió que estaven sofrint en aquells moments els mossos. No sé què és el que es veu al vídeo, no sé qui el va fer, el vídeo, però en tot cas els fets són aquests.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, Honorable Conseller. La següent pregunta, la formula la Il·lustre Diputada senyora Dolors Torrent. Té la paraula.

*Preguntes al Consell Executiu sobre
la relació que hi pugui haver entre la possibilitat
de cursar el Graduat Escolar per televisió
i el Projecte de Llei d'Educació d'Adults
i sobre la possibilitat de cursar el
Graduat Escolar per televisió*

La Sra. TORRENT: Senyor President, si m'ho permet, acumularia la pregunta número 5 i la número 6.

El Sr. PRESIDENT: Pot fer-ho.

La Sra. TORRENT: Molt bé. Senyor Conseller de Benestar Social, voldríem que se'ns informés sobre quins criteris s'ha establert l'oferta de concedir el títol de Graduat Escolar mitjançant el seguiment per televisió de cursos destinats a l'obtenció d'aquesta titulació.

En primer lloc, el Projecte de Llei sobre l'Educació d'Adults a Catalunya que vostès han presentat només fa referència telegràfica a l'educació a distància. Entenem que un projecte de les característiques propagandístiques que vostès han presentat als mitjans de comunicació ha de reunir garanties educatives: la Llei d'Adults hauria de ser el marc que les regulés, i crec que vostès, en la pràctica, passen per alt aquesta possibilitat: o bé no els interessa o bé vostès no donen importància a la futura llei i fugen de qualsevol mecanisme que pugui significar un control social del que vostès programen.

Com vehicularan, senyor Conseller, el principi bàsic de l'educació dels adults, que té present que la metodologia de l'educació dels adults s'ha de fer d'acord amb les particularitats dels adults que han adquirit un bagatge cultural no acadèmic, fruit de la seva incidència social, personal i laboral?

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. L'Honorable Conseller senyor Comas té la paraula per contestar.

El Sr. CONSELLER DE BENESTAR SOCIAL: Sí, senyor President, senyores i senyors diputats... Com vostè coneix, senyora Diputada, a Catalunya hi ha un 60% de la població adulta que no té el Graduat Escolar i, aleshores, això, si es vol assolir qualsevol mecanisme, qualsevol actuació de cara a afrontar aquesta situació, això no es pot fer a base de professorat: necessitaríem setanta-mil mestres per, aleshores, poder arribar a l'abast d'aquesta població.

No és una actuació que nosaltres haguem inventat; és comuna a països molt desenvolupats, i, en concret, allà on nosaltres ens hem atansat més, a l'Estat de Baden-Württemberg, que realment empren en aquesta actuació a distància.

La garantia és que, seguint el curs per televisió, no s'aprova res; s'aprova si es fa un examen i s'aprova l'examen. Nosaltres, evidentment, hem adaptat —i qui hagi pogut seguir els cursos, doncs, ja ho veurà—, hem adaptat el curs que es dona per televisió a persones adultes; no és un curs per a infants, és per a persones adultes. Ara, aquests curs es seguirà millor, se seguirà pitjor, però s'ha d'aprovar: s'han de presentar a un examen, on han d'aprovar, i si no aproven, doncs, realment, el títol de Graduat Escolar, no el tindran.

Per tant, doncs, la Llei, com vostè ha dit, ja preveu, en el seu article vuitè —si mal no recordo—, ja preveu que l'ensenyament pot ser a distància. Aquesta és una llei, com ha de ser una llei..., com ha de ser, sobretot, una llei de formació d'adults —d'això, ja en parlarem en el seu moment—, que no ha de ser «pormenoritzada», però contempla tant l'aspecte presencial com a distància. Bé, nosaltres, en funció d'una realitat que hi ha a Catalunya que no es pot abordar d'altra forma que no sigui a través de l'ensenyament a distància, hem previst aquesta actuació a la qual vostè s'ha referit.

Això és el que li puc dir al respecte, senyora Diputada.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Conseller. La senyora Torrent pot repreguntar.

La Sra. TORRENT: Senyor Conseller, nosaltres no estem en contra de l'educació a distància, però creiem que ha d'inscriure's en el marc d'uns principis educatius.

L'educació a distància, o no presencial, entenem que ha d'establir mecanismes de relació amb l'ensenyament presencial, i ha d'estar dirigida a aquells que, per diferents circumstàncies, no poden assistir periòdicament a un centre.

Ara bé, ha d'estar concebuda com a complementària de l'educació presencial, mitjançant el reforçament dels aprenentatges en centres específics d'educació d'adults. En cas d'impossibilitat d'assistència periòdica a un centre, existirà sempre un centre de referència al qual s'haurà d'assistir durant determinats períodes del curs que se segueixi per realitzar consultes, intercanvis, avaluacions, tenir dret a una tutoria, etcètera.

La metodologia de l'educació d'adults a distància hauria d'intentar lligar els coneixements previs dels alumnes, adquirits en el seu entorn, i defugir de les classes magistrals, desvinculades de la participació activa dels mateixos alumnes.

En tot cas, l'educació a distància no ha significar, en la pràctica, primer, un menor interès per potenciar la xarxa pública de centres d'educació d'adults; segon, una «criba» pressupostària per a l'educació presencial, i, a més, tindrà com a objectiu la formació integral de les persones adultes i contemplarà una didàctica específica, una organització, participació i avaluació d'acord amb els alumnes.

Senyor Conseller, és que les oficines de benestar social —on, segons varen dir vostès als mitjans de comunicació, repartiran els quaderns d'exercicis per fer el graduat a distància— són les més adequades per fer aquesta distribució? Quantes incoherències, senyor Conseller! Les oficines de benestar igual reparteixen samarretes que llet, que bicicletes, que quaderns pedagògics. Què vol que li digui, senyor Conseller? Jo ja ho he denunciat molts cops. No podrien ser, els centres educatius d'adults, els centres de referència per a l'educació a distància? No hi ha altres mecanismes, senyor Conseller? Tan poca imaginació els suscita a vostès el tema de l'educació d'adults que comença, en definitiva, a preocupar-nos a tots nosaltres.

Senyor Conseller, per coherència amb els principis educatius, jo crec que tots els temes d'educació d'adults els hauria de cedir a Ensenyament. Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Torrent. L'Honorable Conseller pot contestar.

El Sr. CONSELLER DE BENESTAR SOCIAL: Bé, si aquesta és una..., on s'ha de fer és una qüestió de govern, que ja hem discutit en moltes ocasions i que ara no es tracta de discutir-ho.

No suposa, evidentment, cap manca d'interès a les escoles presencials. Vostès ens han fet una pregunta que jo abans no he contestat, perquè no havia interpretat bé què és el que vostè volia dir. I és evident que l'alumne que segueixi el curs per televisió ha de tenir un centre de referència, és evident. I aleshores, ja es va dir quin era aquest centre. En aquest període transitori, hi ha un telèfon, que hi ha uns mestres que atenen les persones que telefonen fent alguna pregunta, i se'ls convoca si és que la consulta requereix un aspecte presencial. Vam dir també —i així serà a partir d'octubre— que, aleshores, a cada consell comarcal o en cada comarca —en principi, en cada consell comarcal— hi haurà, a partir del mes d'octubre, un mestre que atindrà per telèfon a unes hores determinades i, presencialment, a unes altres tots els alumnes que realment vulguin fer-li consultes al respecte. No ho podem fer a través de les escoles de formació d'adults, perquè no n'hi ha ni suficient nombre ni suficient..., ni estan suficientment repartides en el territori.

Quant als quaderns d'exercicis, doncs, no tan sols els reparteixen les oficines de benestar social, tal com vostè ho ha dit: es reparteixen pels camins que se'ns demanin —entre altres coses, per reembossament, per correu. I, aleshores, això s'ha fet així perquè el cost pugui ser un cost assequible, que és el preu de cost. Vostès ja saben que, pels costos de comercialització de qualsevol llibre, si això es fes a través de llibreria o es fes a través de quiosc, aquest preu hauria d'estar multiplicat per cinc, i aleshores em sembla que, amb això, ens acostem al que passa a Europa, i és que els quaderns d'exercicis o els llibres de text realment tenen un circuit diferent, no tenen el circuit de les llibreries, en el qual la comercialització per si sola els incrementa.

Per tant, aquesta és la qüestió de fet. No hi ha cap manca d'interès presencial, no hi ha absolutament cap fórmula de donar un títol si realment no es tenen els estudis, si no es tenen els coneixements adequats, de la mateixa manera que si s'assistís a un centre presencial, i els alumnes que el segueixin per televisió tindran tot l'ajut que necessitin, a través de consultes telefòniques a cada consell comarcal i a través, evidentment, de consultes presencials quan el professor cregui que l'ha de convocar per explicar-li millor el dubte que pugui tenir. Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Conseller. La següent pregunta, la formula la Diputada Il·lustre senyora Rosa Barenys, del Grup Socialista, que té la paraula.

Pregunta al Consell Executiu sobre els motius pels quals la partida pressupostària dedicada a la cooperació amb el Tercer Món per a l'any 1990 només s'ha incrementat d'un 10%

La Sra. BARENYS: Sí, gràcies, senyor President. Aquesta pregunta és una pregunta subsegüent al debat de Pressupostos,

en què varem presentar tots els grups parlamentaris una esmena dient..., demanant que s'augmentés la partida destinada a l'ajuda al Tercer Món.

Com sabrà el senyor Conseller que m'ha contestat, l'any 88, en plena campanya electoral, les associacions i institucions no governamentals que estaven treballant en una campanya de Catalunya solidària Nord-Sud ens varen reunir a tots els partits polítics que es presentaven a les eleccions demanant-nos que obríssim una partida d'ajut al Tercer Món: aquesta partida es va obrir en el Pressupost del 1988 amb 14 milions de pessetes; el 1989, amb 100 milions de pessetes, i aquest any 1990, que demanàvem que com a mínim es doblés aquest pressupost, ha quedat en 110 milions de pessetes. La pregunta és: quins han estat els motius, senyor Conseller, per què aquesta partida només tingui una quantitat de 110 milions de pessetes.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Barenys. Per contestar, té la paraula l'Honorable Conseller senyor Bassols.

El Sr. CONSELLER DE JUSTÍCIA (Agustí Bassols): Senyor President, senyores i senyors diputats, si no estic en un error, aquesta dotació de cooperació amb el Tercer Món es va iniciar no el 88, sinó ja el 1987, modestament, amb la quantitat de 7.300.000 pessetes, el 88 aquesta xifra va ser doblada a 14.600.000 pessetes, i el 89 es va donar aquest impuls, gran, extraordinari, d'arribar als 100 milions, la qual cosa significava, senyora Barenys, multiplicar per 15 la dotació inicial.

És lògic que després d'un augment tan extraordinari, tot aquest any hagi calgut frenar-ho, i així i tot, un 10% de 100 milions de pessetes no deixa de ser una quantitat important, la de 10 milions, superior en aquella dotació inicial del 1987.

Penso que no mereix crítiques, sinó al contrari, una visió pressupostària que ha permès, doncs, que, en tres exercicis, multipliquem per 15 aquesta font de cooperació amb el Tercer Món.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Conseller. La senyora Barenys, per repreguntar.

La Sra. BARENYS: Gràcies, senyor President. Perdoni, Honorable Conseller, que discrepi d'aquest impuls gran i extraordinari i aquesta multiplicació per 15, que a vostè li deu semblar astronòmica.

Si vostè ha fet números, i els ha fet, el 1989, 100 milions de pessetes suposaven un 0,012; el 1990, 110 milions de pessetes suposen 0,010, o sigui menys que l'any passat, en proporció a l'augment pressupostari que s'ha tingut en aquest any 1990.

Aquesta quantitat, senyor Conseller, no suposa res. Jo no vull dir que el Govern de la Generalitat hagi de dedicar el 0,7%, que és la recomanació que fan les Nacions Unides, és a dir, el 0,7% del producte nacional brut d'un pressupost. Evidentment, sabem que, això, no ho podem assolir en aquest moment, però el que creiem és que un 0,01% del Pressupost, 110 milions de pessetes, és molt poca quantitat per posar, com a mínim, un gra de sorra als problemes que tenen els països del sud del nostre planeta.

Això ens sembla que és una xifra totalment irrisòria. Nosaltres creiem que, partides pressupostàries per a despeses sump-tuàries són de mils de milions de pessetes; partides pressupostàries per a ajut al Tercer Món realment són ridícules.

Jo crec que el Govern de la Generalitat, que es preocupa tant

per tenir una imatge exterior en els països del nord del nostre planeta, fóra bo que també procurés, contribuís, encara —com dic— que sigui amb un gra de sorra, a ajudar els països del sud, els països del Tercer Món, que, com vostè molt bé sap, senyor Conseller, dues tercers parts d'habitants del nostre planeta estan en una situació totalment de misèria i de necessitat social.

És aquesta la petició que feien..., no els partits polítics aquí representats, sinó les organitzacions no governamentals que estan treballant a Catalunya per ajudar a la situació del sud del nostre món, del nostre planeta.

El Sr. PRESIDENT: Se li ha acabat el temps...

La Sra. BARENYS: Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: L'Honorable Conseller pot contestar.

El Sr. CONSELLER DE JUSTÍCIA: Bé, jo no voldria, senyora Barenys, que pugui pensar-se que el Govern de la Generalitat no és sensible a aquest problema del Tercer Món, però hi ha limitacions de finançament que ens obliguen a moderar aquesta sensibilitat.

Li vull dir a més a més, i li ho prego, que no parli del producte nacional brut, perquè, per desgràcia, el nostre Pressupost no hi té res a veure: és fill dels Pressupostos de l'Estat i, per tant, anem per vies i camins molt diferents.

I, per últim, insistint, doncs, que considero que s'ha fet un esforç en els últims exercicis, he de dir-li, si vostè examina, senyora Barenys, si vostè examina el Pressupost de la Generalitat, veurà que hi ha moltes partides que no han tingut aquest augment del 10%.

Gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, Honorable Conseller. La següent pregunta, la formula l'Il·lustre Diputat senyor Casanovas.

Preguntes al Consell Executiu sobre els criteris d'actuació dels Mossos d'Esquadra, sobre la xarxa viària inclosa en el PENTA i sobre les obres de la carretera T-302

El Sr. CASANOVAS: Senyor President, li voldria demanar que la 8, 9 i 13 de l'ordenament, que si permet que les retirem.

El Sr. PRESIDENT: Queden retirades. Moltes gràcies, senyor Casanovas. La senyora Rosa Barenys torna a tenir la paraula per formular una altra pregunta.

Pregunta al Consell Executiu sobre les mesures que pensa establir per al compliment de l'article 38.1 de la Llei 13/1982, d'Integració Social dels Minusvàlids

La Sra. BARENYS: Sí, gràcies, senyor President. Era una pregunta a l'Honorable Conseller Comas, que també és subsegüent al debat de pressupostos.

Ens preocupava, ens preocupa com pensaven donar compliment a l'article 8 del Decret 72/84, del 15 de març, que condiciona les subvencions públiques del Govern de la Generalitat al compliment de la quota de reserva imposada per l'esmentada Llei, per a l'ocupació de minusvàlids.

Aquesta pregunta, com bé sap el Conseller, està emmarcada

dintre de tota la política d'integració social i laboral de les persones amb disminució.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Barenys. El Conseller Comas té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE BENESTAR SOCIAL: Sí, senyor President, senyores i senyors diputats, senyora Barenys, a mi no em preocupa tant l'aplicació d'aquest article, perquè, d'aquest article, se'n cuiden els interventors, de fer-lo aplicar, per a les subvencions que la Generalitat ha de donar; de qualsevol normativa, que, aleshores, és condició que les entitats que reben una subvenció, doncs, compleixin unes coses determinades, l'interventor és el que realment ha de procurar que això succeeixi, i he de pensar..., i a mi em sembla que, els casos que jo he vist, això s'havia aconseguit.

El que a mi em preocupa és que, realment, ni les administracions públiques, començant per la mateixa Generalitat, ni els ajuntaments ni altres, normalment no complim nosaltres aquest 2% que tenim l'obligació de complir, i que moltes empreses que no demanen cap subvenció tampoc el compleixen.

Per tant, jo crec que aquest és el marc d'atenció que ens hem de fixar, i és per això que el Conseller que li parla presentarà al Consell Executiu, dilluns que ve, un pla interdepartamental d'integració laboral de les persones amb disminució, que tramestem al Parlament la mateixa setmana en què això s'aprovi.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, Honorable Conseller. La senyora Barenys pot repreguntar.

La Sra. BARENYS: Sí, gràcies, senyor President. Si havíem fet en el seu dia aquesta pregunta i havíem fet aquesta esmena als Pressupostos de la Generalitat era, senyor Conseller, perquè no teníem constància que s'apliqués aquest Decret 72/84.

En ocasions anteriors havíem fet alguna pregunta i havíem demanat alguna informació, i sabíem que es concedien subvencions, per part del Govern de la Generalitat, però no comportaven l'obligatorietat de la reserva del 2% de places. Era aquest, el motiu d'aquesta pregunta. Evidentment que sabem que les administracions públiques no compleixen la reserva del 2%; sabem també que vostè —ho sabem pels mitjans de comunicació, i espero que el dia 20, a la Comissió de Política Social, ens n'informi adequadament— ha presentat un pla d'integració social i laboral dels minusvàlids. Per tant, no em resta dir res més, sinó esperonar-lo que faci complir, també, aquest 2% a les empreses que el Govern de la Generalitat subvenciona.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Barenys. L'Honorable Conseller? (Pausa.) No hi ha resposta. Per consegüent, podem passar a la següent pregunta, que formula l'Il·lustre Diputat senyor Aleix Vidal-Quadras.

Pregunta al Consell Executiu sobre una possible crítica del Director de l'Acadèmia de Policia de Catalunya envers l'actuació dels Mossos d'Esquadra en reprimir una manifestació de pagesos

El Sr. CURTO: Senyor President, quina pregunta és? És que n'hi ha dues.

El Sr. PRESIDENT: Sí, miri, és sobre una possible crítica del Director de l'Acadèmia de Policia de Catalunya envers l'ac-

tuació dels Mossos d'Esquadra en reprimir una manifestació de pagesos. Suficient?

El Sr. VIDAL-QUADRAS: Sí, moltes gràcies, senyor President.

Amb motiu de la manifestació de pagesos a Constantí i la consegüent actuació dels mossos d'esquadra, senyor Conseller, els mitjans de comunicació es van fer ressò d'unes presumptes declaracions del Director de l'Acadèmia de Policia en el sentit de dubtar de la capacitat mental del cap d'aquella força, i referint-se als mossos d'esquadra amb un apellatiu que feia referència a determinat ofici molt digne, però que tenia intencions, evidentment, insultants. Arran d'això, es va obrir una investigació per part del seu Departament, i ens agradaria saber, si és possible, quin ha estat el resultat d'aquesta investigació, o en quin estat es troben, en aquest moment, aquestes investigacions.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Vidal-Quadras. L'Honorable Conseller senyor Gomis té la paraula per contestar.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ: Gràcies, senyor President. Senyor Diputat, el dia 26 de maig el Departament va fer una nota oficial, nota de premsa, que deia el següent: «En relació amb les manifestacions atribuïdes al Director de l'Escola de Policia de Catalunya, amb motiu de la presentació als alumnes de l'escola del conferenciant doctor Gabriel Font i Riera, cap de l'Institut Anatòmic Forense de Barcelona, el passat dia 15 de maig, aquest Departament de Governació va ordenar l'obertura d'un expedient informatiu. Del contingut d'aquest expedient es dedueix que el Director, senyor Jesús Maria Rodés, en fer explicació sobre diferents actituds policiaques, no va fer referència en cap moment a cap cos de policia ni a l'actuació dels mossos d'esquadra del dia 12 de maig a Constantí.»

Aquesta és la contestació que jo li puc donar sobre la informació que es va obrir. O sigui, com molt bé deia vostè, les «presumptes» manifestacions eren això, eren presumptes manifestacions i no la realitat del que va succeir ni del que el Director va dir.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, Honorable Conseller. Pot repreguntar el senyor Vidal-Quadras.

El Sr. VIDAL-QUADRAS: Gràcies, senyor President. Bé, jo, com sempre, crec el que vostè em diu, senyor Conseller —no podria fer altra cosa—, però en qualsevol cas sempre pot quedar, en les ments d'altres persones amb menys fe que la meua, podria quedar el dubte que una certa cinta..., que es diu que va desaparèixer, on estaven enregistrades les paraules del Director de l'Escola de Policia, i també les declaracions del conferenciant aquell dia, en el sentit que en el seu subconscient no quedava cap record del que allà s'havia dit... És clar, el subconscient és una cosa molt etèria, i també hem d'admetre que el Director de l'Acadèmia de Policia —per cert, gran amic personal meu—, doncs, ha estat protagonista d'alguns incidents difícils amb la subdirectora de l'Escola, en declaracions a la ràdio..., és a dir, que es tracta d'una personalitat, sens dubte, forta i original, i que, en el cas del director de l'acadèmia de formació de les forces d'ordre públic, seria interessant que potser estigués sotmès a la prudència i la mesura que han de caracteritzar un càrrec d'aquesta alta responsabilitat. Per tant, vull expressar la preocupació del nostre Grup en aquest sentit, i ins-

tar-lo a vostè —encara que sabem que no fa falta— que aquest alt càrrec mantingui les degudes formes que són necessàries, com dic, en una responsabilitat d'aquesta naturalesa.

Moltes gràcies, senyor Conseller.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Vidal-Quadras. L'Honorable Conseller pot contestar.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ: Li agraeixo molt, senyor Diputat, la confiança de creure no sols en el que li dic, sinó en la informació que jo tinc. Miri, la informació s'obté a través..., ordenada pel Conseller, la va fer el mateix cap del cos, i hi declaren i s'hi manifesten alumnes que estaven en aquells moments a la classe i que, per tant, eren oients, i en cap de les seves manifestacions es dedueix l'atribució de les manifestacions que... D'altra banda, com que jo conec l'amistat que l'uneix al Director, i sé que l'únic que el mou, en aquests moments, és l'esperit..., un esperit constructiu, com sempre, amb ganes que l'Escola funcioni com ha de funcionar i d'evitar qualsevol manifestació que, en un lloc d'ensenyament com aquell, doncs, pogués desvirtuar la bona finalitat del cos i dels alumnes, doncs, jo li agraeixo moltíssim la seva observació, però tingui la tranquil·litat que, en aquests moments, el seu amic, i Director de l'Escola, no va fer les manifestacions que han motivat la seva pregunta.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, Honorable Conseller.

La següent pregunta és per al senyor Marçal Casanovas, perquè la 14 no l'ha retirat.

El Sr. CASANOVAS: Senyor President, em pensava que ara s'havia de substanciar la 12. No ho sé, però sí vostè creu que s'ha de substanciar la 14, substanciem la 14.

El Sr. PRESIDENT: És que, la 13, vostè l'ha retirada.

El Sr. CASANOVAS: Sí, senyor, però és que el senyor Vidal-Quadras, segons hi ha aquí, a l'escrit, en té dues de seguides.

El Sr. PRESIDENT: No les té seguides.

El Sr. CASANOVAS: Ah! En aquest paper, sí. L'11 i la 12.

El Sr. PRESIDENT: És veritat. (Rialles.) Sí, sí. El senyor Vidal-Quadras té la paraula.

*Pregunta al Consell Executiu sobre els mètodes
emprats per la Policia Autònoma el dia
12 de maig en el municipi de Constantí*

El Sr. VIDAL-QUADRAS: Gràcies, senyor President, per la seva benvolença.

Senyor Conseller de Governació, el passat mes de maig es van produir uns aldarulls amb motiu de la visita del Molt Honorable President de la Generalitat a Constantí i hi van haver d'intervenir els mossos d'esquadra, per controlar aquella manifestació, i es van utilitzar mètodes antiavalots. El nostre Grup estaria interessat a saber quin tipus de mètodes antiavalots es van utilitzar, i amb quin grau de contundència.

Gràcies, senyor Conseller.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Vidal-Quadras. L'Honorable Conseller senyor Gomis té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ: Gràcies, senyor President. Dels únics de què disposaven, que en el llenguatge vulgar es diu «porra», i amb la contundència proporcionada a l'agressió que estaven sofrint.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Conseller. El senyor Vidal-Quadras pot repreguntar.

El Sr. VIDAL-QUADRAS: Sí, moltes gràcies, senyor Conseller. Aleshores, dedueixo de la seva amable resposta que no es van utilitzar projectils de goma a curta distància, com havia dit algun mitjà de comunicació. Això em tranquil·litza, perquè, realment, la utilització d'aquest tipus de projectils a curta distància pot produir conseqüències que no són proporcionals a la situació.

En segon lloc, i amb referència a aquesta manifestació, senyor Conseller, ens interessaria saber —com que forma part també de les responsabilitats del seu Departament la seguretat del Consell Executiu i, en particular, del seu cap, i més val prevenir que curar... Nosaltres estem segurs que tots els desplaçaments dels membres del Consell Executiu, i molt especialment del Molt Honorable President, són degudament estudiats des del punt de vista de la seguretat amb caràcter previ, i com que, últimament, les demostracions d'intens afecte que rep el Molt Honorable President a Tarragona, doncs, sempre fan que una visita del Molt Honorable President a aquestes terres hagi de ser estudiada amb particular interès, voldríem saber si es va fer aquest estudi previ, si es coneixia en el Departament, prèviament, unes hores o uns dies abans, que es produiria aquesta manifestació, si se n'havia avaluat el risc i, en aquest cas, per què no es va desviar l'itinerari, i evitar d'aquesta manera, doncs, situacions de perill innecessari per al President del país i les forces d'ordre públic.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Vidal-Quadras. L'Honorable Conseller té la paraula per contestar.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ: Gràcies, senyor President. Senyor Diputat, evidentment, es coneixia —s'havia dit abans, s'havia dit a la premsa—, que l'endemà un grup de gent es manifestaria al President. Mai espera un que la resposta sigui violenta —una cosa és la manifestació i l'altra és, de vegades, el tipus o la manera com es condueix algú, no tothom, de la manifestació. Per tant, s'havia estudiat, s'havia previst. Per això hi havia un contingent important —modestment important— de mossos d'esquadra, en aquest lloc. Per això els van intentar dissuadir. I, miri, no hi havia..., per anar a Centelles hi havia la bifurcació que jo li explico, i totes dues estaven tallades, i el que no semblaria lògic és que, per una ocupació il·legal i una tallada il·legal d'una carretera, el President de Catalunya no pogués complir el seu programa de visites, en aquest cas a un lloc que tenia un interès especial, com era Centelles. Per tant, s'havia previst, s'havia preparat, no hi havia itinerari alternatiu, i el que no podia fer el President, en aquest cas, és deixar de visitar el lloc que havia previst perquè un grup petit de manifestants actués d'una manera, jo diria, doncs, no ajustada al que ha de ser la manifestació.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, Honorable Conseller. Ara sí, el senyor Casanovas pot formular la seva pregunta, que és la número 14 de la llista.

*Pregunta al Consell Executiu sobre les
substraccions de béns que es produeixen
a les àrees de servei de les autopistes*

El Sr. CASANOVAS: Moltes gràcies, senyor President. Senyories, la meua pregunta va orientada..., perquè són lamen-

tables els fets que succeeixen especialment —aquí dic «a totes les autopistes»—, especialment a l'autopista A-7. Quan arriba la primavera i durant l'estiu se solen produir molt sovint —no més s'han de llegir els fets diversos dels diaris locals— subtraccions als estrangers, essencialment als estrangers que viatgen per l'autopista. Per què als estrangers? Doncs, miri, molt simplement, ho diuen els mateixos lladregots, això: perquè aquests no presenten denúncia perquè tenen feina i volen tornar-se'n cap a casa seva. Vénen aquí a passar uns dies i d'aquesta manera no se solen seguir, generalment, els tràmits judicials que fan al cas.

Això no es produeix esporàdicament, com deia, sinó per bandes organitzades, conegudes, fins i tot, a vegades, amb els noms personals de cadascun per la mateixa policia que té cura de la vigilància de la carretera; essencialment són individus de nacionalitat peruana, i tan bon punt arriben al jutjat, doncs, se'ls pren declaració i se'ls deixa anar en llibertat condicional. I tornem-hi. I això succeeix durant tot l'estiu.

Ja sabem, ja sabem que el Govern de la Generalitat no té competències de policia de carreteres, però creiem que això dona una molt mala imatge de Catalunya i, sobretot, si volem preservar el turisme a casa nostra, voldríem preguntar —perquè creiem que tot el que es produeix a Catalunya interessa el Govern de Catalunya— què pensa fer o què fa el Govern de Catalunya per evitar que això continuï succeint.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Casanovas. L'Honorable Conseller senyor Molins té la paraula per contestar.

El Sr. CONSELLER DE POLÍTICA TERRITORIAL I OBRES PÚBLIQUES (Joaquim Molins): Gràcies, senyor President. Com deia el mateix Diputat interpellant, la seguretat, en general, a totes les carreteres i també autopistes a Catalunya és competència de l'Estat; en el cas que el concessionari sigui un concessionari de la Generalitat, també la seguretat en aquestes autopistes és de l'Estat. En el cas concret a què fa referència l'Il·lustre Diputat, la concessionària és de l'Estat. Ens consta que en aquest moment hi ha en marxa un pla de seguretat per tal de posar fi a aquesta situació a la qual ell feia referència i que, de comú acord entre les forces de seguretat de l'Estat i la concessionària, està en marxa, com li dic, un pla que confio..., que esperem que doni el resultat de fer, si més no, que les autopistes siguin un lloc de la mateixa seguretat que altres llocs, i no que es donin amb tanta assiduïtat fets com els que remarcava l'Il·lustre Diputat.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Conseller. El senyor Casanovas pot repreguntar.

El Sr. CASANOVAS (de l'escó estant): Moltes gràcies, senyor President. Des d'aquí mateix.

Sí, agraeixo les paraules del senyor Conseller. A veure si això d'una vegada per totes aconsegueix evitar aquests fets. Ja ho dic, la policia actua, i no és pas que n'agafi un ni dos, que n'agafa molts, però el que passa és que l'endemà hi tornen a ser, i això és el que la població no entén. La gent, el ciutadà corrent, francament, no ho entén. Hi ha uns ciutadans estrangers —que són, ja ho dic, de sobra coneguts, amb noms i cognoms—, i aquests fan malifetes i no hi ha manera que se'ls agafi d'una manera definitiva, perquè són robatoris de poca entitat, perquè no usen armes, eh?, i, doncs, continuen fent el fet, i, en

canvi, ens trobem —ara ho hem vist, fa pocs dies— amb una sèrie de treballadors estrangers que, per falta de documentació, han estat —era gent que treballava aquí a casa nostra, sense cap més motiu que ganes de venir a treballar per guanyar-se la vida—, aquests, se'ls ha expulsat. I, en canvi, als malfactors, no se'ls expulsa. Això, la gent de Girona, francament, no ho entén, i fóra lamentable que aquesta situació continués.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Casanovas. L'Honorable Conseller vol contestar? (Pausa.) Moltes gràcies.

La següent pregunta, la formula la Il·lustre Diputada senyora Rosa Fabian. Haig de dir que la número quinze ha estat posposada, de manera que correspon a la senyora Fabian formular la número setze.

*Pregunta al Consell Executiu sobre
l'actuació dels Serveis Territorials
del Departament de Benestar Social a
Lleida en la festa commemorativa
dels 10 anys de CiU en el Govern*

La Sra. FABIAN: Gràcies, senyor President. Aquesta pregunta és exactament idèntica a la que fa uns moments ha fet la meua companya Diputada Maite Utgés. Ha contestat el senyor Conseller que els fets no són veritat i que donem noms, perquè si no donem noms els fets no són veritat.

Senyor Conseller, nosaltres ens hem assabentat dels fets per la premsa, la Conselleria no ho ha desmentit, nosaltres coneixem els noms de les persones que s'han queixat i coneixem els professionals que han atès aquestes persones que s'han queixat, però, senyor Conseller, la nostra funció com a diputats és de control del Govern, no de policia dels ciutadans, i ni la Diputada Utgés ni jo mateixa direm públicament ni privadament qui són aquestes persones.

Senyor Comas, la càrrega de la prova és a la seva banda, és vostè que ha de demostrar que l'acció de govern és correcta. I li formulo la pregunta: és que el senyor Conseller demanarà un informe als Serveis Territorials de Benestar Social de Lleida per demostrar a aquest Parlament que aquests fets no han estat veritat? Si no ho fa, vull avançar-li que, entre la paraula dels ciutadans i la paraula del senyor Conseller, aquesta Diputada creu en la dels ciutadans.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Senyora Fabian, moltes gràcies. L'Honorable Conseller té la paraula per contestar.

El Sr. CONSELLER DE BENESTAR SOCIAL: Senyora Fabian, no es pot trivialitzar amb la seva intervenció. Insisteixo que és molt seriós, jo prenc aquest assumpte amb molta seriositat. Jo he demanat aquest informe, evidentment, ja ho he dit abans. D'on treu vostè que no he demanat aquest informe? Jo l'he demanat, aquest informe, i si, aleshores, ho he mirat, és que ho he mirat, perquè, això, no es pot dir, doncs, «em sembla...», etcètera. O vostès diuen aquesta qüestió o algú diu qui es queixa, en quines persones s'ha fet, qui, o per tant això no és cert.

I diu que no ho he desmentit. Que he fet altra cosa, sinó desmentir-ho? I en el lloc més solemne, que és aquest Parlament. Què he fet, sinó desmentir-ho? Evidentment, això no té cap solta, i aleshores això no és veritat i, per tant, o bé algú diu «jo realment vaig ser enganyat per aquest senyor», o bé, aleshores, jo

m'he de sostenir al que a mi em consta a través dels meus serveis, que és que això no és veritat.

I, per tant, doncs, aquesta és tota la qüestió. I hi insisteixo: si només..., qualsevol persona que llegeixi la informació que es va publicar no cal que vegi res més, perquè ja es veu que aquella informació no és correcta, perquè es confonen massa coses que no tenen res a veure ni amb el que va succeir ni amb les persones —no es pot confondre un home amb una dona, no es pot confondre tot el que allà es confon. Per tant, no és així i, per tant, jo no he de provar res. Jo no he de provar res. És qui acusa, que ha de provar. Jo, el que dic és que això no és cert, i que ho he comprovat. I que, aleshores, evidentment, si algú del meu Departament hagués fet això, vostès tinguin per segur que jo li demanaria les responsabilitats pertinents, perquè no es pot, de cap de les maneres, utilitzar l'Administració pública per a causes com aquestes.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Comas. La senyora Fabian pot repreguntar.

La Sra. FABIAN: Gràcies, senyor President. Senyor Comas, jo no dubto que vostè tingui els informes: els qui no els tenim som els diputats que preguntem. I jo li demanaria que si vostè està tan segur i té els informes, que ens els passi, i llavors tots quedarem conforme que allò va ser una informació maldient dels mitjans de comunicació. Insisteixo que l'obligació d'aquest Parlament és l'obligació legislativa i la de control del Govern, i quan nosaltres controlem el Govern és evident que és el Govern, que ha de demostrar que l'acció de govern és correcta. I nosaltres tenim l'obligació de defensar els ciutadans de Catalunya, i aquests ciutadans de Catalunya s'han queixat pels fets esdevinguts a Lleida, senyor Conseller. Només li demano que, la informació que vostè té, la posi a disposició d'aquesta Cambra. Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Fabian. Senyor Conseller...

El Sr. CONSELLER DE BENESTAR SOCIAL: Gràcies, senyor President. És molt curiós que s'hagin queixat determinats ciutadans i no s'hagin queixat on s'han de queixar, que és el mateix Departament i la mateixa Generalitat. On s'han queixat, els ciutadans? S'han queixat a vostè? (*Remor de veus.*) Qui, concretament? Bé, si no ho dirà és que aleshores això no..., no existeix (*remor de veus*). Perdoni: si és que vostè no això, és que això no existeix... (*Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT: Senyor, Conseller procuri no entrar en un diàleg amb la senyora Diputada.

El Sr. CONSELLER DE BENESTAR SOCIAL: D'acord. Aleshores, si vostè em demana l'informe que jo he fet, amb molt de gust li daixò... Però demani-me'l, si té la bondat.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies.

Senyora Fabian... Farem la darrera pregunta: la formula el senyor Nualart; en el seu nom, la formularà el senyor Ignasi Riera.

*Pregunta al Consell Executiu sobre
l'actuació de la Policia Autonòmica
el dia 12 de maig de 1990
en el municipi de Constantí*

El Sr. RIERA I GASSIOT: Sí, gràcies senyor President. És una pregunta reiterativa, perquè ja l'han formulada altres dipu-

tats, tot i que, per número de registre, senyor President, em penso que em tocava abans a mi, de formular-la. Bé, la pregunta, tal com va ser publicada al *Butlletí Oficial del Parlament*, feia així: «Durant la visita del President de la Generalitat, el dissabte dia 12 de maig, al municipi de Constantí, tingué lloc una concentració dels pagesos que conreen l'avellana prop del mausoleu romà de Centelles. Els mossos d'esquadra no tingueren cura de fer un cordó de protecció i en canvi van carregar contundentment contra els manifestants i es van produir dotze ferits. Davant d'aquests fets, aquest Diputat voldria saber quines eren les instruccions precises que es donaren als mossos i, en cas d'haver-hi hagut algun incompliment de les possibles instruccions donades per a la protecció del President i la dissuasió de la concentració, quines han estat les responsabilitats.»

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Riera. L'Honorable Conseller, senyor Gomis, sospito que contestarà en nom del Consell Executiu.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ: Gràcies, senyor President. Senyor Diputat, les instruccions són les que abans ja he tingut ocasió d'explicar: intentar dissuadir, convèncer els manifestants que deixessin lliure el camí, l'accés; davant la posició o l'actitud negativa d'aquests manifestants, intentar apartar-los del camí i, davant l'agressió, reaccionar proporcionalment a aquesta agressió. Aquesta va ser l'actitud, aquestes van ser les instruccions: no hi ha hagut cap instrucció que no s'hagi complert i van actuar d'acord amb qui manava en aquells moments, les instruccions de qui manava en aquells moments, que era el mateix cap del cos.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Conseller. Pot repreguntar. (*Pausa.*) No hi ha repregunta.

Projecte de Llei d'Ordenació Sanitària a Catalunya (*Continuació*)

Per consegüent passem, de nou, al debat i consegüents votacions de la Llei d'Ordenació Sanitària de Catalunya. Entrem en el debat de l'article 7, «Funcions». La primera esmena, la número 82, del Grup d'Iniciativa. La senyora Fabian...

La Sra. FABIAN: Gràcies, senyor President. Aquesta esmena és una esmena a l'article 7, al redactat del text presentat pel Govern —i que avui discutim. Els apartats números 2 i 3, des del nostre punt de vista, introdueixen criteris que des de la lectura que nosaltres fem poden introduir la privatització de la sanitat i, si no la privatització —perquè és una paraula que aquest de matí hem sentit molt, i a més molt carregada de judicis d'intencions, qui és capaç de fer-la i qui no—, si més no en la discrecionalitat en la manera de concertar els centres privats. Nosaltres, per evitar les dues coses —la privatització, a banda de judicis d'intencions de qui la pot fer, i la discrecionalitat, perquè pensem que no és bo que l'Administració actuï amb discrecionalitat—, hem plantejat aquesta esmena de modificació, que creiem que les nostres intencions on més queden reflectides és en els apartats números 2, 3 i 5 de la nostra pròpia esmena.

L'apartat 2 diu: «La integració dins la xarxa de prestacions sanitàries de tots aquells serveis sòcio-sanitaris dependents d'altres administracions, o bé la inclusió dels corresponents serveis socials en l'actual xarxa assistencial propis, tant a nivell primari com hospitalari o de centres geriàtrics». La número 3

diu: «La coordinació funcional amb entitats públiques o privades, considerades d'interès públic per aconseguir els objectius socio-sanitaris que determini el Pla de Salut». I la número 5, que diu: «La planificació feta amb criteris de redistribució equitativa i homogeneïtat dels recursos sanitaris a Catalunya, tenint en compte el mapa sanitari vigent, d'acord amb les necessitats objectives sanitàries del territori de Catalunya». Creiem que en la nostra esmena també es determinen claríssimament els serveis de què es compon el Servei Català de la Salut, i que són els centres, serveis i establiments socio-sanitaris de la Generalitat de Catalunya i els centres i serveis o establiments sanitaris de les diputacions i dels ens locals i altres administracions, fundacions benèfiques particulars o consorcis territorials públics de Catalunya i de la Creu Roja.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Fabian. El Grup Socialista té moltíssimes esmenes en aquest article; per a la seva defensa, té la paraula l'Illustre Diputat senyor...

El Sr. BRUNET: Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats; defensaré les esmenes que van de la 83 a la 123, ambdues incloses.

El Sr. PRESIDENT: Totes.

El Sr. BRUNET: Exactament. Senyores i senyors diputats, l'article setè d'aquest Projecte de Llei constitueix la clau de volta del model de gestió que aquest Projecte de Llei d'Ordenació Sanitària de Catalunya preveu per a aquest ens públic de caràcter institucional, Servei Català de la Salut.

En el primer apartat, l'article enumera les funcions del Servei Català de la Salut, les quals, sintèticament, són les pròpies del sistema públic i les del sistema privat. Constitueixen funcions del sistema públic, primer, la gestió i l'administració dels centres, els serveis i establiments; segon, la gestió i l'execució de les actuacions i els programes institucionals de promoció i protecció de la salut, la prevenció de la malaltia, assistència sanitària, socio-sanitària i rehabilitació, i, tercer, la gestió dels serveis i prestacions del sistema sanitari públic de Catalunya. Constitueixen funcions respecte al sistema privat, primer, l'establiment de directrius generals i criteris d'actuació vinculants quant als centres, serveis i els establiments adscrits funcionalment al Servei Català de la Salut, pel que fa la seva coordinació amb els dispositius sanitaris públics, i, segon: l'establiment, la gestió i l'actualització d'acords, convenis i concerts amb entitats no administrades per la Generalitat.

En el seu segon apartat, l'article setè esdevé fonamental en el Projecte de Llei i paradigmàtic de la intenció i voluntat polítiques del Govern, i no sé si de la majoria. En efecte, s'estableix que per a la gestió de les seves funcions i competències, el Servei Català de la Salut podrà disposar de quatre varietats o menús diferents. Primera: gestionar directament a través d'òrgans o organismes amb o sense personalitat jurídica que siguin competents o puguin crear-se a aquest efecte, si escau. Segona varietat: gestionar a través d'acords, convenis, concerts o fórmules de gestió integrada o compartida amb entitats públiques o privades. Tercera varietat: gestionar a través de consorcis de naturalesa pública amb entitats públiques o privades —aquest cop sense afany de lucre— amb interessos comuns o concurrents, que podran dotar-se d'organismes amb personalitat jurídica, si escau. I quarta —i darrera, però suficient—: gestionar, a través de la creació..., participació en qualsevol entitat

admesa en dret quan així convingui a la gestió i l'execució dels serveis o actuacions.

Per tant, vistes aquesta descripció de l'article i aquestes quatre varietats, apareix com, gràcies a aquest ampli menú, el Servei Català de la Salut disposa d'un ampli ventall de possibilitats que podria, en els límits, gestionar tots els seus serveis directament o fer-ho totalment a través de tota mena de societats, de qualsevol naturalesa jurídica, sempre que ho autoritzés el Consell Executiu, tal com estableix el tercer i darrer apartat d'aquest important article setè. Evidentment, qualsevol de les combinacions intermèdies també es poden utilitzar.

És evident que el Govern de la majoria vol assegurar un ampli ventall de possibilitats que per al Grup Socialista no són acceptables, per les poques o nul·les garanties que ofereixen per al futur, per al control o seguiment d'un futur organisme caracteritzat, en l'article quart d'aquest Projecte de Llei, com a ens públic de caràcter institucional, ja valorat i analitzat anteriorment per Illustre Diputat del nostre Grup, el senyor Daniel Font, que, com a mínim per a enguany, disposaria d'un pressupost de 327.000 milions de pessetes, que representa un 33% del Pressupost de la Generalitat. És a dir, per donar una referència, gairebé 100.000 milions més que la suma dels pressupostos de tots els departaments de la Generalitat, excepte Ensenyament i Sanitat. És a dir, Presidència, Governació, Economia i Finances, Cultura, Política Territorial i Obres Públiques, Agricultura, Ramaderia i Pesca, Treball, Justícia, Indústria i Energia, Comerç, Consum i Turisme i Benestar Social.

Fa la impressió que, en no haver volgut seguir la legislació existent a l'hora d'establir la naturalesa jurídica del Servei Català de la Salut, com podrien haver estat tant la Ley de Entidades Estatales Autónomas o la Llei de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana, o bé —si aquestes haguessin resultat inadequades— el model utilitzat en el cas de les lleis que van crear l'Institut Cartogràfic de Catalunya, o bé la de l'Ens Públic Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, i de Regulació dels Serveis de Radiodifusió i Televisió de la Generalitat de Catalunya, s'hauria hagut de confeccionar un petit i resumit compendi de dret administratiu per a l'ús del Servei Català de la Salut.

Però, a l'entendre el Grup Socialista, aquest petit compendi podria vulnerar la legislació precedent, perquè a les disposicions derogatòries d'aquest Projecte de Llei no s'esmenta cap possibilitat derogatòria d'aquesta legislació a què he alludit, en el qual cas aquest compendi de dret administratiu podria esdevenir deslegalitzador i, per tant, no compliria els requisits que l'actual legislació vigent estableix a l'hora de delimitar les condicions d'aprovació de la creació de qualsevol mena de societats pel Consell Executiu.

Així, des del projecte alternatiu socialista, el punt 7.2 primer és innecessari, perquè això ja ho podria fer —com ha explicat el senyor Font— un organisme autònom administratiu. El punt 7.2 segon també esdevé innecessari perquè ho permetria la utilització de la Llei de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana. El punt 7.2 tercer també és innecessari perquè ho permetria la Llei d'Organització, Procediment i Règim Jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, aprovada el desembre passat. I aquí cal fer notar que en aquest article 7.2 tercer el Projecte de Llei fa referència al fet que pot dotar-se de personalitat jurídica, quan la Llei que acabo d'esmentar, en el seu article 55, estableix que els consorcis tenen personalitat jurídica

pròpia. I, finalment, pel punt setè quart, el Consell Executiu ho podria fer tot, contradient el que estableix la Llei de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana, quan parla de la creació d'entitats de dret públic que han d'ajustar llur activitat al dret privat per ser autoritzada per llei del Parlament, i quan diu que, excepcionalment, el Consell Executiu pot acordar la constitució de societats subjectes a normes civils i mercantils per assolir les finalitats assignades per l'Estatut d'Autonomia, i que n'ha de donar compte al Parlament, i la pèrdua de posició majoritària ha d'ésser aprovada per llei del Parlament, i també la seva dissolució.

Passant a un altre ordre de coses, comentant aspectes més formals de la redacció d'aquest article, sorprèn una evident imprecisió de l'autor del Projecte de Llei, atès que aquest article repeteix funcions que s'han aprovat, abans de dinar, en l'article 6, com a finalitats. Per exemple, el punt 7.1.a) és idèntic al 6.1.b), o bé el 7.1.f) d'aquest article és pràcticament idèntic al que hem aprovat —6.1.c)— anteriorment, amb la qual cosa se'ns fa difícil saber o conèixer el que entén i pretén el Govern quan parla de finalitats del Servei Català de la Salut i quan parla de funcions del Servei Català de la Salut.

Si, a aquesta imprecisió en la redacció sobre el que realment ens està proposant el Projecte de Llei, s'hi suma el peculiar model de gestió enumerat anteriorment, se'ns presenten dubtes seriosos sobre la seguretat funcional i jurídica del model de gestió del Servei Català de la Salut, que, sumats als ja vistos sobre la seva naturalesa jurídica en l'article quart aprovat, i als seus recursos o configuració —article cinquè— i als que comentarem més endavant, pensem que difícilment contribuirà a l'objectiu essencial de ser àgil i contribuir a una major eficiència, eficàcia i capacitat de resolució dels problemes de la sanitat catalana.

Passant a una breu anàlisi política, aquest article no ens sorprèn gens, ja que del que es tracta és de poder continuar en el futur la política de discrecionalitat, poca transparència i dificultat de control de la gestió sanitària de l'Institut Català de la Salut i de l'aplicació correcta, eficaç, eficient i econòmica dels fons públics de finançament que ha estat practicant el Consell Executiu des del 1981 per fer el que ha cregut més convenient i amb una clara i aparent —i creiem que decidida— voluntat de no voler afrontar ni emprendre la millora, la modernització del fins ara, fins avui, sector públic sanitari propi de la Generalitat, com és l'Institut Català de la Salut, i de no voler fer el que sí que han fet altres administracions públiques catalanes, com ajuntaments i diputacions, en els serveis sanitaris de la seva dependència. Els socialistes estem perquè, en el sistema mixt que realment és la sanitat catalana en el seu aspecte de provisió de serveis, el sector públic s'aprofiti i s'optimitzi, i, si es vol, podríem admetre, fins i tot, que no augmentés, però també, en qualsevol cas, que no disminuís, tal com sembla que vol poder fer el Govern amb la proposta d'article setè que se'ns està proposant.

Diguem-ho clar: el Grup Socialista no vol una estataltització o «publicació» de la provisió de serveis de la sanitat catalana; el que sí que vol és que el sector públic de provisió de serveis de la Generalitat i de les administracions locals de Catalunya s'integrin perquè puguin funcionar exemplarment, i també vol, el Grup Socialista, que el sector privat tingui el seu clar, important i necessari paper a Catalunya, de complementarietat en la provisió dels serveis finançats públicament, i volem i creiem

que és oportú, per a aquest objectiu, que tots dos sectors no es barregin ni es confonguin, perquè amb la legislació vigent i en la lògica tenen instrumental jurídic de gestió diferents, i això és bo perquè..., i els fa diferents.

Els socialistes estem perquè —i en el cas de Catalunya— els serveis públics sanitaris són uns components fonamentals de l'estat del benestar i un dels components fonamentals de les accions de Govern de la Generalitat. Ja he esmentat abans la importància relativa, en el pressupost, d'aquests serveis. A Catalunya, el finançament públic d'aquests serveis sanitaris s'ha de fer necessàriament per l'estructura heretada a través del sector públic de provisió de serveis i del sector privat de provisió de serveis. I nosaltres creiem que és convenient, a Catalunya —i no s'ha fet durant aquests deu anys, i la llei hauria de permetre fer-ho—, que aquests serveis públics de provisió no es confonguessin, fossin separats i entressin en una concurrència per tal que mútuament poguessin assegurar, a través d'una certa competitivitat, l'obtenció de l'eficàcia, l'eficiència i, per tant, conjuntament, l'aplicació i l'evidència que, els fons que provenen dels impostos dels ciutadans, realment s'administren de la manera més optimitzadora a l'hora de traduir-se en serveis sanitaris. Per tant, no ens fa gens de por la provisió privada; el que ens preocupa... i creiem que aquest Projecte de Llei impedeix que aquest Parlament, la Sindicatura de Comptes i l'opinió pública puguin tenir una evidència cabdal que els diners que els ciutadans paguem a les administracions públiques són recuperats a través dels millors i més òptims serveis sanitaris que a Catalunya es poden obtenir.

D'altra banda —i això és probablement una consideració més financera que no la que acabo de fer—, entenem que la possibilitat que estableix aquest article 7.2 en el límit... —que ja admetem que almenys l'actual equip de sanitat del Consell Executiu no ho vulgui fer, però que està escrit que ho podria fer, el mateix equip o un altre equip, amb un canvi de política—, podria, en el límit, fer la gestió a través de tota mena de societats instrumentals, a l'estil d'una moderna IBM que no produeix més els seus serveis, sinó que els concedeix per llicència a una sèrie d'entitats. Pensem que un servei públic ha de ser eficient, i és eficient, en tant que —en el cas dels serveis de sanitat— és capaç, l'Administració que n'és responsable, d'arribar a acords en llur transformació i modernització, i, en particular —i abans comentàvem amb l'Honorable senyor Conseller un problema en un dels hospitals de l'Institut Català de la Salut—, amb el personal sanitari. A Catalunya tenim un dèficit de negociació en el sector públic de la sanitat i, en particular, a l'Institut Català de la Salut. Entenem que, en el cas d'aprovar-se aquest article, no contribuiríem a aquesta necessària modernització dels serveis de sanitat que exigeix que calgui parlar amb els sindicats, i, evidentment, amb l'article 7.2 que se'ns ofereix, és com per desmuntar qualsevol mena d'entitat sindical.

Demanam al Grup de la majoria..., estem disposats a trobar fórmules perquè en aquest model de gestió que, si s'aprova, i vostès l'aproven, tindrà seriosos dubtes... És igual que nosaltres perdem; a nosaltres, el que ens interessa és que la sanitat, a Catalunya, funcioni, i entenem, i ho diem amb responsabilitat, que si s'aprova tal com queda, aquest article impedirà, des del nostre punt de vista, que funcioni bé la sanitat i que es recuperi el terreny perdut. Abans hem parlat del sector sanitari i s'alludia, en l'Exposició de Motius, que continuava la reforma des de

l'any 83; som a l'any 90, anem a fer una Llei que suposem que tindrà més velocitat a l'hora d'implementar una transformació de la pràctica i de la gestió sanitària del Consell Executiu.

Per tant, per totes aquestes raons, si no hem aconseguit fer canviar de posició el Grup de la majoria, nosaltres ens veurem obligats, per lògica del que he explicat, a votar contràriament a aquest article setè, sentint-ho molt, i haver de defensar les nostres posicions. En el cas que acceptessin la nostra oferta, perquè no quedés buida, la Llei, de l'article setè, els oferim —si són tan amables— que el substitueixin per la nostra esmena 83, entre parèntesi, que deu ser segons la numeració d'aquest Ple. Per tant, esperant, diguem-ne, una resposta adequada al que proposem, dono per defensades aquestes esmenes.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Brunet. El Grup Mixt també manté moltes esmenes a aquest article; ara és el moment perquè en pugui fer la defensa l'Il·lustre Diputat senyor Celestino Sánchez.

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Senyor President, defensaré la 85, la 87, la 90, la 93, 98, 105, 108 i 111 —totes les d'aquest article.

El Sr. PRESIDENT: Perfectament.

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Hi ha dos criteris de caràcter general, en totes i cada una d'aquestes esmenes. Un és discutir i fer aportacions al model de gestió que, des del nostre punt de vista, s'hauria d'utilitzar a partir d'aquesta Llei, en el sentit de plantejar com i de quina manera s'hauria de fer la incorporació de la Xarxa Hospitalària d'Utilització Pública, com i de quina manera s'hauria de relacionar amb el servei públic i, per tant, un procés de transició de la seva incorporació i, a partir d'aquí, propostes nostres de supressió de parts del text, i també una sèrie d'aportacions, com l'esmena número 90, que es planteja la supressió d'un apartat, d'un paràgraf que diu «les prestacions que configura el sistema sanitari públic», perquè donem per establert que l'únic sistema sanitari públic és el que de veritat ho és, perquè, des del nostre punt de vista, una interpretació del sistema sanitari públic des d'un punt de vista mixt en el qual són incorporats en el mateix sac la sanitat pública i la privada no té sentit en aquest moment. I, per una altra part, hi ha tot un apartat d'esmenes concretes, específiques, que van en la direcció de fer aportacions concretes, d'incorporacions —la idea d'incorporar amb una sèrie d'esmenes conceptes com «psíqui-co-sanitari», que nosaltres pensem que és una aportació, una concepció més globalitzada del Servei Català de la Salut—, i altres esmenes d'aquestes característiques.

Per tant, aquests han estat els criteris generals per fer les esmenes que hem fet. Som conscients que alguna de les transaccions aprovades o en perspectiva de ser aprovades poden resoldre alguna de les preocupacions que nosaltres tenim, però no la globalitat d'aquestes preocupacions, i és en funció d'això que, al marge de votar aquestes esmenes transaccionals, hem arribat a la conclusió que era important mantenir aquestes esmenes per fer el debat en el Ple del Parlament.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Sánchez.

Correspon ara al Grup Popular defensar tres esmenes que té en aquest article; per a la seva defensa, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Vidal-Quadras. Són la 94, la 101 i la 117.

El Sr. VIDAL-QUADRAS: Sí, gràcies, senyor President.

L'esmena 94 fa referència al principi d'autogovern dels hospitals. L'autogovern i l'autogestió dels hospitals públics és un principi que, sens dubte, es tradueix en una major eficàcia en el funcionament d'aquests centres, i el projecte, des del nostre punt de vista, no l'introdueix de manera adequada; per tant, amb aquesta esmena, el que pretenem és fer palesa la necessitat que aquest principi informi el funcionament dels hospitals públics.

Quant a l'esmena 101, el que es fa en aquesta esmena és fer palesos els drets d'opció que corresponen als ciutadans amb la utilització del sistema sanitari públic.

I, quant a l'esmena 117, es tracta, senyor President, de precisar la regulació de la participació d'entitats públiques o privades, amb la dispensació d'aquelles atencions que reuneixin els requisits d'acreditació requerits, sempre, naturalment, respectant el règim de lliure opció per als ciutadans.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Vidal-Quadras. Ara queda una sola esmena, de l'Agrupació del CDS; per a la seva defensa, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Martín.

El Sr. MARTÍN: Gràcies, senyor President. Molt breument.

Proposem un nou redactat de la lletra d, que entenem de més precisió i que reflecteix la necessitat de portar a terme els programes i la programació dins de la funció del Servei Català de la Salut.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Martín. Torn en contra... a càrrec de l'Il·lustre Diputat senyor Padrós.

El Sr. PADRÓS: Gràcies, senyor President. Bé, aquest article número 7, senyor President, és on es defineixen les funcions del Servei Català de la Salut, que bàsicament jo resumiria dient que es tracta d'ordenar, planificar, programar i avaluar les actuacions sanitàries, socio-sanitàries i de salut pública, d'acord amb el Pla de Salut de Catalunya, del qual després parlarem, que és el nostre marc de política sanitària, incloent-hi les activitats preventives i de promoció de la salut, la distribució dels recursos econòmics a efectes del finançament i la gestió i l'administració de centres i serveis sanitaris sota el principi d'integració de funcions.

Jo haig de dir que, el conjunt d'esmenes que presenta el Grup Socialista, jo haig de dir que, per tot el que ha exposat l'Il·lustre Diputat senyor Brunet, jo haig de dir que el desig i la voluntat política que l'inspira a vostè i que ha exposat aquí és la mateixa que la nostra. El que passa és que en el que no coincidim és en l'instrument o en la definició de l'instrument per portar aquest tipus de política. Però, és clar, resulta que vostès diuen: «És que, amb el Projecte de Llei del Grup de la majoria» —ho diuen així—, diu... «permet que hi hagi poca transparència i discrecionalitat». Fins i tot diu que s'avança cada vegada més que hi hagi una concurrència entre els interessos públics i privats en detriment dels centres propis, dels centres públics, i en favor dels centres concertats. Jo no voldria tornar a repetir el que ha fet el senyor Colomines, company de Grup, quan a l'esmena a la totalitat ha fet la referència a l'anàlisi comparativa —són dades del mateix Departament—, en la qual ens diu quin és el descens espectacular que el Departament de Sanitat ha fet en política de concerts amb centres privats, i que han estat, precisament..., que això ha anat acompanyat amb l'increment gradual i progressiu dels pressupostos per a la sanitat pública. Jo

ara aquí, per exemple, tinc una dada que és molt il·lustrativa: l'anàlisi comparativa de l'activitat ambulatoria, pròpia o concertada, de l'any 89. Laboratori: centres propis, determinacions, el 99,45%; centres concertats, 0,55%. Radiologia: centres propis, 98,75%; centres concertats, 1,25%.

No m'agrada..., almenys jo no pateixo..., no tinc aquesta..., no tinc aquesta afecció, parlant de Llei d'Ordenació Sanitària, no pateixo de sucursalisme mental, però m'agrada prendre... —no dic pas que vostè ho tingui, senyor Brunet: dic que jo no el tinc—, però, evidentment, m'agrada agafar punts de referència: ja que vostès no agafen mai com a punt de referència el Ministre de Sanitat, jo el vull agafar, perquè és un bon punt de referència, també. I el Ministre de Sanitat diu, no fa gaire, deia —i cito textualment, senyor President—, diu: «Quizá aquí, en España, no se ha llegado aún a establecer un debate social ordenado, basado en datos y no en principios ideológicos y episodios concretos. Hay que explicar con nitidez a la población española los problemas de la asistencia, que no son privativos en nuestro país, sin permitir que se susciten expectativas desde ofertas ideológicas imposibles de materializar.» Són paraules del Ministre, del mateix grup polític que vostè. I no fa gaire, quan va estar, fa deu dies, aquí a Barcelona, a una inauguració del centre..., de la nova unitat d'urgències de l'Hospital del Mar, davant de tothom, públicament, va dir que la persona que està aplicant millor la gestió de la sanitat pública a l'Estat espanyol era l'Honorable Conseller Trias. Per tant, quan vostè diu: «Oh, és que, vostès, la gestió que fan, no és coincident amb el nostre model», doncs, miri, l'autoritat —suposo que l'autoritat— més important —com a mínim, jeràrquicament— d'aquest país, de l'Estat espanyol, diu, diu públicament —no a un grupet de gent, no: públicament, davant de mitjans de comunicació, davant de responsables de la sanitat del nostre país—, que qui aplica millor els criteris de gestió del model, del seu model, és el Departament de Sanitat, és el Conseller Trias. Per tant, no podem acceptar les seves esmenes.

Volia dir també, referint-me al Grup Mixt —que molts dels seus suggeriments són absolutament assumibles—, que quan ell..., jo, quan vostè feia referència a l'atenció psico-sanitària, li haig de dir que aquest no és un concepte..., tot i estant-hi d'acord, la terminologia no és la més apropiada, i precisament a través del Grup Socialista vam incorporar un punt sobre la salut mental, sobre l'assistència psiquiàtrica, que em sembla que recolliria més adequadament el que vostè, en aquest sentit, vol introduir.

Referent a les esmenes del Grup Popular, dir, senyor President, que l'esmena 94 —si no ho recordo malament—, la 94 del Dictamen, nosaltres, recollint una mica quin era el sentit de l'esmena, proposaríem una transacció, si el Grup Popular hi estigués d'acord, que diria «tot potenciant l'autonomia de gestió dels centres sanitaris», perquè ens sembla que recolliria una mica la filosofia que el Grup Popular volia introduir.

Les altres esmenes, sentint-ho molt —i sentint-ho molt, també, senyor Martín Toribio—, pensem que, tot i estant-hi d'acord en algun punt, no creiem que siguin apropiades en aquest article.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Padrós.

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Senyor President...

El Sr. PRESIDENT: Sí.

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Per retirar les esmenes 85 i 87 que fan referència a aquesta incorporació «psíquico-sanitària» esperant que més endavant aquesta pugui ser una paraula utilitzada en el lèxic normal i pugui fer fortuna.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Queden retirades.

Hem de passar ara a les votacions. Comencem pel Grup d'Iniciativa, que només en té una, la 82: se sotmet a votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 18 vots a favor, 55 en contra i 3 abstencions.

Votem a continuació les esmenes del Grup Socialista, que són la 83, 84, 86, 88, 89, 91, 92, 95, 96, 99, 100, 102, 103, 106, 107, 109, 110, 112, 113, 114, 115, 118, 120, 121, 122, 123. És això, no, senyor Brunet? (Pausa.) Molt bé.

Doncs, vots a favor d'aquestes esmenes, es volen posar drets?

Vots en contra?

Abstencions?

Les esmenes del Grup Socialista han quedat rebutjades per 21 vots a favor, 55 en contra i 1 abstenció.

A continuació, les del Grup Mixt que queden vives, que són la 90, 93, 98, 105, 108 i 111.

Vots a favor, es poden posar drets?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 20 vots a favor, 56 en contra i 2 abstencions.

A continuació votem les dues esmenes del Grup Popular, la 101 i la 117, perquè la 94 la deixem pendent de la transaccional.

101 i 117, vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Les esmenes del Grup Popular han quedat rebutjades per 1 vot a favor, 56 en contra i 21 abstencions.

A continuació votem l'esmena 97, que és de l'Agrupació parlamentària del CDS.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 21 vots a favor, 57 en contra i 1 abstenció.

Ara procedirem a la votació de l'esmena transaccional a la 94, del Grup Popular. El senyor Secretari hi donarà lectura.

El Sr. SECRETARI PRIMER: Es proposa afegir a l'article 7, lletra c, al final del text, el següent: «tot potenciant l'autonomia de gestió dels centres sanitaris».

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Es procedeix a la votació d'aquesta esmena transaccional.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena transaccional ha quedat aprovada per 63 vots a favor, cap en contra i 18 abstencions.

A continuació procedirem a la votació de l'article setè. Abans, la Presidència ha de fer notar que hi ha unes esmenes tècniques, que són les següents. Senyor Secretari?

El Sr. SECRETARI PRIMER: A l'article 7, apartat 1, lletra h, substituir l'expressió «els apartats» per «les lletres»; a l'apartat 2, primer, suprimir «dotats o no de personalitat jurídica»; tercer, substituir «personalitat jurídica» per «instrumentals»; quart, addicionar «altres» entre «qualssevol» i «entitats admeses», i, a l'apartat tercer, suprimir «dotats de personalitat jurídica» i addicionar «altres» entre «qualssevilla» i «entitats admeses».

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Es procedeix a la votació de l'article setè.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article setè ha quedat aprovat per 58 vots a favor, 18 en contra i 5 abstencions.

Passem al debat de l'article vuitè. La primera esmena és la número 124, del Grup Socialista; per a la seva defensa, té la paraula la senyora Utgés.

La Sra. UTGÉS: Gràcies, senyor President. Senyores diputades, senyors diputats, defensaré les esmenes de tot aquest article.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

La Sra. UTGÉS: Les esmenes d'aquest article 8 fan referència a les activitats d'aquesta nova organització del sistema sanitari públic a Catalunya, constituïda entorn del Servei Català de la Salut.

Si bé en repetides ocasions hem plantejat la necessitat d'elaborar un text sanitari que respongui a la problemàtica de l'actual sistema, un text que doni una sortida a les inquietuds de la població, que veu sota una perspectiva crítica que l'actual sector sanitari no funciona i exigeix i espera canvis profunds del model actual, entenem que aquesta Llei ha d'estar bàsicament centrada en la salut, que és del que parlarem en aquestes esmenes.

Volem deixar clar, però, que esperem que totes aquestes activitats seran objectius que es plantegin a curt i a mitjà termini. Creiem que l'actual situació sanitària fa necessària l'aprovació d'una llei sanitària, però, sobretot, fa necessari que aquestes activitats s'elaborin amb una proposta a curt i a mitjà termini, encara que sense perdre de vista, això sí, que els objectius són aconseguir donar la volta al sistema solar sanitari, situant la salut en el seu centre i desplaçant la malaltia a la perifèria.

Dividiré aquestes actuacions en quatre grans blocs. El primer, el que parlaria sobre la promoció d'hàbits saludables i protecció dels consumidors, i aquí hi hauria tot el que fa referència a l'educació sanitària, a la promoció de la salut, al desenvolupament de programes per a grups de major risc, a la promoció, protecció i millora de la salut mental, a l'orientació i planificació familiar, la millora de la salut en els llocs de treball, el consum de substàncies susceptibles de generar dependència i la salut buco-dental. Aquest és un gran bloc que volem que posi de manifest la importància i la creixent influència sobre la salut de factors de risc que podrien evitar-se individualment i col·lectivament amb una veritable política de prevenció. Aquestes han estat ja argumentacions que hem donat en altres ocasions i que, en definitiva, el que tractem és d'esborrar una idea, una tesi errònia, molt estesa en el nostre país, que és la de relacionar i dir que la salut és un problema mèdic, tècnic i no polític. I això ens obliga que, dins de les activitats del Servei Català de la Sa-

lut, estiguin contemplats aquests programes. Demanem que aquestes accions vagin molt més enllà del sol fet de quedar escrites en aquesta Llei: demanem que es portin a la pràctica i, com he dit anteriorment, a curt i a mitjà termini. Entenem que no serà senzill i que no s'imposarà pel seu propi pes: al contrari, i malgrat les declaracions formals, els grups interessats a mantenir els sistemes actuals pretendran fer tots els ajustaments necessaris perquè tot continuï igual. Quedi clar, doncs, que demanem que s'atorgi a aquest bloc la relació financera favorable necessària i la prioritat oportuna per portar a la pràctica aquestes activitats.

El segon bloc seria el que faria referència a la prevenció dels serveis ambientals: inclouríem aquí tota la matèria d'aigües, de millora de controls i programes d'eradicació de la contaminació produïda per residus urbans, rurals i industrials, i també tot el que fa referència a la qualitat i vigilància de la contaminació atmosfèrica.

El tercer bloc fa referència a la millora de l'assistència sanitària. Parlem aquí de l'atenció primària integral de la salut, de l'atenció especialitzada a les facetes ambulatoria, domiciliària i hospitalària, i també hi entraria l'atenció sòcio-sanitària i la de rehabilitació. De tots és ben conegut que un dels pitjors estaments que té actualment el sector sanitari públic és el sistema d'ambulatoris: quasi tots hem hagut de suportar el grau de massificació, de llistes d'espera i «burrocràcia» que pateixen aquests centres. Tindrem ocasió de parlar d'aquests centres en altres articles, però sí que cal remarcar en aquest article que, aquesta nova organització de l'atenció especialitzada, dins del Servei Català de la Salut, nosaltres creiem que ha de presentar dimensions que no es concloguin solament amb accions sobre règim de personal, de dependències o retribucions, especialment a les àrees sanitàries grans o en les antigues especialitats ambulatories de primer nivell, on, a grans serveis hospitalaris, podem sumar-hi un nombre fins i tot major de facultatius de l'àmbit extrahospitalari. No és això el que esperem d'aquesta nova organització: seria una perversió si s'entengués la jerarquització i la fusió del dispositiu especialitzat com un pur exercici d'extensió del poder als serveis hospitalaris; això provocaria, sens dubte, l'efecte paradoxal de l'allunyament de l'accessibilitat dels serveis a la població.

Aquest debat ens porta a la necessitat de formular, en l'esquema de serveis sanitaris, el paper que l'antic ambulatori d'especialitats, refòs com a policlínica comunitària d'especialitats, ha d'oferir a l'assistència sanitària, dins del Servei Català de la Salut. I, tot això, des de la reflexió que avui s'està fent sobre la necessitat i potencialitat de la praxi mèdica fora de l'esquema convencional de l'hospitalització del pacient. Creiem que aquests reptes exigeixen una gran capacitat d'innovació organitzativa i tecnològica, per tal de conduir aquests dispositius extrahospitalaris des de la clàssica i limitativa funció de filtre fins al nou paper de porta d'entrada d'una bona atenció especialitzada. Aquest és el sentit d'aquestes esmenes.

Per últim, per acabar aquest tercer bloc, no puc deixar de fer menció a una opinió també molt estesa i que nosaltres no compartim, i és dir que la promoció, la prevenció de la salut i els aspectes comunitaris de la medicina són patrimoni de l'atenció primària; això també és patrimoni de l'atenció especialitzada i hospitalària. No sabem si, a aquesta opinió, hi ha col·laborat un gremialisme ingenu d'alguns professionals de l'atenció primà-

ria, o bé és un regal enverinat de la medicina hospitalària, però volem deixar clar que la salut comunitària no és una tècnica addicional per resoldre problemes, encara que la salut pública tingui les seves tècniques específiques, sinó que és una nova orientació que ha d'impregnar la praxi de tots. Entenem que la proximitat de la medicina familiar als continguts de la salut comunitària no s'esdevé pel nom sinó per la seva relació privilegiada d'atansament a la població.

El quart i últim bloc de la defensa d'aquest paquet d'esmenes fa referència a la formació i el reciclatge dels professionals sanitaris. Aquí parlarem que aquesta formació també s'ha d'adaptar a aquesta nova concepció de la salut, des del punt de vista integral. És a dir, que s'ha d'adaptar no solament al coneixement del procés patològic de la malaltia, sinó també al procés normal de la salut, no solament dels mecanismes i efectes fisiològics de la malaltia, sinó dels seus mecanismes i efectes psico-socials. En definitiva, vetllem per l'adquisició d'actituds, valors i pautes de rol professional que vagin d'acord amb aquests objectius.

Per últim, anunciar que, en aquest article, hi ha la presència de dues transaccionals, les quals votariem favorablement i, per tant, retirariem les esmenes d'aquest article.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Perdó, senyora Utgés, ha dit dues transaccionals? Jo només tenia notícia d'una... (*Remor de veus.*) Sí, però és que aquí només en teníem una i ara en puja una altra. (*Pausa.*) I una lingüística. Moltes gràcies.

El Grup Mixt també té diverses esmenes. Té la paraula, per a la seva defensa, l'Il·lustre Diputat senyor Sánchez.

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Senyor President, primer per retirar l'esmena 130, que fa referència a aquest mot «psíquico-sanitari», i retirar, per una altra part, l'esmena 157, que era la proposta de promoció de la medicina esportiva, que creiem que està resolt, ja.

El Sr. PRESIDENT: Queden retirades.

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Aquestes dues. La resta, en definitiva, el que nosaltres plantegem a l'esmena 127 és incidir en el criteri que la concertació no es pot fer de la manera que ho està plantejant el Consell Executiu a partir de l'article 7, apartat 2, tal com ha quedat aprovat, i, per tant, nosaltres en plantegem la supressió.

I en un altre apartat, i essent conscients que els temes de planificació familiar és un tema incorporat a la Llei, nosaltres continuem plantejant que solament s'està abordant aquest tema des d'un punt de vista: són els aspectes de l'anticoncepció, però no es planteja una vessant important, des del nostre punt de vista, que és com i de quina manera s'aconsegueix la fertilitat a partir de problemes de caràcter socio-laboral, que existeixen en el món laboral i amb una gran importància. Nosaltres plantegem la incorporació a l'esmena 138 d'un afegitó que concreti aquests temes.

I, per una altra part, l'esmena número 155, creiem que l'esmena transaccional aprovada respecte a la creació de l'Institut Català de la Salut resol la preocupació que nosaltres estàvem plantejant i, per tant, aquesta esmena, també la retirariem.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Quina és la que ha dit darrerament que retiraria?

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: 155.

El Sr. PRESIDENT: 155. Molt bé. Gràcies. El Grup Popular també té diverses esmenes; per a la seva defensa, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Aleix Vidal-Quadras... Diverses són dues, eh? Són 127 i 138... No, 128 i 133... I 143. Tres.

El Sr. VIDAL-QUADRAS: 128 i 133, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: I la 143.

El Sr. VIDAL-QUADRAS: Ah, sí, gràcies, senyor President. Bé, quant a l'esmena 128, el que estableix és el respecte a les competències de les corporacions locals, en congruència amb els articles 67 i 68 del Projecte. Per tant, creiem que incloure aquí aquesta precisió, doncs, és positiu per a la claredat i la coherència del conjunt del Projecte.

L'esmena 133, el que fa és establir una especial preocupació per la salut pública i per la prevenció en general, tal com és propi dels països avançats del nostre entorn quant a programes d'aquesta naturalesa.

I, quant a l'esmena 143, senyor President, s'explica per si mateixa i la donarem per defensada.

El Sr. PRESIDENT: Doncs queda defensada. Moltes gràcies, senyor Vidal-Quadras. L'Agrupació parlamentària del CDS també té diverses esmenes: les pot defensar el senyor Martín Toribio.

El Sr. MARTÍN: Gràcies, senyor President. L'esmena 129 és una esmena d'addició que pretén donar més precisió a l'apartat a de l'article 8.

La 136, en aquesta esmena d'addició volem reflectir la nostra preocupació per la necessitat envers l'atenció psicològica, mentre que a la lletra g) sols es parla de salut mental, és a dir de la psiquiatria. Aquí, pels comentaris que hem sentit en anteriors intervencions, nosaltres discrepem i no creiem que dintre la psiquiatria estigui inclosa l'atenció psicològica i, sobretot, l'atenció psicològica als infants en edats escolars.

La 141, la retirariem, atès que, en una lectura més acurada de l'última redacció, considerem que està inclosa fonamentalment en la lletra k) de l'article 8.

La 144 és una esmena que proposem o intentem, en la seva redacció, perfeccionar l'apartat 1 de l'article 8, referint-nos al fet que la contaminació de l'ambient pot ser tant de tipus químic com físic i que, el control, l'ha de fer directament el Servei Català de la Salut.

Les esmenes 147, 149, 151 i 152, totes elles, és a dir, aquestes quatre esmenes d'addició, nosaltres, el que pretenem és explicitar que la Conselleria de Sanitat, a través del Servei Català de la Salut —i no pas una altra conselleria—, es responsabilitzarà i s'encarregarà dels controls especificats en les lletres m), o) i t), i també de la policia sanitària mortuòria. I, finalment, en l'esmena 154 proposem una esmena d'addició, perquè creiem que la inspecció i l'avaluació no sols s'ha de fer en les institucions privades concertades..., però, no solament s'ha de fer en la xarxa d'utilització pública, sinó també dels recursos que es tenen a les institucions privades concertades.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Martín. Torn en contra: té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Padrós.

El Sr. PADRÓS: Sí gràcies, senyor President. Per dir que aquest text, que parla sobre les activitats del Servei Català de la Salut, molts dels meus antecessors en l'ús de la paraula hi han fet prou referència —per tant, no m'hi referiré jo—, però sí que vull dir que, en el debat en Comissió, a través d'una transaccio-

nal amb el Grup d'Iniciativa per Catalunya, es van introduir dos punts que jo penso que són importants a destacar aquí, com és el punt i), que parlava de la promoció, la protecció i la millora de la salut buco-dental, fent especial èmfasi en els aspectes preventius i tot incorporant progressivament les prestacions assistencials fonamentals, amb la qual cosa jo penso que donaríem satisfacció a una de les esmenes, concretament la 137, del Grup del CDS, que precisament feia esment d'aquest punt, i l'apartat s), que parla de la promoció de la salut en l'activitat física esportiva no professional.

A partir d'aquí, cal dir que, el conjunt d'esmenes que presentaven els diferents grups, algunes ja van ser incorporades; fonamentalment, jo haig de recordar, referit a l'esmena que fa referència al punt específic de la lletra k), que fa referència a la prestació de productes farmacèutics, terapèutics, diagnòstics i auxiliars, va sorgir, precisament, a partir d'una transaccional, i em sembla que en aquest sentit recull l'esmena 143, del Grup Popular, i recull, també, l'esmena, que agraeixo, la 141, del Grup del CDS, que ha retirat.

Dir que l'esmena 176... ara no sé si és la 176 de la numeració anterior... sí? La 139, del Grup Socialista, fa referència a la salut en els llocs de treball: tot i estant-hi d'acord, nosaltres preferim utilitzar la terminologia que ens sembla més correcta, que és la «salut laboral», i, per tant, no la podríem acceptar. Sí que, en canvi, nosaltres donem suport i, per tant, mantenim l'oferta de dues transaccionals: una que seria, en el punt g), ampliar el concepte de la salut mental i dir «atenció psiquiàtrica i promoció, protecció i millora de la salut mental», amb la qual cosa penso que també recolliríem algunes de les aportacions que el Grup Mixt, a través del senyor Celestino Sánchez, doncs, ens aportava, i l'article, en el mateix article 8, i també recollint en aquest sentit una de les esmenes del Grup Popular, quan deia que aquestes competències, aquestes activitats no entressin en contradicció amb les corporacions locals, i entenent que hi havia alguns punts, concretament el punt l), el punt m) i el punt n), que feien referència a la policia sanitària mortuòria, al control sanitari dels establiments públics i al control i la prevenció del risc per a la salut derivats de la contaminació del medi, recollíem, en aquest sentit, jo penso que..., a través de la transaccional que amb el Grup Socialista havíem fet, d'incloure un punt que digués que «l'exercici de les competències explicitades» —perdó: «l), m) i n)»— «es durà a terme sens perjudici del que preveu l'article 64 d'aquesta Llei», que és el que fa referència a les competències municipals, i a mi em sembla que, d'aquesta manera, a través d'aquesta transaccional, donaríem satisfacció també a la proposta del Grup Popular. Dir al grup del Centre Democràtic i Social, senyor Martín Toribio, de l'Agrupació del Centre Democràtic i Social, que li acceptaré l'esmena 129.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VIDAL-QUADRAS: Senyor President...

El Sr. PRESIDENT: Sí.

El Sr. VIDAL-QUADRAS: Aleshores, nosaltres retiraríem la 128 i la 143, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: O sigui, només quedaria viva la 133. Molt bé. *(L'I. Sr. Martín demana per parlar)* Senyor Martín Toribio.

El Sr. MARTÍN: Sí, senyor President, per dir que nosaltres retiraríem la 144, la 147, la 149, la 151 i la 152.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. I li'n queden tres..., quatre. Bé, comencem les votacions. En primer lloc, les esmenes socialistes, que són la 124, 125, 126, 134, 139, 140, 145, 146...

El Sr. FONT: Retirades en benefici de les dues transaccionals que s'han presentat.

El Sr. PRESIDENT: Totes?

El Sr. FONT: Totes, sí.

El Sr. PRESIDENT: Totes, perfecte; doncs, queden retirades. Ara, el Grup Mixt: 127, 138 i prou.

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: 157, senyor President *(Remor de veus)*. Ah, no, perdó, està retirada.

El Sr. PRESIDENT: Està retirada.

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Està retirada, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, aquestes dues del Grup Mixt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 17 vots a favor, 52 en contra i 3 abstencions.

Votem a continuació l'esmena 133, de l'Agrupació del CDS.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 17 vots a favor, 52 en contra i 3 abstencions.

Votem a continuació les esmenes transaccionals. *(Pausa.)* La 129....

El Sr. MARTÍN: Senyor President...

El Sr. PRESIDENT: La 129, del CDS.

El Sr. MARTÍN: Exacte. Crec que abans hem votat la 136 en lloc de la 133, i, ara, jo crec que correspon la votació de la 129.

El Sr. PRESIDENT: La 136...

El Sr. MARTÍN: La 136, jo he estimat, i penso que la Cambra així ho ha fet, i la 133 l'acaben de votar. Falta, per tant, la 129, malgrat que el representant de Convergència i Unió...

El Sr. PRESIDENT: Que serà votada pel Grup de la majoria, segons que s'ha anunciat.

El Sr. MARTÍN: Així és. Gràcies, President.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, votem la 129.

Vots a favor?

Aquesta esmena ha quedat aprovada per unanimitat.

A continuació, votem les dues esmenes transaccionals. La senyora Secretària procedirà a la seva lectura.

La Sra. SECRETÀRIA TERCERA: Esmena transaccional a la número 134 i al text del Projecte de Llei, consistent a modificar el text de la lletra de la manera següent: «g) Atenció psiquiàtrica i promoció, protecció i millora de la salut mental».

Esmena transaccional entre l'esmena número 146 i el text del Projecte, consistent a afegir al final de l'article el paràgraf següent: «L'exercici de les competències l), m) i n) es durà a terme sens perjudici del que preveu l'article 64 d'aquesta Llei».

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Secretària. Es poden votar conjuntament les dues esmenes transaccionals? Doncs, es voten conjuntament.

Vots a favor?

Les dues esmenes transaccionals han quedat aprovades per unanimitat.

A continuació se sotmet a votació l'article vuitè. Hi ha una esmena lingüística i una de tècnica, que és la següent: a la lletra i), treure-la de després de «tot» i posar-la abans de «tot», la coma.

Vots a favor de l'article vuitè?

L'article vuitè ha quedat aprovat per unanimitat.

A continuació entrem en el debat de l'article novè. El Grup Mixt té l'esmena 158: la vol defensar, el senyor...?

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Senyor President, defensaré la meitat de l'esmena, perquè, l'altra, la retiraré, en el sentit que l'esmena transaccional aprovada en Comissió sobre l'Institut Català de la Salut creiem que resol les propostes que nosaltres plantejàvem des de la lletra h) fins a la lletra p), i, per tant, pensem que aquesta part de l'esmena està decaiguda... Bé, doncs, la mantenim, la mantenim en el sentit que pensem que els criteris explicitats en aquesta part de la nostra esmena ja queden resolts per l'esmena transaccional.

En definitiva, l'altra part de l'argumentació que nosaltres plantejem és la de definir amb més claredat les competències que diferents organismes de caràcter públic han de tenir, entre elles la del Parlament de Catalunya, que nosaltres pensem que a proposta del Consell Executiu hauria de fer l'aprovació del Pla de Salut de Catalunya, essencialment perquè creiem que el Pla de Salut és, en definitiva, la carta magna fonamental de com i de quina manera s'ha d'intervenir per a la defensa i per a l'execució de la salut pública, i pensem que el Parlament de Catalunya hauria de tenir molt a dir en aquest tema; per una altra part, establir que els plans de salut i programes sanitaris específics es puguin fer de comú acord i fent concerts i mecanismes entre l'Administració de l'Estat i les administracions locals.

Per una altra part, que seria necessari establir plans en matèries concretes que puguin aconseguir contribució financera de l'Estat. Pensem que és una manera concreta d'aconseguir una part dels diners que són necessaris per millorar els mecanismes de caràcter pressupostari. I, per una altra part, fer una cosa que segurament és de sentit comú, però que, moltes vegades, en la lectura dels Pressupostos de la Generalitat veiem moltes limitacions, i és establir que, en cada anualitat pressupostària del Parlament, hi hagi dintre dels Pressupostos de la Generalitat de Catalunya les partides per resoldre aquest tema. I un altre tema és garantir la participació democràtica de tots els interessats: pensem que el Consell Executiu és una de les prerrogatives que hauria de tenir. I, per últim, la d'aprovar la normativa de règim estatutari i dels funcionaris dels serveis de les diferents administracions públiques.

Aquestes eren idees que nosaltres pensàvem que podien millorar el paper que el Consell Executiu ha de jugar respecte als temes de salut. I, ja dic, la resta, que eren temes de caràcter més d'investigació i de caràcter de la relació amb les universitats, pensem que han quedat resolts amb aquesta transaccional aprovada per la Comissió.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Sánchez. A continuació, el Grup d'Iniciativa té l'esmena número 159; per defensar-la, té la paraula la senyora Fabian.

La Sra. FABIAN: Gràcies, senyor President. Per retirar l'esmena a favor d'una transacció proposada pel Grup de la majoria, que seria l'addició d'un nou punt g), que diu: «Dictar la normativa del règim estatutari del personal de les diferents ad-

ministracions públiques de Catalunya amb competències sanitàries, d'acord amb el que preveu la Llei 14/86, de 25 d'abril, General de Sanitat.»

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Fabian. Correspon ara al Grup Socialista defensar les diferents esmenes que té presentades en aquest article. Començant per la 160 i acabant per la 187.

El Sr. FONT: Gràcies, senyor President. És per defensar les esmenes del Grup Socialista dels tres articles consecutius que vénen a partir del 9, és a dir, el 9, el 10 i l'11, i, per tant, les esmenes de la 160 a la 235.

Aquest grup d'esmenes, de la 160 a la 235, del Grup Socialista, fan referència al paquet de competències que són relatives a les competències del Consell Executiu, a les competències que es determinen en el Projecte de Llei del Departament de Sanitat i Seguretat Social i a les competències que determina, en matèria de sanitat, el Departament d'Economia i Finances. És el conjunt d'esmenes que fan referència a aquests articles.

Hem de dir, nosaltres, en relació amb aquest paquet de competències que indica la Llei en aquests tres articles, que ens genera una primera preocupació, que és el fet de no veure tot seguit, després de les competències dels organismes de la Generalitat, veure-hi les competències de l'Administració local, competències aquestes relatives als ajuntaments i als consells comarcals, en concret, que es tracten al final de la Llei, d'una manera minimitzada i d'una manera quasi oblidada, com d'amagat, ens semblaria a nosaltres, de cara a la claredat expositiva de la Llei. Seria bo haver pensat aquí, justament, en l'apartat de competències, atès que el problema justament que tenim a Catalunya en matèria de qui fa què i quines funcions s'assignen a qui és justament aclarir això —les competències de les administracions—; probablement hauria estat un bon moment per establir un conjunt competencial que no afectés exclusivament els organismes de la Generalitat, sinó també les altres administracions públiques de Catalunya que hi entenen i han d'actuar amb competències sanitàries.

Hem de dir que el desplegament de competències sanitàries, en general, que hem vist, no ens sembla prou clar, ens sembla una mica confús i, en qualsevol cas, amb algunes limitacions; que algunes competències són atribuïdes simultàniament a diferents organismes; que totes les competències i capacitats de decisió que dibuixa el model que estableix el Projecte del Govern acaba sempre en mans del Consell Executiu, dins d'un model que nosaltres podríem qualificar d'extrema centralització, on els organismes del Servei Català de la Salut poden decidir poc, o més aviat no poden decidir, i que aquest element configura, des del nostre punt de vista, una contradicció amb la filosofia de la mateixa Llei, que no és altra que la d'institucionalitzar la sanitat, donar-li autonomia, capacitat jurídica i capacitat pressupostària.

L'esquema de la Llei, en aquest aspecte competencial d'aquests tres articles, podria ser el següent: que és que en l'Executiu acaba revertint tot, tota decisió, que el Departament de Sanitat prèviament eleva projectes al Consell Executiu i que el Servei Català de la Salut es limita a elevar avantprojectes, que alhora vénen dels seus organismes inferiors.

En sembla que el camí establert per a la presa de decisions, i que en aquest sentit podríem dir que significa una limitació del

Servei Català de la Salut, ens fa concloure que el model, en la pràctica, significa que poques decisions recaiguin sobre la institució que se suposa que organitza els serveis sanitaris. I, per tant, com que observem una contradicció del camí de la presa de decisions amb la teorització de la necessitat d'un organisme autònom o d'un ens públic que tingui personalitat jurídica, autonomia pressupostària, entenem que el model estableix un llinar mínim pel que fa a l'autonomia, potser fins i tot més accentuat que en la situació actual pel que fa a l'Institut Català de la Salut, i un llinar màxim —en aquest sentit màxim— de centralització i dependència de les decisions d'aquest organisme que es crea.

Per exemple, en matèria d'organització del Servei Català de la Salut, a l'hora de crear o modificar dependències, el Consell Executiu s'atribueix la capacitat de decidir l'estructura organitzativa del Servei Català de la Salut, menys en els seus nivells inferiors; però, els nivells inferiors del Servei Català de la Salut —per exemple, si en un hospital hi ha d'haver un servei mèdic o n'hi d'haver un altre, o hi ha d'haver un servei de neurologia, o no hi ha de ser—, tampoc els decideix el Servei Català de la Salut, sinó el Departament de Sanitat.

En matèria de personal podem dir que el Servei Català de la Salut eleva al Departament de Sanitat una relació de llocs de treball, però observem alguna contradicció. Per exemple, després, a l'hora de parlar de competències, al Departament de Sanitat, en cap lloc apareix que tingui tampoc potestat per aprovar aquests llocs de treball, i així successivament. És a dir que hi ha un conjunt de competències que reflecteixen alguns elements contradictoris que ens preocupen i consegüentment que ens sembla que s'haurien de perfeccionar.

Però jo diria que el model en general, el de la presa de decisions, podia obeir a això que n'hem dit el model de l'ascensorista, eh? És a dir, s'eleva un avantprojecte, que s'eleva a una instància superior, que s'eleva a una altra, a una altra i a una altra fins que finalment arriba al Consell Executiu. I el Servei Català de la Salut, això que havia de ser un organisme autònom, doncs, assisteix com a espectador a les decisions, perquè, en definitiva, es veu limitat a la remissió d'informes. Fins i tot a la Comissió ironitzàvem o fèiem alguna broma dient si hi hauria algun gerent que tindria l'humor de responsabilitzar-se d'un Servei Català de la Salut que, probablement, tenia poca capacitat de decisió. No obstant això, direm que notem o denotem una certa obsessió en la Llei per concentrar tota la capacitat decisòria en el Departament de Sanitat, establir un règim de discrecionalitat i de forta centralització. Ha parlat abans, el portaveu de Convergència, de sucursalisme mental. Jo els parlaria ara, els parlaria de la monomania de l'ascensor, perquè resulta que totes les decisions s'han d'eleva a una instància superior, no hi ha ningú que resolgui i, al final, probablement, fins i tot, hem de pensar que potser el que acabarem fent és engruixint l'agenda del President, que haurà d'acabar decidint si trasllada un funcionari d'un hospital a un altre o no. És un model confús, per tant, confús. És clar, vostès em diuen que no, que és un model clar, molt clar, i si m'haguessin citat —amb tots els respectes—, per exemple, doncs, el Papa de Roma, que ha dit això o això altre d'aquesta Llei, jo, és clar, quedaria desarmat, i diria: «En fi, m'he de fiar del que vostès em diuen», però, és clar, és que vostès m'han citat el senyor García Vargas... Jo dic: «Miri, el senyor García Vargas, jo no tinc l'obligació —ni les ganes—

de defensar-lo, en aquest sentit». Però, és clar, és que vostès m'han dit una cosa que diu el senyor García Vargas, vostè em diu una cosa que diu, i jo li diré... És clar, jo li he de contestar, això, perquè, és clar, a propòsit d'aquest debat, probablement, el que digui el Ministre de Sanitat té un interès, des del punt de vista consultiu, però no vinculant, i, per tant, nosaltres hem de tenir una referència; vostès m'han donat la referència, però jo li donaré la veritable referència del senyor García Vargas, a propòsit d'aquesta Llei, perquè, és clar, ens hem preocupat que el senyor García Vargas firmés un dictamen sobre aquesta Llei, dins d'aquesta lògica de consulta que sembla el contingut d'aquesta Llei. I fixi's vostè quines conclusions... Li llegiré només el punt 1, el punt 2 només li llegiré més tard, segons el que digui (*riallés*)—, però el punt primer, miri què diu, el punt primer: «Se deriva la extraordinaria complejidad que en algunos casos puede calificarse de confusión con la que se regula la naturaleza y estructura del Servicio Catalán de Salud, tanto por lo que se refiere a la configuración del mismo en su conjunto como a la de los distintos órganos y organismos en que se articula. De esta complejidad, resulta la práctica imposibilidad de obtener de los preceptos de la Ley el diseño claro del esquema de funcionamiento que se pretende instaurar». No sé què diran vostès, però, miri, jo els dic que, a nosaltres, el que ens han dit és això. I, és clar, simplement els diré: no ho agafin com a una opinió vinculant, perquè realment no ho ha de ser, però és l'opinió del Ministre de Sanitat a propòsit de la Llei d'Ordenació Sanitària de Catalunya.

Li diré, pel que fa al Departament de Sanitat, que les esmenes presentades pel Grup Socialista —aquest conjunt d'esmenes dels tres articles— van destinades en la seva majoria a obviar competències que ens sembla que la legislació ja estableix respecte al Departament de Sanitat i a suprimir d'altres competències que ens sembla a nosaltres que haurien de recaure sobre el Servei Català de la Salut.

I per últim els diré, pel que fa a l'article 11, el Departament d'Economia i Finances, que aquest article a nosaltres ens sembla un acte de surrealisme polític, perquè segurament deu ser la primera llei al món que dóna competències sanitàries a un departament d'economia i finances, que, d'altra banda, s'entén lògicament que un departament d'economia i finances hagi d'intervenir el pressupost del Departament de Sanitat i de qualsevol departament i organisme autònom de la Generalitat, però aquí se li donen competències per llei, i jo dic, realment, són pioners —almenys en això deu ser la primera llei del món que dóna competències sanitàries al Departament d'Economia i Finances. Ens sembla que això s'hauria d'incorporar en el marc de les competències del Consell Executiu.

Dit tot això, donem per defensades les esmenes del Grup Socialista i anunciem que ens abstindrem en la votació d'aquests tres articles.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. De totes maneres, senyor Font, l'article 11 té quatre esmenes que no ha mencionat com a defensades. És que les manté?

El Sr. FONT: Les mantenim, senyor President; les defensarem seguidament.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. (*Pausa.*) L'Agrupació parlamentària del CDS té quatre esmenes..., cinc esmenes, comen-

çant per la 163. Té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Martín i Toribio.

El Sr. MARTÍN: Moltes gràcies, senyor President. L'esmena número 163, nosaltres l'estimem i la considerem com de tipus tècnic i simplement de precisió, i així ho hem fet.

La 170, proposem en aquesta esmena d'addició considerar que el Consell Executiu té l'obligació de dotar-se dels recursos econòmics adequats dins els pressupostos de la Generalitat de Catalunya.

L'esmena 172, l'hem feta perquè creiem necessari que en les competències del Consell Executiu de la Generalitat, en relació amb l'ordenació sanitària, hi hagi el fet de garantir la participació democràtica de les organitzacions sindicals i empresarials i associacions d'usuaris.

L'esmena 173, l'hem feta perquè considerem necessari que es doti la investigació i que el Consell Executiu, per tant, ha de garantir el compliment de les funcions encomanades al Servei Català de la Salut.

L'esmena 175 i la 622, les hem fetes perquè nosaltres creiem que..., nosaltres creiem en els consorcis, però volem eliminar la possibilitat de participació o creació del Servei Català de la Salut en un terme tan ambigu com és o pot ser el que diu de la Llei de qualsevol entitat admesa en dret.

Res més. Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Martín. Només queda una esmena sense defensar, que és la 176, del Grup Popular. Senyor Vidal-Quadras? La 176.

El Sr. VIDAL-QUADRAS: Sí, gràcies, senyor President. En aquesta esmena, dintre del concepte integral de salut, el que s'estableix és un principi de coordinació entre els diferents departaments que poden incidir en aquest concepte integral, i amb especial èmfasi en el Departament de Benestar Social.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Vidal-Quadras. Procedirem a les votacions... Ah!, torn en contra. El senyor Padrós té la paraula.

El Sr. PADRÓS: Sí, gràcies, senyor President. Per dir que aquest article 9, tal i com ja ha remarcat el senyor Celestino Sánchez, del Grup Mixt, al començament, que molts punts de les esmenes que eren presentades ja estan incorporats. Dir que, aquest article 9, pensem que, la relació de totes les competències del Consell Executiu, jo no veig els problemes que aquí s'han explicitat, de dir, doncs, que això, doncs, són competències que no corresponien al Consell Executiu. Jo dic que l'aprovació del projecte de pressupost del Servei Català de la Salut no sé a qui ha de correspondre, l'acord de nomenament i cessament del Director del Servei Català de la Salut no sé a qui ha de correspondre, si no és al Consell Executiu. I, en canvi, em sembla que moltes de les propostes que feia el Grup Socialista, en aquest cas, i altres grups, ja estaven integrades. Fins i tot, per exemple, la lletra g), quan parla de «creació dels organismes d'investigació que consideri escaients per tal de programar, estimular, desenvolupar, coordinar, gestionar, finançar i avaluar la investigació en ciències de la salut», era una esmena que ens semblava que era interessant d'incorporar, perquè a més a més ja s'està fent i s'està fent des del Consell Executiu, des del Departament, de buscar aquests organismes d'investigació.

Però, en canvi, nosaltres no podem compartir algunes de les esmenes de què el senyor Font, doncs, ha fet relació, perquè al-

gunes, per exemple, fan referència al que ja contemplen els Planes Integrados de la Salud, que ja ens obliguen a les comunitats autònomes, en la forma que són d'aplicació general, ja diuen explícitament com s'han de coordinar els diferents serveis de salut per a les comunitats autònomes; no cal que aquests Planes Integrados de Salud els fem encabir en aquesta Llei per, a més a més, sotmetre'ns i perdre, jo penso, explícitament, una capacitat d'autonomia o de sobirania.

Algunes de les altres esmenes —en podria fer relació— ja estan contemplades, deia, i altres no són competència, sinó que són mandats, tant mandats constitucionals com mandats de la mateixa Llei General de Sanitat.

Jo agraeixo al senyor Font que almenys faci el reconeixement aquí que som pioners en tot l'Estat, en aquest aspecte que deia de posar-ho, del món..., no ho sé. Jo no en sé tant com vostè, però sí que li agraeixo que reconegui que som pioners; som pioners en molts punts, i després discutirem, per exemple, que al consell de direcció del Servei Català de la Salut hi entrin els sindicats, hi entrin les forces empresarials i les forces locals —i a mi em sembla que això és nou—, com en tantes i tantes coses que no podia fer aquí la relació..., la XHUP i tots els programes de salut que després en parlarem.

Deia, feia referència a l'ascensor. Jo penso que tots tenim ascensor, tots en tenim, d'ascensor, i, si parléssim d'ascensor, doncs, estariem molta i molta estona parlant d'ascensors; tot depèn dels ascensors i de la quantitat de pisos que s'hagin de pujar, i, en aquest cas, em sembla que no caldria afegir res més. Sí que vull dir que l'informe a què vostè ha fet referència, que era elaborat pel senyor Mansilla, és un informe que va ser realitzat, efectivament, fa molt temps; és una persona important del Ministeri, però és un informe que, per part del senyor que el va elaborar, també ha sofert una evolució i que ara seria difícil que pogués ser sostingut pel propi autor.

Dir, finalment, en l'esmena del Grup Popular, l'esmena 176, si no ho recordo malament, que diu..., fa referència explícita al fet que el Consell Executiu..., la coordinació entre els diferents departaments, jo estic d'acord, senyor Vidal-Quadras, amb el concepte integral de salut, però això no té res a veure amb el fet que els departaments s'hagin de coordinar: els departaments del Consell Executiu, els diferents departaments es coordinen de per si, perquè el Consell Executiu és un òrgan col·legiat; no fa falta que una llei sectorial digui com s'han de coordinar els diversos departaments, i això no invalida el concepte integral de salut. Per tant, no podem acceptar-li l'esmena.

I sí, en canvi, senyor President, i per acabar, dir que mantenim l'esmena transaccional o la transacció entre l'esmena 205, del Grup d'Iniciativa —205, però ara no sé si és la numeració antiga..., bé, l'esmena d'Iniciativa per Catalunya— i el text del Projecte, amb la inclusió d'aquest nou punt, d'un nou punt, entre el g i el següent, que diria «dictar la normativa del règim estatutari del personal de les diferents administracions públiques de Catalunya, amb competències sanitàries, d'acord amb el que preveu la Llei 14/86, del 25 d'abril, General de Sanitat».

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Padrós. Passem a les votacions. Esmena número 158, del Grup Mixt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 17 vots a favor, 52 en contra i 6 abstencions.

A continuació, votem les esmenes socialistes, que són 160, 161, 162, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 171, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186 i 187.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 20 vots a favor, 52 en contra i 3 abstencions.

Votem a continuació les esmenes 163, 170, 172, 173 i 175 de l'Agrupació parlamentària del CDS.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 20 vots a favor, 53 en contra i 3 abstencions.

Votem a continuació l'esmena 176 del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 3 vots a favor, 53 en contra i 20 abstencions.

Votem a continuació l'esmena transaccional, que procedirà a llegir el senyor Secretari.

El Sr. SECRETARI PRIMER: Addicional, nova lletra g) bis a l'article 9, amb el text següent: «Dictar la normativa del règim estatutari del personal de les diferents administracions públiques de Catalunya amb competències sanitàries, d'acord amb allò que preveu la Llei 14/1986, del 25 d'abril, General de Sanitat.»

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Procedim a la votació d'aquesta esmena transaccional.

Vots a favor?

Aquesta esmena transaccional ha estat aprovada per unanimitat.

A continuació votem el text de l'article 9, fent constar prèviament que hi ha una esmena tècnica que és en l'apartat 1, la modificació consistent a...: «Executiu de la Generalitat, en els termes establerts a l'article 1», i, a la lletra e), substituir «dotats de personalitat», per «dependents del Servei Català de la Salut». Amb aquesta forma es vota l'article novè.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El text de l'article novè ha estat aprovat per 56 vots a favor, cap en contra i 23 abstencions.

Passem ara a l'article desè. La primera esmena és la 188, del Grup Mixt; per a la seva defensa, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Sánchez.

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Senyor President, per estalviar temps, també defensaré l'esmena 228, de l'article 11, que és una esmena molt simple: nosaltres pensem que les competències de la Conselleria d'Economia i Finances són competències de Perogrullo, és incorporar el pressupost que el Consell Executiu aprova, i, per tant, pensem que és innecessari, aquest article.

Respecte a l'esmena 188, del Departament de Sanitat i Seguretat Social, en definitiva, la nostra esmena va en la direcció

d'especificar tota una sèrie de característiques específiques del que haurien de ser les competències del Departament de Sanitat i Seguretat Social. Com que crec que el sentit comú és el que explicita les opinions que nosaltres expressem en aquesta esmena, la donem per defensada.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Sánchez. El Grup d'Iniciativa té l'esmena 189; per a la seva defensa, té la paraula la Il·lustre Diputada senyora Fabian.

La Sra. FABIAN: Gràcies, senyor President.

Des del nostre punt de vista, la Llei ha de recollir de manera clara i concisa les responsabilitats polítiques i administratives del Departament de Sanitat i Seguretat Social en matèria d'acció política en la sanitat de Catalunya. Nosaltres, aquestes responsabilitats, les recollim en sis punts: procedir a l'ordenació territorial dels serveis sanitaris públics o concertats amb el Servei Català de la Salut, seguint el vigent mapa sanitari de Catalunya; autoritzar la creació de nous centres o serveis sanitaris a Catalunya; procedir a la regulació de tots els centres i serveis sanitaris de Catalunya amb l'aprovació del corresponent registre de centres i serveis sanitaris catalans, en què es determinin les condicions adequades i imprescindibles perquè aquests equips sanitaris puguin ser considerats com d'interès públic i puguin accedir a l'obtenció de concerts econòmics amb el Servei Català de la Salut, tot i tenint en compte una correcta distribució territorial d'aquests, i en funció de les normes de necessitats socio-sanitàries que determini la mateixa Llei; facilitar la lliure activitat sanitària de les entitats socials i cooperatives sanitàries sense afany de lucre, d'acord amb la legislació aplicable i promovent la seva actuació sanitària conjuntament amb el Servei Català de la Salut; coordinar, distribuir homogèniament i amb criteris d'equitat social, econòmica i territorial els recursos públics de qualsevol mena destinats al Servei Català de la Salut, i totes aquelles altres competències establertes en aquesta Llei que li corresponguin.

Entenem que d'aquesta forma es regulen de manera més clara, més concisa, que no amb el reguitzell de setze punts que en el text del Govern ens han presentat, i que creiem que són més confusos i més dispersos. Per tant, des d'aquest punt de vista, proposem aquesta esmena de modificació de l'article deu, i hi demanem el seu vot favorable.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Fabian. Les esmenes socialistes ja han estat defensades. Per consegüent, correspon ara a l'Agrupació parlamentària del CDS defensar les cinc esmenes que manté a aquest article.

El Sr. MARTÍN: Gràcies, senyor President. La 193 i la 197 són dues esmenes de supressió de les lletres c) i d), i demanem la supressió de tot el text de les lletres c) i d), perquè considerem que el Servei Català de la Salut és un òrgan autònom i que, per tant, no correspon al Departament de Sanitat i Seguretat Social la seva direcció i vigilància, ni limitar la seva autonomia.

Quant a les esmenes 216, 218 i 224, totes elles de supressió de les lletres c), d), o) i r), demanem la supressió d'aquestes lletres perquè entenem que no es pot nomenar i cessar els càrrecs de vocals i membres elegits; sí que podríem admetre la seva confirmació, però mai el seu nomenament i cessament.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Martín. Queden

només quatre esmenes del Grup Popular; per a la seva defensa, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Vidal-Quadras.

El Sr. VIDAL-QUADRAS: Sí, gràcies, senyor President. L'esmena 195 i la 198, simplement el que fan és refondre dues de les lletres de l'article per a claredat del text d'aquest. Per tant, tindrien un caràcter simplement tècnic.

Quant a l'esmena 209, fa referència a la introducció d'un informe preceptiu del Consell Català de la Salut per respectar el principi de participació social, que ha de presidir el funcionament de la sanitat.

I, quant a l'esmena 212, és coherent amb la nostra voluntat d'introduir en el text el principi d'autogovern dels hospitals; aquest principi ha estat introduït d'una manera una mica tímida pel ponent, amb una transaccional prèvia que nosaltres hem acceptat, però, en qualsevol cas, i en coherència amb la nostra voluntat d'introduir aquest principi d'autogovern i d'autogestió als hospitals públics, creiem que és necessari emfasitzar-ho en aquest punt del Projecte, perquè, òbviament, si no es poden fixar autònomament els preus i les tarifes per part d'hospitals que estan en règim d'autogovern, poc autogovern tindrien.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Vidal-Quadras. Torn en contra? (*Pausa.*) Té la paraula l'Illustre Diputat senyor Padrós.

El Sr. PADRÓS: Gràcies, senyor President. Bé, per dir, senyor President, que no podem acceptar aquest conjunt d'esmenes, perquè creiem, nosaltres, que limiten les competències del Departament de Sanitat i Seguretat Social. Molts del conjunt dels arguments ja han estat esgrimits anteriorment; per tant, no m'hi estendré. I dir, simplement, que l'esmena, per exemple, 246, del Grup Socialista —podríem comentar-ne moltes, però per exemple la 246, del Grup Socialista—, és una esmena en la qual volen suprimir, com a competència del Departament de Sanitat i Seguretat Social, la competència de la direcció, la vigilància i la tutela del Servei Català de la Salut, quan anteriorment, a l'esmena 56, feien precisament una esmena en el sentit contrari, amb la qual cosa consideràvem que hi hauria una contradicció.

La gran majoria de les esmenes presentades pels diferents grups ja hi són incorporades, i, per tant, pensem que no hi ha motiu per —tal com s'ha fet aquí explícitament— reduir, encara que sigui per simplificar, com seria la proposta del Grup d'Iniciativa, les competències del Departament de Sanitat. Per tant, nosaltres no hi podríem donar suport.

Respecte a l'esmena 212, del Grup Popular, jo no sé ara com queda el Dictamen de Comissió, senyor President, però em sembla que la Disposició Addicional Quarta no hi és; per tant, s'hauria de fer una esmena tècnica en aquest sentit. Però jo proposaria al Grup Popular que, amb la mateixa coherència que hem aprovat la transaccional anterior, digués, a l'esmena específica 212... (*Pausa.*) Perdoni, eh?, senyor President, però és que amb tants papers, se'm fa una mica difícil... És a dir, una esmena transaccional que digués: «sens perjudici de l'autonomia de gestió dels centres sanitaris».

Gràcies, senyor President. Ara mateix li faig arribar la transacció.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Retiraria, el Grup Popular, la seva, per donar lloc a aquesta transaccional? (*Pausa.*) Moltes gràcies.

Doncs, comencem a votar mentre la Mesa espera l'arribada de la redacció de les transaccionals.

Votem en primer lloc l'esmena 188, del Grup Mixt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 17 vots a favor, 50 en contra i 2 abstencions.

Votem a continuació l'esmena número 189, del Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 18 vots a favor, 50 en contra i 2 abstencions.

A continuació, votem les esmenes del Grup Socialista: 190, 191, 192, 194, 196, 199, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 210, 211, 213, 214, 215, 217, 219, 220, 221, 222, 223, 225, 226 i 227.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 19 vots a favor, 51 en contra i 2 abstencions.

A continuació votem les esmenes de l'Agrupació parlamentària del CDS: 193, 197, 216, 218 i 224.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 19 vots a favor, 51 en contra i 2 abstencions.

A continuació votem les esmenes 195, 198, 209 i 212, del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 21 vots a favor, 51 en contra i cap abstenció.

Votem a continuació l'esmena transaccional, que és del següent tenor literal.

El Sr. SECRETARI PRIMER: És a l'article 10, i es proposa afegir «sens perjudici de l'autonomia de gestió dels centres sanitaris».

El Sr. PRESIDENT: Se sotmet a votació aquesta transaccional.

Vots a favor? (*L'I. Sr. Padrós demana per parlar.*) Senyor Padrós?

El Sr. PADRÓS: Sí, és que caldria especificar exactament on va la 212, que seria un punt j), que no seria...

El Sr. PRESIDENT: Punt j).

El Sr. PADRÓS: És que no ho he especificat, perquè no és l'article 10, sinó que és l'article 10.j).

El Sr. PRESIDENT: Vots a favor d'aquesta transaccional?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta transaccional ha quedat aprovada per 70 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions.

A continuació votem l'article desè, en el qual hi ha una correcció d'errades que ja coneixen les seves senyories, que ha es-

tat a bastament repartit, i, després, una esmena tècnica que consisteix en la supressió de la lletra k), donat que ja no existeix la Disposició Addicional Quarta, eh? La lletra h), supressió de «dotats de personalitat», i afegir «altres» entre «qualsevulla» i «entitats admeses».

Es vota, doncs, aquesta forma de l'article desè.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 51 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions.

Passem a l'article 11. (L'I. Sr. Font s'aixeca per parlar.)

El Sr. FONT: Senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Sí?

El Sr. FONT: És que faltaven quatre esmenes de l'article 11 per defensar.

El Sr. PRESIDENT: 236, 37, 38 i 39. Té la paraula.

El Sr. FONT: Gràcies, senyor President. Aquestes quatre esmenes feien referència a la necessitat que dèiem, d'introduir a la Llei un títol sobre competències de l'Administració local, en el sentit que ens semblava que la Llei, expositivament, havia de tenir un paquet, o un conjunt de títols, sobre competències de les administracions públiques, i que les competències de l'Administració local es posaven al final de la Llei, d'una manera com d'amagat i d'una manera limitada. I a nosaltres ens semblava, en canvi, que s'havien de tractar d'una manera exhaustiva i extensa, justament per un objectiu que tenim tots, suposo, que compartim, que és la necessitat de simplificar i la necessitat d'aclarir les funcions i les competències de cada una de les administracions dins d'un règim de complementarietat que simplifiqui les xarxes sanitàries i unifiqui, en una sola xarxa sanitària, sota una sola autoritat sanitària —que no pot ser cap altra que la Generalitat—, tot el que és el sistema sanitari de Catalunya.

Això ens sembla important, perquè existeix sempre l'interrogant en moltes administracions, particularment ajuntaments, sobre si han de fer una cosa o no l'han de fer, i, consegüentment, la clarificació dels textos legals en aquest sentit ens semblava important. Ens semblava important, fins i tot, referir-la als textos legals ja existents, i que, per tant, no es tractava aquí d'introduir un títol de nova planta, és a dir, un títol nou, sinó de refondre textos legals, adaptar-los a la realitat que estem vivint i, d'alguna manera, fer un text inexpugnable sobre competències de l'Administració local perquè tothom sabés exactament què havia de fer.

Aquest títol, el pensàvem del següent tenor, que és que s'havien d'aclarir les competències dels ajuntaments en matèria de salut, bàsicament pel que fa a la promoció de la salut, les seves funcions de serveis mínims que li confereix la Llei, i també la seva participació en els organismes sanitaris; s'havien d'aclarir les competències que quedaven o que restaven en matèria aplicable a sanitat per part de les diputacions de Catalunya respecte a la cooperació municipal, l'assessorament tècnic, etcètera, i, en definitiva, s'havien d'establir uns capítols que aclarissin aquesta situació en el sentit que els ajuntaments havien de fer salut pública, no havien de fer assistència, les diputacions no havien de fer sanitat, però potser havien de fer cooperació municipal, i en definitiva, es clarifiqués una mica la funció sanitària de cada una de les administracions.

Consegüentment, proposàvem aquestes esmenes aquí. Ara

bé, he de dir que, essent que al final, en finalitzar la Llei, doncs, hi ha uns capítols, uns articles sobre competències municipals i dels consells comarcals, i que, concretament, sobre les competències municipals hem arribat a un acord de proposar al plenari una transaccional, nosaltres donaríem per retirades ara aquestes quatre esmenes, esperant que al final de la Llei proposéssim la transaccional pertinent sobre competències municipals.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. I les altres que tenia defensades a aquest article, les manté —230, 232, 34 i 35, que les ha defensades juntament amb l'article vuitè—?

El Sr. FONT: Les mantenim, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Les manté. Molt bé, moltes gràcies.

El Grup Mixt té l'esmena 228; per a la seva defensa, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Sánchez.

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Senyor President, la vaig donar per defensada en el torn anterior.

El Sr. PRESIDENT: Sí, senyor. La 229, del Grup d'Iniciativa. Si no em distreuen la senyora Secretària...

La Sra. FABIÀN: Gràcies, senyor President, i disculpi.

Nosaltres demanem la supressió de les competències que la Llei atorga al Departament d'Economia i Finances.

Pensem que hi ha un principi jurídic que diu *non bis in idem*, i, per tant, si aquestes competències estan recollides ja en l'ordenament jurídic, no entenem, per claredat legislativa, per què han de figurar en la Llei d'Ordenació Sanitària, si no és perquè es vol donar una rellevància a la Conselleria d'Economia, que ens ho haurien d'explicar, perquè nosaltres no ho entenem. Pensem que, totes aquestes tasques que vostès assenyalen, ja les té, no caldria dir-ho. I pensem que, per a una claredat legislativa i pel principi jurídic que acabo d'anomenar, pensem que seria més correcta la supressió d'aquestes funcions.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Fabian. L'Agrupació parlamentària del CDS té les esmenes 231 i 233. Té la paraula el senyor Martín.

El Sr. MARTÍN: Sí, senyor President, gràcies. La 231 i la 233 són dues esmenes de supressió de les lletres a) i b).

Nosaltres proposem aquesta supressió perquè entenem que l'avantprojecte del pressupost del Servei Català de la Salut correspon, la seva presentació i confecció, al Departament de Sanitat i Seguretat Social, i no pas al Departament d'Economia i Finances. L'aprovació d'aquestes lletres, segons la nostra estimació, significaria el colonialisme del Departament d'Economia i Finances envers el Departament de Sanitat i Seguretat Social.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Martín. Torn en contra? (Pausa.) El senyor Padrós té la paraula.

El Sr. PADRÓS: Gràcies, senyor President. Bé, referir-me a les esmenes del Grup Socialista, simplement, pel que abans han dit: «Troblem a faltar en aquest punt unes competències que facin referència als ajuntaments, a les corporacions locals, i vostès ho tenen cap al final, allà, d'amagat». No, no, senyor Font, no ho tenim amagat; el text, tot val. Ja sap vostè que, a més a més, els entesos en lleis diuen que s'ha de començar una llei pel final per veure què és el més interessant, no?, i els *gourmets* diuen també que al final del pot és on hi ha la substància, no?

Bé, haig de dir que celebrem la transacció que després pro-

posarem perquè sigui votada favorablement, en la línia que vostès han marcat, i, per tant, a mi em sembla que en aquest sentit donaríem per satisfetes les seves inquietuds.

Referent a l'article 11, a les esmenes que s'hi han presentat, nosaltres pensem, contràriament, que és necessari que hi hagi una explicitació d'aquestes competències pel Departament d'Economia i Finances, que no són altres..., i no és una invasió de competències sobre altres departaments, ni una submissió ni un acte de dependència colonial respecte a un altre departament, sinó que és una obvietat, i ens semblava que era interessant, i era important, i a més a més, no ens semblava que fos una duplicitat, com deia la senyora Fabian, el fet que una cosa que ja està com a norma, doncs, estigui, a més, explicitada aquí en un article. A nosaltres ens sembla que sí que és oportú i, per tant, no podem donar satisfacció als grups esmenants i hi votarem en contra.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Padrós.

Passem a les votacions. En primer lloc, votarem l'esmena 228, del Grup Mixt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 18 vots a favor, 49 en contra i 3 abstencions. (*La I. Sra. Fabian demana per parlar.*) La senyora Fabian demana la paraula?

La Sra. FABIAN: Sí, gràcies, senyor President. Per demanar votació separada de la 237 i la 239 —o 292 i 294, segons el Grup Socialista.

El Sr. PRESIDENT: Precisament, precisament, és que estan retirades.

La Sra. FABIAN: Ah, perdó.

El Sr. PRESIDENT: Estan retirades.

Votem ara la 229, la seva, la del Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 18 vots a favor, 49 en contra i 3 abstencions.

A continuació votem les esmenes socialistes 230, 232, 234 i 235.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 18 vots a favor, 49 en contra i 3 abstencions.

A continuació votem les dues esmenes de l'Agrupació del CDS: 231 i 233.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 18 vots a favor, 49 en contra i 3 abstencions.

A continuació votem l'article onzè, segons el Dictamen de la Comissió.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article onzè ha quedat aprovat per 49 vots a favor, cap en contra i 21 abstencions.

Passem ara al Títol Quart de la Llei; hi ha tres esmenes referents a títols. La 240 i la 242, del Grup Socialista, les vol defensar? (*Pausa.*) A l'article 12. Molt bé, doncs, ja pot començar a defensar les esmenes al títol i a l'article 12.

El Sr. BRUNET: Moltes gràcies, senyor President. Les esmenes 295 a la 297 fan referència a nous títols pels quals el nostre Grup, en comptes de parlar del Títol Quart com a «Estructura i ordenació del Servei Català de la Salut» i, en el seu Capítol Primer, «Estructura i organitzacions centrals», proposem que digui «Organització i ordenació territorial», perquè ens sembla que abasta més el conjunt dels nivells del Servei Català de la Salut i els considera tots per igual, i és aquest el motiu pel qual, en comptes després d'«òrgans centrals», proposem que es parli d'«òrgans superiors», que és el paper que pertoca al consell de direcció del Servei Català de la Salut i al consell de participació o consell de salut. D'altra banda, si vostès observen —especialment el senyor ponent— el Projecte del Govern, sota el títol d'«Estructura i organitzacions centrals» es parla del consell de direcció, el Consell Català de la Salut i de la regió sanitària, mentre que, per a nosaltres, «regió sanitària», que en diem «àrea de salut», és clarament una ordenació territorial i vostès només, com veurem més endavant, concedeixen al sector sanitari el paper d'ordenació territorial, el qual, des d'un punt de vista tècnic, pot semblar —la lectura d'algun analista— que hi hagi alguna lleugera visió centralista i poc confiada en l'ordenació territorial dels redactors d'aquest Projecte de Llei.

Les esmenes següents, ja entrant en l'article 12, fan referència al fet que no entenem... i per això hem proposat en la nostra alternativa que el punt 1.1.c) seu, de l'article 12, que diu que «entre els òrgans de direcció i de gestió hi ha el consell de direcció, el director i els òrgans o organismes dotats o no de personalitat jurídica i les seves..., i els serveis i les unitats que s'estableixen per reglament», nosaltres entenem que això no fa falta, que obre un factor de discrecionalitat, d'incertesa, pel tema del reglament, agreujat en dir «dotats o no de personalitat jurídica», que fins i tot introdueix un cert element d'un cert suspens de cara al futur del que pugui succeir.

Per tant, nosaltres proposem la nostra alternativa, en què es parlaria de consell de direcció, de director general i del consell de participació. I quant a director general ens sembla que revela, probablement també semànticament, una disminució de les capacitats executives del director, que si es digués director general, en la concepció nostra d'organisme autònom administratiu, tindria les facultats executives semblants a les que té, per exemple, el Director General de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió.

No obstant això, aquests comentaris són des d'un punt de vista d'explicitar el que a nosaltres ens sembla major correcció tècnica de l'alternativa del Grup Socialista, i entenent que, encara que el rigor, des del nostre punt de vista, no presideixi aquest article 12, i que tampoc és que sigui l'article més fonamental, retirem les esmenes i votarem a favor d'aquest article.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Brunet. El Grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya té l'esmena 241 i també, a l'article 12, té la 244; les podria defensar en una sola intervenció la senyora Fabian, que té la paraula.

La Sra. FABIAN: Sí. La primera és una esmena de canvi de

títol, és una esmena pràcticament tècnica, que es defensa per ella mateixa. I, respecte a l'esmena 244, el que voldríem que ens expliqués el Grup de la majoria és quins són els òrgans i els organismes dotats o no de personalitat jurídica i els serveis i les unitats que s'establiran per reglament. Perquè considerem..., la resta de l'article coincideix amb els criteris nostres, però obrir aquesta porta, que per reglament siguin aquests òrgans i organismes sense o amb personalitat jurídica, potser si ens expliquen què pretenen podríem retirar l'esmena.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Fabian. Ja que estem agrupant aquests títols..., aquestes esmenes a títols i l'article 12, quedaria per al Grup Mixt la defensa de l'esmena 243. Senyor Sánchez, té la paraula.

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Senyor President, la nostra esmena anava en la direcció..., en la mateixa direcció que ha plantejat el senyor Diputat Brunet, del Partit Socialista, en el sentit que pensàvem que el sentit comú... explicitava amb claredat que els organismes, el consell de direcció, el director general i el consell de participació... Però, de tota manera, i en funció també del clima que s'està creant, nosaltres no..., la retiràrem, perquè, en certa mesura, aquest tampoc és un element fonamental per a nosaltres, sinó que ho plantejàvem en el sentit de millorar el text i de fer més possible el paper que volia jugar la mateixa Conselleria a partir de la creació d'aquest organisme.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Sánchez. Torn en contra? (Pausa.) El senyor Padrós.

El Sr. PADRÓS: Sí, senyor President, moltes gràcies. Simplement per dir que, com bé s'ha dit, les esmenes són d'ordre tècnic. Nosaltres optem per aquest model. I dir a tots els grups que no comparteixen..., precisament els que han retirat —en aquest cas, el Grup Socialista i el Grup Mixt—, que feien referència explícitament a aquest punt c), que deia «els òrgans o els organismes dotats o no de personalitat jurídica i els serveis i les unitats que s'estableixin per reglament»..., que deixa en suspens, per donar una mica de satisfacció a la inquietud —també el Grup d'Iniciativa en parlava—..., això fa referència, doncs, a la possible creació de consells assessors, de permanents —el mateix Servei Català de la Salut, el consell de direcció, pot crear una permanent—, i aquesta era una fórmula que permetia la creació. Vostè sap, senyora Fabian, que a través de les transaccions que hem fet, que s'han realitzat, dona molt més motiu, referma encara molt més l'existència d'aquest punt c), perquè, precisament per l'ampliació de tants organismes de direcció i de participació, moltes vegades és possible que hi hagi la necessitat de crear consells de tipus assessor o —com deia ara— organismes de tipus permanent que necessitin algun tipus de regulació jurídica o no, depenent de cada cas.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Padrós. La senyora Fabian no s'ha donat per satisfeta: m'ho temia. I agrairia al senyor Brunet que m'aclarís si manté les esmenes als títols. (Pausa.) Les ha retirades, també. Molt bé.

Doncs, ara votem l'esmena 241, que correspon al Grup d'Iniciativa, eh?, sobre el títol.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 18 vots a favor, 54

en contra i 3 abstencions.

A continuació votem l'esmena 244, única que hi ha a l'article 12 —és l'esmena d'Iniciativa.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 18 vots a favor, 54 en contra i 3 abstencions.

A continuació votem l'article dotzè, en el qual hi ha una esmena tècnica a l'apartat 1, lletra c): suprimir «dotats o no de personalitat jurídica».

Vots a favor de l'article 12?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article dotzè ha quedat aprovat per 75 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions.

A continuació votem l'article 13, que no té esmenes.

Vots a favor?

L'article 13 ha quedat aprovat per unanimitat.

Passem al debat de l'article 14. El Grup Socialista té moltíssimes esmenes, que comencen per la número 250; per a la seva defensa, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Brunet.

El Sr. BRUNET: Senyor President, senyores i senyors diputats, els anuncio que passaré a defensar, amb aquesta intervenció, les esmenes socialistes que van de la 331 a la 442, corresponents als articles 14, 15, 16 i 17.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. BRUNET: Bé, si em permeten, i dirigint-me a tots vostès, però en particular a l'il·lustre ponent de la majoria, sobre aquests articles, volen informar del següent: en primer lloc, aquests quatre articles tracten dels dos primers nivells de l'alta direcció i govern del Servei Català de la Salut, que, juntament amb els dos, tres nivells superiors que ha explicat l'Il·lustre Diputat senyor Daniel Font —dic «dos, tres» perquè hi ha el Departament de Sanitat, el Departament d'Economia i Finances i el Consell Executiu, amb la qual cosa ens situem en un edifici de presa de decisions que té, segons l'òptica, quatre pisos o quatre nivells, o cinc, depenent que l'observador vulgui donar o no un nivell de pis a les competències sanitàries que ha explicat que té el Departament d'Economia i Finances el senyor Daniel Font. Per tant, veiem, en una primera aproximació, que en el nivell de presa de decisions d'aquest Servei Català de la Salut intervenen, com a mínim, quatre nivells.

No obstant això, cal considerar, com a segona observació en aquest conjunt d'articles, que, l'article 14 i l'article 17, les funcions del consell de direcció i del director del Servei Català de la Salut, què fan o què poden fer, si s'observa i es recorda d'abans que el Consell Executiu és el que planifica —aprova el Pla de Salut—, aprova l'estructura orgànica —per tant, defineix la capacitat autoorganitzativa del Servei Català de la Salut, el Consell Executiu—, aprova el projecte de pressupost —per tant, els recursos anuals—, acorda i nomena el director i —recorden de l'explicació, anteriorment— autoritza tota mena de participació i creació d'empreses admeses en dret, és a dir, que determina, fonamentalment, la gestió del Servei Català de la Salut, ja veiem, en conclusió, que, a aquests dos nivells de suposada alta direcció del Servei Català de la Salut, els pertocaran elements menors —no, en qualsevol cas, aquests de planificar, pressupostar, organitzar i autoritzar la possibilitat de gestionar

indirectament, a través d'altres organismes o altres empreses.

En un tercer ordre de coses, si vostès observen les funcions del consell de direcció, en l'article 14 hi ha explicitades vint-i-una funcions o competències. D'aquestes, si ho analitzen, deu són pròpies, o podríem dir que realment aporten alguna qüestió en el sentit que aproven, acorden, i les altres onze consisteixen a explicitar funcions o competències que signifiquen elevar al nivell superior. Per tant, el consell de direcció, d'aquestes vint-i-una competències, onze —més de la meitat— les passa al nivell superior, que és el que haurà de prendre decisió sobre algunes d'aquestes onze.

A títol comparatiu, en la legislació que aquest Parlament ha donat a les possibles organitzacions jurídiques de serveis semblants..., per exemple, analitzant el Consell d'Administració de Ràdio i Televisió, la Corporació Catalana, segons la Llei, en aquest Consell d'Administració o en la Llei aquesta a què ens referim, no apareixen les competències del Consell Executiu ni d'un departament que tingués adscrita la Corporació Catalana. Per tant, ja hi ha dos nivells que no hi són. I, a més a més, el Consell Rector, el Consell d'Administració, té competències, amb la qual cosa té una funció important: entre altres coses, aprova les plantilles... Dit sigui de pas que en aquest Projecte que estem analitzant jo crec que seria, probablement..., una qüestió no sé si tècnica o política —però com a mínim és tècnica—, que s'eleva l'aprovació de plantilles del consell de direcció, que li ve del director, al Departament, i el Departament no té com a competència aprovar les relacions de llocs de treball del Servei Català de la Salut; per tant, aquí hi ha un oblit i no se sap qui ho aprova. En qualsevol cas, en el cas de la Ràdio i Televisió Catalana, el Consell d'Administració, l'equivalent al consell de direcció, aprova les plantilles; aprova, així mateix, les retribucions; en el consell de direcció, ni em sembla que a cap dels nivells, apareix clarament explicitat qui aprova les retribucions del Servei Català de la Salut.

Curiosament, el consell de direcció del Servei Català de la Salut no emet cap mena d'opinió sobre la proposta de nomenament del director general, cosa que sí que passa —i ens sembla bé— en el Consell d'Administració de Ràdio i Televisió, perquè el director general, al cap i a la fi, haurà de treballar a les ordres del Consell d'Administració —o del consell de direcció, en el cas del Servei Català de la Salut—, i seria útil, des del nostre punt de vista, que tingués, aquest Consell, la possibilitat d'opinar o emetre dictamen o parer sobre la proposta de director.

En un quart ordre de coses, ja ho he dit abans —no ho repeteixo, només ho recordo—, el director del Servei Català de la Salut no té la categoria, per dir-ho així, de director general —encara que sigui semàntic, afegir-hi «general»—, però en el món de les corporacions, tant públiques com privades, la denominació de director general li dona la imatge i la realitat d'unes competències executives explícites, que l'ens públic de comparació —que és la Ràdio i Televisió— reconeix explícitament al director general la facultat executiva —amb aquestes paraules— d'un important ens públic, com és el de Ràdio i Televisió.

Per tant, en un cinquè ordre de coses, i resumint, veiem que ens trobem davant d'un ens públic de caràcter institucional, que no vol ser organisme autònom administratiu, que, com a conseqüència que no vol ser-ho, des del nostre punt de vista, se li està dissenyant —al marge del que he comentat abans a l'article se-

tè, de la gestió—, se li està dissenyant un sistema de presa de decisions que el director emprèn i proposa —pressupost, plantilles, etcètera—, passa al consell de direcció, el consell de direcció, a la seva vegada, en proposa unes quantes al Departament de Sanitat, aquest n'ha de compartir algunes, les pressupostàries, amb el Departament d'Economia i Finances i, finalment, el Consell Executiu acaba decidint sobre les grans qüestions del Servei Català de la Salut.

Per tant, des del nostre punt de vista, amb aquestes observacions, ens sembla que és un model que, amb aquesta anàlisi, no respon a la flexibilitat, celeritat, eficàcia i eficiència que es pretén i que pretenia justificar la naturalesa jurídica d'ens públic de caràcter institucional.

El director —per anar acabant—, una de les coses clares que té en el Servei Català de la Salut és fer de cap de personal.

I, en darrera nota de la meua intervenció sobre aquest conjunt d'articles —he intentat de ser sintètic—, tot i la no compartida tècnica de definició organitzativa a l'hora d'establir l'organigrama directiu del Servei Català de la Salut, com que en l'article anterior va haver-hi una esmena transaccional, en la qual s'incorporen la presència de consells comarcals, ajuntaments, sindicats, organitzacions empresarials, i, per tant, això és importantíssim, que, a l'hora de la veritat, aquest consell de direcció del Consell Català de la Salut, estigui com estigui dissenyat, el que és important és que hi participin aquests representants públics i institucionals de la societat catalana, i que possibilitarà el contacte i la possibilitat d'acomodar-se a les necessitats de la realitat d'aquest Servei Català de la Salut, és per aquest motiu que retirem totes aquestes esmenes, i votarem a favor dels articles 14 al 17.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Brunet. S'ha format aquí una agrupació espontània de quatre articles, i seguirem amb aquesta agrupació: donem la paraula al Grup Mixt perquè defensi les seves esmenes a aquests quatre articles.

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Senyor President, esperant que passaria això, he estat improvisant una agrupació d'aquestes característiques i, per tant, defensaré les esmenes de l'article 14 al 17.

Ja faig avinent que, l'esmena 259 i la 332, les retiraria, perquè fan referència als temes de la incorporació del «psico-sanitari», que hem cregut que ja estava resolt a partir de la incorporació per part de la Ponència.

Les altres esmenes d'aquests articles, fins a l'article 17, fan referència a una sèrie de criteris polítics a què jo faré referència. El primer és fer desaparèixer la idea de mantenir el tema de servei públic, però plantejar de treure del text altres definicions que no estiguin en consonància amb aquesta idea, i aquesta idea està lligada estretament a la Xarxa Hospitalària d'Utilitat Pública, que en aquests articles nosaltres plantejem esmenes que fan desaparèixer la idea de concerts o de competències compartides respecte a aquesta xarxa hospitalària.

Per una altra part, hi ha una sèrie d'esmenes que expliciten la necessitat de la ratificació, per part del Parlament de Catalunya, de l'elecció del director.

I, per últim, una sèrie de delegacions de competències que el mateix director pot fer respecte a estructures del mateix Servei.

I, per últim, un procés de delimitació, amb més claredat, del nivell de competències de cadascuna de les àrees que fan refe-

rència a aquests articles.

Aquests són els criteris polítics que ens han fet concloure aquestes esmenes, i és en funció d'això, que les mantindrem.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Sánchez. L'Agrupació parlamentària del CDS pot defensar les esmenes corresponents a aquests articles 14, 15, 16 i 17; el senyor Martín i Toribio té la paraula.

El Sr. MARTÍN: Gràcies, senyor President. L'esmena 277 fa referència a l'article 14.1, però nosaltres volíem afegir també, en aquesta defensa, la 335, de l'article 17, i la 691, de l'article 29.1.e).

Bé, aquestes tres esmenes...

El Sr. PRESIDENT: Perdoni, repeteixi l'última.

El Sr. MARTÍN: Sí: 691, que va referida a l'article 29.1.e), que és la 805 de la correspondència...

El Sr. PRESIDENT: La dona per defensada ara? La defensa ara? (*Pausa.*) Molt bé.

El Sr. MARTÍN: Sí, senyor, la dono per defensada, simplement, i per retirada, perquè nosaltres havíem proposat aquestes tres esmenes amb la intenció que les fórmules de gestió en entitats públiques o privades siguin aquelles que preferentment siguin sense ànim de lucre; atès que comprovem que aquest esperit està contemplat ja en altres articles que s'han recollit, donem aquestes tres esmenes per retirades.

Retirem, doncs, la 277, la 335 i la 691.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies.

El Sr. MARTÍN: Quant a l'article 15, l'esmena 307...

El Sr. PRESIDENT: No en té cap, l'article 15. (*Pausa.*)

El Sr. MARTÍN: Diria que sí: la 307. (*Pausa.*)

El Sr. PRESIDENT: La 307 és del CDS, sí, senyor. Defensi-la.

El Sr. MARTÍN: Bé, en aquest cas, també, si m'ho permet, senyor President, voldria fer la defensa de la 649, que va referida a l'article 27.1...

El Sr. PRESIDENT: Sí.

El Sr. MARTÍN: La 437, a l'article 20.1, i la 822, referida a l'article 32.1.

Aquest conjunt de quatre esmenes, que són de modificació, les hem fetes amb l'objectiu que pretenem incrementar la freqüència de la periodicitat de les reunions fixades un cop cada mes, en el que es refereix a l'esmena 393 —és la 162 de l'antiga denominació—, i a dos mesos, pel que fa al Consell Català de la Salut i al Consell de la Salut la regió sanitària.

I, finalment, si m'ho permet, senyor President...

El Sr. PRESIDENT: Sí.

El Sr. MARTÍN: L'esmena 342, que va referida a l'article 17.1.d), que és de modificació, és una esmena d'addició que el que pretén és fixar el control de centres concertats.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Martín. El Grup Popular manté l'esmena 292 a l'article 14, i no en té cap més en aquests articles. (*Remor de veus.*) Defensada, molt bé. I, finalment, el Grup d'Iniciativa, a l'article 16, té l'esmena 317.

La Sra. FABIAN: Bé, senyor President... Les funcions del director general del Servei Català de la Salut, no tenim diferències polítiques entre el text que nosaltres proposem i el text de la majoria: simplement pensàvem que el nostre text era més clar i de millor tècnica legislativa. En funció que no tenim

aquestes diferències polítiques, retirem l'esmena, però ens agrada dir que ens agrada més com l'hem feta nosaltres.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Fabian. Passem a les votacions. (*Remor de veus.*) Ah! sí, torn en contra.

El Sr. PADRÓS: Gràcies, senyor President. Només per dir que amb l'aprovació de l'article 13 s'ha iniciat una etapa del debat d'aquesta Llei..., una etapa, diria jo, versallesca, perquè es tracta de veure a quins punts d'acord màxim podem arribar. I jo vull dir que amb l'aprovació de l'article 13 ens hem trobat que en el Dictamen de Comissió no hi havia cap esmena reservada, i és perquè realment va ser un article que va gaudir del consens de tots els grups parlamentaris i que va introduir, per primera vegada en tot l'Estat espanyol, una figura de consell de direcció que permetia no solament assegurar, en aquest cas, que el 60% dels membres d'aquest consell de direcció fossin del Departament de Sanitat, sinó que, a més a més, hi hagués una participació directa dels ens locals —en aquest cas, dels consells comarcals—, els ajuntaments, les organitzacions empresarials i les organitzacions sindicals més representatives del país. A mi em sembla que aquest punt —encara que ja l'hauríem apuntat— ha determinat específicament que ara en aquest moment ens trobem amb una dinàmica de retirada d'esmenes o d'acords, perquè a mi em sembla que és molt important, i jo voldria que constés aquesta rellevància de l'aprovació de l'article 13.

Dir, per tant, que agracixo que s'hagi buscat el màxim de coincidències en aquests punts que fan referència a les funcions dels diferents òrgans superiors. Dir també, senyor President, que penso que no hi ha diferències substancials, i, per no desmarcar-me d'aquest ambient de col·laboració i de dinàmica, d'entesa i d'acord, demanaria al diputat del Grup Socialista, el senyor Brunet, que es repensés la retirada de dues esmenes, perquè jo tenia la intenció d'oferir-li dues transaccionals que em semblava que eren importants d'introduir per enriquir el text del Govern, que serien, senyor President, l'esmena a l'article 14, l'esmena 293, que hi hauria la inclusió d'una nova lletra n'), o n bis), que diria «aprovar els plans de salut de les diferents regions i sectors sanitaris, d'acord amb les normes, directrius i programes del Consell Executiu i del Pla de Salut de Catalunya», i una altra esmena transaccional a l'article 17, d'addició al punt b), al mig, que diria «públiques i privades, especialment sense afany de lucre.»

El Sr. PRESIDENT: A quina esmena, aquesta de l'article 17?

El Sr. PADRÓS: Sí, a l'article 17.

El Sr. PRESIDENT: Sí, a quina esmena? En quina transaccional?

El Sr. PADRÓS: L'esmena és l'antiga 426: no sé quin número és, del Dictamen... (*Pausa.*) 336 senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. PADRÓS: La 336, si acceptés el Grup Socialista, inclouríem, després de «privades», en l'article 17, «especialment sense afany de lucre».

El Sr. PRESIDENT: El senyor Brunet dona per retirada la retirada d'aquestes dues esmenes? (*Pausa.*) Gràcies.

El Sr. MARTÍN: Senyor President...

El Sr. PRESIDENT: Sí.

El Sr. MARTÍN: Amb el seu permís donem per retirada l'esmena 307 i la 342.

El Sr. PRESIDENT: 307 i ...

El Sr. MARTÍN: 342.

El Sr. PRESIDENT: Estava retirada, ja. Estava retirada en la llista aquella que em va facilitar abir el senyor Martín.

El Sr. MARTÍN: La 342... Sí, exactament. Sí, gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies.

El Sr. MARTÍN: En aquest sentit, donat que dono per retirada la 307, també s'han de donar per retirades la 649, 437 i 882 —perdó: 822.

El Sr. PRESIDENT: A veure, repeteixi, 649...

El Sr. MARTÍN: Sí: 649, 437 i 822.

El Sr. PRESIDENT: Defensades, eh?, no retirades.

El Sr. MARTÍN: Defensades i retirades.

El Sr. PRESIDENT: Ah!, i retirades. Molt bé.

Bé, passem a les votacions... Al Grup Mixt, li queden dues esmenes a l'article 14, la 252 i la 271. El senyor Sánchez no hi és, però les votarem.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 1 vot a favor, 54 en contra i 14 abstencions.

A continuació, votem l'esmena 292, del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 16 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció.

A continuació votem la transaccional a l'esmena 293, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Aquesta esmena transaccional ha quedat aprovada per unanimitat.

A continuació votem l'article 14, segons el Dictamen de la Comissió.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article aquest, el 14, que tenia una esmena tècnica, ha quedat aprovat per 71 vots a favor, zero en contra i 1 abstenció.

Votem l'article 15, que no té cap esmena viva.

Vots a favor d'aquest article?

L'article 16 ha quedat aprovat per unanimitat —el 15.

I passem a continuació a l'article 16, que només té una esmena, que és la 318, del Grup Mixt, es procedeix a la seva votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 16 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció.

A continuació votem l'article 16, segons el Dictamen de la Comissió.

Vots a favor?

L'article 16 ha quedat aprovat per unanimitat.

Passem a les votacions de l'article 17. En primer lloc votem les esmenes del Grup Mixt, 332, 333, 338 i 348.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 16 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció.

A continuació votem l'esmena 336, transaccional, transaccional a la 336.

Vots a favor?

Aquesta esmena transaccional ha quedat aprovada per unanimitat.

A continuació votem l'article 17, segons el Dictamen. Hi ha una esmena tècnica, també: és afegir les paraules «altres» entre «qualssevilla» i «entitats admeses» i suprimir «dotats de personalitat». Es vota l'article 17.

Vots a favor?

L'article 17 ha quedat aprovat per unanimitat.

Passem a l'article 18. El Grup Socialista hi manté també bastants esmenes.

El Sr. BRUNET: Senyor President, senyores i senyors diputats, defensaré a continuació les esmenes..., de la 445...

El Sr. PRESIDENT: No, no: 351, de l'article 18... Què més?

El Sr. BRUNET: 18, 19 i 20.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Brunet.

El Sr. BRUNET: A vostè, senyor President.

Aquí voldria dir, breument, dues qüestions. La primera, que anunciem una transaccional a la nostra esmena 463 —367—, i el text del Projecte de Llei, consistent addicionar una nova Disposició Transitòria, amb el següent text: «Mentre no es procedeixi a fer efectiu el traspàs dels centres i serveis sanitaris de les diputacions catalanes a la Generalitat de Catalunya en els termes previstos a la Disposició Addicional Primera d'aquesta Llei, les diputacions tindran dos representants en el si del Consell Català de la Salut i un en els consells de salut de les diferents regions sanitàries». Per tant, aquesta presència juntament amb la presència dels ajuntaments i altres entitats representatives de sindicats, organitzacions d'usuaris, entitats científiques, etcètera, i la presència de les diputacions, ens donen un Consell Català de la Salut on es tractaran els problemes i l'aplicació de la posada en marxa del Servei Català de la Salut.

La segona matisació... Em sap greu, no veure el doctor Colomines. Jo li suggeriria, si fos tan amable, que, atès que nosaltres, amb aquesta transaccional, retirarem les esmenes a aquests tres articles i els votarem favorablement, que, si s'hi fixa bé, en l'article 18.5, novament surt aquesta qüestió que diu «per reglament», que abans deien «reglamentàriament» i els lletrats van suggerir que s'havia de dir «per reglament», que surt molt en aquest Projecte de Llei, però els ho llegeixo, que diu: «Per reglament es fixarà el sistema per a la designació del representant dels consells comarcals i dels ajuntaments» —en introduir-se diputacions, suposo que hi ha d'haver, per coherència, un afegit de diputacions, però em referia també a això—, i, a més a més, continuo llegint, «en el Consell Català de la Salut, els quals hauran de ser escollits d'entre els representants de les corporacions locals que formin part dels consells de salut de les regions sanitàries». Aquest «reglamentàriament», li vull dir, senyor ponent, que ens preocupa, perquè en la redacció precedent a aquest Projecte de Llei, quan es deia Projecte de Llei de Creació del Servei Català de la Salut, aquí sortia un sistema «reglamentari» o «per reglament» de designar els representants d'aquestes entitats locals, que no era el d'utilització del règim

electoral general, que, per exemple, es fa servir per a l'elecció dels diputats provincials de les diputacions.

És en aquest sentit —no sé si m'ha seguit, senyor ponent— que en el reglament no voldríem que es legislés segons estava en el Projecte de Llei de Creació del Servei Català de la Salut, en què hi havia un sistema que no respectava els criteris de proporcionalitat de la població i dels vots, eh?, i que es tingués en compte el criteri de la Llei Electoral General que es fa servir, per exemple, a l'hora d'elegir els diputats provincials de les diputacions.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Brunet. Per defensar les esmenes que el Grup Mixt té a aquests tres articles, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Sánchez.

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Senyor President, donaré per..., retiraré la 528 i, d'aquesta manera, ja...

El Sr. PRESIDENT: 528?

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: 528. Aquesta, la retiro...

El Sr. PRESIDENT: No, digui'm quin número és del Dictamen.

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: M'estic fent un «lio», senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Sí, és la 424.

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: 424. Sí, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: 424.

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Els criteris que hem utilitzat per a les altres esmenes han estat, essencialment, criteris explicitats en altres debats, com el tema de la participació, el tema de concretar i especificar amb millors condicions les característiques i, per tant, en funció d'aquests dos criteris de caràcter general, hem elaborat totes i cadascuna d'aquestes esmenes.

Com que el debat ha estat llarg i limitat també d'aquestes idees, pensem que amb aquestes dues idees donem per defensades totes les esmenes d'aquest article.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Senyor Sánchez, he tingut una apropiació indeguda, involuntària, perquè l'esmena aquesta —528— era socialista, i, per consegüent, no la podia donar per defensada. Però quan hi arribem ja ho recuperarà.

Al CDS li queden dues esmenes vives; per a la seva defensa, té la paraula el senyor Martín.

El Sr. MARTÍN: Gràcies, President. Diria que només la 386. L'altra, me la vol recordar?

El Sr. PRESIDENT: Sí: i 370, segons les meves anotacions.

El Sr. MARTÍN: De moment, defensaré la 386, que va referida a l'article 18.3, eh? És una esmena de modificació en la qual nosaltres proposem «el President del Consell Català de la Salut s'escollirà d'entre els seus membres». Fem aquesta esmena de modificació com un estricte i necessari compliment d'un principi democràtic, perquè pensem que el President del Consell de la Salut ha de ser escollit entre els seus membres.

I l'altra, si és tan amable de dir-me el número, senyor President, intentaria localitzar-la i fer-ne la defensa. La 386, i l'altra... És que jo no sé quina... La 370 està retirada, senyor President; correspon a la 467, i si no estigués retirada doncs la dono per retirada. A les meves anotacions, la 370...

El Sr. PRESIDENT: La 370 consistia només a afegir «dins...

El Sr. MARTÍN: «Dins el sector sanitari».

El Sr. PRESIDENT: Exactament.

El Sr. MARTÍN: Sí, jo la tenia anotada com a retirada. Perdoni, si no li ho havia fet notar.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. MARTÍN: Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, retirada. Torn en contra?

El Sr. PADRÓS: Sí, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: No, no, perdoni, que... CDS... Sí, torn en contra.

El Sr. PADRÓS: Sí, gràcies, senyor President. Per dir que aquest article 18, a l'igual que els articles anteriors, sobretot quan parlàvem de la composició del consell de direcció del Servei Català de la Salut... I abans ha estat un oblit, senyor President, però és que jo voldria que no quedés i que en el *Diari de Sessions*, doncs, constés que havia estat incorporada aquesta gran novetat d'incorporar, doncs —com deia—, aquesta nova definició del Servei Català..., del consell de direcció del Servei Català de la Salut, a través de la participació directa dels treballadors i dels empresaris i dels ens locals, gràcies —com deia— a una transacció que hi va haver en Comissió entre una esmena del Grup d'Iniciativa per Catalunya i el text del Projecte de Llei.

Aquest article 18, que parla de la composició del Consell Català de la Salut, també va ser millorat, gràcies, també fonamentalment, a una sèrie de transaccions que vam fer, fonamentalment, amb el Grup d'Iniciativa per Catalunya, que van comportar l'augment de la presència dels consells comarcals, dels ajuntaments, dels sindicats, de les empreses i dels usuaris, i també dels sindicats sanitaris més representatius i dels empresaris sanitaris també més representatius.

Diria que la composició, per tant, encara que s'hagi engrandit, ha millorat qualitativament; penso que és difícil que els que hi han de ser no hi siguin, i, encara que pot complicar la seva dinàmica de funcionament, sí que és cert que permetrà, realment, canalitzar totes les aportacions que els diferents àmbits, diversos sectors implicats i diverses organitzacions, puguin fer referència a la participació en el Servei Català de la Salut.

Dir que acceptem —i per tant mantenim— la transacció amb l'esmena 463, del Grup Socialista, que fa referència que de manera transitòria, mentre no es procedeixi a fer efectiu el traspàs dels centres i els serveis sanitaris de les diputacions a la Generalitat, mantindríem que les diputacions tinguin dos representants en el si del Consell Català de la Salut, i després, quan parlem dels consells de salut de les diferents regions sanitàries, doncs, un representant.

Demana també, finalment, senyor President —per acabar—, a part de celebrar aquesta dinàmica d'entesa, que hi havia una esmena del Grup Socialista, que és la 378, que el Grup Socialista ha anunciat que la retirava, i el Grup del Centre Democràtic i Social —Agrupació parlamentària— també la 377 —si no ho recordo malament—, també l'havia retirat, jo demanaria que ho reconsideressin en funció del següent: hem augmentat, és cert, la representació a diversos sectors implicats, però entenc que hi ha uns sectors, dins la sanitat pública catalana —que són les diverses professions sanitàries, la relació directa del que són diverses professions: podríem parlar del que són els psicòlegs, els metges, la infermeria, els odontòlegs—, que, d'aquesta manera, pensem que seria una fórmula que garantiria, efectivament, la seva presència en aquest consell de participació, altrament dit Consell Català de la Salut.

Per tant, demanaria al Grup Socialista i al Grup del CDS, que la seva esmena va en la mateixa línia, que la reconsideressin i, si fos així, li votariem a favor.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Padrós. Hi ha una mà estesa que espera ser estreta.

El Sr. MARTÍN: Sí, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Sí, quines són les que retira?

El Sr. MARTÍN: Torna a cobrar vida la 370, penso jo, que és, en benefici de la transaccional.

El Sr. PADRÓS: Senyor President, 379. 379, del Grup del CDS, i 378, del Grup Socialista.

El Sr. PRESIDENT: Ah!, la 379. (*Remor de veus.*)

El Sr. PADRÓS: Per raons de redacció, potser la 378 ens semblaria més idònia i la renúncia a la 379 aniria en benefici de la 378.

El Sr. PRESIDENT: Bé, com que està retirada la 378, doncs, es pot fer..., es manté, senyor Font, eh? Han retirat la retirada i així es pot donar lloc a aquesta transaccional.

Passem a votar les esmenes..., l'única... No, hi ha dues..., tres esmenes, a l'article 18. La 353, del Grup Mixt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 17 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció.

A continuació, votem les esmenes de l'Agrupació del CDS, que són la 386 i 396... Les ha retirades?

El Sr. MARTÍN: No, President. Solament la 386.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, es vota la 386.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 17 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció.

Votem a continuació l'article 18, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Aquest article ha estat aprovat per unanimitat.

L'article 19.

Votació de l'esmena del Grup Mixt, 403.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 17 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció.

A continuació, votem l'esmena de l'Agrupació del CDS, 407.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 17 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció.

Votem ara l'article 19, segons el Dictamen.

Vots a favor?

L'article 19 ha estat aprovat per unanimitat.

Senyors portaveus socialistes, suposo que han de defensar les esmenes a l'article 20 que no han retirat. Doncs, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Brunet. (*Remor de veus.*) Silenci!

Hem de votar l'esmena transaccional entre la número 367 i

el text del Projecte de Llei, que consisteix a addicionar una nova disposició transitòria, amb el text que ara es llegirà.

La Sra. SECRETÀRIA TERCERA: Nova disposició transitòria. Esmena transaccional entre la número 367 i el text del Projecte de Llei, consistent a addicionar una nova disposició transitòria amb el següent text: «Mentre no es procedeixi a fer efectiu el traspàs dels centres i serveis sanitaris de les diputacions catalanes a la Generalitat de Catalunya en els termes previstos en la Disposició Addicional Primera d'aquesta Llei, les diputacions tindran dos representants en el si del Consell Català de la Salut i un en els consells de salut de les diferents regions sanitàries».

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Es vota aquesta esmena transaccional.

Vots a favor?

Aquesta transaccional ha quedat aprovada per unanimitat.

Tenia la paraula el senyor Brunet per defensar les esmenes restants de l'article 20.

(*L'I. Sr. Padrós demana per parlar.*)

Digui, senyor...

El Sr. PADRÓS: Sí, és que jo encara no he acabat d'aclarir —potser és perquè és l'hora que és— les esmenes 379 i 378, que no sé si havien quedat transaccionades o s'havien de votar, però, en qualsevol cas em sembla que no ho hem fet. Aquella del Grup de...

El Sr. PRESIDENT: 378?

El Sr. PADRÓS: La del Grup del Centre Democràtic i Social.

El Sr. PRESIDENT: L'ha retirat, el Grup Socialista.

El Sr. FONT: Senyor President, si no ho entenc malament, la 378 estava retirada i la transaccional s'ha fet sobre la 379 del CDS.

El Sr. PRESIDENT: Això mateix.

El Sr. PADRÓS: Però, senyor President, no l'hem votada. Jo, almenys, no m'ha donat la sensació que la votéssim.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, es vota la transaccional amb la 379, de l'Agrupació del CDS.

Es vota l'esmena 379, del CDS.

Vots a favor?

Ha quedat aprovada per unanimitat, i queda incorporada en el text de l'article 18.

El Sr. PADRÓS: I ara caldria, senyor President, tornar a votar l'article, no?

El Sr. PRESIDENT: No: queda incorporada en el text de l'article 18.

Senyor Brunet, té la paraula.

El Sr. BRUNET: Senyor President, senyores i senyors diputats, defensaré des de l'esmena 453 fins al final de l'article 23, que en la meua numeració... 533. Molt bé. Moltes gràcies.

Senyores i senyors diputats, les esmenes 559 a la 580 tracten de la proposta socialista d'ordenació territorial del Servei Català de la Salut, amb un Capítol I bis titulat «Estructura i organització territorial», i una Secció Primera que, sota el títol d'«Òrgans territorials», els estructura en un article 20 bis, que són «àrees de salut» i «àrees bàsiques de salut».

Una segona Secció, amb el títol d'«Àrees de salut», dona pas a un article 20 *ter*, que tracta de les àrees de salut i indica, en primer lloc, que són les estructures fonamentals del sistema sanitari: són responsables de la gestió unitària de tots els cen-

tres de la seva demarcació, que han de desenvolupar les seves activitats bàsicament en les àrees assistencials d'atenció primària de la salut, on hi ha també promoció i salut públiques, i l'atenció especialitzada, hospitals i centres d'especialitat annexos. En tercer lloc, especifica que es delimitaran d'acord amb uns criteris d'ordre geogràfics, socio-econòmics, demogràfics, laborals, epidemiològics, culturals, climàtics i d'adequació de vies i mitjans de comunicació, i se'n podrà variar l'extensió i el contingut de població per tal d'aconseguir els objectius sanitaris que els són propis. En quart lloc, que estenen indicativament la seva acció o cobreixen la població entorn als dos-cents, dos-cents cinquanta-mil habitants. En cinquè lloc s'indica que a la ciutat de Barcelona, en funció del seu règim municipal especial, cada districte prestarà dins la seva demarcació els serveis atribuïts per aquesta Llei a les àrees de salut, i, quant a l'estructura directiva dels seus òrgans, constituïran una única àrea de salut, amb la qual cosa tindrien un consell de direcció. Això seria una excepció al criteri general dels dos-cents, dos-cents cinquanta mil habitants; n'hi hauria una altra, a les zones de muntanya i a altres zones desfavorides que compleixen els requisits establerts en la Llei 2/1983, del 9 de març, d'Alta Muntanya: això intenta afavorir i garantir un tracte igual —sanitàriament parlant— a tots els ciutadans de Catalunya i, per tant, afavorir aquells que viuen a les zones deprimides, especialment d'alta muntanya. En setè lloc, que cada àrea de salut disposarà d'un hospital general. I, en vuitè, que es tindrà en compte a cada àrea de salut, la màxima integració i informació de la història clínic-sanitària dels usuaris.

A continuació, en una Secció Tercera, amb el nom d'«Àrees bàsiques de salut», s'obre el pas a un article 20 *quater* que estableix que les àrees de salut, en primer lloc, es dividiran en àrees bàsiques de salut, i es donen criteris per a la seva delimitació i en segon lloc s'afirma que el marc territorial de l'atenció primària de salut, justament, és aquesta àrea bàsica on desenvolupen les seves activitats els centres de salut.

En tercer lloc, es parla dels centres de salut, on es reclama una activitat integrada, un treball en equip, que estiguin suficientment dotats de personal i de material i que disposin d'un laboratori de salut pública i tinguin incorporades o annexes unes unitats de zoonosi.

En quart lloc, les funcions dels centres de salut són, en la nostra proposta, una estructura física de les consultes, l'acolliment dels recursos materials de l'àrea bàsica, el centre de reunió de la comunitat i dels professionals sanitaris de l'àrea bàsica, el lloc del treball en equip, i un lloc on disposar d'una estructura administrativa adequada.

I, finalment, que cal garantir la interrelació entre el centre de salut i els diferents nivells assistencials.

Després continua una Secció Quarta, que, sota el títol d'«Estructura dels òrgans territorials», té un article 20 *quinquies*, que defineix com a estructura d'aquests òrgans: a), el consell de direcció; b), el director, i c), el consell de salut.

A continuació, una Secció Cinquena —estem a l'esmena 462—, sobre el consell de direcció de l'àrea, la composició i el funcionament, on en l'article 20 *sexties* es proposa que en la seva composició estigui integrada per sis representants de la Generalitat —de l'Administració de la Generalitat— i quatre dels ajuntaments. En segon lloc, quan una àrea de salut coincideixi en un sol terme municipal, aquesta composició quedaria cinc i

cinc, presidint, evidentment, el representant de la Generalitat. I, finalment, el que he dit abans, la ciutat de Barcelona es consideraria, encara que funcionalment hi hauria diverses àrees, funcionalment parlant, segons els districtes, però a nivell de govern hi hauria un sol consell de direcció.

Bé, a continuació, una Secció Sisena, sobre les competències del consell de direcció, que s'expliciten en l'article 20 *septies*, que és, per als qui ho segueixin, l'esmena 465, i allí s'indiquen les competències, que no els les llegiré.

Hi ha una Secció Setena, sobre el director de l'àrea, amb un article 20 *octies*, que explica com el director de l'àrea és l'òrgan de gestió d'aquesta àrea.

Ve a continuació una Secció Vuitena, sobre el consell de salut de l'àrea. La seva composició consta en l'article 20 *novies*, que és l'esmena 469.

I a continuació ve la Secció Novena, sobre el consell de salut de l'àrea: les competències s'expliciten en l'article 20 *decies* —esmena 471.

En segon... Un cop explicat el guió i el contingut sintètic d'aquestes esmenes, en segon lloc els vull significar que els criteris inspiradors d'aquestes àrees de salut no són semàntiques, sinó estrictament —encara que en algun moment el ponent ha manifestat que no ho considerava així— d'ordre sanitari, atenent l'experiència comparada internacional i l'experiència històrica.

A l'experiència internacional veiem..., citaré, simplement, dos estudis, un llibre, opuscle del Parlament Europeu, de l'any 88, sobre els règims sanitaris als Estats membres de la Comunitat, o bé un estudi anterior de la Comissió de la CEE al Mercat Comú Europeu, subtitulat *Organització, finançament i cost dels serveis de sanitat a la CEE*, de l'any 78. En ambdós llibres, que corresponen a organismes europeus i amb deu anys de diferència pràcticament, s'assenyala, per exemple, que a Bèlgica hi ha 600 zones assignades a les autoritats locals —la més petita és de 5.000 habitants—, que a Dinamarca consten el nivell central, el de comtat i el municipal, on el nivell de comtat —o d'àrea de salut, que nosaltres diem— parla dels comitès i que intenten fer el que aquí proposem per al consell de direcció; com a la República Federal Alemanya el nivell més baix està integrat —que són els consells de salut— exclusivament —no exclusivament: majoritàriament— per autoritats locals, i que tenen al seu càrrec l'atenció de grups específics, prestar serveis concrets i supervisar els hospitals de la seva zona; no cal que els recordi com a Itàlia, arran de la creació del seu Servei Nacional Sanitari, hi ha les unitats sanitàries locals i els organismes que els coordinen; com a Irlanda expliquen aquests treballs, que hi ha vuit consells de salut integrats per membres electes de les autoritats locals, i finalment, ja és conegut de tots vostès, des del final de la Segona Guerra Mundial, al Regne Unit, la seva àrea bàsica equivalent a la que proposem —que allà n'hi diuen «districtes»: nosaltres proposem àrees de salut—, tenen entorn dels 250.000 habitants.

Fet aquest breu repàs internacional, que hem tingut en compte i hem vist que en altres indrets porten anys utilitzant aquest tipus d'unitats geogràfiques —i, per tant, no és un tema semàntic: és un tema, diguem-ne, de referència internacional, amb l'experiència que comporta—, en tercer ordre de coses, la nostra mateixa història, de Catalunya. I aquest Parlament va aprovar, durant la Generalitat republicana, una Llei de Bases

per a l'Organització dels Serveis de Sanitat i Assistència Social a Catalunya, del 22 de març del 1934, que mesos abans havia presentat a l'aprovació d'aquest Parlament el Conseller Dencàs, i on es precisava l'abast de les funcions sanitàries mínimes dels municipis. Aquesta Llei de Bases definia en segon lloc els centres sanitaris comarcals —nom, en aquella època, del que nosaltres en diem àrees de salut—, els nuclis sanitaris i, en quart lloc, les condicions de la inspecció sanitària. A més a més afegia a l'ordre social unes funcions mínimes dels municipis, amb la idea que els municipis havien de relacionar els serveis sanitaris —en deien els serveis d'assistència social, ara en diem serveis socials, però era la nomenclatura de l'època. A més, especificaven les condicions dels hospitals comarcals i subcomarcals i, finalment, establien la possibilitat que hi hagués cartes municipals per coordinar els serveis municipals amb els de la Generalitat. Finalment, en unes esmenes addicionals, parlava de l'utilitat necessari i els recursos per finançar aquests serveis sanitaris de la Generalitat republicana.

En la base addicional primera es deia que s'havien de delimitar les comarques sanitàries per mitjà d'una llei complementària del Parlament de Catalunya, que efectivament així es féu, i, així, el 10 de juliol de 1934 s'aprovà una llei de divisió sanitària de Catalunya, on s'establiren dinou centres sanitaris —o àrees de salut, en podríem dir ara. I li diré algunes xifres: hi havia una àrea o centre sanitari que tenia 287.000 habitants, la setena en tenia 188.000 i la dels Pirineus..., n'hi havia dues... No, perdó: la dels Pirineus, que era la dotzena, tenia 31.312 habitants.

Finalment, el Parlament aprovà una llei de carta sanitària de Barcelona, de 19 de juliol de 1934, que establí la Junta Mixta de Sanitat, al Laboratori Municipal de Barcelona li donà el caràcter de Laboratori General de Catalunya, i parlava de l'Hospital d'Infecciosos, amb la qual cosa nosaltres pretenem recollir també els antecedents històrics que en aquest vell Parlament aquestes parets van sentir fa anys, una proposta que tenia un tenor, uns criteris inspiradors, relativament semblants, que hem vist posteriorment —perquè, quan m'he referit a les experiències internacionals, era posterior als anys quaranta cap aquí— que van ser recollits pels països que he alludit.

Per tant, la nostra proposta no és d'ordre semàntic, tot i que efectivament la Llei General de Sanitat parla també d'àrees de salut. No és estrany, donat que, com es poden imaginar, nosaltres hem anat a totes les campanyes electorals que els socialistes hem fet en aquest país amb la idea —vella idea de l'esquerra— del Sistema o Servei Nacional de Salut. A nivell de l'Estat vam tenir, gràcies a l'electorat, la possibilitat de fer govern a partir del 1982 i, coherents amb els nostres programes electorals, es va aprovar una llei general de sanitat, que lògicament parla d'àrees de salut. I és molt normal que els socialistes, quan presentem —perquè el Govern de la majoria no ho presentava— una llei de sanitat —que no feia falta, però que la Llei General de Sanitat ho exigeix—, recollim els criteris de l'àrea de salut. Però els he explicat que aquesta..., aquestes referències internacionals i històriques eren l'aportació que els socialistes catalans havien fet en el programa electoral dels socialistes de tot l'Estat.

En quart ordre de coses, per demostrar que no és un tema semàntic, creiem, afirmem... I ho he explicat avui arran d'una pregunta sobre el tema del sector sanitari, que es deia en l'ex-

posició de motius d'un decret recent sobre aquest tema del Consell Executiu que l'any 83 hi va haver la Llei de Creació de l'ICS, i allà es va iniciar una reforma sanitària que l'any 90 encara continuava i es concretava en un sector sanitari. I he dit avui al senyor Conseller que per què ho havien presentat quan avui aquesta mateixa tarda veurem —no avui: demà, em sembla— el tema del sector sanitari; per tant, es podia haver esperat. En qualsevol cas, entenem nosaltres que la reforma aquesta que deia és tan lenta que si el destí d'aquest Projecte de Llei és, diguem-ne, tenir la mateixa velocitat que va tenir l'aplicació de la Llei de l'any 83, penso que no farem un servei a la sanitat catalana, que és una de les responsabilitats més importants que té el Consell Executiu.

I, nosaltres, per què proposem l'àrea de salut? Perquè entenem que és una unitat territorial molt més a prop de la ciutadania. En segon lloc, perquè en el consell de direcció de les que nosaltres propugnem hi ha representació —minoritària, però important— dels ajuntaments, que són els que cada quatre anys són elegits per la població i, constituïts en consell d'administració, implicarien una nova lògica desburocratitzadora a la qual els executius de cada àrea de salut haurien de donar compte, i, evidentment, els electes locals, tant de la Generalitat com dels ajuntaments, es farien sensibles a la satisfacció de les necessitats de la població.

Finalment, altres criteris, des del nostre punt de vista de la proposta que fem: es tracta d'aprofitar el sector públic hospitalari de la mateixa manera que han fet —i ho diré ràpidament— l'Ajuntament de Barcelona, els ajuntaments que tenen hospitals comarcals a Catalunya, que estan agrupats en el Consorci Hospitalari de Catalunya, les diputacions, que han mantingut fins ara l'assistència psiquiàtrica... Els mateixos ajuntaments i diputacions, a nivell primari, tot i no ser-los propis, han pagat el *planning* familiar, la salut laboral i l'assistència psiquiàtrica, i encara —encara que la Llei General de Sanitat, com veurem demà, establís una altra cosa— el Govern de la Generalitat no els ha rescablat d'aquest finançament, que no era obligatori, sinó que simplement pot tenir una consideració de voluntari —en tot cas demà ens hi estendrem: no és el tema que ara ens ocupa.

Pel que fa referència a salut pública, tots vostès saben, i especialment el ponent de la majoria, que a Catalunya hi ha 900 municipis: hi ha l'Ajuntament de Barcelona, ajuntaments grans —com Badalona, l'Hospitalet, Sabadell, Terrassa—, mitjans —Vilafranca, Vilanova, Manresa, etcètera—, que aquests poden sostenir una certa infraestructura en salut pública, però els 850 municipis petits no ho poden fer, per la qual cosa a les àrees de salut és el lloc idoni perquè puguin mancomunadament afrontar aquestes competències mínimes, que demà veurem —i la Llei ho recull— que tenen els ajuntaments.

D'altra banda, com a criteri addicional, si vostès analitzen l'experiència de les comunitats autònomes a Espanya, hi ha també la circumscripció equivalent a l'àrea bàsica de salut —perdó: a l'àrea de salut—, encara que no tingui en tots els casos aquesta denominació.

Finalment (*remor de veus*), m'he referit, quan (*remor de veus*)... Perdonin: «finalment» pel que fa als punts que vénen anteriorment.

La Llei General de Sanitat, a l'article 56, estableix com a regulació bàsica —és l'article bàsic— el tema de les àrees de sa-

lut, fins al punt que vostès —i ara entrem a l'article 21, de la naturalesa de la regió sanitària— ho han de reconèixer i fer un cert equilibri malabarista de dir l'«àrea de gestió», com es dirà després, és la «regió sanitària» —no en canvien l'abast. En pensaven —ho han retirat— set per a Catalunya —per tant, té un volum molt més gran—; en el cas que acceptessin la nostra proposta, nosaltres proposem vint-i-una àrees de salut a Catalunya; per tant, entre vint-i-una —que eren les vint, més o menys, que tenia la Generalitat republicana— i les set de vostès hi ha una sensible diferència, i reconeixen l'article bàsic de la Llei General de Sanitat en donar-li el caràcter d'àrea de salut a aquesta regió sanitària. Però, en tenir una dimensió demogràfica gran, és el fet que vostès han hagut d'introduir un nivell intermedi entre regió sanitària i àrea bàsica de salut, que ho compartim, que és el sector sanitari, que és el que veurem demà. Per tant, des del nostre punt de vista, entenem que, per criteris d'ordre sanitari, s'adiu més l'àrea de salut que nosaltres proposem que la proposta que està en el text de vostès titulat «regió sanitària».

Ara sí que, abans d'arribar al final de la meua intervenció, hi ha un penúltim tema que els vull fer notar (*remor de veus*), que si miren, si són tan amables... —penúltim, però serà breu, eh? (*remor de veus*)—, en l'article 22, que fa referència a les funcions de la regió sanitària, els vull recordar que és una adaptació, a nivell de regió, d'aquest famós article 7, que és un paradigma de model de gestió que utilitzarà el Servei Català de Salut, que nosaltres hi hem mostrat la nostra disconformitat i que es reproduceix aquí, amb la qual cosa el que he dit abans, fa hores, que en el límit podria haver-hi un servei català que ho tingués tot gestionat indirectament, les regions sanitàries poden arribar a fer el mateix, amb la qual cosa imaginin un dia un consell executiu, amb aquesta Llei, que pogués arribar a fer això: seria absolutament ingovernable i necessàriament s'hauria de canviar de llei.

Un cop fetes les explicacions, que suposo que els ha interessat moltíssim, sobre la proposta del Grup Socialista, nosaltres constatem el següent: donat que hi ha la figura del sector sanitari, com veurem demà, que hi haurà transaccions sobre aquest sector sanitari, en què es reproduiran el consell de direcció i el consell de participació; donat que hi ha les transaccionals, la segona part de la transaccional, que en els consells de salut de les regions sanitàries hi haurà un representant de les diputacions; donat que en les disposicions finals d'aquest text intel·ligentment es preveu que no és definitiu la regió sanitària, sinó que s'hauran d'adaptar com a mínim al que dictaminin el Parlament de Catalunya d'aplicació de la vigent legislació d'ordenació territorial, i desitjant que quan es legisli en aquest sentit es continuï l'esperit que sembla que inspira, d'acostament de posicions sobre l'ordenació territorial, i, per tant, fent un cant a l'optimisme que l'àrea de..., la regió sanitària tindrà en el futur components estrictament sanitaris, és el motiu pel qual nosaltres, molt gustosament, retirem totes les nostres esmenes (*rialles i forta remor de veus*), i votarem positivament els articles 21, 22 i 23.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats, senyor President i resta de la Mesa per la seva amable atenció.

El Sr. PRESIDENT: Perdó: les esmenes a l'article 20, també les ha retirat?

El Sr. BRUNET: Sí, sí, ja les havia retirat abans, eh?

El Sr. PRESIDENT: Les ha retirat abans. Molt bé. Llavors, aquí hi ha una invitació per part del Grup Socialista als altres

grups, a veure si retiren les esmenes als articles 20, 21, 22 i 23. (*Remor de veus*.) La senyora Fabian?

La Sra. FABIAN: Gràcies, senyor President. Nosaltres no retirem —no retirem— l'esmena 581, de l'article 22: la donarem per defensada, però no la retirem. (*Remor de veus*) L'altra numeració... Un moment.

El Sr. PRESIDENT: La 475.

La Sra. FABIAN: De l'article 22, també, senyor President, hi ha aquesta invitació?

El Sr. PRESIDENT: 22 i 23, sí.

La Sra. FABIAN: Doncs en l'article 22 tenim una transacció i, per tant, sí que retirariem l'esmena a favor de la transacció oferida pel Grup de la majoria. I de l'article 23, si no ho recordo malament, no tenim ja esmenes, ja que van ser transaccionades en comissió.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. El Grup Mixt?

El Sr. SÀNCHEZ RAMOS: Senyor President, nosaltres donaríem per defensades les esmenes de l'article 19, 20, 21, 22 i, a més, fins i tot estariem disposats que es pogués fer una votació conjunta per facilitar el procés de la Cambra (*remor de veus*).

El Sr. PRESIDENT: El CDS?

El Sr. MARTÍN: Sí, senyor President...

El Sr. PRESIDENT: Li queda la 482 i 489.

El Sr. MARTÍN: Sí, President, donada la vehemència de la petició, no ens queda més remei que accedir a retirar-les (*rialles*).

El Sr. PRESIDENT: Torn en contra?

El Sr. PADRÓS: President, només per dir... (*forta remor de veus*), per dir que mantinc l'esmena transaccional que està pactada amb el Grup d'Iniciativa per Catalunya, i per donar les gràcies, de veritat, pel fet que aquest conjunt d'esmenes han estat retirades, també en justa correspondència amb l'esforç que vam fer tots els grups, i no cal dir el nostre, per intentar buscar i donar resposta a les inquietuds dels diferents grups per tal d'ajustar el que eren les diverses concepcions del que havia de ser l'organització territorial sanitària de Catalunya. I, en aquest sentit, doncs, voldria agrair al Grup Socialista, que és en aquest cas de qui en aquest moment ens distanciava més aquest model de descentralització, doncs, agrair-los precisament aquesta retirada d'esmenes.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Passem a les votacions.

Les que tingui vives el Grup Mixt als articles 20, 21, 22 i 23.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 19 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció.

A continuació votem les esmenes del Grup d'Iniciativa, dels articles 20, 21, 22 i 23.

El Sr. RIERA I GASSIOT: Senyor President, a l'article número 21, perdó.

El Sr. PRESIDENT: La 475.

El Sr. RIERA I GASSIOT: Exacte.

El Sr. PRESIDENT: Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 3 vots a favor, 59 en contra i 16 abstencions.

A continuació, al CDS, no li'n queda cap, i les del Grup Popular han decaigut per la seva absència.

Per consegüent, podem passar a votar la transaccional a l'article 22... No, però abans votarem el 20 i el 21, que no tenen esmenes. Es poden votar conjuntament 20 i 21? (*Remor de veus.*) No? Doncs, es voten separatament; primer, l'article 20.

Vots a favor?

Ha quedat aprovat per unanimitat.

L'article 21.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article 21 ha quedat aprovat per 75 vots a favor, cap en contra i una abstenció.

A continuació, es dona lectura a l'esmena transaccional a l'esmena 497, del Grup d'Iniciativa.

El Sr. SECRETARI PRIMER: A l'article 32, esmena transaccional consistent a afegir «d'acord amb el Pla de Salut de la regió» al final de la lletra c), i a addicionar una nova la lletra g bis), amb el següent text: «Una organització sanitària eficient i

propera a l'usuari».

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Es vota aquesta esmena transaccional.

Vots a favor?

Aquesta esmena ha quedat aprovada per unanimitat.

I votem a continuació l'article 22, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Aquest article 22 ha quedat aprovat per unanimitat.

I, finalment sotmeten a votació l'article 23, amb esmena tècnica que llegirà el senyor Secretari.

El Sr. SECRETARI PRIMER: Esmena tècnica per tal que el text de la lletra g bis), aprovat en virtut d'una esmena transaccional a l'article 22, passi a constituir el nou redactat de la lletra a) (*remor de veus*).

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Es vota l'article 23.

Vots a favor?

Aquest article ha quedat aprovat per unanimitat.

Fins demà al matí, a les deu, se suspèn la sessió.

(*Són les nou del vespre i quatre minuts.*)

MANUAL PARLAMENTARI

Publicacions del Parlament de Catalunya
21,5 x 17 cm.

Col·lecció de fulls intercanviables i actualitzables amb les referències de consulta més freqüent per al treball parlamentari.

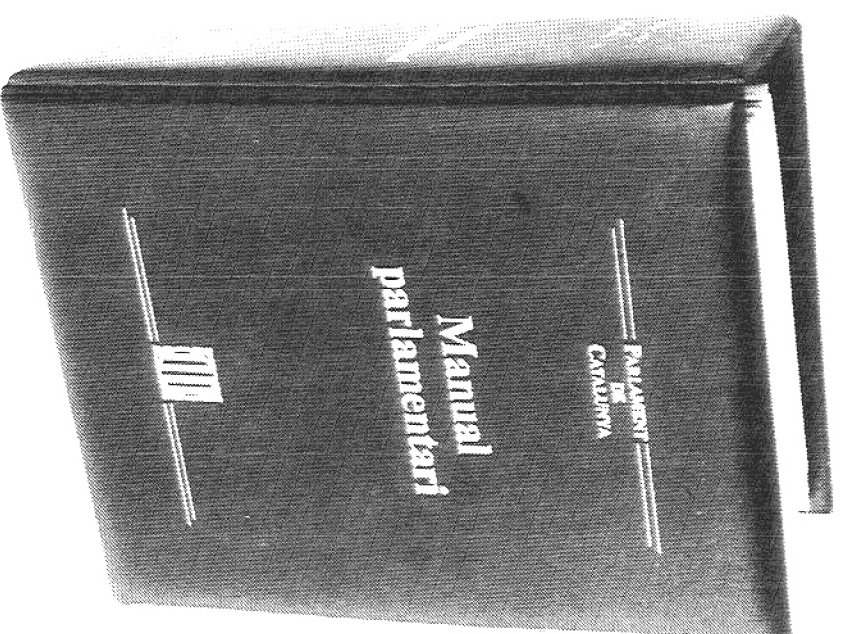
Cada full porta en lloc destacat l'índex de la secció, la subsecció i l'apartat a què pertany, i, si escau, un número de foli, de manera que no hi hagi dubtes quant a la seva col·locació.

L'obra consta de :

- Arxivador de plàstic termosoldat estampat en or i amb anelles, amb capacitat per a 500 fulls.
- Separadors de seccions de cartolina plastificada.
- Blocs de fulls corresponents a una secció o una subsecció tancats en bosses de plàstic soldades.

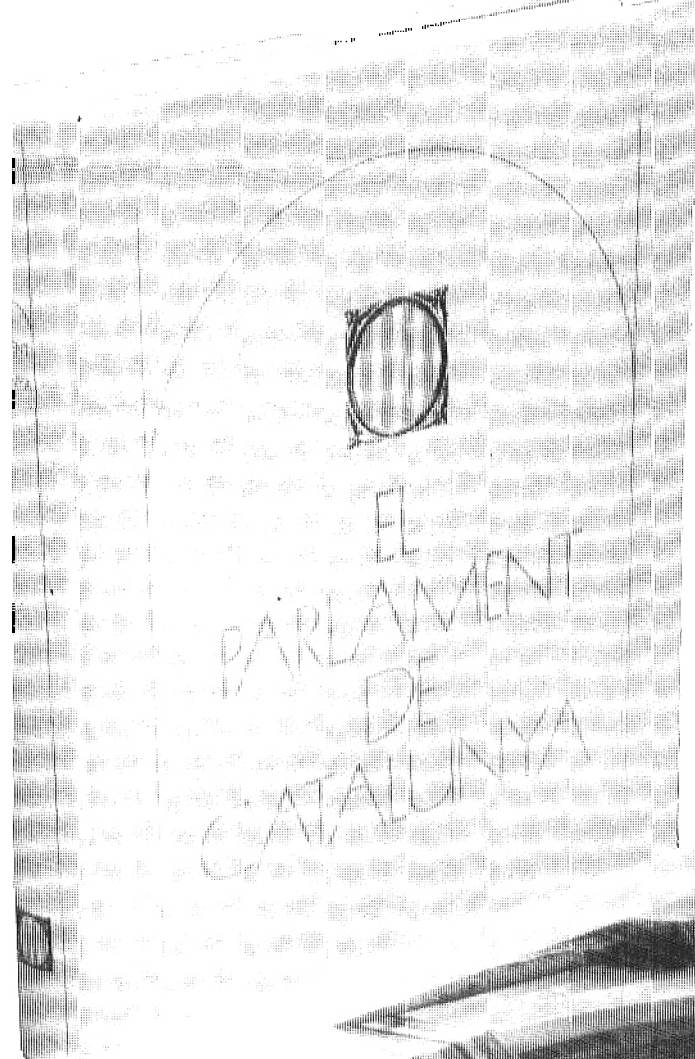
SECCIONS

- A. Normes bàsiques
 - A.1 Constitució Espanyola
 - A.2 Estatut d'Autonomia de Catalunya
 - A.3 Llei de Desenvolupament Bàsic de l'Estatut
 - A.4 Normes d'Autonomia Reglamentària del Parlament
 - A.5 Llei Orgàniques de l'Estat
- B. Els Diputats i els Grups parlamentaris
 - B.1 Resultats Electorals
 - B.2 Diputats de la Legislatura Actual
 - B.3 Grups Parlamentaris
- C. Els òrgans de la Cambra
 - C.1 El Ple del Parlament
 - C.2 El President i la Mesa del Parlament
 - C.3 Junta de Portaveus
 - C.4 Diputació Permanent
 - C.5 Comissions Parlamentàries
 - C.5/1 Comissions permanents legislatives
 - C.5/2 Comissions permanents no legislatives
 - C.5/3 Comissions de legislatura
 - C.5/4 Comissions creades per llei
 - C.5/5 Comissions d'investigació
- D. Règim i govern interior i serveis del Parlament
 - D.1 Estatuts de Règim i Govern Interior
 - D.2 Normes Complementàries de Règim Interior
 - D.3 Horaris Generals i Calendari Parlamentari
 - D.4 Organigrama dels Serveis del Parlament
 - D.5 Gabinet de Presidència
 - D.6 Oficina Major del Parlament
 - D.7 Serveis Generals
 - D.8 Servei d'Ordre i de Comples i Caixa
- E. El treball parlamentari
 - E.1 Resum de Dades del Treball Parlamentari
 - E.2 Índex de Tramitacions
 - E.3 Referència dels Textos Aprovats en Anterioris Legislatures
- F. Directori institucional
 - F.1 Generalitat de Catalunya
 - F.2 Administració de l'Estat a Catalunya
 - F.3 Principals Serveis d'Administració Local de Catalunya
 - F.4 Altres Institucions de Catalunya
 - F.5 Institucions i Administració Central de l'Estat
 - F.6 Parlaments i Governs Autònoms
 - F.7 Organismes Internacionals

PREUS

	PTA
— Obra completa, amb els 457 fulls editats fins ara	1.500
— Arxivador	200
— Joc de separadors	60
— Blocs de fulls disponibles:	
A.1 Constitució Espanyola (i Índex analític)	220
A.2 Estatut d'Autonomia (i Índex analític)	100
A.3 Llei de Desenvolupament Bàsic (Conté: - A.3/1 Llei del Parlament, el President i el Consell Executiu de la Generalitat (i Índex analític) - A.3/2 Llei del Consell Constituent de la Generalitat (i Índex analític) - A.3/3 Llei del Síndic de Greuges (i Índex analític) - A.3/4 Llei de la Sindicatura de Comptes (i Índex analític) - A.3/5 Llei de Finances Públiques de Catalunya (i Índex analític) - A.3/6 Llei de Normalització Lingüística a Catalunya (i Índex analític)	280
A.4 Normes d'Autonomia Reglamentària del Parlament (Conté: - A.4/1 Reglament del Parlament de Catalunya - A.4/2 Apendix del Reglament del Parlament - A.4/2.1 Normes interpretatives o suplementàries dels articles del Reglament del Parlament - A.4/2.2 Normes suplementàries dels preceptes del Reglament del Parlament - A.4/3 Índex analític del Reglament del Parlament i de l'Annex del Reglament	150
A.5 Llei Orgàniques de l'Estat (Conté: A.5/1 Llei Orgànica 2/1979, de 3 de octubre, del Tribunal Constitucional, i Índex analític)	75
B.2 Diputats de la Legislatura Actual (Edició 01.12.84)	420
B.2 1ª actualització (01.03.86)	45
C. Els òrgans de la Cambra	75

EL PARLAMENT DE CATALUNYA

2.ª EDICIÓ

Jaume Sobrequès
Francesc Vicens
Ismael E. Pitarch

Prefaci dels M. H. Srs.
Heribert Barrera
i Miquel Coll i Alentorn

Publicacions
del Parlament
de Catalunya

Barcelona 1987. 504 pàgines. ISBN 84-505-6832-3
Preu: 10.000 PTA.

Paper couché i relligadura en
símil pell, estampada a 4
colors, protegida amb
sobrecoberta d'ace-
tat transparent

231
fotos a tot color
i a tota plana, originals
de Francesc Català i Roca
i altres fotògrafs i arxius

78 fotos històriques en blanc
i negre, reproduïdes en bitò

15 gràfics i esquemes sobre l'organització
i el funcionament parlamentaris

C O N T I N G U T

Prefaci del M. H. Sr. Heribert Barrera
Prefaci del M. H. Sr. Miquel Coll i Alentorn

**La institució parlamentària en la
història de Catalunya**, per Jaume
Sobrequès i Callicó

Origen
Major edat el segle XIII
El funcionament de les Corts Medievals
L'època d'or de les Corts
Les Corts i la crisi del segle XV
Les Corts escenari del redreçament
polític
Progressiva decadència de les Corts els
segles XVI i XVII
La desaparició definitiva de les Corts

El Palau del Parlament, per Francesc
Vicens

La Ciutadella de Felip V
Un segle i mig de repressió

L'arsenal de la Ciutadella
D'arsenal a palau reial
De palau reial a Museu
La instal·lació del Parlament durant la
República
L'etapa actual

El Parlament de Catalunya, per
Ismael E. Pitarch

I. Crònica del Parlament
*El parlament de la Generalitat restaurada
(1932-1939)*
Composició del Parlament
Esdeveniments històrics més importants
en la vida del Parlament
La funció legislativa
La funció de control
Altres funcions del Parlament
El Parlament de la Generalitat restablerta
Les eleccions al Parlament de Catalunya

II. Les funcions del Parlament
La naturalesa i la funció del Parlament
El sistema d'autogovern de Catalunya
Característiques del Parlament
La funció i les competències legislatives
del Parlament
Les funcions de creació, control i impuls
de l'acció política i de govern
La funció electiva
La funció integradora i solidària
El funcionament del Parlament
L'elecció del Parlament
Els diputats
La seu i el temps de treball
Els òrgans del Parlament
El sistema de treball i de decisió
El procediment legislatiu del Parlament
El control i l'impuls polític de l'acció de
govern
La publicitat i el coneixement del
Parlament
Els serveis del Parlament

CONDICIONS

La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.

La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.

El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Butlletí, però sense dret als exemplars no rebuts.

L'Administració de les publicacions oficials del Parlament pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció. Els preus de subscripció vigents consten al peu d'impremta de cada número de les publicacions oficials.

BUTLLETA

Nom

carrer núm.

telèfon població codi postal

desitja subscriure's al ☐ BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

☐ BUTLLETÍ OFICIAL i al DIARI DE SESSIONS (subscripció conjunta)

d'acord amb les condicions establertes i els preus vigents,

a partir del dia de de fins al dia 31 de desembre de 198....

Amb aquesta finalitat, i amb data de de 198..... envia

per núm. la quantitat de pessetes

(per xec al portador)

..... de de 198....

Signatura

**BUTLLETÍ OFICIAL
i
DIARI DE SESSIONS
DEL PARLAMENT
DE CATALUNYA**

Palau del Parlament
Parc de la Ciutadella
08003 Barcelona

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Edició i subscripcions : Servei de Publicacions del Parlament de Catalunya,
Palau del Parlament, Parc de la Ciutadella, 08003 Barcelona. Telèfon 300 62 63.

Subscripció anual : 5.200 pessetes. Subscripció anual conjunta amb el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* : 10.700 pessetes. Número solt : 120 pessetes. (Preus amb IVA inclòs).

Dip. Leg. B-27.966-80 ISSN 0213-7976 (general) ISSN 0213-7984 (sèrie P)

Imprès per Multitext, SA, Diputació 113-115, 08015 Barcelona

